

HVOR KOMMER DU FRA?

- en diskursanalytisk undersøgelse af
koreanskfødte adopteredes positionering
som ikke-Hvide etniskdanskere

Speciale

Læring og forandringsprocesser

Aalborg Universitet København

Pernille Isabella Gersager Nissen

August 2016

TITELBLAD

IKKE FORTROLIGT

Prøvens form/navn: Kandidatspeciale
Uddannelsens navn: Læring og forandringsprocesser
Uddannelsessted: Aalborg Universitet København
Semester: 10. semester

Specialetitel: Hvor kommer du fra? - en diskursanalytisk undersøgelse af koreansk-fødte adopteredes positionering som ikke-Hvide etniskdanskere

Maks. antal normalsider: 80 sider (192.000 tegn)
Normalsider i specialet: 67 sider (161.159 tegn)

Afleveringsdato: 1. august 2016
Vejleder: Mira Skadegård Thorsen

Gruppenummer: 61
Gruppemedlem: Pernille Isabella Gersager Nissen
Studienummer: 20141465

underskrift

ABSTRACT

This thesis examines how transracial adoptees from Korea discursively understands and articulate their position as none-White ethnic Danes, and how they navigate in this position. From a postcolonial perspective the aim of the research is to critically challenge the positive discourse of colorblindness that has dominated and been surrounding the adoption practice in Denmark. Thus, argue that the none-White color of the adoptees skin influences how they are positioning themselves as Danes. Furthermore what rationales that constructs an ethnic Danish discourse, upholds it, and reproduces it when articulating the positioning of the adoptees? The thesis explores how the transracial adoptees navigate as both majority due to their White upbringing, and as minority due to their none-White bodies, by examine how they - unintentionally and on different levels of awareness - offend and suppress themselves.

The research is based on four qualitative focus group interviews, respectively three network interviews with one adoptee and three of his/her friends, and one interview with only the three adoptees. The empirical data is analyzed on the basis of Derald Wing Sue's concept of *Microaggressions*. In a racial context, Microaggressions are everyday slights and denigrating messages sent to socially devaluated none-White people (minority) often by White well-intentioned people (majority) who are unaware of the hidden messages being communicated. Additionally, Positioning Theory by Bronwyn Davies and Rom Harré is included.

The analysis shows a number of paradoxes within the discursively negotiation of the position of the transracial adoptees. Thus also within an ethnic Danish discourse, due to the intersection of the adoptees being member of both the majority and minority. The thesis concludes that the position of the transracial adoptees is surrounded by two constantly negotiating discourses trying to determine an ethnic Danish discourse – a discourse of colorblindness on one hand and on the other a White ethnic Danish discourse. This makes the position of the none-White ethnic Danish adoptees complex, difficult to conceptualize and even harder to navigate in.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INTRODUKTION	3
1.1. PROBLEMFELT	3
1.1.1. ET HISTORISK BLIK PÅ TRANSNATIONAL ADOPTION FRA SYDKOREA	3
1.1.2. "HVOR KOMMER DU FRA?" – MOTIVATION BAG SPECIALET	4
1.1.3. TRANSNATIONAL ADOPTION I ET POSTKOLONIALT PERSPEKTIV	5
1.1.4. TRANSNATIONAL ADOPTION SOM GENSTAND FOR FORSKNING I DANMARK/ STATE OF THE ART	8
1.2. OPSAMLING	11
1.3. PROBLEMFORMULERING	11
1.3.1. ARBEJDSSPØRGSMÅL	11
1.3.2. SPECIALET I HENHOLD TIL STUDIEORDNINGEN FOR LÆRING OG FORANDRINGSPROCESSER	12
1.4. SPECIALETS OPBYGNING	12
2. METODOLOGI	13
2.1. DET DISKURSANALYTISKE FELT	13
2.1.1. SPROGETS BETYDNING	14
2.2. TEORETISK RAMME	15
2.3. METODISK FREMGANGSMÅDE	16
2.3.1. KORT PRÆSENTATION AF INFORMANTERNE	18
2.3.2. SPØRGEGUIDE TIL NETVÆRKSINTERVIEWS	19
2.3.3. SPØRGEGUIDE TIL FOKUSGRUPPEINTERVIEW	19
2.3.4. INTERVIEWENE	20
2.3.5. BEARBEJDNING AF EMPIRI	21
2.3.6. FORSKER I EGET FELT	22
2.4. OPSAMLING	23
3. TEORI	24
3.1. MIKROAGRESSION & MARGINALISERING	24
3.1.1. MARGINALISERING OG UNDERTRYKKELSE	24
3.2. POSITIONERINGSTEORI	26
3.3. OPSAMLING	27
4. ANALYSE	28
4.1. "JEG MISUNDER KRONPRINSESSE MARY"	28
4.1.2. SAMMENFATNING	34
4.2. "HVOR ER DU FRA?"	35
4.2.1. SAMMENFATNING	42
4.3. "HVEM LIGNER JEG? - IKKE NOGEN, VEL?"	43
4.3.1. SAMMENFATNING	47
4.4. OPSAMLING	48

5. DISKUSSION	49
5.1. ADOPTIONSPOSITIONEN: "DET ER IKKE EN KLUB!"	49
5.2. INTERNALIZED CLASH OF REALITIES	50
6. KONKLUSION	52
7. REFLEKSION	53
LITTERATURLISTE	55
BILAG	58
BILAG 1. SPØRGEGUIDE: NETVÆRKSINTERVIEW	58
BILAG 2. SPØRGEGUIDE: FOKUSGRUPPEINTERVIEW	60
BILAG 3. TRANSSKRIFTION: TINE, LINE & ANETTE	62
BILAG 4. TRANSSKRIFTION: KAREN, METTE & EVA	99
BILAG 5. TRANSSKRIFTION: SIMON, MADS & KASPER	130
BILAG 6. TRANSSKRIFTION: KERNEINFORMANTER – TINE, KAREN & SIMON	165
HVOR KOMMER DU FRA?	190

1. INTRODUKTION

Denne del af specialet har til formål at introducere og indkredse specialets forskningsmål – hvad ønskes undersøgt og inden for hvilke historiske, kulturelle og forskningsbaserede rammer.

1.1. PROBLEMFELT

I Danmark har international adoption som institution eksisteret siden midten af 1900-tallet. Ifølge Koreaklubben skønnes det, at der i dag er cirka 24.000 internationalt adopterede i Danmark, og at 9.000 af dem er fra Sydkorea (Korea Klubben). 1980'erne var det årti, hvor international adoption nåede sit højdepunkt i Danmark, og i rapporterne *Befolkningens Bevægelser* publiceret af Danmarks Statistik fremgår det, at der fra 1979 til 1993 er foretaget i alt 8.417 internationale adoptioner. Heraf er 4.090 af dem foretaget med Sydkorea som afgiverland¹ (Danmarks Statistik, 1979-1993).

Der er siden den internationale adoptions begyndelse foretaget undersøgelser omhandlende de adopterede danskeres mentale og sociale tilpasning. I takt med at flere af de adopterede nu er blevet voksne, har der de senere år været øget fokus på transnational² adoption. Flere sociale fællesskaber for adopterede er oprettet som følge af en øget kritik af international adoption som industri. Tidligere har transnational adoption overvejende været genstand for en positiv diskurs, hvor den grundlæggende antagelse er, at adoption er for barnets bedste, ligesom at forældreløse par kan etablere familie. Dette med et særligt fokus på de velfærdsmæssige forbedringer, barnet vil få gennem en adoption fra et tredje verdenslands til Vesten (Jørgensen, S., 2014: 12-13). Dette positive perspektiv på transnational adoption bliver dog i stigende grad udfordret af en mere kritisk tilgang, som eksempelvis bliver set i lyset af postkolonialisme, hvor transnational adoption bliver betragtet som en industri, hvori ulige magtforhold mellem tidligere kolonimagter og koloniserede lande udspiller sig (Gaonkar, 2016).

1.1.1. Et historisk blik på transnational adoption fra Sydkorea

I 1953 indledtes et samarbejde mellem Sydkorea og tyve vestlige lande. Dette samarbejde handlede om, at barnløse i Vesten havde mulighed for at adoptere børn fra Sydkorea. International adoption opstod som fænomen i tiden efter Anden Verdenskrig, hvor børn af de amerikanske besættelsestropper

¹ *Befolkningens Bevægelser* fra 1979 er første rapport, hvori adoption har sin egen sektion, og antallet af tidligere adoptioner indgår derfor ikke statistikken.

² Begreberne 'international'- og 'transnational' adoption anvendes som synonymer. Dog påtænkes 'transnational' som et mere kritisk perspektiv på international adoption, da det direkte betyder en forflytning af nationalitet snarere end en interagerende og positiv handling mellem to nationer.

per i Japan, Tyskland og Italien blev adopteret til USA. Korea som afgiverland af børn blev for alvor aktuel efter Koreakrigen, og i dag er Korea et af de lande, hvorfra flest transnationale adoptioner til Vesten er gennemført.

Under Koreakrigen fra 1950 til 1953 gik cirka tyve lande ind i krigen for at støtte Sydkorea, hvoraf USA stod for størstedelen af støtten. Amerikanernes tilstedeværelse i Sydkorea resulterede i, at der blev indledt relationer mellem amerikanske soldater og koreanske kvinder. De børn, som blev født ud af de relationer, var de første børn til at blive bortadopteret fra Sydkorea. De første adoptivforældre (adoptanter) var soldater, missionærer og hjælpearbejdere, der var tilstede under og efter krigen (Hübinette, 2003:1), og de første transnationale adoptioner stammer fra humanitære redningsaktioner i efterkrigstiden (Hübinette 2007:130). I sidste halvdel af 1950'erne begyndte adoption til Europa, og her blev omkring 3.000 børn af halvt koreansk-, halvt amerikansk afstamning bortadopteret til lande som Sverige og Norge. Senere op gennem 1960'erne, i takt med industrialiseringen og opbygningen af det moderne Sydkorea efter krigen, steg antallet af forladte børn, og bortadoption af helkoreanske børn indledtes. Børn blev efterladt foran politistationer og hospitaler af mødre, som ofte var meget unge kvinder. Op gennem 1970'erne blev der adopteret omkring 50.000 børn fra Korea til Vesten, og Korea blev nærmest synonym med international adoption. Udlandsadoption fra den koreanske regerings side blev betragtet som en del af en allianceetablering. Udover at udlandsadoption støttede regeringens ønske om at mindske befolkningstallet i Sydkorea, var bortadoption af de koreanske borgere endvidere med til at skabe et afgørende fysisk bånd mellem Sydkorea og landets allierede i Vesten (Hübinette, 2003:2).

I dag er antallet af adoptioner fra Sydkorea til Danmark årligt faldet stødt. Ifølge Ankestyrelsen blev der i 2004 adopteret 53 koreanskfødte børn til Danmark, og i 2014 var antallet nede på 6 børn. Generelt tegner sig et billede af, at transnational adoption i Danmark er aftagende, og tal fra 2014 viser, at de lande, hvorfra flest børn kommer fra i dag, er Thailand med 11 børn, Etiopien med 14 og Sydafrika med 35 børn (Ankestyrelsen, 2015).

1.1.2. "Hvor kommer du fra?" – Motivation bag specialet

"Hvor kommer du fra?" er et spørgsmål, jeg ofte er blevet stillet i mit møde med nye mennesker. Jeg finder det på sin plads her kort at tilkendegive mig som forsker, og min motivation bag lige netop at beskæftige mig med transnational adoption som forskningsfelt. Senere vil en metodisk refleksion af forskerrollen blive præsenteret. Baggrunden for dette lille skriv er et forsøg på at gøre specialet så transparent som muligt - både over for læseren af specialet og over for mig selv som forsker i eget felt.

Jeg er koreanskfødt adopteret og landede i Kastrup lufthavn, da jeg var otte måneder gammel, hvor mine adoptivforældre og også koreanskfødt adopteret bror ventede på mig. Som ikke-Hvid dansker

men Hvid "indeni" (vokset op i en dansk kultur og et Hvidt samfund) er jeg ofte blevet stillet spørgsmål og har befundet mig i situationer, som har udfordret min følelse af at være dansker. Et spørgsmål som, hvor jeg kommer fra, er uden tvivl ikke en ondsindet handling og virker umiddelbart ligetil at svare på. Dog, som transnationalt/-racialt adopteret er svarene mange. Uagtet den (måske) egentlige intention om at vide, i hvilken by min folkeregisteradresse er, kan det velmenende interesseløse spørgsmål for en person tilhørende en marginaliseret gruppe lyde mere à la: "Du er tydeligvis ikke herfra, så hvor kommer du fra?". Dét er motivationen for specialet. Hvordan beskriver koreanskfødte adopterede denne position, hvordan positionerer de sig selv og andre, og hvilke diskursive praksisser eksisterer for de adopterede? Og hvordan afspejler disse diskursen om danskhed?

Min respons til spørgsmålet varierer: "Jeg bor i København, men er opvokset på Sydsjælland", "Mener du fødeland eller bopæl?", "Jeg er født i Korea. Eller det var måske ikke det, du mente?"

1.1.3. Transnational adoption i et postkolonialt perspektiv

Førende forsker inden for kritisk race- og hvidhedsstudier i Skandinavien og ph.d. i koreanske studier, Tobias Hübinette, påpeger, at transnational adoption med den ufrivillige forflytning af flere titusinder ikke-vestlige børn til vestlige lande, er en refleksion af de stadigt eksisterende ulige magtforhold mellem Vesten og dets tidligere kolonier, og at hierarkisk raceinddeling stadig er aktuel i nutidens samfund. Hübinette argumenterer, at det ikke er en tilfældighed, at de afgiverlande, hvor fra flest adopterede børn kommer fra til vestlige lande, alle har eller er under indflydelse af USA blandt andet gennem militær tilstedeværelse (Hübinette, 2007:134). I sin artikel *Disembedded and Free-Floating Bodies Out of Place and Out of Control: Examining the Borderline Existence of Korean Adoptees*, problematiserer Hübinette den konflikt, som koreanskadopterede oplever, når de identificerer sig med at være Hvide med et ikke-Hvidt udseende. Som et resultat af, at adopterede vokser op med en Hvid familie og gennem hele livet begår sig i et Hvidt miljø, identificerer de adopterede sig med at være Hvide. Hübinette henviser her til Judith Butlers teori om performativitet, som påpeger, at den materielle krop ikke nødvendigvis har en betydning for dannelsen af subjektet. Ved at kopiere og imitere *whiteness*³ formår den adopterede således at blive accepteret som indfødte Hvide vesterlændinge på trods af deres ikke-Hvide kroppe. I forlængelse af dette skriver Hübinette:

³ Begrebet 'whiteness' refererer til den subjektivering, hvor ikke-Hvide mennesker på dagligdagsniveau kan "passere" som indfødte Hvide. Dette på baggrund af deres selv-identifikation og mentale tilhørsforhold til et vestligt land på trods af deres ikke-Hvide udseende. Dette forstås her som en performance eller imitation af at gøre og blive socialt accepteret som Hvid, hvilket transracialt adopterede er et godt eksempel på (Hübinette, 2007,143).

"This subversive and liberating interpretation of the white subjectivization of adopted Korean is indeed compelling and also appealing as it actually means that there is no real, authentic, or original way of being white" (Hübinette, 2007:143).

Denne idealistiske forståelse om at den materielle krop ikke har indvirkning på den subjektive selvopfattelse, og af de adopterede til fulde accepteres som Hvide uagtet deres koreanske udseende og oprindelse, tager Hübinette dog afstand fra. Kroppens materialitet ses ikke uden betydning for individets selv-identifikation. Den har nærmere en afgørende betydning for vores forståelse af os selv og vores sociale verden. Svaret på dette finder vi i de historiske begivenheder, der fandt sted op gennem hele det 20. århundrede, hvor størstedelen af verdens lande var under europæisk kontrol på baggrund af Vestens kolonisering af blandt andet lande i Afrika og Asien (Hübinette, 2003). Denne magtubalance mellem Hvide kolonimagter og de ikke-Hvide⁴ koloniserede befolkninger danner i dag baggrund for den postkoloniale tænkning.

Martiniquefødt Frantz Fanon (1925-1961) er en af de største stemmer inden for postkolonialteori. I hans første værk *Black Skin White Masks* beskæftiger Fanon sig med de psykologiske og sociale følger af kolonitiden for både de koloniserende og koloniserede. Fanons undersøgelse er foretaget i Antilles, og som vokset op som ikke-Hvid og koloniseret, var formålet med undersøgelsen at udforske, hvordan kolonisme er blevet internaliseret af de koloniserede, og de psykologiske konsekvenser, der ligger i kølvandet på kolonitiden (Fanon, 1952:5-6). Ifølge Fanon er postkolonialisme præget af to kendsgerninger: 1) at ikke-Hvide er underkastet Hvide, og 2) at ikke-Hvide uomgængeligt vil forsøge at bevise deres intellekt og intellektuelle værd som ligesindede med Hvide, over for Hvide, samt hvordan denne relation i dag er blevet normaliseret (Fanon, 1952:3). Et sådan perspektiv på relationen mellem Hvide og ikke-Hvide anlægger Hübinette også i sin undersøgelse af koreanskfødte adopterede i Hvide kontekster og påpeger ligesom Fanon, at den ikke-Hvide altid vil have ét ønske i livet: at være Hvid (Fanon, 1952:4). Selvom dette ønske om at være Hvid historisk set omhandler tidligere koloniserede, der lever i et vestligt land, forstås transraciale adoption⁵ i dette paradigme som den ultimative sejr for kolonisering:

"... [I]nternational adoptees are the most whitened and Westernized, and the most "integrated" and "assimilated" colonial subalterns ever in the history of colonialism. Adopted

⁴ Betegnelserne 'Hvid' og 'ikke-Hvid' anført med stort begyndelsesbogstav bruges kategorisk som racialiseret betegnelse ud fra et postkolonialt perspektiv.

⁵ Begrebet 'transracial' adoption bruge som en yderligere kritisk tilgang til international og transnational adoption og er særligt relevant for specialet, da det netop henvender sig til de adopteredes synlige minoritet på baggrund af deres hudfarve og position som ikke-Hvide.

Koreans are, in other words, in no way a danger to the upholding of cultural homogeneity and social harmony in Western countries, and in this way they also become the most perfect immigrants” (Hübinette, 2007:145).

I et postkolonialt perspektiv er adoption en refleksion af de racialiserede magtforhold, der til stadighed eksisterer i verden i dag, og transracial adoption anses således som en institution mellem Hvide voksne og ikke-Hvide børn.

Denne differentiering af Hvide og ikke-Hvide mennesker har afsæt i Vestens positionering af sig selv i forhold til 'den anden'. Den palæstinensisk-amerikanske kulturanalytiker Edward W. Said beskriver i sin bog *Orientalism* eksempelvis, hvordan begrebet 'orienten' er et konstrueret fænomen med europæisk oprindelse. I grove træk kan orienten i dag siges at være præget af en billedlig forståelse om et romantisk sted med eksotiske væsner, smukke landskaber og uforglemmelige oplevelser - i hvert fald i en europæisk optik (Said, 1978:9). Said argumenter, at denne kategorisering af orienten dog ikke har rod i faktuelle forhold men derimod er et sæt diskurser, og derfor er alment accepterede måder at kommunikere og forstå begrebet orienten på. Richard Delgado og Jean Stefancic, tænkere inden for Critical Race Theory (CRT)⁶, forklarer, at racebegrebet ikke længere tænkes som objektivt og biologisk betinget, men ligesom Said argumenterer de, at racebegrebet er en socialt etableret forståelse (Delgado & Stefancic, 2001:74). Dette kan blandt andet forklares med, at farven hvid ofte anvendes i en positiv diskurs, hvorimod mørk eller farven sort ofte associeres med ondskab eller anvendes i en negativ diskurs. Hvid er ifølge Delgado og Stefancic normativ og standardsættende. Synlige minoriteter⁷ bliver ofte beskrevet som ikke-Hvide og står således i opposition til Hvide (Delgado & Stefancic, 2001:76). Ud fra et CRT-perspektiv argumenterer Delgado og Stefancic, at som resultat af at den hvide race er normen, hvorfra alle ikke-Hvide grupper bliver defineret, vil Hvide ikke anse dem selv som tilhørende en race. I stedet oplever Hvide sig selv som blot mennesker. På baggrund af en sådan racialiseret diskurs, påpeger Delgado og Stefancic, at Hvide heller ikke - modsat - ikke-Hvide - tænker eller ræsonnerer ud fra et Hvidt synspunkt men fra et universelt og "autentisk" synspunkt, som alle har kendskab til (Delgado & Stefancic, 2001:80).

Hvis samfundet i dag til stadighed er præget af hierarkiske raceinddeling med ikke-Hvide som oppositionen, hvordan forstår den enorme gruppe etniskdanske transnationalt adopterede da deres position

⁶ CRT er oprindeligt en bevægelse med opstart i 1970'erne, der beskæftigede sig med relationen mellem race, racisme og magt ud fra et juridisk perspektiv. I dag har CRT spredt sig til andre discipliner, blandt andet inden for politik og uddannelse (Delgado & Stefancic, 2001:3).

⁷ Betegnelsen 'synlige minoriteter' anvendes som et synonym med ikke-Hvid og refererer til hudfarve eller racial differentiering som opposition til Hvid ud fra et postkolonialt perspektiv.

som værende ikke-Hvide etniskdanskere i et Hvidt samfund? Og hvordan konstrueres og positioneres de adopteredes i denne diskurs?

1.1.4. Transnational adoption som genstand for forskning i Danmark/ State of the Art

Som genstand for forskningsbaserede undersøgelser er transnational adoption og adoption generelt ikke et udpræget udforsket område i Danmark. Særligt inden for de etnografiske studier. Den forskning, der findes på området, beskæftiger sig hovedsagligt med det adopterede barns læring og tilpasning og i mindre grad med repræsentationen af voksne adopterede (Myong, 2009:28). Flere af de foreliggende undersøgelser inden for det transnationale forskningsområde beskæftiger sig hovedsagligt med psykosociale problematikker, som de adopterede børn kan udvikle i integrationsprocessen til adoptivforældre, familie og det danske samfund.

Repræsentant for forskning omhandlende de transnationalt adopterede børns psykiske udvikling og trivsel er Vita Pruzans undersøgelse fra 1977 lavet i samarbejde med SFI – Det nationale forskningscenter for velfærd. Gennem en undersøgelse med deltagelse af 179 børn i aldersgruppen 8-12 år primært fra Korea og Tyskland samt interviews med adoptanter og en eller flere skolelærere til de adopterede børn, ønsker Pruzan at undersøge, om de adopterede børn udvikler tilpasningsproblemer og forstyrrelser i deres personlighedsudvikling i forbindelse med deres integration til deres adoptivforældre og det danske samfund. Undersøgelsen påviser blandt andet, at de adopterede børn ikke er i større risikozone for at udvikle tilpasningsproblemer eller personlighedsforstyrrelser end andre børn. Endvidere, særligt interessant for nærværende specialeafhandling, konkluderes også, at et meget lille antal af de adopterede børn udsættes for alvorlig diskrimination eller 'drillerier', hvilke svækkes af børnenes vellidte position i deres kammeratskaber. Undersøgelsen tager udgangspunkt i interviews med barnets voksenrelationer (lærere og forældre), og de adopterede børn er således ikke blevet interviewet (Pruzan, 1977).

Undersøgelsen *Mit land er Danmark* fra 1989 af Mette Rørbech, også foretaget i samarbejde med SFI, beskæftiger sig - modsat Pruzan - med voksne adopterede. Undersøgelsen har til formål at belyse, hvorvidt adoptionspolitikken i Danmark kan karakteriseres som succesfuld. Ud fra blandt andet ti dybdegående interviews med adopterede i alderen 18-25 år fra forskellige fødelande, konkluderer undersøgelsen, at adoptionspolitikken mere eller mindre er lykkedes. På baggrund af en sammenligning med jævnaldrende til informanterne konkluderer rapporten, at de adopterede informanter lever et tilsvarende liv med unge danskere, som ikke er adopteret. Derudover konkluderes også, at de adopterede føler sig som danskere og som integrerede i det danske samfund. Endvidere konkluderer Rørbechs undersøgelse ligesom Pruzans, at et mindre antal af de adopterede danskere har været udsat for

forskelsbehandling – både positiv og negativ – og at dette ikke har været af særlig stor betydning (Rørbech, 1989).

Både Rørbech og Pruzans undersøgelser beskæftiger sig med den adopteredes tilpasningsevne til sin adoptivforældre og det danske samfund. Lighedspunkterne for de to undersøgelser beror blandt andet på, at de adopterede gøres til genstand for undersøgelse i forhold til tilpasning og integration til deres liv i Danmark. Begge undersøgelser beskæftiger sig også med racial forskelsbehandling og diskrimination, hvor det konkluderes, at dette forekommer i mindre grad uden særlig betydning for de adopteredes generelle trivsel og tilpasning. Set i lyset af et postkolonialt perspektiv tager begge undersøgelser for givet, at de adopterede børn skal integreres og tilpasses det danske samfund uden yderligere kritisk betragtning over den transnationale adoptionspraksis som en refleksion af de ulige magtforhold, der til stadighed eksisterer mellem afgiverland (ikke-Hvid) og modtagerland (Hvide). At begge undersøgelser ligeledes konkluderer, at transnational adoption generelt er en succes, er også med til at producere og opretholde diskursen om transnational adoption som en uproblematisk praksis, trods diskrimination og racial forskelsbehandling af de adopterede. Med inspiration i Hübinette, argumenterer jeg, at racial diskrimination og forskelsbehandling nedtones i de to undersøgelser, og at en sådan ikke-kritiske adoptionsdiskurs underkender den materielle krops betydning for den adopteredes forståelse af egen position som dansker i en eller anden grad, enten bevidst eller ubevidst for den adopterede. Endvidere skal tidspunktet for de to undersøgelser selvfølgelig tages i betragtning. Begge blev foretaget, da transnational adoption fra Korea var på sit højdepunkt i Danmark. Som nævnt er der de senere år opstået en tendens i Danmark, hvor national og transnational adoption i et kritisk perspektiv er kommet på dagordenen. Flere foreninger og organisationer er oprettet med henblik på at bidrage til et mere nuanceret blik på adoption i Danmark samt at producere kritisk viden om problematikker inden for adoptionsfeltet. Her kan eksempelvis nævnes Tænketanken Adoption⁸ og Adoptionspolitisk Forum (APF)⁹.

En kritisk vidensproduktion om transnational adoption som forskningsbaseret undersøgelse har ph.d. Lene Myong foretaget i sin Ph.d.-afhandling *Adoption – fortællinger om transnational og racialiseret tilblivelse*. Gennem 35 kvalitative interviews med voksne koreanskfødte adopterede født mellem 1967 og 1981, ønsker Myong at belyse paradokset mellem "... racialisering som erfaret livsvilkår og dominerende diskurser om farveblindhed, som nedtoner eller helt udvisker betydningen af de erfarede racialiseringsprocesser" (Myong, 2009:326), som de adopterede har. Ud fra et poststrukturalistisk feministisk

⁸ Tænketanken Adoption er en uafhængig tænketank, der ønsker at skabe rum for nye temaer relateret til adoption med henblik på at forbedre lovgivning, etik, politik og praksis inden for adoptionsområdet i Danmark gennem et kritisk og nuanceret blik på de allerede eksisterende holdninger og problematikker relateret til trans-/national adoption (Tænketanken Adoption).

⁹ Organisationen AFP har et ønske om "... en langt mere nuanceret og kritisk adoptionsdebat..." med henblik på blandt andet mere synlighed i samfundsdebatten og politisk samt et sparringsforum for adopterede nationalt og internationalt (Adoptionspolitisk Forum).

perspektiv undersøger Myong forhandlinger og diskursive tilblivelser hos de transnationalt adopterede. Undersøgelsen viser, at racialiseret differentiering har betydning for de adopteredes oplevelser med processer af in- og eksklusion og majo- og minorisering, og disse processer formuleres ikke udelukkende ud fra differentiering i etnicitet. Myongs forskning bidrager således også til indsigt i etableringen af forståelsen af etnicitet og racialisering i Danmark (Myong, 2009). Som den første til at skrive en ph.d.-afhandling om transnational adoption og med sit bidrag til en kritisk vidensproduktion om adoption i Danmark, lader jeg mig inspirere af Myongs resultater om den raciale differentierings betydning for de koreanskadopterede danskere. Jeg kunne efterlade det eksisterende forskningsfelt her, men jeg ønsker at inddrage en af de nyeste undersøgelser omhandlende adoption i Danmark.

I 2014 udkom Ankestyrelsen med undersøgelsen *Analyse af det danske adoptionssystem*. Undersøgelsen er udarbejdet i samarbejde med SFI og er opdelt i to, hvoraf delundersøgelse 1 beskæftiger sig med adoptanternes oplevelser og erfaringer med adoptionsprocessen. Delundersøgelse 2 belyser de ".... [a]dopteredes trivsel og syn på adoption samt adoptanternes og de adopteredes syn på åbenhed" (Ankestyrelsen, 2014:1) i forhold til kontakt til biologisk ophav. Den samlede undersøgelse bygger på en spørgeskemaundersøgelse med i alt 2.303 respondenter, som enten er adoptanter, kommende adoptanter og voksne internationale og nationale adopterede samt fire interviews med adopterede. Cirka 750 adopterede deltog i undersøgelsen. Præcis information om andelen af nationale og internationale adopterede fremgår ikke af undersøgelsen, ej heller om de fire interviewrespondenter. Delundersøgelse 2, der beskæftiger sig med de adopterede, belyser ligesom Pruzan og Rørbech de problematikker, som de adopterede kan opleve, blandt andet psykisk og fysisk helbred, misbrug og behov for støtte. En af undersøgelsens hovedkonklusioner viser, at 14 % af de adspurgte adopterede har oplevet at blive forskelsbehandlet eller mobbet, hvoraf størstedelen af de forekomster er baseret på den adopteredes etniske baggrund og/eller udseende. Interessant er det også, at de adopterede respondenter bliver spurgt om deres holdning til adoption. Her svarer flertallet at de forholder sig positivt til adoption, og 72 % kunne enten godt eller måske godt selv finde på at adoptere (Ankestyrelsen, 2014).

At undersøgelsen ikke skelner mellem nationalt og transnationalt/-racialt adopterede kan vidne om, at der hersker en diskurs om, at transnationalt adopterede i kraft af adoption forstås som (Hvide) etniskdanske. Således sættes racial differentiering i baggrunden af etnicitet og kan anskues som farveblindhed¹⁰. Alligevel fremgår 'etnisk baggrund' og 'udseende' som en svarmulighed i spørgeskemaet. At et stort flertal (98 %) af de adopterede respondenter anser adoption som en god løsning, kan være en refleksion af den positive herskende adoptionsdiskurs, som de adopterede som etnisk- og kulturelt

¹⁰ Farveblindhed betegner en modvilje af at anerkende eller bekende at se en anden persons race eller (hud)farve, og er en ofte misforstået (Hvid) overbevisning. Konsekvensen heraf er, at mange Hvide udfører nogle defensive strategier eller manøvrer for ikke at fremstå racistiske eller racialt bevidste. Benægtelse af eksempelvis race har ifølge Sue store konsekvenser for samfundet, da farveblindhed eller kønsblindhed er en egentlig benægtelse af den ulighed, der eksisterer i samfundet og en benægtelse af ansvar og magt (Sue, 2010:11).

danske taler sig ind i. Undersøgelsen betragter altså også de adopterede fra andre fødelande som danskere, og at de transnationalt adopterede føler sig som danskere, kan siges at være et positivt tegn på integration. Paradokset ligger dog i at selvsamme undersøgelse fokuserer på de adopterede som særligt udsatte for forskelsbehandling, misbrug og støttebehov fra enten professionelle eller familie. Den positive adoptionsdiskurs bliver ydermere gennem denne undersøgelse opretholdt og helt ukritisk legitimerer med spørgsmål om, hvorvidt adopterede selv kunne finde på at adoptere. En større accept og anerkendelse af transnational adoption er vanskelig at forestille sig.

1.2. OPSAMLING

Mit formål med denne specialeafhandling er ikke at belyse, hvorvidt transnational adoption er godt eller dårligt. Når jeg skriver mig ind i et postkolonialt perspektiv, skal det ikke forstås som en direkte kritik af (dansk) adoptionspraksis. Snarere et ønske om at udfordre den positive adoptionsdiskurs og med et kritisk perspektiv få indblik i, hvordan de transraciale adopterede positionerer sig som ikke-Hvide etniskdanskere. Med et postkolonialt diskursivt perspektiv argumenterer jeg, at hudfarve *har* en betydning for de adopteredes positionering af sig selv på baggrund af historiske begivenheder, og at denne stadig eksisterende magtubalance kræver opmærksomhed i den danske adoptionspraksis på trods eller på baggrund af eventuelle diskurser om et farveblindt dansk samfund. Det bevidste eller ubevidste spændingsfelt mellem etniskdansk og ikke-Hvid, som de transnationalt adopterede befinder sig i er genstand for min forskning. Når jeg skriver bevidste eller ubevidste, mener jeg, at de adopterede i deres position som etniskdanske i en eller anden grad også positioneres som 'anderledes' (ikke-Hvide) i kraft af deres hudfarve, men at dette kan være mere eller mindre bevidst for den enkelte, som et resultat af deres Hvide opvækst i et vestligt land og deres identifikation som (Hvide) danskere. Ovenstående danner ramme for specialet, og udgangspunktet for undersøgelsen tager sit afsæt i følgende problemformulering:

1.3. PROBLEMFOMULERING

Hvordan italesætter transraciale adopterede voksne fra Korea deres position som ikke-Hvide etniskdanskere, og hvordan navigerer de i denne position?

1.3.1. Arbejdsspørgsmål

1. Hvilke diskursive rationaler er på spil i informanternes italesættelse om den transraciale adoptionsposition?

2. Hvordan konstrueres en etniskdansk diskurs ud fra informanternes forståelser af den transraciale adoptionsposition?
3. Gennem positionering - hvilke tillærte diskursive strategier anvender de adopterede for at navigere i positionen ikke-Hvide etniskdanskere?

1.3.2. Specialet i henhold til studieordningen for læring og forandringsprocesser

Specialet har til formål at belyse, hvordan transraciale adopterede danskere gennem diskursiv læring forstår og navigerer i deres position som ikke-Hvide etniskdanskere. For at citere *Studieordning for læring og forandringsprocesser* fra september 2014, har uddannelsen blandt andet til formål, at uddanne de studerende til at vejlede, formidle og lede læreprocesser, samt at ruste de studerende til at arbejde videnskabeligt og analytisk med lære- og forandringsprocesser i forskellige praksissammenhænge i uddannelse og erhverv (Det Humanistiske Fakultet – Aalborg Universitet, 2014). Læreprocessen tager i specialet afsæt i positionering – hvordan de adopterede gennem forskellige diskurser lærer at navigere som ikke-Hvid danskere. Det er netop specialets ønske at anlægge et kritisk perspektiv på den positive adoptionsdiskurs, som hersker i Danmark, jf. nogle tidligere undersøgelser foretaget på området. Positionering og læring forstås derfor på individniveau men inden for diskursive samfundsmæssige, kulturelle og historiske processer. Da specialet tager afsæt i et postkoloniale perspektiv og derved argumenterer for, at hudfarve har en betydning, findes specialets arbejde med forandring også i de adopteredes position og positionering. De psykologiske processer og dialoger, de adopterede indgår i på baggrund af de dynamikker, der udspiller sig mellem at være ikke-Hvid og Hvide indeni, er afstedkommet af en konkret forandring af etnicitet for de adopterede. En forandring som er blevet en præmis, hvorudfra de adopterede gennem læring og brugen af forskellige diskurser skal navigere indenfor. Som en kritisk undersøgelse af et forholdsvist overset og ubelyst forskningsområde i Danmark kan specialet generelt siges at bidrage til læring og argumenterer for forandring på et institutionelt- og samfundsniveau, samt bidrage til læring inden for racialisering og diskrimination inden for andre kontekster end en adoptionskontekst.

1.4. SPECIALETS OPBYGNING

Indledningsvis beskrives specialets fremgangsmåde i metodologien, herunder specialets diskursanalytiske tilgang, den teoretiske ramme og den konkrete metodiske fremgangsmåde, der er anvendes for at besvare problemformuleringen. Dernæst præsenteres de udvalgte teoretiske perspektiver, som der dernæst tages udgangspunkt i forud for analysen. Endelig behandles analysens fund i diskussionen, og specialet opsamles herefter i konklusionen. Afslutningsvis redegøres for de refleksioner, der gennem udarbejdelsen af specialet er opstået.

2. METODOLOGI

Denne del af specialet har til formål at give indblik i metodologien – hvilken fremgangsmåde der er anvendt for at besvare problemformuleringen (Olsen & Pedersen, 318). Der gøres rede for specialets teoretiske ståsted og konkrete metodiske fremgangsmåde.

2.1. DET DISKURSANALYTISKE FELT

Forskningsmålet for specialet er, at belyse de adopteredes position som ikke-Hvide danskere ud fra deres italesættelser herom, og herigennem få indblik i de herskerende diskurser om denne position. Derfor kan undersøgelsen siges at være diskursanalytisk, da det gennem de adopteredes italesættelser bliver muligt at kortlægge og analysere de diskursive sociale mønstre, der struktureres inden for deres positionering af sig selv som adopterede (Jørgensen & Phillips, 2013:10). Som et diskursanalytisk studie læner specialet sig op ad den socialkonstruktivistiske videnstradition.

Med afsæt i socialkonstruktivismen er diskursanalysens formål ikke at finde frem til en sandhed om en virkelighed men at belyse de rationaler, der er på spil om virkeligheden. Ontologisk forstås sandhed som konstrueret, og det er gennem kategorier, at virkeligheden bliver tilgængelig for os. Det vil sige, at vores måde at opleve verden på og vores viden ikke er en afspejling af virkeligheden, men at viden og virkeligheden produceres gennem vores måde at kategorisere verden på (Jørgensen & Phillips, 2013:13). Formålet med specialet er således ikke at finde frem til én sand virkelighed om de adopteredes position som ikke-Hvide danskere. I stedet er sigtet at belyse, hvordan de adopterede italesætter denne positionering og herfra kortlægge de diskursive praksisser og kampe, der eksisterer inden for positionen som transracial adopteret. Med et diskursanalytisk blik, hvor sandhed om virkeligheden forstås som socialt konstrueret, gælder samme forståelse epistemologisk; der kan ikke opnås objektiv viden, og det afvises, at der findes objektiv viden. I stedet forstås viden som konstrueret socialt, der opretholdes gennem sociale processer, hvori der konstrueres fælles sandheder. Det er i disse sociale processer, at der således også kæmpes om, hvad der er sandt og falskt (Jørgensen & Phillips, 2013:14). Da vores verdensbillede er et produkt af vores kategorisering som værende kulturelle og historiske væsener, er vores viden og identiteter ikke statiske. Virkeligheden ses derfor som diskursiv og historisk foranderlig, og som noget der er skabt af mennesker. Eksempelvis har et fænomen som race forskellige betydninger alt efter historisk tid.

Generelt har det diskursanalytiske felt en målsætning om at foretage kritisk forskning, hvilket betyder at undersøge og kortlægge magtrelationer i samfundet og at formulere normative perspektiver (Jørgensen & Phillips, 2013:13). Diskursanalysens særlige bidrag til forskning beror på, hvorledes diskurser konstituerer forskellige forhold inden for viden, identitet og magt på bestemte måder, som margi-

naliserer eller helt ekskluderer andres vidensformer eller handlemuligheder (Phillips, 2010:284). Ud fra et diskursanalytisk perspektiv kan alt socialt analyseres diskursanalytisk, og alle sociale fænomener eksisterer som konstante kampe, hvorfor de aldrig er totale eller bliver afsluttet (Jørgensen & Phillips, 2013:34). Diskursanalytikerens formål er ikke at komme bag om diskursen; at undersøge hvad folk virkelig mener. Udgangspunktet for diskursanalyse er, at virkeligheden aldrig kan nås udenom diskurserne, det er derfor diskursen i sig selv, der er interessant for analytikeren at undersøge. Formålet for forskeren er at følge og analysere de sociale kampe om definitionsmagt (Jørgensen & Phillips, 2013:31).

Specialet tager derfor afsæt i en forståelse om, at der ikke eksisterer en objektiv sandhed, uagtet den der observerer. Vores virkelighed konstrueres ud fra tidligere oplevelser, hvorigennem vi blandt andet skaber mening og forståelse. Sandhed er derfor diskursivt konstrueret igennem det perspektiv, vi observerer og forstår verden ud fra, og analyse afhænger derfor af den, der fortolker. Dette betyder, at specialets fund ikke kan eftervises af andre forskere uagtet tid og sted. Der kan derfor ikke drages nogle generelle konklusioner, da der tages udgangspunkt i en konkret kontekst, hvilket dog ikke betyder, at der ikke kan drages paralleller fra specialets kontekst til andre kontekster. Eksempelvis, ville man kunne se ligheder, hvis man tog udgangspunkt i lignende kontekster såsom andre synlige minoriteter, fx indvandrere.

2.1.1. Sprogets betydning

Med inspiration fra den poststrukturalistiske sprogfilosofi, lægger det diskursanalytiske felt vægt på sprogets altafgørende betydning for en forståelse af virkeligheden. Det vil sige, at vi gennem sproget får adgang til virkeligheden. Dog at sproget ikke blot er en afspejling af virkeligheden, men at sproget således også er med til socialt at reproducere virkeligheden. Det er gennem diskurs, at virkeligheden bliver repræsentativ og får betydning (Jørgensen & Phillips, 2013:17). Via bestemte forbindelser mellem tegn, som er socialt forhandlet, får verden sin betydning for os. Gennem sproglige strukturer og forskellige tegns forhold til hinanden, er det muligt for os at kategorisere tegnene og tillægge dem mening og betydning. Endvidere, er det gennem anvendelse af disse sociale konventioner af de sproglige strukturer, at vores verdensbillede ligeledes reproduceres. De sproglige strukturer forstås som foranderlige, alt efter hvilken sammenhæng de anvendes i. Dette betyder ikke, at sproget er frit og svævende – blot at det ikke endeligt kan fikseres og kun have en klar betydning uagtet kontekst. Da sprogets altafgørende betydning for vores produktion og reproduktion af verden og med dens foranderlighed, danner det poststrukturalistiske perspektiv således rum for forandring (Jørgensen & Phillips, 2013:30). Det foranderlige beror på, at vi i vores konkrete talehandlinger trækker på nogle strukturer, men i selvsamme handling giver vi også vores bud på, hvordan tegnene skal forankres. Da tegnenes

betydning ikke er statiske, vil diskursen aldrig være absolut, hvilket giver en indgang til analysen (Jørgensen & Phillips, 2013:35-36). Eksempelvis kan der være forskellige bud på, hvilke betydninger der tillægges fænomenet race. Det er gennem italesættelser, at magtkampe om race og forsøget på at fikse-re denne betydning, at diskursen bliver synlig for os. Altså er det i den konkrete anvendelse af sproget i konkrete kontekster, at strukturen skabes, reproduceres og forandres, og det er således forskerens formål at undersøge, hvordan nogle italesættelser helt naturligt bliver accepteret som enten sande eller falske. Sproget i et diskursanalytisk perspektiv er vores adgang til en forståelse af den sociale virkelighed, og det er gennem italesættelser, at de sociale kampe om definitionsmagt lader sig gøre.

2.2. TEORETISK RAMME

For at kunne besvare problemformuleringen anlægges en teoretisk vinkel i tråd med det diskursanalytiske felt og det dertilhørende videnskabsteoretiske afsæt. Sigtet er ikke at komme med en entydig sandhed om det undersøgte felt ud fra de teoretiske perspektiver. Derimod er formålet at belyse det undersøgte felt ud fra et særligt teoretisk perspektiv og dermed bidrage med en ny forståelse af trans-racial adopteredes forståelse af egen position og diskursive læring som felt.

Her inddrages et postkolonialt teoretisk perspektiv som særlig optik på adoptionspraksissen i Danmark, da det bidrager med en kritisk forståelse til den positive farveblinde adoptionsdiskurs i Danmark. Det postkoloniale perspektiv gør det muligt at undersøge problemstillingen ud fra et diskursivt perspektiv, der hviler på en antagelse om, at de stadig eksisterende magtstrukturer mellem Vesten og ikke-vestlige lande har en afgørende betydning for, hvordan mennesket positionerer sig selv og andre.

Teoretisk lader jeg mig inspirere af Frantz Fanons forståelse af postkolonialisme, som anlægger et psykologisk perspektiv på raciale forskelle som analytisk indgang og begrebsliggørelse af en sådan forståelse. Fremmedgørelse og diskrimination af synlige minoriteter er, ifølge Fanon, ikke et spørgsmål på individniveau men et spørgsmål om socialdiagnosticering (Fanon, 1952:4). Der tages afsæt i en forståelse om, at der i Vesten eksisterer et fikseret koncept af ikke-Hvide mennesker (Fanon, 1952:23), og at ikke-Hvide på baggrund af de koloniale historiske begivenheder har ét formål i livet; at være Hvide eller rykke så tæt på at være det som muligt (Fanon, 1952:15). Det postkoloniale perspektiv gør det særlig interessant i en adoptionskontekst på baggrund af deres ikke-Hvide udseende men Hvide opvækst. Teorien skal i specialet forstås som en særlig optik og bruges ikke anvendelsesteoretisk. Til dét inddrages henholdsvis en teori om mikroagression og marginalisering og positioneringsteori.

For at belyse denne adoptionsposition inddrages Derald Wing Sues teoretiske begreber *mikroagression* og *marginalisering*, som ligesom Fanon beskæftiger sig med de psykologiske konsekvenser ved bevidst og ikke-intenderende diskrimination af blandt andet synlige minoriteter. Sues teori er særlig relevant for specialet, da den gør det muligt at begrebsliggøre de adopteredes position som tilhørende

både majoriteten (mentalt) og en minoritet (kropsligt). Selvom mikroagression anlægger et psykologisk perspektiv, udspringer det af kommunikative handlinger inden for en racial diskurs (Sue, 2010).

Bronwyn Davis og Rom Harrés positioneringsteori anvendes for at belyse, hvordan de adopterede (bevidst/ubevidst) strategisk navigerer inden for adoptionspositionen. Med positioneringsteori anlægges et læringsperspektiv på, hvordan de adopterede diskursivt har lært og gør deres position, samt hvordan denne tillæring reproduceres diskursivt. Herigennem gør læringsperspektivet det muligt analytisk at få indsigt i de adopteredes forståelse af egen position samt et indblik i de diskurser, der konstrueres omkring danskhed (Rom & Harré, 2014).

2.3. METODISK FREMGANGSMÅDE

Valget af metodisk tilgang hviler på de videnskabsteoretiske forståelser, som specialet grundlæggende bygger på. For at kunne besvare problemformuleringen har det været nødvendigt at belyse de transnationalt adopteredes forståelse af egen position gennem deres italesættelser herom. Derudover har det være relevant at undersøge, hvilke herskende diskurser der eksisterer for de adopterede med det sigte at belyse, hvilke tillærte strategier af positionering de gør sig i kraft af deres position som ikke-Hvide danskere. På baggrund af dette er der foretaget kvalitative fokusgruppeinterviews, som udgør specialets empiriske data.

Fokusgruppeinterviews som metodisk fremgangsmåde er særligt velegnet til at producere data om sociale grupperes fortolkninger, interaktion og normer (Halkier, 2012:13). Fokusgrupper rummer mulighed for at få indsigt i de betydningsdannelser, som er en del af vores sociale erfaringer, hvilke forekommer selvfølgelig for os og sjældent italesættes direkte. Gennem deltagerens interaktion med hinanden har fokusgrupper potentiale til at disse tavse selvfølgeligheder af betydningsdannelser eksplicit udtrykkes, fordi informanterne gennem dialog "... *tvinger*" hinanden til at være diskursivt eksplicite i deres forhandlinger med hinanden" (Halkier, 2012:10). Interviewene har til hensigt at belyse på forhånd fastlagte emner inden for specialets forskningsinteresse. Derudover har ønsket været at give plads til informanternes perspektiver og interaktion med hinanden. Gruppekonteksten ved denne form for interview kan, ifølge Halkier, føre til mere kompleks data, da informanterne vil spørge ind til hinandens italesættelser og kommentarer (Halkier, 2012:14). Interviewene er ikke anvendt for at opnå forståelse om informanternes livsverden men til at afdække og belyse, hvordan informanterne diskursivt forstår den transraciale adoptionsposition, og hvilke strategier de adopterede har tillært sig for at navigere som synlig minoritet gennem positionering.

Der er foretaget fire fokusgruppeinterviews i alt; tre netværksinterviews (fokusgruppeinterview, hvor folk kender hinanden) med én kerneinformant og to af dennes venner samt et fokusgruppeinterview med tre af kerneinformanterne. Denne strukturering af metodisk fremgangsmåde er direkte inspireret

af et forskningsprojekt foretaget af Bente Halkier (Halkier, 2012). Kerneinformanterne er alle voksne adopterede fra Korea, og de udvalgte selv de venner, som de ønskede skulle deltage i interviewene. Ifølge Halkier er der både fordele og ulemper ved at afholde netværksinterview. Da det er den sociale interaktion, der skaber det empiriske materiale, og sigtet med specialet er at undersøge, hvordan de adopterede italesætter deres position, hvilke kan være af personfølsom karakter, var ønsket med netværksinterviewene, at kerneinformanterne følte sig trygge. Derfor var det også op til kerneinformanterne selv at bestemme antallet af venner, som de havde lyst til at inddrage. Endvidere, gav netværksinterview mulighed for, at informanterne indbyrdes kunne uddybe hinandens perspektiver på baggrund af delte erfaringer (Halkier, 2012:29-30). Udover fokus på tryghed for informanterne, fungerer mindre fokusgruppeinterviews godt, når formålet med interviewene er at undersøge de sociale handlinger (positioneringer), sproglige udtryk og betydningsdannelse – her i forhold til de adopteredes position som ikke-Hvide etniskdanskere (Halkier, 2012:34). En ulempe ved at foretage fokusgruppeinterview, hvor informanterne kender hinanden er således også, at nogle forståelser, indbyrdes positioner og oplevelser tages for givet af informanterne, hvilket derfor kan resultere i en indforståethed, der ikke italesættes eksplicit og derved ikke inddrages i samtalen og den analytiske undersøgelse.

Oprindeligt er kerneinformanterne udvalgt på baggrund af deres egen interesse for at deltage i en undersøgelse om transnationalt adopterede, som de blev præsenteret for gennem en kort præsentation af specialets forskningsmål på fora på Facebook for adopterede. Henholdsvis, gruppen 'Adopteret fra Sydkorea'¹¹ og 'Koreaklubben'¹². På baggrund af manglende reaktion gennem de to fora på Facebook, er en af kerneinformanterne blevet kontaktet direkte med kendskab til informanten gennem en fælles bekendt. Ved rekruttering blev potentielle informanter præsenteret for undersøgelsen gennem en kort formulering af specialets generelle forskningsinteresse. Den korte præsentation gav potentielle informanter mulighed for at tage stilling til, om de ønskede at deltage, og samtidig gav det rum for, at informanterne ikke var meget præcist forudindtaget i forhold til specialets forskningsmål (Halkier, 2012:31). Kerneinformanterne indvilligede i at deltage i interviewene velvidende, at specialet anlægger et kritisk perspektiv på den ellers positive diskurs om transraciale adopteredes position i Danmark, og velvidende at gennemførelsen af interviewene rent pragmatisk fordrede et vist engagement; finde venner, der ønskede at deltage samt deltagelse i endnu et fokusgruppeinterview kun med kerneinformanterne. Præmisserne for rekrutteringen af informanterne var således oprindeligt, at informanterne selv havde noget 'på hjerte' i forhold til specialets problemstilling snarere end at sikre en nuanceret repræsentation af informanter. Eksempelvis, køn, bopæl, opvækst, uddannelsesbaggrund, alder

¹¹ 'Adopteret fra Sydkorea' er et uforpligtende forum for alle, der er adopteret fra Korea. Her deler privatpersoner erfaringer, artikler og søger rådgøring hos andre adopterede.

¹² 'Korea Klubben'-facebookside er for medlemmer af Korea Klubben. Foreningen er for danske koreanskfødte og tilbyder en lang række arrangementer. Eksempelvis, mad- og sprogkurser, kulturrejser til Korea og workshops. For deltagelse i Korea Klubbens tilbud skal man være kontingentbetalende medlem (Korea Klubben – *Om os*).

med mere. Altså kan det siges, at to af kerneinformanterne forud for deltagelsen i interviewene i en vis grad har gjort sig overvejelser om sig selv som adopterede, hvilket understøttes af deres uformelle eller formelle medlemskab af fora for adopterede på Facebook. Den kerneinformant, der blevet rettet direkte henvendelse, adskiller sig derfor fra de andre informanter. Dog, kan nævnes at de to andre kerneinformanter også er rekrutteret fra forskellige fora med forskellige formål, hvilket kan bidrage med et nuanceret repræsentantskab af informanter.

Da jeg med specialet ønsker at belyse, hvordan de adopterede diskursivt forstår og italesætter deres egen position som værende ikke-Hvide, fandt jeg det relevant at strukturere interviewene således, at denne position havde mulighed for at udfolde sig men i et komfortabelt og velkendt miljø, hvorfor jeg valgte at afholde netværksinterviews. Med netværksinterviewene blev det taget for givet, at den sociale interaktion mellem informanterne blev mere dynamisk, og at informanterne i højere grad følte sig trygge ved at spørge mere direkte ind til hinanden i kraft af deres fortid sammen samt det indbyrdes ansvar, de har for en fremtid sammen (Halkier, 2012:29-30). De metodiske overvejelser i forhold til fokusgruppeinterviewet med kerneinformanterne omhandlede også et ønske om at skabe trygge rammer for informanterne i forhold til det stadig personfølsomme emne, hvor det blev taget for givet at informanterne, i kraft af deres position som danskere adopteret fra Korea, ville opnå en samhørighed. Dette blev taget for givet ud fra mine egne diskursive forståelse af positionen som adopteret. Refleksioner over positionen som forsker i eget felt vil blive præsenteret senere. Endvidere, vil en refleksion over forskningsprocessen blive udfoldet slutligt i specialet.

2.3.1. Kort præsentation af informanterne

Som nævnt, er der foretaget tre fokusgruppeinterviews som netværksinterview samt et interview med kerneinformanterne. Kerneinformanterne er alle voksne transnationalt adopterede fra Korea til Danmark og er født mellem 1979 og 1990. De venner, som kerneinformanterne har valgt skulle deltage, er nogenlunde alderssvarende med den enkelte kerneinformant.

Forud for interviewene er indgået en mundtlig kontrakt, hvor informanterne har indvilget i en aftale om at sikre deres anonymitet, og deres rigtige navne vil derfor ikke fremgå i specialet. Nogle informanter havde ikke et ønske om anonymitet, mens andre ønskede det på baggrund af den personfølsomme karakter i interviewene, hvorfor alle informanters anonymitet er fastholdt. Forud for interviewene er udarbejdet to forskellige spørgeguides, som interviewene er foretaget på baggrund af. De metodiske overvejelser og valg forud for spørgeguidesne vil nedenfor bliver præsenteret.

2.3.2. Spørgeguide til netværksinterviews

Struktureringen af fokusgruppeinterviewene er i netværksinterviewene udformet som tragt-model, som indledningsvis er åben og efterfølgende bliver mere stramt struktureret i form af mere specifikke spørgsmål. En sådan strukturering giver mulighed for, at informanterne kan forfølge de perspektiver, som de finder interessante og giver plads til social interaktion mellem informanterne samt at forskningsmålet bliver belyst (Halkier, 2012:38-42). De metodiske overvejelser foretaget i denne forbindelse omhandler også moderatorens rolle og involvering i interviewene. Som transraciale adopterede fra Korea selv og derved forsker i eget felt, ønskede jeg en mere eksplorativ tilgang, hvor egne personlige erfaringer og betydningsdannelser er forsøgt ikke at være dominerende. Med tragt-modellen er spørgeguiden mere konkret opbygget med åbne beskrivende start-spørgsmål med henblik på at få informanterne til at reflektere og fortælle ud fra egne erfaringer. Efterfølgende er spørgsmålene mere specifikke og teoretisk inspireret for at sikre forskningsmålet. Med start-spørgsmål menes, at formålet med interviewet skal lægge op til social interaktion og diskussion blandt informanterne, snarere end de skal svare meget detaljeret og specifikt, som er hensigten med kvalitative individuelle interviews (Halkier, 2012:41-42).

Konkret er spørgeguiden for netværksinterviewene (jf. interviewguide i bilag 1) struktureret således, at der indledningsvist blev stillet et beskrivende start-spørgsmål om relationen blandt informanterne. Derefter blev brugt en øvelse, hvor alle informanterne fik udleveret nogle post-it-sedler og en kuglepen og hver især skulle reflektere over, hvad de forbinder med 'danskhed'. Efterfølgende blev deres post-it-sedler hængt op, så de var synlige for alle, og informanterne skulle drøfte, hvad de hver især havde skrevet. Da forskningsmålet er at belyse, hvordan de adopterede italesætter deres egen position som værende danskere, blev øvelser og hjælpemidler brugt til, dels at fremme refleksion hos informanterne og dels for at fokusere diskussionerne om, hvordan de diskursivt forstår danskhed (Halkier, 2012:43). I tråd med øvelsen blev dernæst stillet et holdningsrelateret start-spørgsmål om transnational adoption for at spore interviewet ind på forskningsområdet. Efterfølgende blev igen brugt en øvelse tilsvarende den første. Denne gang med henblik på at få informanterne til at reflektere og drøfte begrebet 'race' for yderligere at stramme interviewet ind ud fra et postkolonialt perspektiv. Fortsat øvelsen, blev interviewet endeligt afsluttet med et specifikt start-spørgsmål om erfaringer, hvor kerneinformanten er blevet konfronteret med at se anderledes ud (ikke-Hvid dansker).

2.3.3. Spørgeguide til fokusgruppeinterview

Spørgeguiden til fokusgruppeinterviewet med kerneinformanterne er udarbejdet efter netværksinterviewene og er inspireret af informanternes italesættelser herfra. Derfor kan det siges at have en mere stram strukturering, hvilket dog ikke betyder, at det fortsat ikke er eksplorativt og giver plads til den

sociale interaktion blandt informanterne. Med afsæt i de tidligere foretagne netværksinterviews blev der opnået en større viden om specialets forskningsfelt, og fokusgruppeinterviewet gav mulighed for at følge op på nogle mere specifikke emner inden for feltet. På baggrund af de tidligere interviews var opnået en viden om, at kerneinformanterne havde forskellige synspunkter og forståelse af egen position som ikke-Hvide dansker. Ønsket var således i fokusgruppeinterviewet at få belyst nogle af de forskellige synspunkter og undersøge indholdet af de drøftelser og diskussioner blandt kerneinformanterne, snarere end at belyse, hvordan interaktionen udfoldede sig blandt deltagerne. En ulempe ved en mere stram strukturering og moderatorrolle er, at det kan være vanskeligt at opnå ny viden. Dog blev fokusgruppeinterviewet foretaget kun med kerneinformanterne og derfor i en ny social kontekst (Halkier, 2012:40).

Konkret er spørgeguiden for fokusgruppeinterviewet (jf. interviewguide i bilag 2) struktureret således, at start-spørgsmålene dels er inspireret af de forskellige italesættelser fra netværksinterviewene, og dels er mere teoretisk inspireret for at sikre besvarelse af undersøgelsens formål. Indledningsvis blev informanterne spurgt ind til, hvordan de havde haft det siden netværksinterviewet – om de havde gjort sig nogle tanker siden sidst. Da ønsket var at få indkredset forskningsområdet på baggrund af den viden, som allerede var opnået i de tidligere interviews, kan start-spørgsmålene i fokusgruppeinterviewene siges at være af vurderende karakter. Dette blev gjort med henblik på at få belyst, hvordan informanterne hver især forstår deres egen position og indbyrdes forhandler og positionerer sig selv som ikke-Hvide etniskdansker. Informanterne blev bedt om af drøfte forståelser og erfaringer med diskrimination på baggrund af deres synlige minoritet, forståelser og erfaringer med at føle sig henholdsvis (særligt) dansk og (særligt) ikke-dansk og endeligt om positionen ikke-Hvide danskere.

Forud for alle fokusgruppeinterviewene blev informanterne præsenteret for konteksten med en kort briefing, hvor formålet med interviewet blev klarlagt, og de blev informeret om henholdsvis deres roller som informanter og moderatorrollen ud fra fokusgruppeinterview som metodisk dataindsamlingskilde. Dette blev gjort med henblik på at skabe rammerne for det sociale rum omkring interviewformens interaktion. Derudover var en introduktionsrunde, hvor alle tilstede præsenterede sig for hinanden med navn, alder og beskæftigelse. Dette blev også gjort ved netværksinterviewene (Halkier, 2012: 51-53).

2.3.4. Interviewene

I tråd med sigtet om tryghed for informanterne er alle netværksinterviewene afholdt i enten kerneinformanten eller en af vennernes private hjem. Dels for at gøre det nemt for informanterne at møde op til interviewene, dels i et forsøg på at gøre det så afslappet for informanterne som muligt ved at være i

velkendte rammer, og dels fordi emnet kan falde ind under, hvad informanterne opfatter som privatsfæren. En ulempe ved at afholde interviewene hjemme hos en af informanterne er, at denne selvfølgelig vil påtage sig værtsrollen. Derfor sørgede jeg altid for at medbringe kage eller andet til kaffen i et forsøg på at aflaste ved at fungere som en slags medvært (Halkier, 2012:37), hvorfor jeg også altid aftalte med den person, i hvis hjem interviewet skulle foregå, at komme et kvarter før de andre. Fokusgruppeinterviewet blev afholdt hjemme hos mig i et ønske om gensidighed. Netværksinterviewene var blevet afholdt privat hos enten kerneinformanten eller en af vennerne, og ønsket var at bevare den tryghed og uformelle stemning for informanterne i en privatsfære, men på en så neutral grund som muligt. Derudover kunne det, at jeg åbnede mit hjem for dem, også bidrage til en tydeliggørelse af min rolle som medproducent af empiriproduktionen (Halkier, 2012:37). Alle interviewene er optaget på diktafon. Andre hjælpemidler har været kuglepenne, post-it-sedler og plancher til at sætte post-it-sedlerne op på.

2.3.5. Bearbejdning af empiri

Interviewene er blevet transskriberet på baggrund af lydoptagelserne, så den empiriske data er mere tilgængelig, overskuelig og mere systematisk at analysere. Allerede ved transskribering reduceres den empiriske data, da den skriftlige repræsentation af interviewet ikke er det samme som fokusgruppen i sig selv (Halkier, 2012:70). For at sikre korrekt transskribering og kompensere for den i forvejen reducerede bearbejdning af empiri, har jeg selv transskriberet interviewene. Derudover følges Halkiers anbefalinger om udskrivning af interviews. Al optaget tale er udskrevet; udtryk som "øh" og "mm" er udskrevet, når informanterne overlapper hinanden er anført med "[...]", latter er ligeledes udskrevet med klammer, kortere pauser er anført med fire punktummer (Halkier, 2012:71-72). Transskriptionerne er gennemlæst flere gange, og nogle af de relevante citater, der anvendes i analysen, er der foretaget mindre rettelser i for forståelsens skyld. Da sigtet med specialet er at undersøge, hvordan de transnationalt adopterede diskursivt forstår deres position som værende ikke-Hvide etniskdanskere, er fokus i interviewene og bearbejdningen af dem på det talte sprog og indholdet i deres italesættelser. Derfor er der ikke foretaget observationer af nonverbal kommunikation blandt informanterne. Trods informanternes anonymitet er de i transskriberingerne givet et andet navn med det formål stadig at fastholde dem en personlighed (jf. transskriptionerne i bilag 3-7). Derudover er andre navne på personer, arbejdspladser og andet, der på nogen måde kan bryde informanternes anonymitet givet andre navne eller skrevet ud af transskriptionerne. Allerede i gennemlæsningen og udskrivningen af interviewene er foretaget en meningskondensering, hvor der er udvalgt - og derfor også fravalgt - specifikke citater, som skaber grundlag for en række forskellige analytiske temaer, der udspringer af en vek-

selvirkning mellem det begrebsdrevne, og hvad der italesættes som centralt blandt informanterne (Tanggaard & Brinkmann, 2010:47-48).

2.3.6. Forsker i eget felt

Specialet tager afsæt i en forståelse om, at der ikke eksisterer én sandhed, som er uafhængig af den, der observerer. Dette betyder, at mit verdensbillede også er konstrueret socialt ud fra historiske og kulturelle begivenheder, hvilket naturligvis har en betydning for min position som forsker. Altså, der findes aldrig en objektiv forskerposition. Når jeg skriver specialet ind i postkolonialt perspektiv, er det et forsøg på at anlægge et begrebsteoretisk perspektiv, og dermed distancere mig personligt fra genstandsfeltet. Samtidig er dette tilvalg affødt af egne erfaringer og oplevelser som ikke-Hvide etnisk-dansker, hvorfor jeg igen understreger, at et fænomen om en objektiv forskerposition ikke eksisterer - ej heller i dette speciale. Ud fra et diskursanalytisk perspektiv er viden og identitet ikke statiske men skaber rum for forandring gennem sociale processer og sproglige strukturer. Den herskerende positive adoptionsdiskurs, som i denne undersøgelses undergår et kritisk perspektiv, og som opposition til det postkoloniale perspektiv, har indtil for få år siden været den diskurs, som jeg personligt har talt mig ind i, været med til at opretholde og reproducere. Gennem forskellige sociale processer er jeg blevet mødt med andre mere kritiske diskurser inden for adoptionsområdet og racialisering i Danmark, som har bidraget til min viden, identitet og verdensbillede og skabt rum for forandring.

Det postkoloniale perspektiv og positionen som forsker i eget felt har afgørende betydning for udarbejdelsen af spørgeguiderne til fokusgruppeinterviewene, og dermed også min læsning og kodning af den empiriske data. Eksempelvis, spørger jeg kerneinformanterne, om der er nogle situationer, hvor de føler større stolthed omkring deres koreanske udseende end andre. Spørgsmålet bliver dels stillet for at belyse, hvordan informanterne positionerer sig selv som henholdsvis ikke-Hvid danskere og etniskdanskere og herigennem få indsigt i de diskursive magtkampe, der udspiller sig inden for denne "mellem-position". Derudover er spørgsmålet stillet på baggrund af egne erfaringer om, hvornår jeg personligt i nogle sammenhænge kan opleve større stolthed over mit koreanske udseende end i andre. Dermed kan siges, at specialets forskningsmål udspringer af personlige erfaringer, ønsket forstået i en akademisk ramme, og belyst af andre perspektiver og oplevelser via empirisk data fra informanterne og specialets teoretiske ramme. Ligeledes kodes den empiriske data ud fra et særlig optik - postkolonialistisk - ud fra egne erfaringer.

2.4. OPSAMLING

Dette kapitel har præsenteret specialets fremgangsmåde, herunder videnskabsteoretisk ståsted med afsæt i det diskursanalytiske felt, den teoretiske rammer inden for hvor specialet udarbejdes, de konkrete metodiske overvejelser og fremgangsmåder, samt refleksion over positionen som forsker i eget felt set ud fra specialets videnskabsteoretiske perspektiv. Specialet er diskursanalytisk og læner sig derfor op ad et socialkonstruktivistisk og poststrukturalistisk ståsted og har til hensigt at belyse hvilke betydningsdannelser, der diskursivt er på spil om virkeligheden, og hvordan de adopterede navigere i denne gennem tillært positionering. Da ønsket er at få indsigt i, de adopteres forståelse af deres position som ikke-Hvide etniskdanskere tages afsæt i Sues teori om mikroagression. For at få et yderligere perspektiv på, hvordan de adopterede strategisk navigerer, inden for denne position, anvendes også positioneringsteori ved Davies og Harré. Metodisk er anvendt fokusgruppeinterviews i form af netværksinterviews med tre transraciale adopterede kerneinformanter med to af deres venner, samt et fokusgruppeinterview med kerneinformanterne, der kan være med til at belyse, de adopteredes forståelse af egen position, og derigennem deres handlerum i form af positionering. I specialet er sigtet ikke at belyse en bred nuanceret repræsentation af transnationalt adopterede i Danmark. Ønsket er snarere at få indsigt i, hvordan et lille udsnit af adopterede forstår deres position som ikke-Hvide etniskdanskere ud fra en postkolonialt diskursivt perspektiv og udfordre den positive danske adoptionsdiskurs. Endvidere, bygger specialets forskningsmål på, de adopteredes italesættelser og erfaringer gennem dybdegående kvalitative interviews med et ønske om at bidrage til et forskningsfelt, der hidtidig har været præget af en tilpasningsdiskurs, hos de danske adopterede, udenom de adopteredes egne erfaringer og betydningsdannelser. Forskningsmålet tager sit afsæt i mine egne erfaringer som transraciale adopteret fra Korea, hvilket har en afgørende betydning for specialets udarbejdelse og udfald, da der i specialet tages afsæt i en forståelse om, at der ikke eksisterer en objektiv forskerposition.

3. TEORI

Denne del af specialet har til formål at præsentere og kort redegøre for de teorier, der anvendes for at besvare specialets problemformulering. Redegørelsen er en introduktion til de valgte teorier, som i analysedelen vil blive udfoldet i samspil med specialets empiriske data.

3.1. MIKROAGRESSION & MARGINALISERING

Ifølge ph.d. i psykologisk rådgivning ved University of Oregon, Derald Wing Sue er mikroagressioner kendetegnet ved, at være den daglige verbale, nonverbale insult, som, uagtet intention eller ej, kommunikere en negativ besked på baggrund af modtagerens tilhørsforhold til en marginaliseret gruppe. Den negative besked er ikke-synlig og er oftest leveret af velmenende personer, som udvidende udfører en skadelig handling mod en devalueret social gruppe. Derfor er mikroagression en kommunikativ handling mod et individ, der gennem den negative besked bliver reduceret til og objektgjort som medlem af en særlig marginaliseret social gruppe. Da afsenderen oftest er velmenende i sin ubevidste hverdagskommunikation, forekommer beskeden umiddelbart harmløs (Sue, 2010:3). Dog, påpeger Sue, har undersøgelser vist, at det har en stor skadelig psykologisk konsekvens for den pågældende marginaliserede gruppes trivsel, da den reproducere ulighed for generel/standard livstrivsel for den marginaliseret gruppe (Sue, 2010:4). Enhver marginaliseret social gruppe kan blive gjort til genstand eller offer for mikroagression, men begrebet er oftest omdiskuteret i racisme- eller raciale kontekster, hvoraf sidstnævnte er hovedfokuset i dette projekt.

3.1.1. Marginalisering og undertrykkelse

Marginaliserede gruppers eksistens og status er placeret i den lavere eller ydre skala af, hvad der socialt tilstræbes i samfundet. Det vil sige, at marginaliserede grupper anses som værende mindre værd, og den opmærksomhed disse grupper modtager er som oftest negativ (Sue, 2010:5). En konsekvens heraf bliver, at grupperne udsættes for social forskelsbehandling og eksklusion. Ifølge Sue oplever marginaliserede grupper per definition:

"To be confined to margins of existence in mainstream life is to be oppressed, persecuted, and subjugated; denied full rights of citizenship; imprisoned or trapped to a lower standard of living; stripped of one's humanity and dignity; denied equal access and opportunity; invalidated of one's experiential reality; and restricted or limited as to life choices" (Sue, 2010:6).

Ifølge Sue er mikroagressioner, mod eksempelvis en ikke-Hvid gruppe, en refleksion af et verdenssyn, som aktivt bliver manifesteres gennem forståelsen af, hvad der anses som blandt andet normalt/unormalt, attraktivt/ikke-attraktivt og inkluderende/ekskluderende (Sue, 2010:5). Bevidsthed om den enkeltes skjulte fordomme, partiskhed og diskriminerende handlinger truer individets eget selvbillede af være et decent, moralsk, godt menneske, hvorfor individet på defensiv vis vil benægte de skjulte fordomme ved at undgå at tale om emner, som fx racisme, for at bevare det positive selvbillede. En sådan defensiv forsvarsmekanisme for opretholdelse af selvbilledet kan også komme til udtryk ved at få andre til ikke at bringe sådanne samtaleemner op. Samtidig med at disse manøvrer eller ubevidste strategier bevare selvbilledet af den der undertrykker, stilties de undertrykkes stemmer. Sue beskriver hvordan manglende anerkendelse af undertrykkelsen, og strategierne for at stiltie de undertrykte, giver dem der undertrykker mulighed for at bibeholde deres uskyld og efterlade uligheder ved status quo, da de ikke udfordres (Sue, 2010:6). Altså, mikroagression rekonstrueres gennem manifestation af et undertrykkende verdenssyn, der skaber, fostre og fordrer marginalisering.

Undertrykkelse kan forekomme gennem tvang (*imposition*). Undertrykkelse ved tvang er en handling, hvorigennem en person eller gruppe bliver dekretet et mærkat, et objekt, en oplevelse eller et foreskrevet sæt ikke-attraktive levevilkår (Sue, 2010:6). Handlinger der påfører den undertrykte (person eller sociale gruppe) unødige smerter og forringer fysiske og/eller psykologiske trivsel for det marginaliserede individ eller gruppe. Mikroagression beror her på den skjulte, usynlige dimension af handlingen, som den tager sig ud, for den der undertrykker og ofte også for den eller dem, der bliver undertrykt. Den usynlige, nedsættende besked afspejler og fastholder de negative fordomme i den konkrete kontekst, og netop dette er med til at påføre individet og/eller gruppen smerte i form af blandt andet reduceret selvbestemmelse og forringet social status i samfundet. Videre, påpeger Sue, at undertrykkelse udført af mennesker, der ikke er bevidste om deres egne fordomme, og egentlig tror på frihed og lige ret for alle, er mest skadelig. Direkte, synlig undertrykkelse har ikke nært så skadelig konsekvenser for de mennesker, der bliver undertrykt, som når den undertrykkende handling udføres ubevidst.

I sin teoretisering af mikroagression opererer Sue med en række forskellige begreber og former for mikroagression, som alle spænder over et kontinuum af at være direkte til mere symbolske eller ubevidste psykologiske manifestationer. Endvidere taget mikroagression form som enten bevidst forberedte til at være indirekte, ikke-intentionelle eller subtile handlinger (Sue, 2010:6).

3.2. POSITIONERINGSTEORI

Ifølge Bronwyn Davies og Rom Harré er positionering en form for diskursiv social interaktion og er et modsvar til rolle-begrebet som en socialpsykologisk italesættelse af selvet, der henviser til individet som et statisk og fastgjort fænomen (Davies & Harré, 2014:19). Positionering er et samtalefænomen, der i stedet fokuserer på de dynamiske sociale forhold i formuleringen af selvet, og er en social proces, hvorigennem mennesker placerer hinanden i samtaler (Davies & Harré, 2014:24). Ligesom i det diskursanalytiske felt tages der således afstand fra en forståelse af, at sproget er en fastforankret struktur, hvorfra vi positionerer faste tegns betydninger i forhold til hinanden. Denne forståelse af sproglige strukturer forstås konstrueringen af selvet indenfor, og derfor er selvet heller ikke et statisk, uforanderligt fænomen bundet op på abstrakte fastlagte strukturer (roller).

Position konstrueres i og med sproglige udvekslinger (Bronwyn & Harré, 2014: 23). Da positionering forstås som en diskursiv social handling, kan det siges, at positionering implicit er normativ via det, som Bronwyn og Harré kalder *illokutionære modalitet*. I de forskellige samtaledeltageres sproglige handling er indlejret sociale intentioner, der trækker på forskellige *diskursive praksisser*. De diskursive praksisser betegner alle de måder hvorpå mennesker aktivt producerer psykologiske og sociale virkeligheder (Bronwyn & Harré, 2014:35). Inden for hver diskursiv praksis eksisterer nogle socialt skabte kræfter, som er med til at (re)-producere og er et resultat af det, som Davies og Harré betegner som *subjektpositioner*. En subjektposition omfatter et begrebsligt repertoire og en lokalisering af personer konstitueret indenfor en rettighedsstruktur, som gælder for deltagerne af den pågældende diskursive praksis' repertoire. Det vil sige, at har man taget en specifik position til sig, er det uundgåeligt ikke at forstå verden ud fra denne position gennem historier, metaforer, begreber og billeder, som gøres relevante i den akutte diskursive praksis, man er positioneret i. Bronwyn og Harré lægger vægt på, at der i positioneringsteori kun eksisterer faktiske samtaler, nutidige og fortidige:

"Ligheder mellem forskellige samtaler må forklares under henvisning udelukkende til, hvad der konkret er fået forud, og til menneskers erindringer om det, hvilket vil sige både de personlige og de kulturelle ressourcer, som den taleende kan trække på, når det aktuelle øjeblik konstrueres" (Bronwyn & Harré, 2014:22).

Det vil sige, at deltagerne i den konkrete samtale fremhæver tidligere samtaler som moralsk acceptable eller uacceptable forbilleder for, hvordan man bør tale. Samtalen udfoldes gennem fælles handling fra alle deltagers side, i deres forsøg på at gøre deres egen (normative) og andres handlinger socialt determinerende. Dog er positionering ikke nødvendigvis intenderende men et resultat af deltagernes tidligere erfaringer og tilknytning til andre diskursive praksisser (Davies & Harré, 2014:24-25). Når en

person taler eller handler ud fra en position, tilføjes den specifikke aktuelle samtale denne persons historie i kraft af mennesket som et historisk og kulturelt væsen, der har været i mange positioner og involveret i mange forskellige diskurser. Det kan siges, at samtaler konstitueres og organiseres ud fra to præmisser: emnet i den aktuelle samtale – de iboende formodet etableret regelsæt for samtalen – som deltagerne orienterer sig i mod, og de historier som er indlejret historiske fragmenter af deltagerens selvbiografi. Det er ud fra deltagerens selvbiografiske udtalelser i samtalen, at det blandt andet muliggøres, at identificerer positionerne i en aktuel samtale. Ved at undersøge hvilken position hver enkelt deltager indtager, og i hvilken historie, bliver det muligt at finde ud af, hvordan deltagerne opfatter sig selv og andre – hvordan de positioneres (Davies & Harré, 2014:30-32). Da alle deltagere i en aktuel samtale taler egne illokutionære modaliteter, kan det siges, at samtaler aldrig er helt entydig, selvom der mellem deltagerne eksisterer komplementære subjektpositioner, der er organiseret omkring en fælles forståelse for den aktuelle samtales emne. Fælles forståelse i en samtale ses fortsat ud fra to forskellige positioners perspektiver (Davies & Harré, 2014:36-37).

3.3. OPSAMLING

De ovenstående perspektiver kan anvendes til at belyse, hvordan de adopterede gennem positionering forstår deres egen position som ikke-Hvide etniskdanskere, og hvordan de strategisk lærer og gør denne position diskursivt ud fra et postkolonialt perspektiv. Da specialet skrives ind i et postkolonialt perspektiv, spiller hudfarve en afgørende rolle for, hvordan de transraciale adopterede forstår deres position som ikke-Hvide danskere. I kraft af deres ikke-Hvide udseende, anses de adopterede derfor som en marginaliseret social gruppe ud fra en diskursiv forestilling om Hvid som standardsættende. Perspektiverne vil blive udfoldet og sat i spil i den følgende analyse til at belyse den konkrete kontekst.

4. ANALYSE

Følgende analyse består af tre analysetemaer, der belyser specialets problemformulering. Gennem fokusgruppeinterviewene, og den efterfølgende bearbejdning af dataindsamlingsmaterialet, blev en række paradokser i informanternes italesættelser tydeliggjort. For at belyse de adopteres position, som ikke-Hvide etniskdanskere, og måden hvorpå de navigerer og positionerer sig inden for denne, udspringer analysetemaerne af de identificerede forskelle og paradokser. Første tema behandler, hvordan informanterne diskursivt forstår den ikke-Hvide adoptionsposition. Andet analysetema fokuserer på, hvordan kerneinformanterne oplever undertrykkelse gennem mikroagression i deres adoptionsposition, og hvordan de strategisk navigerer inden for denne. Det tredje og sidste tema opsamler og behandler, hvordan den transraciale adoptionsposition strategisk kan være vanskelig at navigere i på baggrund af en række modsatfyldte diskursive mikroagressioner og positioneringer.

4.1. "JEG MISUNDER KRONPRINSESSE MARY"

En af de paradokser, der blev tydeliggjort i løbet af interviewene var, at hovedparten af informanterne italesatte, at de ikke tillagde hudfarve nogen særlig betydning i forhold til danskhed, samt at kerneinformanternes ikke-Hvide kroppe ikke havde en betydning for den generelle forståelse af de adopterede som danskere. Samtidig italesættes forståelser om, at hudfarve har en betydning. Dette analyseafsnit ønsker at belyse hvilke rationaler og betydningsdannelser, der er til stede omkring den transraciale adoptionsposition i forhold til deres ikke-Hvide kroppe.

I følgende citatuddrag fra et netværksinterview eksemplificeres, hvordan kerneinformantens adoptionsposition ikke tillægges nogen særlig forståelse af andenhed. Her bliver informanterne spurgt om, om kerneinformanten som adopteret er et samtaleemne blandt vennerne:

"I: Taler I nogensinde om, at Karen er adopteret?

Mette: Det var sjovt, da du sagde det først i... Så kom jeg egentlig sådan til at tænke på, at...

Karen: [...] 'Gud ja...'

Mette: Ja det er bare sådan noget. Ja, 'Gud ja'-agtigt.

[...]

Mette: Ja, men det er jo ellers ikke noget vi sådan går og snakker om eller noget... Det er i hvert fald ikke noget, jeg går og tænker over, du er.

[...]

Karen: Men i sådan vores venskab, er det ikke noget vi sidder og snakker om: 'Du er anderledes fordi...'

Mette: Næ.

Karen: [...] Det ved jeg selvfølgelig ikke om I gør, når jeg ikke er der [Latter].

Eva: Det skal du ikke regne med, Karen! [Latter]" (Bilag 4, l. 64-86).

Samtaler og positionering konstitueres af to præmisser: emnet i den aktuelle samtale, som deltagerne orienterer sig mod og indlejret historiske fragmenter af deltagernes selvbiografi. At Karen er adopteret er altså ikke noget, informanterne umiddelbart hverken tænker eller indbyrdes taler om, hvilket kan sige at være et udtryk for, at der i informanternes diskursive forståelse ikke hersker en bevidsthed om, at adoptionspositionen naturligt afføder en skelnen mellem at være adopteret og (Hvid) dansker. Alligevel anvender Karen udtrykket "anderledes" i sin italesættelse om, at hendes adoptionsposition ikke er et generelt samtaleemne i deres venskab. Dette kan tolkes som Karens bevidsthed om interviewets emne og formodet etableret regelsæt for samtalen; adopteredes italesættelse af egen position. Det kan også tolkes som et historisk fragment af Karens selvbiografi, og at hun på trods af en italesættelse om det modsatte, forstår adopterede som anderledes. Det er også interessant, at Karen afbryder Mette, som skal til at fortælle sine tanker om Karen, som adopteret. "Gud ja"-udtalelsen kan analyseres, som Karens forsøg på at determinere samtalens retning ud fra en diskursiv forståelse om, at adoptionspositionen ikke er, eller ikke burde, tillægges nogen særlig betydning, hvilket både Mette og Eva understøtter. Det kan hævdes, at informanterne her diskursivt taler ud fra en normativ forståelse om farveblindhed, i hvert fald inden for en adoptionsdiskurs; når du er adopteret, er du Hvid dansker.

Farveblindhed, defineret af Sue, er en mikroagression, hvorigennem marginaliserede ikke-Hvide sociale grupper oplevelsesrealiteter og erfaringer direkte benægtes. Farveblindhed kommunikerer oftest af Hvide mennesker rettet mod ikke-Hvide mennesker, der i et ønske om ikke at have racialiseret fordomme, benægter at se hudfarve og er en ofte misforstået Hvid overbevisning. I en farveblind diskursiv forståelse konstrueres en viden om, at fx hudfarve eller køn ikke eksisterer, hvorfor det kan siges, at der etableres en modvilje i at anerkende eller bekende at se en andens persons ikke-Hvide hudfarve eller køn, på trods af at netop de to kvaliteter, ifølge Sue, er de lettest identificerbare for mennesker at se (Sue, 2010:10). Benægtelse af eksempelvis hudfarve og køn har store konsekvenser for samfundet, da farveblindhed eller kønsblindhed er en egentlig benægtelse af den ulighed, der eksisterer i samfundet og en benægtelse af ansvar og magt (Sue, 2010:11).

At Karen taler sig ind i en farveblind diskurs kan skyldes, at hun identificerer sig med at være (Hvid) dansker gennem hendes Hvide opvækst. Mikroagression er oftest velmenende personer, der ikke-intentionelt kommunikerer en negativ besked på baggrund af modtagerens medlemskab til en marginaliseret gruppe. De undertrykkende personer kommunikerer uden for egen bevidsthed, og vil derfor

ikke anerkende eller erkende sine fordomme, hvis disse ikke matcher personens selvbillede. Dette understøtter ligeledes Karens subjektposition, som præget af en forståelse af en farveblind diskurs på baggrund af hendes identifikation som Hvid dansker. På baggrund af hendes ikke-Hvide krop kommunikerer hun dog en mikroagression rettet mod adopterede som værende anderledes. Der opstår derfor et paradoks i den diskursive forståelse af den transraciale adoptionspositionen, hvor der på den ene side hersker en eksplicit udtalt forståelse af, at den materielle krop ikke afføder en andenhed, i en farveblind diskurs. På den anden side italesættes positionen implicit, og formentlig ikke-intentionel, som værende anderledes i forhold til positionen Hvid dansker i en racial diskurs. Ovenstående eksempel kan med inspiration fra Sue begrebsliggøres som en *microinsult* (mikroforbarmelse).

Microinsult karakteres ved, at være ubevidste og ikke-intentionelle skadelige mikroagressioner mod en marginaliseret gruppe og er ofte skjult bag et positivt udsagn, som undermineres af en negativ metakommunikation. Her kan benægtelsen af at italesætte, at Karen er adopteret (farveblindhed) tolkes som det positive udsagn. Metakommunikationen her er, at dét at være anderledes ikke er ønskværdigt. Hvad der umiddelbart opfattes som et positivt udsagn – du er ikke anderledes, fordi du er adopteret – bliver modsigende hæmmet af en indlejret negativ besked – det er ikke godt, at være anderledes. At mikroagressionen foregår normativt, ubevidst for den person, der undertrykker, betyder, at det er interpersonelle interaktioner eller miljømæssige påvirkninger, som kommunikerer og fremstår usentimentale, uhøflige og nedværdigende mod eksempelvis en persons køn, hudfarve eller målrettet en social devalueret gruppes identitet eller ophav (Sue, 2010:9).

En anden form for mikroagression er det, som Sue kalder for *microassult* (mikroangreb). Modsat *microinsults*, er *microassult* ofte bevidste handlinger, hvilket vil sige, at de personer, der kommunikerer eller udføre handlingerne, er bevidste om egen partiske fordomme og er derfor udtrykt intentionelt åbenlyst eller skjult mod en marginaliseret person eller devalueret gruppe. Den undertrykkende person udtrykker derfor sin bias direkte eller offentligt, gennem eksempelvis racistiske eller sexistiske holdningsudtalelser. Denne form for bevidst, direkte mikroagression, forklarer Sue, er mere omgængelig for en socialt devalueret gruppe at håndtere. Dette skyldes, at der ikke implicit ligger et motiv i den bevidste, direkte handling, som det af den undertrykte person eller gruppe påkræves dem at fortolke, og derved kan større interpersonelle psykologiske dilemmaer bedre omgås for den undertrykte (Sue, 2010:8-9). Nedenstående eksemplificerer en *microassult*.

Ikke alle informanterne taler sig ind i en positiv farveblind diskurs. Tine, en af kerneinformanterne, tillægger hudfarve en anden diskursiv betydning – at danskhed er lig med Hvid (Bilag 3, l. 465). Nedenstående citat er fra et netværksinterviewet med Tine og hendes veninder, hvor de mere eksplicit samtaler om Hvid som privilegium i en danskhedsdiskurs:

"Tine: Altså, jeg tænker - og jeg ved godt, at folk altid griner ad mig, når jeg siger det - men jeg misunder kronprinsesse Mary, og jeg misunder hende ikke, for det hun har. Be- vares jeg ville da gerne have alle millionerne. Men jeg misunder hende for...

Anette: [...] For Frederik? [Griner]

Tine: [...] At det er kongehuset. Det er kongehuset med alt det, der følger med.

Anette: Ja.

Tine: Og det er sjovt nok fordi, hun kommer også fra et andet land - hun er accepteret som dansker, meget mere end jeg er. Og det frustrerer mig så meget. Jeg kunne godt væ- re Kronprinsesse Mary.

Line: Men det er jo fordi, man ikke kan se det på hende.

Tine: Præcis! Det er det, der frustrerer mig!

Line: Jamen det er det" (Bilag 3, l. 388-398).

Prinsesse Mary bliver i dette citatuddrag anvendt som eksempel på, hvordan den Hvide krop har betydning for, hvorvidt en person bliver accepteret som dansker. Ved at sige, at hun i kræft af sin ikke-Hvide krop ikke anerkendes som dansker i lige så høj som (Hvide) Kronprinsesse Mary, udtrykker Tine sin bias direkte gennem en racial holdningsudtalelse; det er bedst at være Hvid. At det ønskeværdige for ikke-Hvide mennesker er at blive Hvid, eller komme så tæt på det som muligt, forekommer naturligt ud fra det postkoloniale perspektiv, der anlægges i specialet. Det interessante er, hvilke konsekvenser dette diskursive rationale har for den selvsamme ikke-Hvide persons forståelse af egen position som etniskdansker. I sin italesættelse om, at Tine godt kunne tænke sig at være Kronprinsesse Mary, fordi hun herigennem ville opnå større social anerkendelse som dansker, positionerer hun sig som undertrykt og værende mindre værd. Samtalen mellem informanterne kan siges at være komplementær, da der eksisterer en enighed om, at danskhedsdiskursen fordrer mere end blot dansk etnicitet; man kan ikke se på Kronprinsesse Mary, at hun ikke er dansk, da hun har en Hvid krop. I ovenstående citat kan det tolkes, at informanterne forstår danskhed i en racial/"ikke-Hvid, ikke dansk"- diskurs. På trods af den umiddelbare enighed, konstrueres en positionering blandt informanterne, hvor Tine bevidst/ubevidst positioneres som undertrykt på baggrund af hendes ikke-Hvide udseende. Dette kan på en side tolkes som bevidste racistiske handlinger, men kan også være afstedkommet af interviewet og den aktuelle samtales emne, som informanterne orienterer sig mod, og en accept af Tines forsøg på at determinere egne og andres sociale handlinger ved at trække på tidligere diskursive praksisser. Nedenstående citat understøtter Tines forståelse af den ikke-Hvide krop som ikke-attraktiv og forklarer samtidig, hvordan hun inden for den præmis kæmper med at opnå accept som dansker. For at forstå konteksten indledes med et citat, hvor informant Anette italesætter nogle tanker om Tine:

”Anette: Men der er også en anden ting, jeg har tænkt på, der er særligt for dig. Det er, at du forkæler enormt meget (Tine: Mm). Og det kommer også lidt an på det her måltid, ikke? Altså... At du er ekstremt god til at gøre andre glade. Du gør dig virkelig, virkelig umage (Line: Ja). Og det har du altid gjort” (Bilag 3, l. 443-446).

”Tine: ... Jeg gør mange af de her ting for at kompensere... Også fordi så mangler jeg... Jeg har dansk statsborgerskab, og jeg har et dansk pas, men jeg bliver stadigvæk holdt tilbage i lufthavnen, inden jeg skal hjem. Men jeg må gerne være her, hvis jeg gør de her ting. Hvis jeg viser, at jeg er rigtig flink og en rigtig sød pige, så må jeg gerne. Må jeg ikke nok – please - bare være her lidt? Derfor så danskhed, det er at være hvid. Det er det! Det er at blive solskoldet, selvom du har faktor 50 på [Line og Anette griner]” (Bilag 3, l. 702-707).

Tine forklarer i ovenstående citat, hvordan hun, inden for en ikke-Hvid/racial diskurs om danskhed, forsøger at tilnærme sig fuld accept som Hvid dansker ved at gøre sig umage og derved kompensere for sit ikke-Hvide udseende. At skulle kompensere for noget fordrer en betingelse, der synes negativ eller fejlagtig, og som påkræver en udjævning gennem andre positive eller bedre betingelser end den indledende. Her er tale om en racial negativ betingelse, der kræver en positiv opvejning gennem Tines adfærd. Det kan tolkes, at Tine har taget en bestemt subjektposition til sig ved at trække på andre diskursive praksisser om, hvad der accepteres som værende dansk, hvorfra hun forstår verden og lærer at begå sig. Det diskursive repertoire for, hvad der anses som moralsk rigtigt inden for tilnærmelsen af (Hvid) danskhed, kan i Tines tilfælde siges at bero på læring og viden om blandt andet dansk kultur og historie:

”Tine: Fordi jeg ved mere om kongehuset... En ting er vi ved sladder og så videre, men jeg ved nok mere om kongehusets traditioner og historie og ordenerne, end I gør. Tror jeg. Til sammen... [Line og Anette griner] Fordi det er danskheden. Jeg ved, hvad Elefantordenen er, men det er lige meget, for jeg er ikke rigtig dansk. Den sidder der hele tiden. Og jeg ved ikke, om jeg søger de der ting, fordi jeg skal kompensere, fordi jeg hele tiden... Ligesom da vi gik i skole - Gitte, du sagde altid: 'Pia, du behøver ikke være den bedste. Det er okay'. Men jeg var nødt til det, fordi ellers var det forfærdeligt at være her...” (Bilag 3, l. 399-404).

I netværksinterviewet med Simon og hans venner taler de ligeledes om Simon som perfektionist

”Simon: Og det kan godt hænge sammen med måske, at jeg er adopteret. Det ved jeg ikke. Men at man er bange for at træde ved siden af, så derfor er man lidt mere påpasselig med at sådan... Det kan jeg bare huske at jeg talte om med min studievejleder på et tidspunkt [...] Ja, det ved jeg ikke... Var meget perfektionistisk og sådan nogle ting, fordi man

var bange for at træde ved siden af og skille sig ud fra mængden, når man ligesom kom fra et andet sted...

Kasper: Kunne du nikke genkendende til det?

Simon: Jamen det er jo det, for det er jo en ting jeg aldrig har tænkt over.

Kasper: Ja, ikke? [...] Men du har altid været perfektionist, lige siden du var barn altså... Lige siden... [...] Der har altid skulle være orden i dine ting; om det var dit eget værelse eller om det var...

Mads: Jeg kan huske dine flotte opgaver med pels på eller hvad fanden det var...

Simon: Jeg skrev engang en opgave om rollespil, tror jeg...

Mads: [...] Og så havde du betrukket den med skind eller sådan noget...

Kasper: Den var flot! Det var den sgu!

Simon: Ja. Og jeg havde farvet noget papir med kaffe og krøllet det og sådan noget, så det lignede gammelt pergament.

Kasper: Ja ja...

Mads: Med kaffe?

Simon: Ja, det tror jeg.

Mads: Havde du så dypet det i kaffe og tørret det?

Simon: Ja. Tørret og så krøllet det. Det var vældig flot" (Bilag 5, l. 1362-1396).

Informanterne samtaler her om, at Simon, siden han var lille, har været perfektionist. Modsat eksemplet med Tine, som bevidst følte et behov for at kompensere for hendes ikke-Hvide udseende, taler Simon her om, hvordan adoptionspositionen – "at komme fra et andet sted" – ubevidst kan fordrer en øget påpasselighed og frygt for "at træde ved siden af", hvilke begge kan tolkes som *refleksiv positioner*, da både Tine og Simon forholder sig til egen selvforståelse (Davies & Harré, 2014:31-36). Hvor Tine diskursivt anser dansk historie og kultur som betydningsdannende for positionen Hvid dansker, kan det i Simons tilfælde analyseres, at han ikke nødvendigvis tillægger positionen dansker et specifikt repertoire, men snarere forstår adoptionspositionen som særligt udsat for marginalisering, hvorfor han som i ovenstående eksempel gør sig mere umage, end hvad eksempelvis hans Hvide venner gjorde i samme kontekst. Ved at inddrage en konkret selvbiografisk begivenhed fra sin samtale med en studievejleder, trækker han i den aktuelle samtale på andre diskursive praksisser, og det kan tolkes, at han indtager en subjektposition, hvorfra han normativt forstår, at adoptionspositionen fordrer særlige umage for "ikke at skille sig ud fra mængden". De andre informanter inddrager eksplicit også selvbiografiske fragmenter; Kasper ved at referere til, at Simon altid har været perfektionist, og Mads ved at inddrage den konkrete kontekst med "den flotte opgave". Gennem italesættelse om, at opgaven var flot og spørgsmål ind til, hvordan Simon havde lavet opgaven flot, kan det tolkes, at Mads og Kasper normativt ikke tillægger positionen dansker samme betydning som Simon, og samtalen kan derfor siges

ikke at være komplementær, hvorfor den ledes hen på selve udførelsen af opgaven. Samtalen bliver dog komplementær, da alle informanter opnår enighed om, at opgaven var flot udført.

Med afsæt i Sue, kan siges, at ovenstående citatuddrag kan analyseres som en mikroagression, og her præsenteres Sues tredje og sidste form for mikroagression: *microinvalidation* (mikrougyldiggørelse). Denne form for mikroagression er ligesom *microinsults* ubevidst for den eller dem, der undertrykker. Det invaliderende-elementet i begrebet refererer til, at denne form for mikroagressioner direkte angriber eller benægter den socialt devalueret gruppes erfaringer og virkelighed, og altså benægter gyldigheden af den undertryktes oplevelsesrealitet (Sue, 2010:10).

Ved at henlede fokus i samtalen fra Simons refleksion over egne handlemønstre i kraft af hans adoptionsposition – ”at komme fra et andet sted” – til de positive italesættelser om Simons kreativitet i udførelsen af en opgave – kan tolkes som en ubevidst underkendelse af Simons erfaringer som ikke-Hvid etniskdanser, inden for den præmis at være adopteret. Mikroagressionen er ubevidst og en ikke-intentionel handling, hvilket kan skyldes, at Kasper og Mads ikke forstår Simons rationale, og antagelsesvis ikke bevidst forstår Simon, som anderledes. Ikke desto mindre ugyldiggøres Simons oplevelsesrealitet, hvilket kan siges at medføre en reproduktion af den farveblind, positive adoptionsdiskurs.

4.1.2. Sammenfatning

Denne del af analysen har haft til hensigt at belyse, hvordan den transraciale adoptionsposition diskursivt forstås i forhold til de adopteredes ikke-Hvide kroppe. Det kan tolkes, at der eksisterer en positionering af de adopterede som marginaliseret på baggrund af deres synlige minoritet, hvilket analyseres på ud fra udførelser af mikroagressioner, enten inden for en Hvid farveblinde diskurs (ubevidst) eller en ikke-Hvid diskurs (bevidst). Analysen viser, at mikroagression både udføres af kerneinformanternes Hvide danske venner og af kerneinformanterne selv, hvilket kan skyldes, at de adopterede både befinder sig i en majo- og minoritetsposition som ikke-Hvide etniskdanskere. En mulig navigering i denne position blev belyst gennem informanternes italesættelse af de adopteredes mere eller mindre strategiske sociale handlinger, der beror på særlig umagehed eller perfektionisme. Dette ud fra tillærte subjektpositioner, der indebærer en diskursiv forståelse af den transraciale adoptionsposition som marginaliseret. Der påvises et paradoks i en etniskdansk diskurs; adopterede er qua adoptionen ikke anderledes, men forstås som Hvide etniskdanskere, hvor deres synlige minoritet ikke tillægges en betydning (en farveblind diskurs). På den anden side forstås de alligevel anderledes qua deres ikke-Hvide udseende (en Hvid etniskdansk diskurs). Det er her relevant at undersøge, hvordan de ikke-Hvide adopterede konkret strategisk navigerer inden for denne position som etniskdanskere.

4.2. "HVOR ER DU FRA?"

I forbindelse med interviewene blev det synligt, at kerneinformanterne ikke deler forståelse af, hvad der opleves som undertrykkende mod deres ikke-Hvide udseende. Denne analysedel har til sigte at belyse, hvordan de adopterede reagerer forskelligt på mikroagressioner på baggrund af deres synlige minoritet. Dette for at komme nærmere en forståelse af, hvordan de transraciale adopterede diskursivt navigerer i positionen ikke-Hvide etniskdanske.

Spørgsmålet "Hvor er du fra?", og andre spørgsmål relateret til de adopteredes biologiske ophav, synes at være velkendt for alle kerneinformanterne, men den diskursive forståelse af spørgsmålet er der ikke enighed om. Følgende citat eksemplificerer denne uenighed og er et uddrag af fokusgruppeinterviewet med kerneinformanterne:

"Karen: ... Jeg har også oplevet det der masser af gange, hvor folk spørger: 'Hvor er du fra?' og 'Er du adopteret?' Men altså, jeg snakker meget åbent om det [...] For jeg kan godt forstå, at folk er rigtig nysgerrige, og jeg kan godt forstå, at det må være sindssygt svært at forstå, hvordan det må være, og jeg vil gerne fortælle om, hvordan det er, for at få folk til at forstå, hvorfor det er anderledes, ikke? [...] Altså, jeg tror de spørger mig, fordi de oprigtigt er nysgerrige og interesseret i at forstå hvad vil det faktisk sige, når man ikke er vokset op hos sine biologiske forældre, og det vil jeg gerne bidrage til lige som at give sådan... Mit bud på. Hvordan har det været for mig, ikke?"

Simon: Ja.

[...]

Tine: Jeg vil give dig ret i, at jeg tror heller ikke, at folk ønsker at genere - de fleste, nogle gør - men de færreste ønsker det [...] Og for mig der er det... Ja, folk er nysgerrige, men jeg oplever... Det er i hvert fald sjældent, jeg oplever, at de er oprigtig interesseret i mig. For mig opfattes det som om, at de er nysgerrige for at få historien, fordi det er interessant...

[...]

Simon: Ja, jeg tror jeg har det på samme måde. Jeg ser også bare mere, når folk spørger: 'Hvor kommer du egentlig fra?', så ser jeg det også bare mere som om, at der er en eller anden naturlig nysgerrighed omkring dét, og det har jeg ikke noget imod at dele. Jeg kan da godt forstå, at folk synes at det er interessant at vide, hvor jeg kommer fra altså... [...] Jeg forstår egentlig meget godt den nysgerrighed, for jeg tror heller ikke, at det er for, at de vil mig ondt. De er jo bare nysgerrige, tænker jeg, i virkeligheden. Ja..." (Bilag 6, l. 293-332).

Som det fremgår af citatet, er der overvejende enighed om, at spørgsmål til informanternes biologiske ophav ikke er en ondsindet handling, hvor folk ønsker at "genere". Med afsæt i Sue, kan spørgsmålet karakteriseres som en mikroagression, da beskeden umiddelbart virker harmløs og ikke-intentionelt

marginaliserende. Spørgsmålet modvirkes dog af den metabesked, som spørgsmålet også udsender: "Du ligner ikke en dansker". At spørgsmålet, diskursivt blandt informanterne, forstås som affødt af deres koreanske udseende kan skyldes interviewets på forhånd fastlagte emne, og informanterne positionerer sig derfor inden for denne ramme. Samtidig inddrager de hver i sær selvbiografiske fragmenter, der gør det muligt at identificerer informanternes positioner. Endvidere, understøtter den indlejret forståelse af spørgsmålets afsæt i de adopteredes ikke-Hvide udseende, at adopterede i kraft af deres synlige minoritet ud fra en etniskdansk diskurs er marginaliseret, hvilke foregående analyse påviste.

Trods spørgsmålets undertrykkende karakter, forstås det af Karen og Simon ikke som undertrykkende. Begge italesætter forståelse for interessen omkring deres ophav, og at "folk er nysgerrige". Den "naturlige nysgerrighed" forstås dog forskelligt af Karen og Simon. Eksempelvis italesætter Karen nysgerrigheden, som et resultat af folks uvidenhed om adoption, og hvorfor adoption opleves som "anderledes". Det kan tolkes, at Karen taler ud fra en Hvid etniskdansk position i kraft af sin opvækst, hvori forståelsen af, at danskhed fordrer en Hvid krop, og at ikke-Hvide forstås som "anderledes". Dette modarbejder igen forståelsen af, at transraciale adopterede i en misforstået positiv farveblind diskurs, hvor de i kraft af deres adoption ikke er "anderledes", men Hvide danskere. I den aktuelle samtale kan det tolkes, at Karen indtager en subjektposition, hvorfra hun normativt forstår nysgerrighed, på baggrund af et andet udseende end Hvid, som værende socialt acceptabelt. I forlængelse af ovenstående citatuddrag siger Karen følgende:

"Karen: Mm... Jeg ved... For eksempel, min søn har gået i klasse med nogle, hvis søn... Eller helt tydeligt, at de er fra et eller andet land, som jeg... Nordafrika eller et eller andet, ikke? Og de taler flydende dansk, og de holder tydeligvis jul og alle sådan nogle ting, og jeg har sgu da også været pisse nysgerrig for at vide... Hvorfor er det, de er her? Og hvorfor er de ikke muslimer, og hvorfor spiser de flæskesteg? Og alle sådan nogle ting, ikke? [...] [E]fter jeg har lært dem at kende og sådan noget, har jeg da også spurgt: 'Jamen, altså... Hvorfor bor I...?' Det er tydeligt at både manden og konen er fra et andet land, så det er... Jeg tænker bare, at det er den samme nysgerrighed, jeg har for at høre deres historie og sige: 'Jamen, hvorfor er I egentlig flyttet til Danmark?' ..." (Bilag 6, l. 339-348).

Her inddrager Karen en konkret selvbiografisk historie, som kan være med til at identificerer hvilke rationaler, hun taler ud fra i hendes forståelse af spørgsmål til hendes biologiske ophav. Som det fremgår af citatet, genkender Karen den nysgerrighed, der udspringer af spørgsmål som "hvor er du fra?". Rationalet heri beror på, i dette eksempel på, at hvis det er "helt tydeligt", at mennesker "er fra et eller andet land", men at de "taler flydende dansk" og holder nogle danske traditioner i hævd, vækker det automatisk en nysgerrighed omkring menneskers baggrund. Denne vakte nysgerrighed udspringer af en række andre diskursive rationaler, fx: folk fra Nordafrika er muslimer, og muslimer spiser ikke flæ-

skesteg. Ligesom "hvor er du fra?"-spørgsmålet er en undertrykkende kommunikeret handling, er ovenstående citat det også, da Karen gennem hendes ikke-intentionelt undertrykkende nysgerrighed, samtidig kommunikerer sine indlejret, ubevidste fordomme om mennesker, der qua deres ikke-Hvide udseende, ligner nogle, der ikke burde komme fra Danmark, burde tale dansk og burde fejre juleaften med flæskesteg. Det kan tolkes, at der ud fra en Hvid etniskdansk diskurs for Karen er en rettighedsstruktur, der tilsiger, at det er normativt acceptabelt at spørge ind til folks baggrund, hvis de tydeligt tilhører en marginaliseret social gruppe og derfor ubevidst kommunikerer, at ikke-Hvide mennesker som udgangspunkt ikke kan være danskere. Ud fra denne diskursive forståelse undertrykker hun ubevidst ikke blot ikke-Hvide danskere, men hun undertrykker og ekskluderer ubevidst også transraciale adopterede og herigennem sig selv.

Som nævnt forstår Simon, ligesom Karen, heller ikke spørgsmål til ophav som undertrykkende. Han italesætter også forståelse for den nysgerrighed, som folk har for hans baggrund i en Hvid etniskdansk diskurs. Det kan dog analyseres, at der også kan være andre rationaler på spil i hans forståelse af spørgsmålet som ikke undertrykkende. Simon nævner, at han godt kan forstå nysgerrigheden, hvilket han blandt andet begrundet med, at han ikke tror, at det ikke er i ond mening, at folk spørger, hvor han er fra. Dette kan analyseres som afstedkommet af en interpersonel konflikt i Simon.

Det der resulterer i en sådan konflikt, kalder Sue for *attributional ambiguity*, hvilket beskriver den, på motiveret vis, uklarhed der eksisterer, når en undertrykkende persons normative motiver og holdninger er uklare og tilsløret i dennes kommunikation (Sue, 2010:17). Ifølge Sue placerer mikroaggressioner, i form af *microinsults* og *microinvalidations*, den marginaliseret person eller gruppe i en vanskelig situation i forhold til håndteringen af mikroaggressioner. Mikroaggressioner fordrer den undertrykte at definere motivationerne bag den undertrykkende kommunikation (Sue, 2010:16). På grund af motivationens skjulte og ubevidst karakter, er de sædvanligvis meget tvetydige. Den undertrykte bliver således placeret i en position, hvor denne skal forholde sig til, om den konkrete situation kommunikerer ud fra en tilfældighed eller ud fra en ubevidst fordomsfuld antagelse (Sue, 2010:17).

Uden for Simons egen bevidsthed, kan det analyseres, at han, i sit ræsonnement omkring "hvor er du fra?"-spørgsmålet, placeres i en undertrykt position, og at spørgsmålet for Simon godt kan opleves som tvetydigt, hvor han igennem en psykologiske dialog slutteligt konkluderer, at kommunikationen ikke er en ond handling. Udfaldet af Simons håndtering af mikroaggressionen kan tolkes at have afsæt i den subjektposition, han indtager, hvor han ud fra en Hvid etniskdansk diskurs italesætter forståelse for spørgsmålets nysgerrige karakter. Simon siger i forlængelse af indledende citatuddrag, for at understøtte sin forståelse, følgende:

"Simon: Ja. For jeg ligner jo ikke de andre for fanden... Det er faktum. Derfor kan jeg godt forstå, de spørger, i virkeligheden" (Bilag 6, l. 337-338).

At begge er opmærksomme på, at spørgsmålet er afstedkommet af deres ikke-Hvide udseende men ikke finder det undertrykkende, på baggrund af et rationale om forståelsen for nysgerrigheden, kan også skyldes, at de ubevidst benægter mikroaggressionens undertrykkende karakter. Rationalet omkring nysgerrighed kan siges, at blive formuleret mere eller mindre positivt af Simon og Karen, og synes selvsagt mere attraktivt end alternativet inden for den akutte samtale emne, som de orienterer sig mod; hvordan transraciale adopterede forstår deres position som ikke-Hvide etniskdanskere – altså, "anderledes". Selvom de erkender, at spørgsmålet beror på deres synlige minoritet som værende "anderledes", kan det tolkes, at de gennem deres positionering i en Hvid etniskdansk diskurs, bagateliserer den skadelige konsekvens, mikroaggression har for den undertrykte - og altså dem selv.

En sådan benægtelse defineres af Sue som *Perceived Minimal Harm* (Sue, 2010:14). Som nævnt, forstås mikroaggressioner, med afsæt i Sue, som en refleksion af et diskursivt socialt konstrueret verdenssyn, der aktivt bliver manifesteret gennem forståelser af, hvad der betragtes som fx attraktivt/ikke-attraktivt, og at raciale mikroaggressioner oftest opfattes som minimale fornærmelser og selvfølgelig af natur (Sue, 2010:15), hvilket i specialet forstås i et historisk postkolonialt perspektiv. Sidstnævnte citat understøtter en sådan opfattelse, da Simon italesætter sin forståelse for folks nysgerrighed med, at han ikke ligner "de andre".

Tine, derimod, italesætter også forståelse for den ikke ondsindede nysgerrighed omkring hendes biologiske ophav, på baggrund af hende synlige minoritet, men oplever mikroaggressionen direkte undertrykkende. Dette fordi, at hun sjældent oplever, at spørgsmålet er afstedkommet af en "oprigtig interesse" for hende, men som en nysgerrighed "for at få historien, fordi det er interessant". Ligesom Simon og Karen, inddrager Tine også en et historisk selvbiografisk fragment for at understøtte hendes rationale om en Hvid etniskdansk diskurs. I følgende citat forklarer Tine, hvordan udseende, for hende, har en betydning for følelsen af at være dansk:

"Tine: For mig mudre det billedet, fordi jeg er blevet påtalt det lige siden jeg var en lille pige både i børnehaven, i skolen og i fritidshjemmet og hvor end, jeg har færdes på min vej. På arbejdspladser, fra min første elevplads... Så når man hører det tilstrækkeligt mange gange og får at vide, når man er 12 år, at man ikke er god nok til at kunne sidde bag skranken i en bank, fordi bankerne er bange for, at man skræmmer kunderne væk med sit udseende, så bliver det udseendet der bliver spørgsmålet om, hvorvidt man er dansk eller ej" (Bilag 6, l. 409-414).

Med afsæt i ovenstående citat og foregående analysedel, kan det tolkes, at Tine ikke ønsker at positioneres som adopteret, da hun diskursivt forstår ikke-Hvid som ikke "rigtig" dansker. Hun forsøger be-

vidst i stedet at kompensere for sin ikke-Hvide krop gennem læring og viden om fx kongehuset (jf. afsnit 4.1.). På trods af informanternes uenighed omkring udseendets betydning i en dansketnisk diskurs, kan det alligevel analyseres, at Tine også positioneres sig inden for en Hvid etniskdansk diskurs. Dog ikke komplementært med de to andre kerneinformanter, hvilket kan skyldes, at hun bevidst gennem eksempelvis microassults diskursivt tillægger danskhed et rationale om "ikke-Hvid, ikke dansk", hvor Simon og Karen ubevidst gør det samme. Dette kan tolkes som en forklaring på, at de adopterede forstår spørgsmålet "hvor er du fra?" henholdsvis som undertrykkende og ikke-undertrykkende, da det for alle kerneinformanter hver især på én og samme tid udfordrer deres rationale om danskhed, og bekræfter deres Hvide etniskdanske diskursive forståelse – dog ud fra to forskellige diskursive rationaler og forskellige grader af bevidsthed – en farveblind diskurs versus en Hvid etniskdansk diskurs ("ikke-Hvid, ikke dansk"). Ud fra ovenstående kan det analyseres, at der mellem de tre kerneinformanter, i deres forhandling om af at determinere deres diskursive forståelse af adoptionspositionen, udføres en mikroagression gennem en microinvalidation. På baggrund af Simons og Karens umiddelbare enighed om spørgsmål til de adopteredes biologiske ophav som positive, hvilket Tine opfatter negativt, kan det tolkes, at Tines virkelighed benægtes; folk spørger jo af nysgerrighed, fordi vi "ligner jo ikke de andre".

Selvom de tre kerneinformanter forstår den Hvid etniskdansk diskurs ud fra forskellige betydningsdannelser og rationaler, og derfor har forskellige oplevelser af, hvornår en mikroagression er undertrykkende eller ej, er der nogle handlinger, som de alle er enige om er undertrykkende. Det er de handlinger, der direkte, bevidst kommunikerer fordomme, og som intentionelt er undertrykkende på baggrund af informanternes ikke-Hvide udseende, fx "kinøjseren" (Bilag 6, l. 911), "sjing sjang sjask!" (Bilag 4, l. 1180), "er du halvt grønlander?" (Bilag 3, l. 315).

Her præsenteres Sues begreb "*Damned if you do – Damned if you don't*", der beskriver den position som marginaliseret grupper eller personer placeres i forhold til håndteringen af microinsults og microinvalidations. Som nævnt tidligere, afføder den ikke-intentionelle undertrykkende handling tvetydighed for den der oplever at blive undertrykt – 'skal handlingen tolkes som en tilfældighed eller som bevidst fordomsfuld?' - hvorfor det kan være vanskeligt for den undertrykte at reagere på mikroagressionen. Dette betyder at personen er fanget i en "*Damned if you – damned if you don't*"-situation, hvor responsen per definition vil afføde et negativt resultat for den undertrykte. På den ene side kan den undertrykte konfrontere eller påpege problemstillingen over for den undertrykkende, hvilket kan have et negativt udfald. På den anden side kan den undertrykte lade være med at gøre noget, hvilket også har et negativt udfald, da dette kan afstedkomme tab af selvværd, selvfølelse og selv-integritet. Det marginaliseret gruppemedlem vælger eller er tvunget til at gøre sidstnævnte – ikke at handle (Sue, 2010:17).

Det interessante i nedenstående eksempler er, at de mikroagressioner, der i de konkret beskrevet situationer forekommer som microassults, retrospektivt italesættes eller afføder reaktioner, der normalvis ville være afstedkommet af microinsults eller microinvalidations, ifølge Sue (Sue, 2010:16-18). Altså, informanterne forstår diskursivt kommunikeret fordomme som fx "kinøjseren" som direkte undertrykkende (microassults), men i deres italesættelser herom sker en diskursiv bevægelse, hvor de i stedet behandles som ikke-direkte undertrykkende (microinsults/microinvalidations), hvilket kommer til udtryk gennem deres måde strategisk at håndtere den konkrete situation på. Derfor har jeg tilladt mig her, at udvide og anvende Sue definition af "damned if you do – damned if you don't" til at også at belyse strategiske reaktioner på microassults.

Nedenstående er et citatuddrag fra netværksinterviewet med Tine og hendes veninder, der eksemplificerer, hvordan selvironi anvendes som strategi. Tine fortæller her om en oplevelse hun havde, da hun var til et kobberbryllup:

"... for 14 dage siden, hvor hun var smaddersød hende veninde, og jeg vælger at tage den humoristiske side op af tasken. Der havde jeg fået otte vodkashots sammen med kobberbrudens mor... Og så inden jeg var blevet fuld, så sagde en af brudens venner: 'Gud... Hvordan kan du drikke så meget uden at blive stiv? Er du halvt grønlander?' [...] Jeg sagde sådan: 'Hvad mener du?' - 'Jamen grønlandere kan tåle meget', og så står jeg der og prøver at lave sjov med mig selv om, at jeg var koreaner, hvilket jeg egentlig ikke synes var sjovt. Og så siger jeg bare: 'Jamen, jeg er pure Asian - Asian Sensation', og jeg kunne have skudt mig selv, da jeg sagde det! Men det fik hende til at grine, og hun syntes, at jeg var virkelig humoristisk, hvilket jeg ved, at næsten gang jeg møder damen, vil hun synes, at det sådan set godt var en, vi ville kunne åbne op for igen og snakke videre om igen, for hun syntes jo, det var sjovt. Men jeg synes faktisk ikke, at det var sjovt. Det var skide anstrengende!" (Bilag 3, l. 312-333).

Som citatet illustrerer, reagerede Tine med selvironi på den undertrykkende handling, og hun "vælger at tage den humoristiske side op af tasken". Det kan analyseres, at Tine i ovenstående italesatte konkrete situation havner i en "damned if you do – damned if you don't"-situation, hvorfor "pure Asian – Asian Sensation" anvendes som strategi som en reaktion på mikroagressionen, der synes at baserer sig på hendes synlige minoritet. Tine italesætter retrospektivt, at hun "egentlig ikke" fandt situationen sjov, men at det var "skide anstrengende". Endvidere, at hun skammer sig over sin egen reaktion ved at sige, at hun "kunne have skudt [sig] selv, da [hun] sagde det!"

Ifølge Sue er der en række forskellige forklaringer på, hvorfor den der udsættes for mikroagression handler med social passivitet. At Tine, retrospektivt, fordømmer hendes reaktion i den konkrete situation kan skyldes, mikroagressionens spontane opstående, som en umiddelbar del af en større kommunikationskontekst, hvilke ikke efterlader tid for Tine at reagere på. Det kan med Sues definition be-

grebslignes som *Time-limited nature of response*. At Tine skulle have overvejet en alternativ måde at respondere på kunne medføre, at situationen forekom unaturlig (Sue, 2010:18). Endvidere, at Tine i situationen oplever at føle sig tvunget til at reagere med selvironi og humor resulterer i, at hun undertrykker sig selv. Samtidig bliver en Hvid etniskdanske diskurs om, at spørge ind til mennesker, der tilhører en synlig minoritet reproduceret, og den undertrykkende kan siges at forblive i troen om, at personen handler fordomsfrit.

Det kan diskuteres om "grønlænder"-kommentaren også vil være italesæt, hvis Tine havde været Hvid dansker på baggrund af eventuelle fordomme om grønlandske drikkevaner, eller om den tog afsæt i Tines asiatiske udseende? Dog er dette mikroaggressionens kerne. Ikke desto mindre flyder begreberne microassult og microinsult netop sammen i ovenstående eksempel. Hvad der for Tine opleves som en microassult og direkte undertrykkende på baggrund af hendes ikke-Hvide krop, ville antagelsesvis af andre opleves som en microinsult? Endvidere, trods Tines forståelse af mikroaggressionen som direkte undertrykkende, kan hendes konkrete reaktion på mikroaggressionen samt hendes efter-refleksion af hændelsen analyseres ud fra en ikke-intentionel microinsult/microinvalidation.

Et eksempel på en anden microassult bidrager Simon med, da han også inddrager en konkret historie, som han fandt undertrykkende, hvilket han reagerer anderledes på end ovenstående eksempel:

"Jamen, der var engang... Jeg har vel nok været i byen, og jeg skulle lige passere et par unge gutter henne i baren, og så da vi går forbi dem, siger de sådan: 'Hey, se ham der...' Jeg ved ikke... Det var vel sådan et eller andet "kinøjseren" eller sådan noget. Men der tænker jeg... Det ved jeg ikke... Jeg tænker bare, dem gider jeg simpelthen ikke bruge min tid på, og så vælger jeg bare sådan lidt at lade det ligge og tænke: 'Hold kæft, de er bare mega steneren de drenge der og har ikke noget bedre at bruge deres aften på!'" (Bilag 6, l. 909-914).

At Simon i den konkrete situation reagerer med opgivelse og vælger "at lade det ligge", kan siges at have medført et psykologisk dilemma i Simon, hvor han på ubevidst/bevidst vis er nødsaget til at gå i dialog med sig selv om, at "de drenge der [...] ikke har noget bedre at bruge deres aften på!"

Dette er ifølge Sue et eksempel på den hyppigste reaktion på en "damned if you do – damned if you don't"-situation, hvor den undertrykte minimere vigtigheden i at reagere på den negative besked mod den marginaliserede gruppe, som denne tilhører. Denne form for reaktion kaldes *Impotency of actions*, hvilke kan have to udfald: 1) Den undertrykte overbeviser sig selv om, at en respons ikke vil gøre noget godt for den konkrete situation, hvorfor den opgives, eller 2) den undertrykte kan nå frem til en konklusion om, at en reaktion vil være på sin plads, men i stedet sparer energien til større kampe (Sue, 2010:18).

Ud fra ovenstående citat kan det tolkes, at Simon konkluderer, at det ikke vil gavne situationen, at reagere med andet end opgivelse. Det kan udledes, at Simon i sin italesættelse af situationen positionerer sig som ikke-undertrykt, da dem der undertrykker "bare er mega steneren" og igen – "ikke har noget bedre at bruge deres aften på". Altså, at den konkrete undertrykkende handling forsvares med ked-somhed, fordi de undertrykkende ikke ved bedre, hvorfor oplevelsen af mikroaggressionen diskursivt bevæger sig fra at være en direkte undertrykke microassult til - i den retrospektive italesættelse – en ubevidst ikke-intentionel skadelig kommunikation rettet mod Simon, og er snarere en handling, der falder tilbage på de undertrykkendes uvidenhed og prioriteter.

Også her flyder de intentionelle og ikke-intentionelle mikroaggressioner sammen, når det kommer til et analytisk arbejde af de adopteredes italesættelser om undertrykkende handlinger udført mod dem. At mikroaggressionen af kerneinformanterne forstås som bevidst undertrykkende, og samtidig i deres italesættelse af navigering inden for den undertrykkende handling alligevel håndteres som ikke-intentionelt bevidst og fordomsfulde handlinger, kan tolkes at have afsæt i de adopteres position som ikke-Hvide (minoritet) etniskdanske (majoritet).

4.2.1. Sammenfatning

Sigtet med denne analysedel var at belyse, hvordan de adopterede kerneinformanter navigerer som ikke-Hvide etniskdanskere ud fra tillærte diskursive forståelser. Ved at undersøge, hvordan forskellige former for mikroaggressioner forstås og strategisk håndteres af informanterne, blev det synliggjort, at de navigerer inden for en Hvid etniskdansk diskurs men ud fra forskellige rationaler og grader af bevidsthed om de undertrykte handlinger udført mod dem. Qua deres Hvide danske etnicitet omgås mikroaggressioner blandt andet gennem forståelse for, at de på grund af deres ikke-Hvid udseende stilles spørgsmål om biologiske ophav, hvilket forstås direkte undertrykkende af en af informanterne, og som naturlig nysgerrighed af de to andre informanter. Uagtet hvilken strategi den enkelte informant anvender, konstrueres positioneringer, hvor igennem de adopterede ubevidst undertrykker sig selv. Dette kommer blandt andet også til udtryk gennem deres håndtering af bevidste undertrykkende mikroaggressioner, hvor de enten reagerer med selvironi eller opgivelse over for den person, der udfører mikroaggressionen. Det kan diskuteres, om Sues skelnen mellem de forskellige former af mikroaggressioner, der beror på graden af intention er så let defineret. Om end, så i anvendelse af hans begreber i denne forskningskontekst. Hvordan måles intention? Særligt, når intentionen kan være tilsløret på baggrund af den undertryktes tilhørsforhold og positionering inden for majo- og minoritet?

4.3. "HVEM LIGNER JEG? - IKKE NOGEN, VEL?"

Denne analysedel vil fungere som opsamlende i forhold til de foregående analysedele – forstået på den måde, at den vil belyse og understøtte, hvordan den transraciale adoptionspositionen kan være vanskelig at navigere i. I denne analysedel vil de strategiske positioneringer af de adopterede blive belyst bredere, hvor også kerneinformanternes Hvide venners diskursive italesættelser vil blive inddraget for at undersøge, hvorledes denne modsatfyldte etniskdanske diskurs kan siges at blive opretholdt og reproduceret. Særligt tre gentagende italesatte forståelser inddrages til en analyse af nogle af strategiske positioneringer af adoptionspositionen for at belyse kompleksiteten, som de adopterede skal navigerer i som ikke-Hvide etniskdanske.

En af de italesatte forståelser er, at uagtet hudfarve oplever alle en form for undertrykkelse. Inden for en etniskdansk diskurs kan det siges, at denne forståelse tager afsæt i en farveblind diskurs. I følgende citatuddrag taler Tine og hendes veninder om, hvordan Hvide etniskdanskere også oplever udfordringer i livet:

"Tine: Jeg lægger vægt på race, ja. Fordi igen, så synes jeg, der er forskel på hollændere og... Og hvem fanden er jeg til at dømme det? Jeg ved ikke, hvordan en hollandsk adopteret ville tænke - om man stadig ville føle sig anderledes, hvis man ikke vidste det.

[...]

Anette: Men Tine, tror du ikke også, at du samtidig sætter det som et eller andet idealbillede eller glansbillede det der med at være lys i huden?

Tine: Jo, sikkert.

Anette: For man har det jo ikke en fantastisk let tilværelse altid bare fordi, du har...

Tine: [...] Nogle andre udfordringer.

Anette: Ja ja, lige præcis. Så det kan det være så mange andre ting, der støder til, og så er det heller ikke lykken, vel? Altså...

[...]

Anette: Men altså, tror du ikke, der mange, der er lyse i huden, som har den samme følelse ikke at være gode nok eller ikke at slå til af den ene eller anden grund?

Tine: Har I nogensinde haft det sådan?

Anette: Ja!

Line: Ja.

Tine: I hvilke situationer?

Line: Det har jeg da nu, altså... Altså, den situation jeg er i nu. Altså...

Tine: Efter skilsmissen?

Line: Ja.

[...]

Tine: Hvad har du, Anette? Hvor du tænker, at her slår jeg sgu ikke til?

Anette: Jamen det har været i mange forskellige situationer, synes jeg. For tyk, ikke intelligent nok, ikke følelsesladet nok...." (Bilag 3, l. 822-879).

Ud fra citatet kan det analyseres, at der konstrueres en interaktiv positionering, hvor Tine siger, at hun "lægger vægt på race", hvilket afføder hendes følelse at være anderledes. Yderligere, at der er en forskel på at være (Hvid) adopteret fra Holland, end at være transracial adopteret. Gennem denne italesættelse kan udledes, at hun positionerer Anette og Line, som værende ikke-anderledes på baggrund af deres "ikke-race" (Hvid). Dette understøtter Tines subjektposition, der tilstræber at være Hvid, og at hun er meget bevidst om sit ikke-Hvide udseende (jf. afsnit 4.1. og 4.2.). Tines italesatte af følelsen af "anderledeshed" tager Anette dog kun delvist til sig, men den sociale proces i positionering og de italesatte illuktionære modaliteter medfører, at Anette i den aktuelle samtale konstruerer nye positioner. Ved at spørge om, "den samme følelse [af] ikke at være god nok eller at slå til" ikke er noget alle mennesker kan genkende, uagtet hudfarve, positionerer hun Tine som ikke-anderledes. Denne subjektposition tager Line også til sig i sin sammenligning med sin skilsmisse, og det kan delvist tolkes, at Tine ved at spørge ind til, i hvilke situationer Line og Anette genkender følelsen, også tager denne subjektposition til sig (Davies & Harré, 2012:31-36). Det kan dog analyseres, at der i ovenstående citat konstrueres en mikroaggression på baggrund af det, som Sue definerer som *Clash of Realities*.

Clash of Realities refererer til den psykologiske dynamik, der opstår, når de personer, der undertrykker og de undertrykte personer eller grupper ikke har samme diskursive forståelse og erfaring. Ifølge Sue viser studier, at et flertal af Hvide mennesker diskursivt ikke oplever, at forskelsbehandling på baggrund af raciale forskelle er særligt problematisk i nutidens samfund. Sammenstødet sker, når medlemmer af en marginaliseret gruppe fortsat oplever og italesætter forskelsbehandling på baggrund af fx en ikke-Hvid krop som et problem (Sue, 2010:11).

Gennem en farveblind diskurs, som det kan tolkes, at alle tre ovennævnte informanter taler ud fra, kan det analyseres, at der i den aktuelle samtale konstrueres en microinvalidation, hvor Tines oplevelse med at være anderledes, på baggrund af sit ikke-Hvide udseende, undertrykkes ikke-intentionelt, da der sker et sammenstød af realiteter mellem Tine og Anette og Line (Sue, 2010:10). Da Anette og Line i kraft af deres Hvide kroppe ikke har samme oplevelsesrealitet som Tine, kan det tolkes, at de i stedet forsøger at manifestere den normative farveblinde diskurs og derfor inddrager oplevelseserfaringer, som fx "skilsmisse" og det ikke at være "intelligent nok". Denne positionering af Tine som ikke-anderledes kan også udledes, at være et resultat af de indlejret regler, som interviewet opstiller, og som informanterne orienterer sig mod, hvor de på baggrund af deres venskab ikke ønsker, at Tine skal

føle sig anderledes, og derfor inddrager egen selvbiografiske fragmenter, hvor Anette og Line ikke føler sig "gode nok".

En sådan forståelse af, at ikke-Hvide mennesker ikke oplever særlig forskelsbehandling eller undertrykkelse italesættes også af Karen og hendes veninder. Her er det Karen, der indledningsvist italesætter, at hun ikke forstår ikke-Hvide mennesker som særligt marginaliseret:

"Karen: Ja ja. Sådan et eller andet. Ja, for mig er det mere sådan en... 'Hold kæft hvor er det ærgerligt for dig, at du har behov for at råbe sådan af mig!' For... Jeg føler ikke det har noget med mig at gøre. Altså, havde jeg været rødhåret...

Mette: [...] Jeg skulle lige til at sige det!

Karen: [...] Havde jeg været fed eller whatever, så havde det været det. Så jeg føler mig ikke sådan ramt på den måde.

Mette: For det tænker jeg også, at det måske i højere grad har noget med det at gøre. Det der med, at så er jeg blevet drillet fordi jeg har krøllet hår, ikke? Og du blev kaldet BMW altså i...

Karen: Hvad står det for?

Eva: Bræt med vorter fordi jeg ikke havde fået bryster...

Karen: Nåå..." [Latter] (Bilag 4, l. 1206-1216).

Ligesom eksemplet med Tine og hendes veninder, sker også en positionering mellem Karen, Mette og Eva, som alle sammen diskursivt har samme forståelse; at alle uagtet hudfarve udsættes for undertrykkelse. Ligesom med Tine, stemmer denne diskursive strategi overens med de foregående analysedele, hvor Karen indtager en subjektposition, hvorfra hun ikke tillægger hendes ikke-Hvide udseende særlig betydning. Ud fra ovenstående eksempler kan det tolkes, at forståelsen af, at alle oplever undertrykkelse og forskelsbehandling, er en måde hvorpå de adopterede diskursivt positioneres, som en strategi for at navigerer i deres position som ikke-Hvide etniskdanskere. Endvidere, kan det udledes, at en sådan diskursiv konstruering og forståelse af den transraciale adoptionsposition er med til at opretholde og reproducere den positive farveblinde adoptionsdiskurs.

Selvom det ud fra ovenstående kan tolkes, at informanterne normativt ikke tillægger hudfarve en særlig betydning, er det i tidligere analysedel (jf. afsnit 4.1) påvist, at der i en etniskdansk diskurs eksisterer et paradoks – hvor to modstridende diskurser kæmper om retten til at definere denne diskurs; en farveblind diskurs og en Hvid etniskdansk diskurs. Nedenstående er et eksempel på, hvilke rationaler der er på spil i en Hvid etniskdansk diskurs, og står altså i kontrast til en farveblind etniskdansk diskurs:

”Karen: [J]eg kan huske, at jeg engang læste en undersøgelse, og man mener faktisk at asiatiske adoptivbørn bliver bedre... Altså, bliver mindre mobbet og bedre integreret og sådan noget der i det hele taget, fordi vi minder mere om den europæiske race end for eksempel negere gør.

Eva: Ja.

Karen: Fordi de er bare det mørkere, og vi er jo alligevel lidt mere blege og sådan, ikke?

Mette: Ja.

Karen: [...] Så selvom vi har nogle anderledes træk, så...

Eva: [...] Jamen I er mere...

Karen: Ja.

Karen: Og derudover kommer selvfølgelig det kulturelle i, at man jo så opfører sig som en dansker, ikke? Men... Og så er der også hele fortælling om, at asiater er sådan nogle arbejdssomme nogle, der kommer og...

Mette: [...] Ja, det skulle jeg også til at sige, det tror jeg også hænger sammen...” (Bilag 4, l. 993-1005).

I ovenstående citatuddrag italesætter informanterne, hvordan den ikke-Hvide asiatiske krop er blevet påvist at have bedre vilkår for integration i europæiske lande, fordi de er mere ”blege” og ”minder mere om den europæiske race” end andre transraciale adopterede med ikke-Hvide ”mørkere” kroppe. Udover at det eksplicit bliver udtalt, at det i europæiske lande i integrationsammenhænge er bedre at være så Hvid som muligt, konstrueres samtidig en mikroagression i form af en microinsult. Det der umiddelbart i en Hvid etniskdansk diskurs kommunikerer som et kompliment mellem informanterne, indeholder samtidig en undertrykkende metakommunikation rettet mod ikke-Hvide mennesker. På baggrund af Karens koreanske udseende, kan det tolkes, at hun qua sit asiatiske udseende videnskabeligt er bedre stillet i et Hvidt samfund. Den undertrykkende ikke-intentionelle besked kan her siges at være, at Hvid eller den ”europæiske race” er den bedste, hvorfor alle ikke-Hvide kroppe bliver sat i opposition, og derfor er den Hvide krop underlegen. Endvidere, undertrykkes transnationalt adopterede, og herigennem også Karen (Sue, 2010:9). Det kan altså tolkes, at der konstrueres en diskursiv hierarkisk inddeling af den materielle krop. Endvidere italesættes også, i forbindelse med integration og mindre mobning, en diskursiv fortælling om, at ”asiater er sådan nogle arbejdssomme nogle”. Mere eller mindre præcis samme diskursive italesættelse findes i netværksinterviewet med Tine og hendes veninder:

”Tine: ... Altså, det der taler til asiaters fordel i Danmark i dag.... At asiater i vores tid er meget kendt for at være intelligente, arbejdssomme og dygtige.

Line: Mm.

Tine: Og det er så det, jeg kan læne mig op ad. Det er også bare rigtig sørgeligt, at man så har brug for den etikette for at retfærdiggøre. Så bliver jeg jo selv racist, for jeg er jo ikke afrikaner jo [Anette griner]. De er jo ikke lige så kloge, vel? Har jeg hørt [Line og Anette griner]. Det er da altid noget, for det havde da været endnu værre. Er du sindssyg? Hvis jeg havde været sort og haft det, som jeg har det i dag og skulle stemples med, at sorte ikke er lige så intelligente som asiater, så ville jeg jo dø for at være asiat. Jeg ville dø mand” (Bilag 3, l. 1157-1165).

I begge citatuddrag italesættes diskursive forståelse af asiater på en positiv måde, hvilket Tine nævner, som en "fordel for asiater i Danmark i dag". Derudover inddrages i de aktuelle samtaler andre diskursive praksisser og forståelser, som undertrykker ikke-Hvide mennesker enten gennem microinsults, som i netværksinterviewet med Karen, Mette og Eva, eller som microassult som i sidstnævnte citat. Tine kommunikerer åbenlyst en fordom om, at Sorte mennesker ikke er "lige så intelligente som asiater", hvorfor hun i den henseende er glad for at være asiat. Hun påpeger selv, at hun finder "det rigtig sørgeligt", at have "brug for den etikette for at retfærdiggøre" en sådan hierarkisk inddeling af den materielle krop. Det kan udledes, at de diskursive forståelser af eksisterende positive eksisterende fordomme om asiater, samt en hierarkisk inddeling af ikke-Hvide kroppe, er en tillært strategi i positionering af transraciale adopterede i et forsøg på at navigere som ikke-Hvid etniskdansk og opretholde et rationale om, at transraciale adopterede diskursivt forstås som (Hvide) danskere. Eller i hvert fald tættere på Hvide danskere. Dette bliver dog paradoksalt manifesteret gennem ikke-intentionelle marginalisering af ikke-Hvide "mørkere" eller Sorte mennesker.

4.3.1. Sammenfatning

Ønsket med denne analysedel var at belyse og understøtte, kompleksiteten af den transraciale adoptionsposition påvist i de foregående analysedele. Ud fra et postkolonialt diskursivt perspektiv kan det analyseres, at der inden for den transraciale adoptionsposition konstrueres nogle diskursive forståelse, hvorfra de adopterede gennem positioneringer strategisk skal navigere i at være ikke-Hvid etniskdanskere – altså både at have tilhørsforhold til majoriteten i kræft af deres etnicitet og deres tilhørsforhold til en minoritet qua deres ikke-Hvide krop. Ved at fokusere på en etniskdansk diskurs som værende modsatfyldt i forhold til de rationaler, der udspiller sig omkring den Hvide og ikke-Hvide krop, blev det muligt at illustrere den kompleksitet, som positionen ikke-Hvid etniskdansk konstrueres i, med og omkring. Det kan sammenfattes, at informanterne – kerneinformanter såvel som venner – konstant bevæger sig mellem disse to kæmpende og modsatfyldte diskurser i et forsøg på at determinere en etniskdansk diskurs. Diskursivt forstås de adopterede ikke som anderledes på grund af deres ikke-Hvide udseende, hvilket kan tolkes ud fra deres forståelse af, at alle mennesker oplever undertrykkelse eller udfordringer. Dette kan også analyseres som et Clash of Realities, på baggrund af

informanternes forskellige virkeligheder og oplevelsesrealiteter. Samtidig italesættes hierarkiske inddelinger af mennesker med ikke-Hvide kroppe, som kan tolkes som et forsøg på at determinere en Hvid etniskdansk diskurs, hvilket også gør sig gældende, når informanterne italesætter diskursive forståelser af positive fordomme, blandt andet i opposition til mennesker med ikke-Hvide "mørkere" kroppe.

4.4. OPSAMLING

Analysen har taget udgangspunkt i tre analysetemaer, der tilsammen danner et billede af de rationaler og betydningsdannelser, der diskursivt eksisterer om den transraciale adoptionsposition. Det er blevet påvist, at der ikke eksisterer en entydig forståelse af en etniskdansk diskurs, men at der her er to modstridende diskursive forståelser, der kæmper om retten til at fastforankre en etniskdansk diskurs. Disse er henholdsvis blevet defineret som en farveblind diskurs og en Hvid etniskdansk diskurs, hvilket gør den transraciale adoptionsposition vanskelig at navigere i. Gennemgående for analysen er, at de adopterede mere eller mindre ubevidst positioneres som marginaliseret qua deres synlige minoritet, hvilket påvises gennem kommunikerede mikroagressioner, udført både af de adopterede og deres venner. De adopteredes marginaliseret position kommer blandt andet også til udtryk gennem italesættelser om særlig umagehed og perfektionisme, som en mere eller mindre bevidst strategisk social handling, i et forsøg på at kompensere for deres ikke-Hvide krop. Det er blevet påvist, at de adopterede ud fra forskellige rationaler og grader af bevidsthed navigerer inden for en etniskdansk diskurs, hvilket blev synliggjort ud fra en analyse af, hvordan de hver især forstår undertrykkende mikroagressioner udført mod dem. På baggrund af de adopteredes danske etnicitet omgås mikroagressioner fx gennem forståelse for spørgsmål til deres biologiske ophav – spørgsmål der udspringer af en Hvid etniskdansk diskurs – som af nogle forstås ikke-undertrykkende, og af andre som undertrykkende. Uagtet hvilket rationale den enkelte informant anvender, konstrueres positioneringer, hvorigennem de adopterede ubevidst undertrykker sig selv. Dette kommer blandt andet også til udtryk gennem deres håndtering af bevidste undertrykkende mikroagressioner, hvor de enten reagerer med selvironi eller opgivelse over for den person, der udfører mikroagressionen. Ved at se nærmere på en etniskdansk diskurs som modsatfyldt gennem de diskursive sociale kampe, der udspiller sig omkring farveblindhed og "ikke-Hvid, ikke-dansk" i et forsøg på at determinere en etniskdansk diskurs, blev kompleksiteten af den transraciale adoptionsposition synliggjort. Gennem informanternes italesættelser blev det klart, at de skiftevis, overlappende og konstant - ubevidst og bevidst – socialt forsøger at fastforankre en forståelse af adopterede som danske, hvor hudfarve ingen rolle spiller, hvilket modsiges af andre diskursive italesættelser, fx hierarkisk inddeling af ikke-Hvide mennesker, hvor det asiatiske udseende italesættes som en forel i opposition til mennesker, der er mørkere i huden end asiaterne.

5. DISKUSSION

Denne del af specialet vil behandle nogle af de spørgsmål, der undervejs opstod i sigtet mod at nå nærmere en forståelse af, hvordan den transraciale adoptionsposition diskursivt forstås i en etniskdansk diskurs.

5.1. ADOPTIONSPOSITIONEN: "DET ER IKKE EN KLUB!"

Gennem analysen blev det påvist, at kerneinformanterne hver især, i en etniskdansk diskurs, forstår adoptionspositionen ud fra forskellige rationaler.

I sammenligning med de andre adopterede, kan det siges, at Karen eksplicit taler sig ind i/ud fra en farveblind etniskdansk diskurs, hvorfra hun ikke tillægger hendes ikke-Hvide krop nogen særlig betydning i hendes forståelse af danskhed. Dette understøttes også af, at Karen italesætter stor forståelse for folks nysgerrighed om hendes biologiske ophav og fortæller, at hun også selv bliver nysgerrig, hvis hun møder mennesker, der ikke umiddelbart ligner danskere. Ikke desto mindre står dette i kontrast til en diskursiv forståelse om farveblindhed, da Karen netop forstår nysgerrigheden på baggrund af et ikke-Hvidt udseende. I modsætning til Karen, taler Tine sig eksplicit ind i en Hvid etniskdansk diskurs, hvor hun normativt forstår danskhed som være betinget af en Hvid krop. Gennem italesættelser om bevidste handlinger, fx viden om kongehuset, forsøger Tine at kompensere for sin ikke-Hvide krop. Ligesom Karen kan det siges, at Simon også diskursivt ikke tillægger hans ikke-Hvide udseende en særlig betydning i forhold til danskhed. Alligevel konstruere Simon en reflektiv positionering gennem sine italesættelser om egen selvforståelse i forhold til fx perfektionisme, som en ubevidst måde at navigere i sin adoptionsposition, så han "ikke træder ved siden af".

Altså, selvom de adopterede alle sammen normativt forstår adoptionspositionen som "anderledes", påvises samtidig eksplicit uenighed i deres rationaler og betydningen af hudfarve i forståelsen af danskhed. Det kan diskuteres, om kerneinformanternes individuelle forståelser og subjektpositioner i de aktuelle samtaler har afsæt i, i hvor høj grad de hver især forholder sig til deres adoptionsposition i hverdagen. Som beskrevet tidligere, har informanterne forskellige grader af kontakt til adoptionsfeltet (jf. afsnit 3.2.). Tine er forpligtende medlem af foreningen Korea Klubben, Karen er medlem af den uforpligtende facebookgruppe "Adopteret fra Sydkorea", og Simon er umiddelbart ikke medlem af noget netværk inden for adoptionsfeltet. Det kan tolkes, at deres individuelle engagement er et resultat af et varieret ønske og behov for at beskæftige sig med egne oplevelser og forståelser af det at være adopteret og dele disse erfaringer med andre adopterede.

Antagelsesvis, kan det siges, at Tine i højere grad end særligt Simon har et ønske om at indgå i netværk for adopterede, hvorfor hun er betalende medlem af foreningen Korea Klubben. Tine fortæller blandt

andet, at hun kommer til arrangementer i Korea Klubben et par gange årligt (Bilag 6, l. 823-824) og sommetider er i kontakt med andre adopterede, som hun har mødt i Korea Klubben, hvor de skriver sammen og deler erfaringer og oplevelser med diskrimination (Bilag 6, l. 836-841). Karen har også en enkelt gang deltaget i et intromøde i Korea Klubben (Bilag 6, l. 1-2-) og fortæller yderligere, at hun tidligere har arbejdet meget med sig selv som transracial adopteret gennem blandt andet terapi (Bilag 6, l. 583-585).

Det kan altså diskuteres, om kerneinformanternes forskellige grader og former for involvering i adoptionsfeltet har en betydning for, hvordan de diskursivt forstår adoptionspositionen, og det at være ikke-Hvid etniskdanser. På flere måder kan det siges, at Karen og Tine i denne kontekst repræsenterer hinandens modsætninger og også fremstår, som de to kerneinformanter, der italesætter størst bevidsthed om sig selv og deres forståelse af adoptionspositionen. Deres engagement og tidligere engagement i forskellige adoptionskontekster kan antagelsesvis have haft stor betydning for deres individuelle subjektpositioner, hvorfra de diskursivt positionerer sig selv som ikke-Hvid etniskdanskere. Samme inddragelse af tidligere diskursive praksisser inden for adoptionsfeltet har Simon muligvis ikke, og det kan også siges, at han af de tre kerneinformanter er den, der mindst tydeligt italesætter en klar forståelse eller holdning om sig selv som adopteret, og om den transraciale adoptionspositionen generelt. I stedet udviser Simon gentagende gange en reflektiv positionering, hvor han overvejer egne sociale handlinger, som måske kan have afsæt i hans position som adopteret.

Endvidere, meldte både Karen og Tine sig selv til at deltage i specialets undersøgelse på baggrund af rekruttering netop gennem to forskellige netværk for adopterede velvidende specialets problemstilling. Simon blev kontaktet direkte og spurgt, om han havde lyst til at deltage. Det er interessant at overveje, om kerneinformanternes forskellige grader og former for tidligere involvering i adoptionsfeltet har en betydning for, hvordan de diskursivt positionerer sig selv som ikke-Hvide etniskdanskere, og hvilke betydningsdannelser de hver især tillægger danskhed. Selvom det i analysen blev påvist, at de alle tre diskursivt forstår danskhed mere eller mindre ens – mere eller mindre bevidst – har de til lært sig forskellige måder at navigere i positionen. Adoptionspositionen er – ligesom påvist – kompleks, mangfoldig og vanskelig at navigere; ”det er ikke en klub”

5.2. INTERNALIZED CLASH OF REALITIES

På baggrund af de transraciale adoptereds position som ikke-Hvide etniskdanskere, kan det siges, at de på baggrund af deres etnicitet og opvækst i et Hvidt samfund både befinder sig i en majoritetsposition og en minoritetsposition. I analysen blev dette spændingsfelt påvist gennem diskursive forståelser af danskhed, hvor de både forsøger at forankre en ”positiv” farveblind diskurs og en Hvid etniskdansk diskurs, hvilket netop resulterer i en kompleksitet og et spændingsfelt mellem to diskursive

paradokser. Dette spændingsfelt ønskes diskuteret i dette afsnit, for hvilke dynamikker udspiller sig her, og er det muligt på en eller anden vis at komme nærmere en begrebsliggørelse af den gråzone hvori den transraciale adoptionsposition konstrueres?

Sues definition af Clash of Realities refererer til den psykologiske dynamik, der opstår, når de personer, der undertrykker og de undertrykte personer ikke har samme diskursive forståelse og erfaringer og forstås altså som en social interagerende proces (Sue, 2010:11). Som det blev påvist i analysen udfører de adopterede diskursivt mikroaggressioner mod adoptionspositionen, andre ikke-Hvide synlige minoriteter og sig selv ud fra forskellige grader af bevidsthed herom. Det kan diskuteres, om kompleksiteten i den transraciale adoptionsposition konstrueres, da den placeres i spændingsfeltet mellem majo- og minoritet og altså kan siges at være en internaliseret Clash of Realities” i de adopterede?

Og hvorledes determineres så, hvilken realitet der er mest rigtig? Ifølge Sue vil det i en racialiseret kontekst være de Hvides virkelighed, da de besidder større magt over ikke-Hvide (Sue, 2010:11). Og opstår det egentlige dilemma for den transraciale adoptionsposition egentlig ikke her? Problemet i sammenstødet mellem forskellige realiteter er, at retten til egne følelser og tanker mellem to parter er umulige at gradbøje, hvorfor den ”egentlige sandhed” besiddes af den part, som historisk og samfundsmæssigt har mest magt – altså her, den Hvide realitet. Dette kan være med til at forklare, hvorfor kerneinformanterne også italesætter undertrykkende handlinger rettet mod sig selv, da det der oftest sker i et Clash of Realities er, at selv hvis den der undertrykker erkender sin handling, oftest beskriver handlingen som en mindre bemærkning eller bagatel. Ikke desto mindre er det en undertrykkelse af den marginaliseredes erfaringer. Det kan diskuteres, om de adopterede internaliseret siger til sig selv, at han/hun er oversensitiv, paranoid eller har mistolket situationen, hvilke i en socialt interagerende Clash of Realities kan være den besked, som den undertrykte får at vide, hvis vedkommende konfronterer den undertrykkende person (Sue, 2010:14). Ifølge Sue er virkeligheden dog en anden, da undersøgelser viser, at mikroaggressioner har biologiske, emotionelle, kognitive og adfærdsmæssige konsekvenser for den undertrykte (Sue, 2010:15-16). Det kan diskuteres, om netop eksempelvis behovet for at kompensere, hvilket to af informanterne italesætter, er en konsekvens af en ”Internalized Clash of Realities”? Som påvist er den transnationale adoptionsposition kompleks og vanskelig diskursivt at navigere i, hvilket muligvis kan være et resultat af de adopteredes internaliserede sammenstød af realiteter - på den ene side identificerer de sig diskursivt som (den Hvide) majoritet og på den anden side ubevidst/bevidst erfarer de, at de samtidige tilhører en (ikke-Hvid) marginaliseret social gruppe.

6. KONKLUSION

Udgangspunktet for dette speciale har været at undersøge, hvordan transraciale adopterede voksne fra Korea italesætter og diskursivt navigerer i deres position som ikke-Hvide etniskdanskere. Der er i analysen fremvist en række paradokser, hvori den transraciale adoptionsposition befinder sig i forhold til en etniskdansk diskurs. Dette er blandt andet, at der på en side hersker nogle rationaler om, at den transnationalt adopterede på baggrund af adoption ikke forstås som værende anderledes, hvilket modsiges af rationaler om, at de adopterede på baggrund af deres ikke-Hvide udseende er anderledes. Dette kommer eksempelvis til udtryk gennem undertrykkende handlinger kommunikeret både af de transraciale adopterede og deres Hvide venner. At de adopterede italesætter deres position som marginaliseret, understøttes af, at der påvises en mulig social strategi, hvor de adopterede forsøger at kompensere for deres synlige minoritet – igen ud fra forskellige grader af bevidsthed for den enkelte. I analysen påpeges det, at de adopterede navigerer i et diskursivt spændingsfelt mellem at tilhøre både en majo- og minoritetsposition, hvorfor de adopterede eksempelvis tillægger spørgsmål om deres biologiske ophav en ikke ondsindet naturlig nysgerrighed, da de ikke ligner den gængse (Hvide) dansker. Også her italesættes forskellige grader af bevidsthed om spørgsmål som "hvor er du fra?" undertrykkende karakter. Det konkluderes, at adoptionspositionen er kompleks og vanskelig at navigere i. Selv bevidst undertrykte handlinger mod de adopteredes ikke-Hvide udseende håndteres med fx selvironi samt italesættelser af en vis forståelse eller benægtelse af motivationen bag den direkte undertrykkende handling. Ikke desto mindre bliver de transraciale adopterede udsat for undertrykkelse på baggrund af deres ikke-Hvide udseende – som udgangspunkt af andre i den konkrete situation og efterfølgende af dem selv i den aktuelle samtale, når de retrospektivt fortæller om de konkrete situationer. Det konkluderes, at en etniskdansk diskurs ud fra informanternes forståelse af den transraciale adoptionsposition er under konstant forsøgt forankring af to modsatfaldte diskurser – en "positiv" farveblind diskurs og en Hvid etniskdansk diskurs, som de adopterede som ikke-Hvide etniskdanskere konstrueres i, med og omkring. Dette gør den transraciale adoptionsposition kompliceret at begrebsliggøre og navigere i.

Ud fra et postkolonialt perspektiv kan det udledes, at spændingsfeltet mellem ikke-Hvid og etniskdanskere, i specialets undersøgelsen, kan resultere i en konstant internaliseret undertrykkelse for de transraciale adopterede i et forsøg på strategisk at navigere i et samfund, der diskursivt tilstræber en positiv farveblindhed. Dette er en på forhånd tabt kamp, på baggrund af koloniale historiske begivenheder, hvilket også påvises i specialets undersøgelse. Netop den transraciale adoptionsposition som tilhørende både majo- og minoriteten - og de komplekse gråzoner - herimellem giver danskhedsdiskursen mulighed for at opretholde og reproducere overbevisninger om en misforstået farveblindhed, hvilket efterlader uligheder ved status quo... Såfremt de ikke udfordres og undersøges nærmere.

7. REFLEKSION

I dette afsnit vil refleksioner over specialets forskningsproces blive præsenteret med særligt fokus på at forske i eget felt. Som beskrevet tidligere (jf. afsnit 1.1.2. og 2.3.6.) har specialets forskningsinteresse sit afsæt i egne personlige erfaringer og konstrueret virkelighed som transraciale adopterede dansker fra Korea.

Langt de fleste italesættelser af konkrete oplevelser og følelser, som kerneinformanterne fortalte under interviewene, kan jeg nikke genkendende til; følelsen af at føle sig anderledes, varierende lyst til at besvare på spørgsmål omkring biologisk oprindelse, reagere med selvironi eller internaliseret undertrykkelse både i sociale sammenhænge og i mig selv. Det er dog først inden for de seneste par år, at jeg blev klar over, at disse oplevelser er videnskabeligt understøttet. En både befriende og svær erkendelse, fordi det blev muligt for mig at identificere eventuelle diskriminerende og undertrykkende handlinger udført af andre og mig selv – mod mig selv og andre. Derfor er der gennem hele forskningsprocessen – fra de spæde tanker om specialet frem til nu – opstået refleksioner af etisk karakter, blandt meget andet: Hvorfor er dette relevant at forske i – professionelt og/eller personligt? Hvad kan forskningen bidrage til? Lægger jeg ord i munden på informanterne? Påfører interviewene skade på kerneinformanterne?

Forud for interviewene havde jeg forudindtaget, at de adopterede ville opnå en samhørighed på baggrund af deres fælles transraciale adoptionsposition, hvorfor jeg havde en forestilling om, at fokusgruppeinterviewet med kerneinformanterne ville være forholdsvis ligetil at gennemføre. Gennem netværksinterviewene blev det dog klart, at de adopterede kerneinformanterne ikke havde samme forståelse af sig selv, og det at være ikke-Hvid etniskdansker, hvilket ved fokusgruppeinterviewet blev bekræftet. Undervejs opstod flere gange længere stilhed, hvilket selvfølgelig kan skyldes, at informanterne ikke kendte hinanden forud for interviewene men også fordi, de ikke delte erfaringer og forståelser. Undervejs i fokusgruppeinterviewet var det derfor nødvendigt på et tidspunkt at sikre, om informanterne fortsat havde lyst til at deltage, da en af informanterne også havde haft en forestilling om, at de indbyrdes ville opnå en samhørighed og derfor gav udtryk for utryghed. Efter interviewet tog jeg kontakt til den informant, der havde følt sig usikker for 1) at følge op på, hvordan hun havde det efter interviewet, og 2) sikre hendes samtykke til at hun stadig havde lyst til at deltage i forskningen.

På baggrund af interviewene tog forskningen pludselig en anden og uventet drejning, hvor kompleksiteten i adoptionspositionen blev tydeliggjort på en anden måde end først antaget. Og alligevel er det blev konkluderet, at adoptionspositionen mere generelt kan siges at være marginaliseret og undertrykt, trods nogle af informanternes italesættelser og oplevelser af det modsatte? Ja – ud fra en postkolonial diskursanalytisk undersøgelse, som gjorde det muligt at belyse kompleksiteten i den transraciale adoptionsposition, hvilket informanterne forud for interviewene var bekendte med. Det kan siges, at

være præmissen for læsningen af specialet; at forskningen er foretaget ud fra en diskursiv forståelse af, at der fortsat eksisterer en magt ubalance mellem Hvide og ikke-Hvide, hvilket gør ikke-Hvide til marginaliserede og undertrykte. Dette skal ikke forstås på individniveau, og kerneinformanternes erfaringer og følelser omkring sig selv som danskere, ønsker jeg ikke at stilles spørgsmålstegn ved. I stedet har ønsket med specialet været, gennem en særlig optik, at undersøge, hvilke rationaler og betydningsdannelser om danskhed der udspiller sig.

I forbindelse med læsningen af specialet er gjort nogle refleksioner omkring, hvordan forskningen på nogle kan virke stødende – både for adopterede og andre – da der fokuseres på undertrykkelse og magt ulighed mellem to parter: ikke-Hvide og Hvide. Det er ikke hensigten at støde nogle, men snarere at rette blikket mod en problemstilling, der til stadighed udspiller sig diskursivt i dagens samfund trods forestillinger om, at sådanne problemstillinger for længst er passeret og overkommet.

Konstruerede jeg lige en undertrykkende handling rettet mod mig selv?

LITTERATURLISTE

Adoptionspolitisk Forum. (u.d.). *Om AFP*. Hentede maj 2016 fra Adoptionspolitisk Forum: <http://www.adoptionspolitiskforum.org/omapf/>

Ankestyrelsen. (2. februar 2015). Adoptionsnævnet. *Tal og statistik vedr. internationale adoptioner*. Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen. (2014). *Analyse af det danske adoptionssystem. Delundersøgelse 2: Voksne adopteredes oplevelse af at være adopteret og behov for støtte*. Ankestyrelsen.

Bronwyn, D., & Harré, R. (2014). *Positionering: diskursiv produktion af selver* (1. udgave udg.). Forlaget Mindspace.

Danmarks Statistik. (1979-1993). *Befolkningens Bevægelser* (Alle rapporter mellem år 1979-1993). Danmarks Statistik.

Delgado, R., & Stefancic, J. (2001). *Critical Race Theory. An Introduction*. New York: New York University.

Det Humanistiske Fakultet. Aalborg Universitet. (september 2014). Uddannelsens formål. *Studieordning for kandidatuddannelsen i læring og forandringsprocesser*.

Fanon, F. (2008). *Black Skin, White Masks*. Pluto Press.

Gaonkar, A. (2016). Adoption er jo ren menneskehandel. *Politiken*.

Halkier, B. (2010). Fokusgrupper. I S. Brinkmann, & L. Tanggaard, *Kvalitative metoder - en grundbog* (1. udgave udg., s. 121-135). Hans Reitzels Forlag.

Halkier, B. (2012). *Fokusgrupper* (2. udgave udg.). Forlaget Samfundslitteratur.

Hübinette, T. (2004). Adopted Koreans and the development of identity in the Third Space. *Adoption and Fostering* (1).

Hübinette, T. (2007). Disembedded and Free-Floating Bodies Out of Place and Out of Control: Examining the Borderline Existence of Korean Adoptees. *Adoption and Culture* (1), s. 129-162.

Hübinette, T. (2003). Historien om adoption från Korea. "En blick på historien". I S. Lindström, & A. Trotzig (Red.), *Hitta hem. Vuxna adopterede från Korea berättar*. Ordfront förlag.

Hübinette, T. (u.d.). *Tobias Hübinette*. Hentede 5. maj 2016 fra <http://www.tobiashubINETTE.se/>

Jørgensen, M. W., & Phillips, L. (2013). *Diskursanalyse som teori og metode* (1. udgave udg.). Roskilde Universitetsforlag.

Jørgensen, S. (februar 2014). Adoption som retlig relation. (L. Myong, Red.) *Social Kritik. Tidsskrift for social analyse & debat. Transnational Adoption* (137), s. 6-16.

Korea Klubben. (u.d.). *Adoption*. Hentede 16. maj 2016 fra koreaklubben.dk:
<http://koreaklubben.dk/adoption/>

Korea Klubben. (u.d.). *Om os*. Hentede maj 2016 fra Korea Klubben: <http://koreaklubben.dk/om-os/>

Myong, L. (2009). *Adopteret - Fortællinger om transnational og racialiseret tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsskole, Aarhus Universitet.

Olsen, P. B., & Pedersen, K. (2015). *Problembaseret projektarbejde - en værktøjsbog* (4. udgave udg.). Roskilde Universitetsforlag.

Phillips, L. (2010). Diskursanalyse. I S. Brinkmann, & L. Tanggaard (Red.), *Kvalitative metoder. En grundbog* (1. udgave udg., s. 263-286). Hans Reitzels Forlag.

Pruzan, V. (1977). *Født i udlandet - adopteret i Danmark*. Socialforskningsinstituttet, SFI.

Rørbech, M. (1989). *Mit land er Danmark. En undersøgelse af unge adopterede fra Asien, Afrika og Latinamerika*. Socialforskningsinstituttet, SFI.

Said, E. W. (1978). Introduction. I E. W. Said, *Orientalism. Western Conceptions of the Orient* (s. 1-28). London: The Penguin Group.

Sue, D. W. (2010). Microaggressions, Marginality, and Oppression. An Introduction. I D. W. Sue (Red.), *Microaggressions and Marginality. Manifestation, Dynamics, and Impact* (s. 3-25). John Wiley & Sons.

Tanggaard, L., & Brinkmann, S. (2010). Interviewet: Samtalen som forskningsmetode. I L. Tanggaard, & S. Brinkmann (Red.), *Kvalitative Metoder. En grundbog* (1. udgave udg., s. 29-53). Hans Reitzels Forlag.

Tænketanken Adoption. (u.d.). *Om Tænketanken Adoption - Formål og værdigrundlag* . Hentet fra Tænketanken Adoption: <http://www.taenketankenadoption.dk/om/>

BILAG

BILAG 1. SPØRREGUIDE: NETVÆRKSINTERVIEW

Information om specialet i korte træk
<ul style="list-style-type: none">• Studerende ved Aalborg Universitet• Læring og forandringsprocesser• Specialet handler om voksne adopterede voksne fra Korea, og deres oplevelser om at være adopteret og dansker.
Introduktionsrunde
<ul style="list-style-type: none">• Navn• Alder• Beskæftigelse• Relation til kerneinformanten
Briefing om interviewet i dag
<ul style="list-style-type: none">• Jeres forståelse af danskhed• Jeres opfattelse, tanker og erfaringer med, at du [navn på kerneinformant] er adopteret • Da det er et fokusgruppeinterview i dag er det anderledes end hvad man normalt forbinder med at blive interviewet, hvor interviewer stiller en masse spørgsmål.• Jeg er interesseret i at høre fra jer, så det er mest jer, der skal tale sammen og diskutere/drøfte med hinanden.• Jeg har 3 emner og to øvelser, som jeg giver jer et ad gangen til at snakke om.• I kører selv diskussionen. Hvis den ryger af sporet, hvis I løber tør for ting at sige, hvis ikke alle bliver hørt – så plejer én fra gruppen af gøre noget ved det – ellers skal jeg nok komme ind.• Forestil jer at det er ligesom når I normalt ville mødes i det daglige og snakke henover kaffen eller teen.• Jeg er først og fremmest interesseret i jeres erfaringer, oplevelser og fortællinger. Ikke kun jeres holdninger.• Alle oplevelser er lige vigtige.• Alle oplevelser er lige ok – der er ikke rigtige og forkerte "svar".
Spørgsmål 1: Indledende om informanternes relation (beskrivende)
<p><u>Start-spørgsmål:</u> Vil I sætte nogle ord på jeres venskab? Hvordan kender I hinanden?</p> <ul style="list-style-type: none">• Evt. historier, fælles interesser mm.
Øvelse 1: Forståelse af danskhed (vurderende)
<p><u>Start-spørgsmål:</u> Hvad forbinder I med danskhed?</p> <ul style="list-style-type: none">• Hver informant får en kuglepen og tre stykker post-its og skal skrive, hvad de forbinder med danskhed.• Alle post-it-sedler bliver sat op på en planche, så de er synlige for alle.• I skal blive med at diskutere, indtil der er klart for jer, hvor I er enige, og hvor I er uenige.
Spørgsmål 2: Transnational adoption generelt (holdningsrelateret)
<p><u>Start-spørgsmål:</u> Hvad er jeres opfattelse af transnational adoption generelt?</p> <ul style="list-style-type: none">• I skal blive med at diskutere, indtil der er klart for jer, hvor I er enige, og hvor I er uenige.

Øvelse 2: Forståelse af race (vurderende)

Start-spørgsmål: Hvad forbinder I med race?

- Hver informant får en kuglepen og tre stykker post-its og skal skrive, hvad de forbinder med danskhed.
- Alle post-it-sedler bliver sat op på en planche, så de er synlige for alle.
- I skal blive med at diskutere, indtil der er klart for jer, hvor I er enige, og hvor I er uenige.

Spørgsmål 3: Kerneinformanten som "anderledes" (vurderende)

Start-spørgsmål: Har I oplevet nogle situationer, hvor du [navn på kerneinformant] er blevet konfronteret med, at du er adopteret eller ikke er Hvid-dansker?

- Eksempler.
- Det kan både være situationer eller begivenheder hvor I eller nogle andre har sagt eller gjort noget – både overlagt eller ubevidst?
- I skal blive med at diskutere, indtil der er klart for jer, hvor I er enige, og hvor I er uenige om disse oplevelser.

BILAG 2. SPØRGEGUIDE: FOKUSGRUPPEINTERVIEW

Introduktionsrunde
<ul style="list-style-type: none">• Navn• Alder• Beskæftigelse• Relation til kerneinformanten
Briefing om interviewet i dag
<ul style="list-style-type: none">• Jeres opfattelse, tanker og erfaringer med at være adopteret og være ikke-Hvid dansker• Da det er et fokusgruppeinterview i dag er det anderledes end hvad man normalt forbinder med at blive interviewet, hvor interviewereren stiller en masse spørgsmål.• Jeg er interesseret i at høre fra jer, så det er mest jer, der skal tale sammen og diskutere/drøfte med hinanden.• Jeg har 5 spørgsmål, som jeg stille jer et ad gangen til at snakke om.• I kører selv diskussionen. Hvis den ryger af sporet, hvis I løber tør for ting at sige, hvis ikke alle bliver hørt – så plejer én fra gruppen af gøre noget ved det – ellers skal jeg nok komme ind.• Forestil jer at det er ligesom når I normalt ville mødes i det daglige og snakke henover kaffen eller teen.• Jeg er først og fremmet interesseret i jeres erfaringer, oplevelser og fortællinger. Ikke kun jeres holdninger.• Alle oplevelser er lige vigtige.• Alle oplevelser er lige ok – der er ikke rigtige og forkerte "svar".
Spørgsmål 1: Indledende – siden sidst
<u>Start-spørgsmål:</u> Er der noget I har tænkt over siden interviewet med jeres venner?
Spørgsmål 2: Diskrimination (vurderende)
<u>Start-spørgsmål:</u> Hvad er diskriminerende for jer? Hvor går grænsen? <ul style="list-style-type: none">• Gerne med eksempler eller oplevelser.• I skal blive med at drøfte, indtil der er klart for jer, hvor I er enige, og hvor I er uenige.
Spørgsmål 3: Danskhed (vurderende)
<u>Start-spørgsmål:</u> I hvilke situationer føler I jer særligt danske? <ul style="list-style-type: none">• Gerne med eksempler eller oplevelser.• I skal blive med at drøfte, indtil der er klart for jer, hvor I er enige, og hvor I er uenige.
Spørgsmål 4: Mindre danskhed – ikke-Hvide dansk
<u>Start-spørgsmål:</u> Sammenlignet med foregående spørgsmål: Er der nogle situationer eller kontekster, hvor I føler jeg mindre danske? <ul style="list-style-type: none">• Evt. er der nogle situationer hvor I bliver særligt opmærksomme på, at I ikke er Hvide danske?• Har I nogle eksempler eller erfaringer hvor I føler jer mindre danske?• Det kan være afstedkommet af noget, som nogle har sagt eller gjort – altså i sociale sammenhænge, eller noget I tænker for jer selv?• I skal blive ved med at drøfte det indtil det står klart for jer, hvor I er enige og hvor I er uenige.
Spørgsmål 5: Adopteret (vurderende)

Start-spørgsmål: Er der nogle situationer eller kontekster, hvor I føler jer mere stolte over at være adopteret eller ikke-Hvide danskere end andre?

- Gerne med eksempler eller konkrete oplevelser.
- I skal blive ved med at drøfte det indtil det står klart for jer, hvor I er enige og hvor I er uenige.

1 BILAG 3. TRANSSKRIFTION: TINE, LINE & ANETTE

2

3 Tine: De ved alt om hvordan jeg har det. Altså, Anette - den lyshåret, der kommer - hende har jeg kendt
4 siden jeg var tre. Hun har været med hele vejen igennem. Vi har gået i børnehave og folkeskole sam-
5 men, så hun har set det hele, og hun synes måske, det er sådan lidt... Og Line har jeg kendt i ti år, og
6 hun er... Der er ikke noget med hende, vi 'connecter' bare.

7 I: Så du har simpelthen altid ikke ville være medlem...

8 Tine: [...] Ikke ville være medlem af Koreaklubben, fordi jeg altid bare gerne har villet være dansk. Og
9 folk de spurgte mig: "Kender du hende der Astrid fra XXX? Hun er også koreaner. Kender du hende?"
10 Så var jeg altid bare: "Nej! Det er ikke en fucking klub, men det er jo en klub!" [latter] Så jeg har prøvet
11 at distancere mig, også efter jeg har fået dem [ref. børn]... For hvert år på min fødselsdag har jeg bare
12 kunne mærke, at jeg blev mere og mere irriteret, og når man selv er mor... Jeg fatter det ikke! Jeg fatter
13 ikke, hun har kunnet gøre det [ref. biologisk mor], og jeg ved godt at både min mand og mine forældre
14 har sagt, at det jo er af kærlighed men... vås! Meget muligt, men jeg forstår det ikke! Og så har jeg haft
15 et behov for at finde ud af noget men alligevel ikke taget skridtet (I: Nej). Og for hvert år har min mand
16 spurgt, om vi skulle tage derud [ref. til Korea]. "Nej. Nej nej nej! Vi skal ikke tage derud." Jeg har været
17 derude som turist, og det affødte også en masse spørgsmål fra omverdenen, som jeg ikke gad at svare
18 på, som: 'Skal du finde din familie?' 'Nej. Er din mor alkoholiker?' 'Hvorfor spørger du om det?' 'Det
19 rager mig lige så lidt, som det rager dig, om jeg har set min rigtige familie, som ikke er min rigtige fami-
20 lie, som er min biologiske familie', du ved (I: Ja) You know the drill. Jeg ved ikke hvad fanden det var,
21 der trickede det. Måske har det noget at gøre med, at jeg er en person, der keder mig rigtig hurtigt, og
22 jeg var kørt fast i mit arbejde, og det gør jeg sådan cirka hvert halvandet år, og så finder jeg på alle mu-
23 lige mærkelige ting. Øh... Og så tænkte jeg til sidst, at nu hopper jeg ud i det, og så tog jeg til intromid-
24 dag, og det viste sig faktisk at være rigtig givende. Det er første gang jeg har siddet i et forum, ellers har
25 jeg aldrig prøvet at sidde kun med koreanere. Men vi var på en koreansk restaurant, så det var fint
26 nok, og der var ikke rigtig nogle danskere, så man var ikke sådan udstillet. Og der kunne jeg bare snak-
27 ke frit med fremmede mennesker, som vidste præcis, hvordan jeg havde det. De har været der, og de
28 stod der, og det var befriende! Jeg bruger det kun... Altså sådan i små doser. Og jeg mødte et par styk-
29 ker, som jeg skriver lidt sammen på Messenger - ingenting, det er kun lige hvis man har noget på hjer-
30 te. Så er der nogle, der svarer, og der er nogle, der slet ikke svarer. Vi er kun tre eller fire tilbage nu,
31 som skriver sammen. Og vi deler virkelig, virkelig, virkelig personlige, fortrolige tanker.

32 I: Er det nogle, der var til den intromiddagen?

33 Tine: Det var nogle der var... Faktisk anden intromiddag, hvor vi bare klikkede og fik snakket rigtig
34 meget sammen. Nogle af dem har været derude, og en af dem har været heldig en gang at søge, og så...

35 Tines søn: Skal du smage, mor? Det er banan.

36 Tine: Ellers tak, men den ser lækker ud. Spis du den bare selv, min skat... Hun søgte, og så fik hun kon-
37 takt med det samme, fordi hendes familie havde ledt efter hende (I: OK). Og der var jeg jo rigtig glad på
38 hendes vegne og samtidig... Puha, det var lidt voldsomt, fordi jeg har søgt, og der har ikke været noget
39 gennem Holt [Holt International Children's Service]. Og jeg har faktisk søgt... Jeg har fået en DNA-test
40 nu fra USA. Jeg har fået en DNA-test (I: Ja), som jeg... Jeg havde så travlt med at få testen sendt hertil, og
41 nu modtog jeg den for to uger siden, og den er ikke åbnet endnu.

42 I: Hvad går det ud på?

43 Tine: Man skal tage prøven og så sende den tilbage til USA.

44 I: OK. Hvorfor USA?

45 Tine: Ja. Der er noget der hedder 23AndMe men det er ikke det. Det er noget tilsvarende (I: OK), og
46 deres oprindelig agenda var faktisk, at det var for koreanske kvinder, som blev gravide under Ko-
47 reakrigen med amerikanske soldater, og så har det så bare udviklet sig til, at de gerne vil skabe stort
48 register for alle koreanskadopterede.

49 [Det ringer på hoveddøren, og Tine rejser sig]

50 Tine: Så er der sgu en rotte i fælden. Er det Anettemusen? Næ. Det er Line. Hej smukke.

51 Line: Hej.

52 Tines søn: Hej moster!

53 [Tine sætter sig igen]

54 Tine: Så nej, det startede sådan, og vi var faktisk var derinde her fornyligt (I: Ja)... Også bare til sådan
55 et møde. Der var sådan noget gathering i Seoul - 50 års jubilæum - et eller andet, jeg siger bare noget.
56 100 år - Jeg ved ikke... Der var rigtig mange med af de gamle i gårde, og de holder mange fester; nytårs-
57 fester og så videre. Og der er jeg ikke med. Sådan nogle ting deltager jeg ikke i, fordi...

58 I: De holder nytårsaften sammen?

59 Tine: De holder nytårsaften sammen. Ikke nytårsaften men nytårsfester sammen, og så holder de
60 sommerfest, og jeg ved, at Århus har en gruppe, hvor de ses meget tæt til forskellige events. I Køben-
61 havn også - sådan lidt forskelligt. Det er jo som Lotte Ran, som har været bestyrelsesformand eller
62 sådan noget siger, at det er jo, hvad du gør det til. Og det er også rigtigt, men med de der events, der, er
63 jeg slet ikke altså.

64 I: Og det er så et bevidst valg, du har gjort dig?

65 Tine: Ja, det er ret bevidst. Jeg er faktisk ikke særlig god til mange mennesker, om de så er danskere
66 eller koranskadopterede eller hvad, så kan jeg ikke rumme det. Der er sket alt for meget i mit liv til, at
67 jeg kan holde ud at have for mange mennesker omkring mig, og det er også derfor at Anette og Line,
68 der kommer her, er de aller aller tætteste, og så er der et par stykker... Jeg har en rigtig god veninde i
69 Jylland, som jeg af naturlige årsager ikke ser særlig meget. Men det er dem. Der er ikke andre, der
70 kommer ind, fordi jeg kan ikke. Jeg har ikke et særlig stort socialt liv med andre end dem. Det er dem,
71 som er der altid og som står bag mig 100 %, men det er sådan lidt specielt. Men det skal jeg nok komme
72 ind på. Du stiller bare spørgsmål. Nu mangler vi bare hende Anette-pigen (I: Ja).

73 Tine: Jeg har bare lavet en let anretning, søde ven. Jeg ved ikke, hvor sulten du er? Line?

74 Line: Nå mig?

75 Tine: Ja.

76 Line: Jeg er dejligt sulten.

77 Tine: Nå, for søren. Så er der rugbrød for resten.

78 Tine: Hvordan har du det? Du kan godt lide at være adopteret eller hvad?

79 I: Jeg tror det er en meget ny følelse.

80 Tine: En ny følelse.

81 Tine: Hej smukke! Velkommen! [Rejser sig og går ud til døren]

82 [Da alle informanter er ankommet, sætter vi os ved et bord]

83 I: Nå, men I er det første fokusgruppeinterview, jeg afholder, så det hele er lidt spændende. Men ja, jeg
84 læser læring og forandringsprocesser på Aalborg Universitet. Jeg er i gang med mit speciale, og jeg skal
85 skrive mit speciale med fokus på transnationalt adopterede voksne fra Korea i forhold transnationalt
86 adopteredes italesættelse og forståelse af sin position som adopterede. Jeg tænker at vi starter med en
87 introduktionsrunde, hvor vi hver især siger sit navn, alder, beskæftigelse, så... Ja, jeg kan starte. Jeg er
88 26 år gammel, og jeg er i gang med mit speciale, og så har jeg et studiejob ved siden af.

89 Tine: Jeg hedder Tine. Jeg er lige blevet 35 år [Anette griner]. Jeg er gift med Mikkel og mor til to, og jeg
90 arbejder som afdelingschef i et online marketingsfirma.

91 Line: Jeg hedder Line, og jeg er 35 år - lidt endnu [alle griner], og jeg arbejder som marketingskoordi-
92 nator og har kendt Tine i elleve år, tror jeg nok (Tine: Gud...), og ja... Det var mig, tror jeg,

93

94 Anette: Jamen jeg hedder Anette og er pædagog over i en daginstitution, der ligger lige her omkring.
95 Jeg er også mor til to. Jeg er gift med Thomas.

96 Line: Nå ja. Det er jeg også [Alle griner]. Ikke gift med Thomas...

97 Tine: Vi deler meget [Alle griner].

98 Anette: Jeg bliver 35 her til maj, og så har jeg kendt Tine siden vi var tre, og vi har gået i skole sammen
99 også.

100 Tine: Det er over 30 år (Anette: Mm). Vi har kendt hinanden i 32 år.

101 Line: Ej, det er vildt, ikke?

102 Tine: Det er ret vildt. Det er faktisk ret fantastisk.

103 Anette: Ja, det er vildt.

104 Tine: Anette er også den eneste jeg holder kontakt med fra folkeskolen.

105 Line: Og hvordan er det, I kender hinanden?

106 I: Jeg har egentlig bare lavet et opslag inde på en facebookgruppe, der hedder "Adopteret fra Sydko-
107 rea", og så var der en af de medlemmer, som også er medlem af Koreaklubben, som så postede mit
108 opslag inde på Koreaklubbens facebookgruppe, og så ringede Tine lige med det samme.

109 Tine: Ja, lige med det samme!

110 I: Ja, det var rigtig godt.

111 Tine: Har der egentlig været mange?

112 I: Overhovedet ikke.

113 Tine: OK. Jeg tror, det er fordi, folk skal invitere deres venner. Det der med, at det kræver lige det eks-
114 tra.

115 I: Ja.

116 I: Det interviewet i dag skal handle om, er jer, og at Tine er adopteret. Og da det er et fokusgruppein-
117 terview, er det anderledes end hvad man måske forestiller sig med interviews, hvor intervieweren
118 stiller en masse spørgsmål, som I skal svare på. Jeg er moderator for interviewet, men det jeg er mest
119 interesseret i er, at høre jeres oplevelser og mening, og så forsøger jeg at trække mig selv så meget ud
120 af samtalen som overhovedet muligt.

121 Tine: Vi bliver også optaget nu, ikke?

122 I: Jo. Jeg har tre emner og to øvelser, så vi skal lige brug noget bordplads på et tidspunkt. Og det giver
123 jeg jer et ad gangen til at kunne drøfte.

124 Line: Så vi skal bare sidde og tale sammen eller hvad?

125 I: Ja. I kører egentlig selv snakken, og hvis det ryger af sporet... [Alle griner]

126 Tine: Det er der stor risiko for.

127 I: Præcis. Så hvis det ryger af sporet, plejer der at være en der tager teten og prøver at få det tilbage,
128 ellers bryder jeg ind. Men så vidt det er muligt, skal I bare forestille jer, at det er som I normalt ville
129 sidde henover maden. Og nu hvor vi sidder og spiser, ville det være rigtig godt, hvis vi forsøger ikke at
130 tale med mad i munden [alle griner]. Jeg er egentlig ligeglad i forhold til sådan et høflighedskodex, men
131 det er mere i forhold til min transskribering. Men ja, jeg er først og fremmest bare rigtig interesseret i
132 at høre fra jer. Der er ikke noget rigtig eller forkert. Vi tager det bare stille og roligt.

133 Tine: Ja, det er bare dejligt afslappende hen over maden efter en lang arbejdsdag.

134 I: Ja præcis.

135 I: Det første emne er venskab, og nu har I allerede fortalt lidt om, hvordan I kender hinanden. Er I en
136 gruppe af veninder?

137 Line: Jeg kender Anette, fordi jeg kender Tine. Vi ses når vi ses her.

138 I: OK. Hvad er for jer et godt venskab?

139 Tine: Hvor lang tid har du? [Latter] I starter bare, så tager jeg et flæskesvær.

140 Anette: Jamen, for mig handler det rigtig meget om loyalitet, og det der med, at man... Selvom der går
141 noget tid, så er det altid det samme, når man er sammen igen. At man bare falder i hak med det samme,
142 at man ved hvor man har hinanden, at man ved, at man er betydningsfulde for hinanden. Det synes jeg
143 er rigtig rigtig vigtigt - at man altid har den der form for trofasthed i forhold til venskabet. Den der
144 nærhed og tætte kontakt, synes jeg. Også det der med, når man har kendt hinanden så længe som vi
145 har, at du ved det allerede, næsten, inden jeg får det sagt, ikke? Altså, når jeg starter en sætning, så ved
146 du, hvor jeg vil slutte den.

147 Tine: Præcis.

148 Anette: Og det er enormt trygt, synes jeg.

149 I: Jeg vil trække mig så meget ud af samtalen som muligt.

150 Tine: Hvad synes du?

151 Line: Spørger du mig? [Latter] Jamen meget det samme som Anette jo, men jeg kan også rigtig godt lide
152 den der... Det der venskab, hvor vi har rigtig meget og ofte kontakt, så man ikke behøver at catche op
153 på sådan længere periode hver gang, man snakker sammen, så man nærmest ved, hvad der foregår i
154 ens kalender. Al most, ikke?

155 Tine: Jo.

156 Line: Sådan så det bare kører sådan: Nå men er der noget nyt derudfra? Ikke? [Alle griner] Og så selv-
157 følgelig det der med, at vi kan fortælle hinanden alt. Altså, man har jo rigtig mange venner og bekendte
158 og sådan noget, men der er også kun nogle få, hvor man vil blive... Åbne sig op og ved alt om hinanden -
159 lidt for meget nogle gange måske [Tine griner]. Det betyder rigtig meget for mig, at jeg ved, at jeg kan
160 stole 100 % på Tine og omvendt, ikke?

161 Tine: Mm... Er det mig?

162 Anette: Ja.

163 Tine: Jamen det er også sådan jeg har det - både i forhold til hvad Anette siger, og i forhold til hvad Line
164 siger. Altså, først og fremmest den her... Den der zone jeg har, når jeg ringer - det er lige meget hvem af
165 jer, jeg ringer til - hvor jeg bare føler, at her er jeg tryk og sikker og hjemme. Og som Anette siger, så
166 kan der gå lang tid, og som Line siger, så kan det være i morgen tidlig igen, hvor jeg lige får catche op,
167 om hvad der lige skete på arbejdet i går. Men det der med, jeg skal ikke forklare mig selv. I ved præcis
168 hvor jeg kommer fra, og jeg kan godt lide de stærke venskaber, fordi jeg kan ringe med... Det er sådan-
169 set lige meget hvilken agenda, jeg ringer med; om jeg ringer til Gitte for at sige: 'Ved du hvad? Kan du
170 hente der tilbud for mig i Super Brugsen, for jeg kan ikke nå at gøre det?' Det synes jeg virkelig. Eller
171 jeg kan sige: 'Jeg mødte den største idiot i går, og han var racistisk'. Det er sådan set lige meget, fordi
172 en ven, der er så tæt og åben over for mig og 100 % kan sætte sig ind i, hvordan jeg har det, det er alfa
173 omega. Især fordi Anette og Line er de eneste veninder, som jeg stoler så meget på, at jeg ved, at når
174 jeg snakker om adoption, som I jo ikke har mærket med jeres krop, som I kun har mærket igennem
175 mig, ud fra de ting, jeg har fortalt (Anette: Mm...), så føler jeg faktisk, at I forstår, hvad jeg siger, og det
176 er virkelig, virkelig, virkelig vigtigt for mig, for et rigtigt venskab. Det er der, hvor jeg bare kan... Det er
177 lige meget om det bare er banalt, det jeg har at sige, eller jeg snakker meget om mig selv, hvilket jeg til
178 tider gør, fordi jeg har rigtig meget på hjerte, så er der bare en åben dør, og der bliver lyttet og forstået.
179 Også at I kan udfordre mig engang imellem og nogle komme tilbage og sige: 'Hvis du lige vinkler den,
180 så var det måske ikke sådan ment'. Eller I siger: 'Det kunne jo være...' eller 'Hvis du nu prøver at se det
181 anderledes, så er det måske mere positivt', fordi jeg har tit et meget pessimistisk menneskesyn, og jeg

182 tror helt oprigtigt på, at ni ud at ti af de mennesker, jeg møder, de er idioter. Og der er Anette og Line
183 gode til, at få mig tilbage og være 'Ah, otte ud af ti' [Latter].

184 Anette: Men du falder altid for en af dem [Alle griner].

185 Tine: Ja sådan en gang hvert halve år, ikke? [Latter]

186 Anette: Så skal du lige have vind under vingerne [Alle griner]

187 Line: Ja det er faktisk utroligt.

188 Anette: Du har sådan en magnet, ikke?

189 Tine: Jo.

190 Anette: Der tiltrækker folk.

191 Line: Men ved man næsten ikke godt hver gang, man møder en, om det er en, der bliver eller ikke bli-
192 ver?

193 Tine: Jo. Og der er jo ikke nogle, der er blevet siden jer. Altså, der er ikke nogle nye, og jeg er også me-
194 get - og der ved jeg faktisk ikke, hvordan I har det - men jeg er meget påpasselig med at tage folk ind.
195 Jeg kan godt se og snakke med dem og have det sjovt, forældresamvær for børnene og sådan, men der
196 er ikke nogle, der kommer ind til det inderste.

197 Line: Det er ok.

198 Tine: Ja. Det ved jeg faktisk ikke, hvordan du har det med, Anette, med nye venner, hvor meget du ta-
199 ger du dem ind? Hvor meget får de lov til at se, hvis du møder en ny fra Almas klasse og du tænker, at
200 hende klikker du godt med?

201 Anette: Nej men altså... Vi hyggesnakker lidt, men der er der også nogle, vi mødes med sådan og får en
202 kop kaffe og sådan, men det er jo slet ikke på samme plan.

203 Tine: Nej.

204 Anette: Overhovedet ikke, synes jeg.

205 Tine: Nej.

206 Anette: Og man deler ikke lige ud, synes jeg, på samme måde, som... Ting, der er sådan mere nære, vel?

207 Tine: Nej.

208 Anette: Så er det sådan mere dagligdagsting. De ting, der virkelig går en på - dem har jeg ikke behov for
209 at drøfte med nogle, der ikke sådan rigtig kender mig. Men jeg synes du sagde noget, der var rigtig vig-
210 tigt, og det var det der med, at man ved altid, at de har ens ryg-agtigt, og altid hvis man er frustreret, at
211 man får den der: 'Ja, det er fandeme også rigtigt. Det var tarveligt!' Ikke? Og så er vi kommet ud over
212 den, og så er man...

213 Tine: Nej, Tyson! Beklager at det kommer med. [Alle griner]

214 I: Tyson er en kat.

215 I: OK. Så I taler rigtig meget om loyalitet og opbakning, ikke? Eller sådan støtte...

216 Tine: Og forståelse.

217 Line: Men det tror jeg også, er det her venskab, ikke? Ikke fordi det ikke bliver opfyldt med andre ven-
218 ner, men det er bare... Altså, jeg tror bare, det her venskab det er bare sådan et, hvor jeg tænker, at det
219 forsvinder ikke. Det kunne jeg ikke forestille mig.

220 Tine: Nej.

221 Line: Altså, ligegyldigt hvor...

222 Tine: [...] Hvor sure vi bliver, og hvor travlt vi har, og hvad der sker...

223 Line: Nej.

224 Tine: Nej.

225 Line: Og det er ikke sådan, at jeg er stresset over, at vi ikke lige har fået talt...

226 Tine: [...] I virkeligheden ikke har talt sammen i en måned...

227 Line: Nej, og så ebber det ud...

228 Tine: Nej. Og det er sådan jeg har det med jer begge to, og det er det, der er dejligt, ikke?

229 Line: Jo. Og så kan man jo godt have det med nogle, hvor man tænker, at ah... Nu er det også snart på
230 tide at ses', og så får man dårlig samvittighed.

231 Tine: Ja.

232 Line: Sådan synes jeg egentlig ikke, at jeg har det. Altså...

233 Tine: Det jeg også synes er dejligt, det er, at det også er langvarige venskaber, så der kan altid drages
234 paralleller, så hvis jeg ringer til Anette og siger og fortæller et eller andet, som jeg har snakket om for
235 et år siden, som var interessant, eller man er i gang med igen, så ved hun lige præcis, hvad for en side,
236 jeg bladrer tilbage til: 'Nå ja. Det talte du da godt om'. Det der venskab, hvor man ikke skal forklare i
237 uendelige timer om, hvor det er, jeg er på vej hen, og hvad min drømme og ønsker er. Og hvad dine
238 drømme og ønsker er. Du kan sige til mig: 'Nu kunne jeg egentlig godt tænke mig at gå videre på den
239 her uddannelse', og jeg kan sige: 'Det er da egentlig en meget god vinkling i forhold til det, vi har snak-
240 ket om tidligere'. Men du skal ikke fortælle hele scenariet. Det synes jeg er rigtig befriende. Det bliver
241 godt, hvis man bare slapper af.

242 Anette: Mm...

243 Tine: Men vi er også nogle gamle damer efterhånden med børn alle sammen, ikke? Og fulgtes ad i det
244 også. Vi har været privilegeret, at vores børn er blevet født nogenlunde samtidige, så vi ved, hvad det
245 har kræver. Øh...

246 Line: Ja.

247 Tine: Hele vejen igennem. Både med ægteskaber, der holder og ægteskaber, der ikke holder, og ja... Alt
248 har man mærket, ikke? Der er stort set ikke det, vi ikke har prøvet efterhånden. Folk med sygdomme
249 og bedsteforældres død...

250 Anette: Ja.

251 Line: Ja.

252 Tine: Det er en lang livshistorie efterhånden, ikke?

253 Anette: Ja.

254 I: Mm. Nu skal I faktisk til en øvelse.

255 Anette: Ok.

256 Tine: Anette, tag et styk pølse. [Alle griner].

257 [Interviewer gør klar til øvelse]

258 Anette: Skal du have et stykke brød, Line?

259 Tine: Det smager meget godt det brød, ikke?

260 Anette: Det er super lækkert, også de der rugbrød-halløj der. De er også gode.

261 Tine: Er de gode? Dem har jeg slet ikke smagt endnu.

262 Anette: Ja, de knaser.

263 I: Yes. I får lige nogle post-it-sedler hver og en kuglepen hver.

264 Tine: Må vi skåle først?

265 I: Ja.

266 Tine: Og tak fordi I ville være med til endnu en af mine sindssyge idéer, og tak fordi du kommer fra
267 Frederiksberg.

268 Anette: Nå det er ikke så langt væk. Jeg troede, du kom fra Aalborg.

269 Line: Ja, det tænkte jeg også. Hvordan... Bor du derover eller hvordan?

270 I: Nej.

271 Line: Er det fjernstudier eller hvordan?

272 I: Nej, der er en afdeling i København. Ude i Sydhavnen.

273 Tine: Hvorfor var det, at du ville komme hertil og holde interviewet? Vi er jo glade for det, men...

274 I: Det er bare nogle overvejelser i forhold til, hvor I også ville føle jer mest trygge. Ja.

275 Tine: OK.

276 I: Jamen den første øvelse jeg har til jer er, at jeg gerne vil have jer til, at I skal skrive ned på de post-it-
277 sedler, som jeg har givet jer, hvad danskhed er for jer.

278 Alle: OK.

279 Line: I forhold til venskaber eller bare generelt?

280 I: Generelt. Og bagefter skal det sættes op på det her stykke pap, og så skal I drøfte, hvad I hver især
281 har skrevet, indtil det står klart for jer, hvor I er enige, og hvor I er uenige. Og de forskellige post-it-
282 sedler må gerne kobles til hinanden, men det er jo alt efter, hvad I når frem til.

283 Line: OK.

284 I: Og igen, der er ikke noget rigtig og forkert. Det er bare, hvad danskhed er for jer.

285 Anette: Ja, hvad er danskhed [Latter]. Vil du have det på samme post-it?

286 I: Forskellige.

287 Anette: Forskellige.

288 Anette: Åh men danskhed... Åh, jeg synes særligt lige for tiden, ikke? Med alt det her med indvandrere,
289 havde jeg nær sagt, flygtninge... Imamerne og alt det der, der synes jeg, det berører jo ikke mig.

290 Line: Hvad skriver du?

291 Tine: Jamen, jeg går bare efter min gut feeling, fordi det er et spørgsmål, jeg har stillet mig selv, siden
292 jeg blev klar over, at jeg er adopteret. Stort set. Det er også lidt unfair for jer [Latter].

293 Anette: Men noget der sådan er særligt dansk i forhold til...

294 Line: ... I forhold til et andet sted...

295 Anette: Ja.

296 [Der er stille, mens der bliver skrevet]

297 Line: Jeg er ikke så god til sådan noget på tid,

298 Tine: jeg tror ikke, der er en tid [Alle griner]. Nu skal I altså bare spise, ikke?

299 Anette: Jo tak. Det er godt nok lækkert, skal jeg love for.

300 Line: Den er meget god den der [læser på en post-it skrevet af Tine].

301 Anette: Må man skrive af efter hinanden? [Alle griner]

302 Tine: Jeg tror ikke, at I er enige med mig. Det tror jeg ikke.

303 I: I kan bare sætte dem op her på, så det kan ses af alle.

304 Anette: Hvad har du skrevet, søde Tine?

305 Tine: At være hvid.

306 Line: Nå. Det tænker jeg slet ikke! Jeg tænker også traditioner, når nu jeg ser det.

307 Tine: Jamen jeg er jo en perfekt dansker, hvis jeg havde været hvid, men det er jeg ikke, så jeg er kun
308 90 %. Jeg er ikke lyshåret, jeg er ikke rødhåret, jeg er ikke mørkhåret, jeg er ikke lys i huden, jeg bliver
309 ikke solskoldet. Ej, hvor ville jeg ønske jeg havde det!

310 Anette: Mm...

311 Tine: Så ville jeg ikke få bemærkninger på vejen. For eksempel som jeg gjorde til et kobberbryllup, jeg
312 var til her for 14 dage siden, hvor hun var smaddersød hende veninde, og jeg vælger at tage den humo-
313 ristiske side op af tasken. Der havde jeg fået otte vodkashots sammen med kobberbrudens mor, som
314 var polak. Og så inden jeg var blevet fuld, så sagde en af brudens venner: 'Gud... Hvordan kan du drikke
315 så meget uden at blive stiv? Er du halvt grønlander?'

316 Anette: Oh ja! (Anette og Line griner).

317 Anette: Ej altså...

318 Tine: Og lige dér tænkte jeg, at jeg tager den humoristisk, og det fortrød jeg bagefter. Men der er bare
319 aldrig en grimasse, der kan passe. Hvis jeg havde været hvid, var der aldrig nogle, der havde spurgt. De
320 havde måske tænkt, om jeg var alkoholiker eller noget andet. I hvert fald ikke nogle grønlander eller
321 noget andet. Og så kan jeg jo godt begynde at kaste mit kort, som jeg altid gør: 'Hvad fanden er der i
322 vejen med at være grønlander?' Men jeg orker det bare ikke. Jeg orker det ikke klokken to om natten
323 til en fest, hvor jeg egentlig synes, at jeg ser rimelig lækker ud og har krøller og...

324 Line: Og det får du heller ikke noget ud af.

325 Tine: [...] Og jeg får heller ikke noget ud af det. Jeg bliver bare så træt!

326 Anette: Men hvad mener de også med sådan en kommentar, ikke? Hvor vil de hen?

327 Tine: Jeg sagde sådan: 'Hvad mener du?' 'Jamen grønlandere kan tåle meget', og så står jeg der og prø-
328 ver at lave sjov med mig selv om, at jeg var koreaner, hvilket jeg egentlig ikke synes var sjovt. Og så
329 siger jeg bare: 'Jamen, jeg er pure Asian - Asian Sensation', og jeg kunne have skudt mig selv, da jeg
330 sagde det! Men det fik hende til at grine, og hun syntes, at jeg var virkelig humoristisk, hvilket jeg ved,
331 at næsten gang jeg møder damen, vil hun synes, at det sådan set godt var en, vi ville kunne åbne op for
332 igen og snakke videre om igen, for hun syntes jo, det var sjovt. Men jeg synes faktisk ikke, at det var
333 sjovt. Det var skide anstrengende!

334 Line: Ja.

335 Tine: Hvis jeg var hvid, ville jeg ikke have de der udfordringer! Åh! Hvor ville jeg ønske, at jeg var det!
336 Hvor ville det bare skabe... Hvor ville det gøre livet meget nemmere. Hvor ville det gøre det lettere, at
337 min datter på ti år ikke kommer hjem og siger, at nu er hun blevet kaldt kineser over i skolen igen -
338 som hun gør. Stadig tredive år efter, at jeg gik på den skole, så har tingene ikke forandret sig.

339 Anette: Ja. Historien, der bare bliver ved.

340 Tine: Det er danskhed for mig. Pæredansk som jeg jo ellers er.

341 Anette: Ja, lige præcis. Hr. og fru Jensen der, ikke?

342 Tine: Jo. Og altså jeg har også en ligusterhæk [Latter]. Hvad fanden skal jeg mere gøre?! [Alle griner]

343 Line: Ja. Det er derfor jeg har skrevet tryghed.

344 Tine: Ja. Trygge rammer og parcelhuse...

345

346 Line: [...] Og hvis det går galt, så går det aldrig rigtig galt, vel?

347 Tine: Nej. Vi falder blødt, ikke?

348 Line: Ja.

349 Tine: Vi falder blødt, hvis vi falder!

350 Anette: Jo jo! Der er altid en eller anden rammer, der på en eller anden måde...

351 Line: [...] Hvor man tænker: 'Ej, jeg har det skidt', men det har jeg jo i virkeligheden ikke.

352 Tine: Ja. Så skrev jeg tradition, jul og helligdage. Her tænker jeg flæskesteg og frikadeller og sild og
353 snaps. Patriotisme. Jeg er jo patriot.

354 Line: Betyder det noget for dig?

355 Tine: Ja. Det betyder faktisk mere for mig, end det betyder for andre. Jeg får tårer i øjnene, når de syn-
356 ger nationalsangen til fodboldkampe. Jeg får tårer i øjnene, når de synger 'Dejlig er Jordan' og børn, der
357 går luciaoptog i kirken, men jeg føler ikke, at... At folk udefra. Jeg føler, at folk udefra ikke synes, at jeg
358 har ret til at have den følelse, for jeg er jo ikke rigtig dansk. Så det er altid...

359 Line: Men det tror jeg er en følelse, du har.

360 Anette: Ja. Ja. Jeg holder helt med dig. I mange situationer, men så andre gange, så... Ja, men så der jo
361 virkelig også svesken på disken-agtig, ikke?

362 Tine: Og det er jo altid der, jeg tager paraderne ned. Altså, når svesken kommer på disken, så er det
363 altid der, jeg har paraderne nede - hvor jeg tillader mig at være mig - dansk.

364 Anette: Mmm...

365 Tine: Så det er sådan en farlig balance. Jeg er patriot. Jeg ville ønske, jeg kunne få lov til at være patriot.
366 Jeg elsker sydstatene i USA. Deres patriotisme men... Men jeg kan bare ikke få 100 % lov, for jeg ser
367 ikke sådan ud. Jeg er ikke rigtig... Jeg lader bare som om. Jeg er bare ikke helt. Det er det der er altid.
368 Jeg elsker... Jeg elsker alle traditionerne; påskeharen og julemanden og vores nisser og vores pakkekaka-
369 lendere.

370 Line: Ja. Alle tingene.

371 Tine: Jeg ved ikke. Hvad tænker I om traditionerne i forhold til danskhed?

372 Line: Jamen det samme som du siger, men jeg tror... Og det betyder også noget, men det betyder ikke
373 lige så meget for mig.

374 Tine: Nej. Du begynder ikke at græde til salmerne og...?

375 Line: Jo jo. Jeg begynder at græde, hvis der kommer et luciaoptog, men det er mere fordi, jeg synes,
376 børnene er søde, ikke?

377 Tine: Ja [Alle griner].

378 Line: Men det er ikke sådan, at jeg tænker, at gud de synger om...

379 Tine: [...] Om Danmark og om vores traditioner og land... [Alle griner]

380 Line: Nej nej. Slet ikke!

381 Tine: Hvad tænker du, Anette?

382 Anette: Jamen jeg tænker, at gad vide om vi egentlig har et specielt forhold til vores traditioner frem-
383 over for andre nationer, for eh... Altså...

384 Line: [...] Så er det bare nogle andre traditioner.

385 Anette: Ja lige præcis. Vores er måske ældre for mange, altså på nær de der traditionelle. Men det ved
386 jeg ikke altså. Jo, vi har da nogle særlige traditioner i Danmark men jeg tænker da også, at de andre har
387 andre.

388 Tine: Altså, jeg tænker - og jeg ved godt, at folk altid griner ad mig, når jeg siger det - men jeg misunder
389 kronprinsesse Mary, og jeg misunder hende ikke for det hun har. Bevares jeg ville da gerne have alle
390 millionerne. Men jeg misunder hende for...

391 Anette: [...] For Frederik? [Latter]

392 Tine: [...] At det er kongehuset. Det er kongehuset med alt det, der følger med.

393 Anette: Ja.

394 Tine: Og det er sjovt nok fordi, hun kommer også fra et andet land - hun er accepteret som dansker
395 meget end jeg er. Og det frustrerer mig så meget. Jeg kunne godt være Kronprinsesse Mary.

396 Line: Men det er jo fordi, man ikke kan se det på hende.

397 Tine: Præcis! Det er det, der frustrerer mig!

398 Line: Jamen det er det.

399 Tine: Fordi jeg ved mere end kongehuset... En ting er vi ved sladder og så videre, men jeg ved nok mere
400 om kongehusets traditioner og historie og ordenerne, end I gør. Tror jeg. Til sammen... [Line og Anette
401 griner] Fordi det er danskheden. Jeg ved, hvad Elefantordenen er, men det er lige meget, for jeg er ikke
402 rigtig dansk. Den sidder der hele tiden. Og jeg ved ikke, om jeg søger de der ting, fordi jeg skal kom-
403 pensere, fordi jeg hele tiden... Ligesom da vi gik i skole - Gitte, du sagde altid: 'Pia, du behøver ikke
404 være den bedste. Det er okay'. Men jeg var nødt til det, fordi ellers var det forfærdeligt at være her...

405 Line: Men tror du, det har noget med det at gøre altid?

406 Tine: Ja lidt måske. Jeg kan ikke retfærdiggøre det.

407 Line: Jeg tror også bare, at du er typen, der gerne vil vide og undersøge alt.

408 Tine: Hvis jeg var født dansk, så tror jeg ikke, at jeg havde været blevet lige så ekstrem, som jeg er med
409 de ting, jeg rører ved. Jeg havde ikke haft det behov. Lige nu sidder vi her, fordi jeg tænker, at det er
410 super spændende, og det er rigtig, rigtig fedt. Men reelt var jeg lige ved at gå ned med stress i sidste
411 uge og tænkte, at jeg tager for mange ting på mig.

412 Line: Jamen det gør du også.

413 Tine: Men jeg kan ikke lade være, fordi det er en afledningsmanøvre, vil man måske sige, fordi så be-
414 høver jeg ikke tage stilling til de ting, der gør ondt. Lige nu i sidste uge, der gjorde det rigtig ondt, da jeg
415 havde fødselsdag i onsdags, og jeg havde ikke lyst til at tænke på det. Jeg gad ikke at tænke på min bio-
416 logiske mor, for det gør jeg altid, når jeg har fødselsdag. Så det var nemt for mig, at jeg var ved at gå
417 ned med stress og havde ondt i hovedet og ondt i maven, fordi jeg ikke var startet med at læse er-
418 hvervsjura, og fordi jeg var blevet forfremmet på mit arbejde, og fordi så skulle jeg lave det her, og jeg
419 skal til London i overmorgen. Altså...

420 Line: Er det bedre at have nogle andre ting, der kan være skyld i det? Altså...

421 Tine: Jeg ved det ikke. Jeg giver aldrig mig selv helt lov. Det ved du også...

422 Anette: Ja. Jeg havde virkelig spekuleret over det, efter du inviterede også til det her, for er det et ka-
423 raktertræk, du har, for du har altid skulle gøre dig ekstrem umage. Altså, du har aldrig kunne nøjes. Du
424 har ikke kunne gøre noget halvt, og du har ikke ladet dig selv slippe billigt (Tine: Nej) og hoppe over
425 hvor gærdet er lavest. Og du har heller aldrig kunne... Altså, med samlemanier og sådan noget, ikke? Du
426 skal have det hele (Line: Ja). Og det halve er ikke okay. Hele pakken. Og det gælder alt, og det er også
427 ligegyldigt...

428 Line: [...] Også det her mad for eksempel, ikke?

429 Anette: Lige præcis!

430 Tine: [...] Som jeg bare synes er en let anretning. Jeg startede med at undskylde, da du kom ind ad dø-
431 ren og sagde: 'Undskyld jeg har lige været på arbejde. Jeg nåede ikke at lave mere'.

432 Anette: Men det er netop også en del af det...

433 Line: Men hvorfor gør du det?

434 Tine: Fordi...

435 Line: Hvorfor undskylder du det?

436 Tine: Fordi, at hvis jeg har haft rigtig tid og havde været den overskudsmor, som jeg egentlig synes, at
437 jeg burde være, så burde jeg jo have lavet noget varmt mad til jer jo.

438 Anette: Så havde det lige været en sammenkogt ret, der havde stået og simret et par timer, ikke? [Lat-
439 ter]

440 Tine: Ja. [Latter] Og så havde jeg også nået at vaske gulvet, inden du kom, men det nåede jeg ikke. Men
441 jeg er ikke den der perfekte mor, jeg gerne vil være, og det er blandt andet end af grundene til, at jeg
442 gerne vil være Kronprinsesse Mary også med alle de barnepiger, hun har.

443 Anette: Men der er også en anden ting, jeg har tænkt på, der er særligt for dig. Det er, at du forkæler
444 enormt meget (Tine: Mm). Og det kommer også lidt an på det her måltid, ikke? Altså... At du er eks-
445 tremt god til og gøre andre glade. Du gør dig virkelig, virkelig umage (Line: Ja). Og det har du altid
446 gjort.

447 Tine: Også som barn? Altså, hvor meget kan du huske tilbage til, da vi var helt små?

448 Anette: Jeg kan huske, og jeg har faktisk stadig nogle breve derhjemme, du har skrevet til mig.

449 Tine: Ej, er det rigtig? Se, det er sådan nogle ting jeg fortrænger, fordi så...

450 Anette: [...] Ja, hvor du virkelig har gjort dig umage med din meget sirlige håndskrift, hvor du har skre-
451 vet side op og side ned med, hvor vigtig jeg var for dig, og hvor var det dejligt, vi havde hinanden.

452 Tine: Jeg kan huske, du engang sagde til mig, da vi var teenagere, hvor jeg var rigtig ked af det, hvor vi
453 sad derhjemme, hvor du sagde: "Tine, kan du ikke huske i børnehaven, når vi var små prinsesser. Der
454 var ikke noget i vejen for din selvtillid. Hvad skete der?" Hvor fanden var det, at det svingede om? Var
455 den gal allerede i børnehaven? Det var den ikke.

456 Anette: Det husker jeg det ikke som om.

457 Line: Men hvem siger, den er gal?

458 Anette: Men jeg har aldrig tænkt det som værende et problem altså.

459 Tine: Nej.

460 Anette: Men det har du i hvert fald selv, ikke? Og hver gang der er nogle, der er kommet med den der:
461 'Kineser!', så har jeg tænkt: Nå, men det er der ikke værre, end at de kalder mig fed, vel? Altså, men
462 den... Den gik også ind på mig, men den måske gået hele vejen igennem dig-agtigt, ikke?

463 Tine: Ja.

464 Anette: Hvor du har taget det ekstremt nært, ikke?

465 Tine: Det er sjovt, fordi...

466 Line: [...] Jamen du tager jo ting nært, meget nært. Altså...

467 Tine: Jeg måtte stille mig selv det spørgsmål fornyligt. Det er noget, som Gitte ved. Der var en ung fyr
468 over i ungdomsklubben, da vi var teenagere, der blevet kaldt for Smeden (Anette: Mm...), som altid var
469 efter mig og slog mig i hovedet og kaldte mig kineser og alle mulige andre skældsord, og som slog mig
470 simpelthen bare fordi, jeg var koreansk. Og den har jeg jo hængt ved altid, og jeg sagde til dig, at jeg
471 ville skyde ham på klods hold på åben gade i dag, hvis jeg fik mulighed for det, og jeg kunne slippe af-
472 sted med det.

473 Anette: Pas på. Han er stadig i området [Latter].

474 Tine: Og så måtte jeg spørge mig selv om, hvorfor er det, jeg hænger mig i det, fordi (Line: Ja) det er jo
475 ikke noget, jeg snakker med mine forældre om, vel? Og af en eller anden grund, kom jeg til at tale med
476 min far om det fornyligt, og jeg ved ikke hvordan. Hvor han selv kom ind på, at der var jo ham der, der
477 hed Smeden, og om jeg kunne huske det. Og jeg sagde ja, det har jeg ikke lyst til at snakke om. Og så
478 sagde han: 'Jamen kan du ikke huske, Pia, da det var, du kom hjem og var så ked af det og sagde, at du
479 blev drillet, at jeg var ovre og snakke med ham, og så sagde han undskyld og gjorde det aldrig igen'. Og
480 det har jeg fortrængt. Jeg ved ikke hvorfor. Om det er... For jeg synes ikke, jeg er en person, som hæn-
481 ger mig i, at jeg skal have en offerrolle, men der er jo et eller andet, der har gjort, at jeg har fortrængt
482 det, at min far rent faktisk gav mig den oprejsning, og jeg kan ikke huske det. Og så har jeg gået og haft
483 den bagage i så lang tid...

484 Line: Det er jo fordi du ikke stoler på manden. Altså, du stoler ikke på...

485 Tine: Nej. Jeg kan ikke huske det. Min far var ovre og sige til ham: 'Der er kun en smed hjemme hos
486 mig, og det er mig, og det er ikke dig, og du skal aldrig nogensinde genere Pia igen'. Og det gjorde han
487 ikke igen siden, sagde min far. Jeg kan ikke huske det. Jeg husker kun, at han var der, og at han slog
488 mig.

489 Anette: Det er sjovt, for ved du hvad? Jeg husker ham også tydeligt fra klubben af, og han var den typer,
490 som der let kunne slippe afsted med alt, ikke?

491 Line: Mm...

492 Anette: Sådan lidt bredskuldret og sådan lidt... Alle drengene så op til ham, og alle pigerne var bare
493 "ahh", og der var rigtig mange, der havde tænkt: 'Han synes jeg er interessant, siden at han...'

494 Tine: [...] Ja... Er efter mig...'

495 Anette: Og det var så med uheldigt fortegn, men han kunne slippe afsted med meget, fordi han havde
496 den status, som han havde, ikke? At der var mange, der var blevet sådan lidt... Altså, sådan lidt upas-
497 sende men smigret af hans adfærd, og den hoppede du i hvert fald ikke i, vel?

498 Tine: Nej. Så meget har det hængt i mig, og derfor kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvor hæn-
499 ger jeg egentlig i min fortid, som jeg burde give slip på... For jeg har skabt mig fjendebilleder rigtig
500 mange steder. Jeg kan næsten ikke gå på torvet uden at tænke på, hvem jeg møder nu, som jeg ikke kan
501 lide.

502 Line: Som absolut ikke kan huske noget som helst.

503 Tine: Ja. Og det er også en ting, der frustrerer mig, for der synes jeg faktisk, der er jeg jo rigtig narcissi-
504 stisk. Der synes jeg, at jeg er rigtig vigtig. Det skal de huske [Line griner]. De skal huske mig.

505 Anette: Jamen det var også noget, der gjorde stort indtryk på dig, så selvfølgelig skal de huske det, for
506 de sårede dig.

507 Tine: De skal huske det! Lige såvel som min gamle chef, som jeg simpelthen ikke kunne fordrage, og
508 der har jeg fortalt dig, Line, at hans nye partner - min gamle salgsdirektør, som jeg var rigtig glad for -
509 han sagde: 'Jeg vil gerne have dig over, Tine, men Torben gider ikke at arbejde sammen med dig'. Og
510 der blev jeg pissesur, for jeg gider ikke at arbejde sammen med Torben, men der er sgu ikke nogle, der
511 skal komme og sige, at de ikke gider at arbejde samme med mig. Hvad fanden bilder han sig ind?! [Line
512 og Anette griner]

513 Line: Ja, og så er problemet med dig, at så kan du ikke - måske lige med den der, kan du godt (Tine: Ja) -
514 men generelt så kan du ikke slippe de der ting.

515 Tine: Nej. Det bliver ved.

516 Line: Og det er generelt for mange ting, vi har snakket om sådan...

517 Tine: Jeg skal have oprejsning.

518 Line: Du... Du skal vende det helst 7000 gange, ikke? (Anette: Ja).

519 Tine: Jo. Og så skal jeg have oprejsning. Også lige meget hvilken omkostning det har for mig selv. Det
520 var ikke så meget danskhed, men det er der, vi er. Her ville jeg ikke have været, hvis jeg havde været
521 hvid, jeg ville ikke have siddet her.

522 Line: Var det tradition? Ej [Latter]. [Alle griner].

523 Anette: Nej, men jeg tænker nemlig også, er det det der har... Er det det, du har båret med dig?

524 Tine: Ja.

525 Anette: Eller er det et karaktertræk, som du har sådan rent personlighedsmæssigt; at du rigtig gerne
526 vil gøre dig umage, og at du rigtig gerne vil gøre andre glade, eller er det et forsøg på at være OK? [Lat-
527 ter]

528 Line: Jeg tror, du gør mange ting, faktisk, for at blive accepteret.

529 Tine: Jeg tror, det er det, fordi... Altså, lad os lige igen: svesken på disken. I har ikke mødt nogle andre
530 som mig. I har ikke mødt danskere som mig. Danskere, der er perfektionistiske - ja bevares. Men I har
531 ikke mødt nogle...

532 Anette: Ikke i den grad [Latter].

533 Tine: [...] Der gør det i så ekstrem en grad, som jeg gør (Line: Mm...). Og det må være bagagen, tænker
534 jeg.

535 Line: Fordi... Må jeg spørge...

536 I: I kan ikke genkende det I jer selv?

537 Anette: Jo, men slet ikke i samme grad - nej.

538 Line: Altså, du gør jo alt!

539 Tine: Ja, hvis jeg formår det, så ja.

540 Line: Ja.

541 Tine: Helst mere.

542 Line: Jamen du... Altså, nu... Et eksempel var, at Kristen og Søren havde kobberbryllup, og...

543 Tine: Jeg synes ikke, at Kirsten er en fed person - det synes jeg altså ikke.

544 Line: Nej, men et eller andet sted, så tænker jeg da, at du må kunne lide hende et eller andet sted, siden
545 at du vælger og...

546 Tine: Arrangere en æresport?

547 Line: Altså, nærmest overtage den der koordinering af hendes kobberbryllup.

548 Tine: Ja, men det var fordi, jeg synes, det var synd for hende, at hun ikke fik en æresport.

549 Line: Nej. Det tror jeg ikke, det var.

550 Tine: Hvad tror du så, det var? Hvad tror du, det var?

551 Line: Jeg ved det ikke. Altså, jeg tror måske, det er fordi at du... Jamen, selvfølgelig synes jeg da, at det
552 er kikset, hun ikke har nogle veninder, der selv ligesom... stepper op og gør noget, men jeg tror også, at
553 du måske lidt har brug for, at... at de sådan tænker: Tine hun er...

554 Tine: [...] Hun er god nok.

555 Line: Ja.

556 Tine: Det kan godt være.

557 Line: Uden at...

558 Tine: [...] Jamen det kan sagtens være!

559 Line: Fordi jeg tænker sådan: Hvorfor, når du egentlig ikke synes, de er specielt fede personer? Hvorfor
560 overhovedet komme til deres kobberbryllup så?

561 Tine: Mm.

562 Line: Fordi Sarah [ref. Tines datter] og Klara kan sagtens være venner, uden at I behøver at ses på nog-
563 le måde.

564 Tine: Mm.

565 Line: Derfor kan man godt... Jeg siger også hej til mødrene i klassen og står og taler i fem minutter, når
566 jeg henter ungerne. Men hvis det ikke er nogle, hvor jeg tænker, at jeg har lyst til at involvere mig med,
567 så gør jeg det ikke!

568 Tine: Nej.

569 Line: Og det ved jeg ikke, hvorfor du gør.

570 Anette: Men du kan godt lide Søren, ikke?

571 Tine: Nja...

572 Anette: Ikke rigtigt? Nå.

573 Tine: Kirsten... Nu har vi jo snakket meget sammen. Hun ringer... Altså, jeg snakker mere med hende i
574 øjeblikket, end jeg snakker med jer to. Hun ringer hver dag og aflægger rapport om sit liv, hvilket er
575 meget voldsomt.

576 Line: Men det er jo fordi, du lytter til det.

577 Tine: Ja.

578 Line: Det skal du jo ikke gøre.

579 Tine: Du ville også have gjort det, ikke?

580 Anette: Jo. Den ville jeg også have haft svært ved.

581 Line: Hvad ville du have gjort?

582 Tine: Anette ville også have haft lavet en æresport, hvis ingen andre stillede op.

583 Anette: Ja, det havde jeg nok.

584 Line: Ja, hvis det var din veninde?

585 Anette: Nej, hvis jeg bare hørte, at ej, der bliver sgu ikke rigtig noget. Faktisk har vi nøjagtig det samme
586 derhjemme, også her efter weekenden, hvor Julies bedste venindes forældre havde kobberbryllup i
587 søndags, hvor at... At hun havde sådan lagt det ud som om, at nu skulle de have kobberbryllup, men de
588 skulle godt nok ikke holde fest, fordi de var jo lige blevet 40 og havde holdt kæmpe fest, men de glæ-
589 dede sig da til, at der skulle ske lidt alligevel. Også så skriver jeg bare en sms: Tillykke med kobberbryl-
590 luppet, og så i dag får jeg at vide, at det var så kun lige deres forældre, der kom. Så har jeg det også
591 sådan lidt, at hvis jeg havde vidst det, så havde jeg nok sørget for, at der skete et eller andet, ikke?

592 Line: Men det er også to personer, som du rigtig godt kan lide. Sikkert.

593 Anette: Okay. Ja, der fik du mig [Tine griner]. De er søde og rare mennesker.

594 Line: Ja, fordi hvorfor... Der er jeg måske bare... Det orker jeg simpelthen ikke.

595 Tine: Nej. Der er du meget bedre end mig til at sige fra. Meget bedre. Meget meget bedre!

596 Line: Altså, jeg synes også, jeg påtager mig alverdens ting, men det er mere sådan...

597 Tine: [...] Det er med hensyn til børnene.

598 Line: [...] Det er på grund af arbejdet, det er mine børn, det er min familie.. Men altså... Hvis jeg havde
599 en kollega, for eksempel, der havde kobberbryllup, som jeg overhovedet ikke engang var særlig vild

600 med. og jeg hørte... Så ville jeg aldrig tænke: Nå men den tager jeg den der. Aldrig. Og så ved jeg godt, så
601 er det måske mig, der er en kælling...

602 Tine: Nej.

603 Line: Men hvorfor overhovedet bruge... Det er mega sødt af dig! Og hun er jo blevet rigtig glad, men du
604 kan jo så heller ikke - hvad hedder det - tage fra hende nu, at hun tror, at I har et eller andet helt speci-
605 elt sammen.

606 Tine: Nej, det er også lidt forfærdeligt. Det er lidt forfærdeligt. Men samtidig...

607 Line: [...] Men det kan også være I har det?

608 Tine: Nu er vi helt åbne her, ikke? Og der er ikke nogle, der dømmes nogle. Har I ikke tænkt på, om det
609 bare er fordi, jeg er pisse udspekuleret? Har I ikke tænkt på, om det er fordi...?

610 Line: [...] Hvad skulle du få ud af det?

611 Tine: [...] Om det er fordi, de har en datter, der er så gode veninder med min datter, som... Nogle gange
612 går det godt, nogle gange går det ikke så godt - nu har jeg et point i banken. Hvis der bliver noget pis
613 efterfølgende, så har jeg noget, jeg kan smide den anden vej.

614 Line: Hvad skulle du bruge det til? Hvad skulle det gøre?

615 Tine: Jeg... Altså, jeg er jo... Med de fjender jeg, er jeg jo rigtig god til at spille på samvittighed; "Det må
616 du godt, hvad med din samvittighed? Efter alt hvad jeg har gjort for dig"... Kan det ikke godt være en
617 offerrolle, jeg påtager mig? "Efter alt det jeg har gjort for dig, vil du så byde mig det her?" "Kan du leve
618 med det?" Fordi jeg... Måske sætter jeg mig selv op på en piedestal, det ved jeg ikke. Altså, nu snakker
619 vi både gode og dårlige sider her, ikke? Og de der to kan jeg fortælle alt.

620 Anette: Nej, men jeg synes det ikke.

621 Line: Det er ikke den dårlige side. Jeg siger bare...

622 Tine: Det er da dårligt, at sætte sig selv op på en piedestal.

623 Line: Nåå... Men det er ikke det, jeg mener. At du gør det her, det er da mega sødt af dig. Men for hvis
624 skyld gør du det? Altså... For ender det ikke med at blive en pestilens for dig, hvis du ikke gider de
625 mennesker?

626 Tine: Jo det gør det, men ved du hvad? Selvom Kristen i den grad har irriteret mig så mange gange, så
627 havde jeg virkelig ondt af hende. Jeg havde virkelig ondt af hende (Line: Mm...) Hun har jo heller ikke
628 dig mere. Det er fandeme hendes egen skyld, men hun har jo ikke dig mere. Fordi hvis du havde været
629 der, så havde du jo sørget for det (Line: Mm...) Hun har jo ikke nogle veninder.

630 Anette: Jeg havde lige glemt det link [Alle griner].

631 Line: Det ved jeg ikke. Det kan da godt være. Jeg ved ikke, hvor jeg havde været i dag med hende. Men
632 helt ærligt, nu skal jeg være helt ærlig. Hvis jeg kendte Kristen på det plan, som jeg kendte hende den-
633 gang (Tine: Mm.), så havde jeg faktisk tænkt, at hun havde nogle veninder tættere på end mig, der ord-
634 nede de der ting, og så ville jeg komme til det kobberbryllup og regne med, at det var klaret.

635 Tine: Men ved du hvad, der var det sørgelige i det? Der var jo nogle veninder, der ikke var med, der
636 blev pissesure på hende og skuffet, hvor hun havde spillet det kort, hvor hun havde sagt: "Tine, som
637 var allerlængst ude i periferien, hun kunne godt sørge for det. Der er ikke så meget som en af mine
638 tætteste veninder, som så meget har tænkt på, at jeg skulle have en æresport."

639 Line: Hvem siger det? Ved hun det?

640 Tine: Det sagde Kristen.

641 Line: Ved hun det? Om de har tænkt på det, eller nået du at tage den inden?

642 Tine: Jeg ved, at... Nej, jeg havde ikke taget den inden, for de havde ikke tænkt på det, nogle af venin-
643 derne - overhovedet. Der var nogle af dem, der ikke dukkede op, for de vidste det ikke. De vidste ikke

644 engang hvornår dagen var. Jeg havde ikke fået numrene på dem alle sammen, fordi jeg kender dem jo
645 ikke. Jeg kender...

646 Line: Men de kan måske ikke lige huske datoen. Så må man også lige gøre opmærksom på, hvornår...
647 Altså...

648 Tine: Det er sådan noget, veninder selv spørger om. Er det ikke?

649 Line: Altså, jeg glemmer selvfølgelig ikke din, fordi du har fortalt mig det...

650 Tine: [...] Jeg har fortalt det 17 gange, "28. februar 2017!" [Latter]

651 Line: Jamen altså... Hvis Tine ikke havde sagt den dato til dig, sådan... Op mod 7000 gange [Tine griner],
652 ville du så tænke, at hun blev gift... Har du skrevet det i kalenderen, hvornår Tine har kobberbryllup?

653 Anette: Nej, men det er måske et halvt år siden, at jeg tænkte over det, inden du selv begyndte at sige
654 det...

655 Line: Nej. Men man er ikke i tvivl.

656 Anette: Nej.

657 Tine: Det er også fordi... Så sikre man sig selv for ikke at blive skuffet [Latter].

658 Line: Men det er mere... Der har Kristen måske heller ikke været så god til at fortælle sine veninder, at
659 hun har kobberbryllup.

660 Tine: Det er så dumt. Det er bare i forhold til, at jeg kaster mig over alle mulige og umulige...

661 Line: [...] Alle mulige. Du gør det også over for min veninde. Ja.

662 Tine: Ja. Ja ja. Hun vil gerne have mig ned til påsken i øvrigt - Ditte.

663 Line: Ditte? Nej, det er ikke hende.

664 Tine: Nå. Hvem så? Nåå... Louise.

665 Line: Ja.

666 Anette: Også hende? [Tine griner].

667 Line: Men det synes jeg ligesom er noget andet, fordi det gør du for min skyld.

668 Tine: ja.

669 Line: Selvfølgelig gør du det for hendes skyld (Tine: Ja), men du havde jo ikke gjort det, hvis hun ikke
670 kendte mig (Tine: Nej). Det synes jeg bare er noget andet.

671 Tine: Det er rigtigt. Det jeg ikke havde gennemtænkt med Kristen, det var, at hun synes, vi er rigtig
672 tætte. Så jeg er jo lidt nødt til, som du siger, jeg er nødt til det nu. Mikkell er helt flad af grin: 'Nu ringer
673 din nye bedste veninde - det er Kristen'.

674 Anette: Men det er jo godt, du har ham så, ikke?

675 Tine: Jo.

676 Anette: Til lige at skære igennem.

677 Tine: Men ved I hvad? Det der egentlig skete med det der kobberbryllup, det var, Mikkell sagde: 'Selv-
678 om det var, du synes, hun er pisseirriterende...' Da det var, jeg rendte herhjemme med høretelefoner
679 på og min nye bluetooth og rendte rundt og koordinerede med alle, han sagde: 'Ved du hvad? Du ligner
680 en, der lige har fået to baner til næsen. Du er fuldstændig høj over at koordinere'. Så jeg tror lige så
681 meget, det er et brændstof til mig selv - det er et drug.

682 Anette: Du elsker, at...

683 Tine: [...] Jeg elsker det. Jeg bliver fuldstændig høj af det. Jeg behøver ikke at tage kokain, når det er, jeg
684 har et projekt.

685 Line: Du behøver ikke - hvad siger du?
686 Tine: Jeg behøver ikke tage kokain.
687 Line: Nej nej.
688 Tine: Det er meget heldigt.
689 Line: Problemet er, at nogle gange kender du ikke konsekvenserne af det.
690 Tine: Nej. Nej, for jeg får også en nedtur, og...
691 Line: [...] Alternativet er... Eller hvad man siger. Det kan også være, at det bare er et fint venskab altså.
692 Det behøver jo ikke...
693 Tine: [...] Nej. Nej, jeg tror bare at kernen i det, det er, at det er... Hvad hedder det... Overspringshand-
694 linger i forhold til alt det, som jeg helst ikke vil dykke ned i, når jeg har for meget tid til at tænke...
695 Anette: Til at mærke dig selv.
696 Tine: Ja.
697 Line: Sådan har jeg det også.
698 Anette: Men jeg tror altså ikke, at du gør det for, at sætte dig selv op på en piedestal, som du sagde før.
699 Tine: Det håber jeg ikke, men jeg tænker bare, at det godt kan være det. At det bare er ubevidst. Jeg ved
700 det ikke.
701 Anette: Det tror jeg ikke. Det ligger slet ikke til dig.
702 Tine: Jeg ved det ikke. Men det er bare det, jeg tror... Jeg gør mange af de her ting for at kompensere...
703 Også fordi så mangler jeg... Jeg har dansk statsborgerskab, og jeg har et dansk pas, men jeg mangler
704 stadigvæk holdt tilbage i lufthavnen, inden jeg skal hjem. Men jeg må gerne være her, hvis jeg gør de
705 her ting. Hvis jeg viser, at jeg er rigtig flink og en rigtig sød pige, så må jeg gerne. Må jeg ikke nok? Plea-
706 se bare være her lidt? Derfor så danskhed, det er at være hvid. Det er det! Det er at blive solskoldet,
707 selvom du har faktor 50 på [Line og Anette griner]. Hvad har I skrevet? Privatliv?
708 Anette: Jamen det der med, at jeg tænker sådan... Altså sådan... Danskheden, som værende nogle, som
709 der går og har deres egne øh... Lille liv nærmest, men lige så snart man beder lidt om hjælp, hvis du ser
710 sådan nogenlunde tilforladelig ud og ikke ligner en, der er hjemløs, så kan du godt lige få en hånds-
711 rækning, men nu skal du heller ikke tro, at du skal sidde lårene af mig, vel?
712 Tine: Nej. Ja.
713 Anette: Og så det der med hyggen, ikke? Det tænker jeg, det er sådan meget dansk.
714 Tine: Men det er også meget traditionsbundet, ikke?
715 Anette: Jo.
716 Tine: Vores hygge og vores lys og vores mad, ikke?
717 Anette: Jo.
718 Tine: [...] Og vores alt muligt.
719 Line: Og du skal være bedre til der med lys, ikke?
720 Tine: Jo. Det er blevet bedre på det sidste.
721 Line: Og nips.
722 Tine: Og ja, nips. Yes. Jeg har da roser og sådan noget.
723 Line: Ja, det er faktisk ret hyggeligt. Det er også en gave [Latter].
724 Anette: Hvad står der på den sidste der?

725 I: Og den her... Ved I, hvor I er enige eller uenige? For eksempel i forhold til den post-it-seddel, hvor der
726 står hvidhed.

727 Tine: Ja, vi er uenige.

728 Line: Jeg kan godt forstå, hvorfor du siger det.

729 Anette: Det kan jeg også godt.

730 Tine: Men I er ikke enige?

731 Line: Men det er ikke sådan noget, jeg tænker over, når jeg sådan...

732 Anette: Nej.

733 Tine: Nej.

734 I: Lad os lukke ned for den her nu.

735 Tine: Har I prøvet den der ost med det grønne på? Den der cremeost der?

736 Line: Mm...

737 Tine: Den er altså virkelig god.

738 I: Hvad er det for noget?

739 Tine: Jeg tror det er sådan en Philadelphia med purløg ovenpå. Den smager virkelig godt.

740 I: Nå, det næste spørgsmål er om transnational adoption generelt.

741 Tine: Mm...

742 Line: Det skal jeg altså lige have oversat det der ord.

743 Anette: Det har jeg også tænkt over.

744 I: Transnational? Det vil sige adoption på tværs af nationale grænser.

745 Line: Okay.

746 I: I virkeligheden så fokuserer jeg på transracial, så det vil sige adoption på tværs af racer. Jeg er for
747 eksempel ikke interesseret i personer, der er adopteret fra Holland. Det skal være på tværs af racer,
748 ikke?

749 Line: Okay.

750 I: Hvad er jeres opfattelse af transnational adoption? Eller adoption generelt.

751 Anette: Vores opfattelse af det?

752 I: Har I en holdning eller mening til det?

753 Line: Altså, om det er i orden at gøre det eller hvad?

754 I: Ja, for eksempel. Hvad tænker I generelt om transnational, transracial adoption - adoption generelt?

755 Line: Jeg tænker, at det er en god mulighed for både børn, der ikke har mulighed for at få et liv, der
756 hvor de kommer fra, og forældre eller voksne her i Danmark, som gerne vil være forældre og ikke kan
757 være det.

758 Anette: Altså jeg... Hvis jeg tænker sådan rigtig på det, så tænker jeg, at Steen og Lis, de er sådan møn-
759 stereksemplet på, hvordan jeg føler, at den ged skal barberes, ikke?

760 Tine: Mm...

761 Anette: Hvorimod hvis jeg tænker på Miki, som gik i parallelklassen...

762

763 Tine: Ja.

764 Anette: ... Hans forældre har jo været fuldstændig modsatrettet, og...

765 Line: [...] Hvordan tænker du?

766 Tine: Han var tre, da han blev adopteret.

767 Anette: Ja.

768 Tine: De smed ham ud.

769 Anette: Ja, men han har i hvert fald selv frasagt sig kontakten med dem helt, fortalte Camilla, men vi
770 kom lige til at snakke om det, da hun var på besøg sidst, men... Men jeg tror måske den er kammet lidt
771 over i dag, siger jeg, som om jeg ved alt om det, fordi jeg har haft et andet adoptivbarn inde på livet i
772 forhold mit arbejde som pædagog, hvor der var en familie, der har... Altså... Det er jo helt ekstremt,
773 hvad de har gjort, og hvad de skulle gøre i forhold til det her barn, der var så specielt og skulle imøde-
774 kommes på den og den på måde, og det var vigtigt, at man gjorde tingene på en bestemt måde, og han
775 skulle ikke få følelsen af, at han var anderledes eller være udenfor. Og hvor jeg tænkte: 'Okay, det der,
776 det er...'

777 Tine: [...] Det får han netop, når der bliver gjort sådan et stort nummer ud af det.

778 Anette: Det er ekstremt, ikke? Ja.

779 Line: Hvad var det? Altså, var det et barn, der var ældre eller hvad?

780 Anette: Nej, det var i børnehavnen.

781 Line: Jeg tænker bare, at der er forskel på...

782 Anette: Han kom som to årig. Da han kom havde han eller anden form for bevidsthed om...

783 Line: [...] En bagage..

784 Anette: [...] Hans familie, ikke?

785 Line: Ja.

786 Anette: Men den måde, som det skulle sætte op på det hele, der tænker jeg, det må være altså... Det
787 gjorde det for mig meget unaturligt.

788 Line: Men det tror jeg også handler om de forældre, som så skal være forældre, de er endnu mere ban-
789 ge for at fejle end...

790 Anette: [...] Absolut! Selvfølgelig er de det. Det kan jeg da godt forstå.

791 Line: Om de kommer til at gøre noget, som...

792 Anette: [...] Men jeg tænker bare, om det er noget, som bliver pålagt dem? At sådan skal man være for
793 at få lov til at blive...

794 Line: [...] Jeg tror, der er mange uden sådan at vide det helt... Jeg har også kendt nogle stykker, der
795 skulle adoptere, og der er mange regler. Helt vildt, ikke?

796 Tine: Jeg synes, det er en piv-ringe idé.

797 Line: At hvad?

798 Tine: At adoptere. Jeg ville aldrig nogensinde adoptere! Overhovedet! Jeg synes, det er en rigtig dårlig
799 idé, og jeg synes, at landene skal have ressourcer til at kunne håndtere det.

800 Line: Og hvad så hvis de ikke har det?

801 Tine: Ja... Jeg ved det ikke. Det er jo svært for mig at sige, men det er jo igen fordi, der kommer så man-
802 ge følelser op til alt... Folk, der synes, jeg burde være taknemmelig og sådan...

803 Line: Nej, det siger jeg ikke.

804 Tine: Nej, det siger du ikke, men folk, der synes det men... Jeg ville jo ikke bytte mit liv med noget. Når
805 jeg sidder her med mine allerbedste veninder, dejligt hjem og har to børn og en mand, der elsker mig.
806 Det ville jeg ikke bytte for noget som helst lige nu. Men jeg synes godt nok, der har været nogle store
807 omkostninger! Øh... Og dengang... Selvom mine forældre, som du siger, de har håndteret det rigtig fint,
808 men de kunne jo godt have gjort meget mere, hvis de havde haft en viden, for der er jo også... Det ved
809 du, Gitte, om nogen jo, at børn de beskytter jo deres forældre.

810 Anette: Selvfølgelig gør de det.

811 Tine: Rigtig meget. Der er jo rigtig mange ting, som mine forældre ikke ved, hvad der er sket for sig, om
812 hvad folk de har sagt og gjort, fordi jeg simpelthen ikke ville gøre dem kede af det.

813 Anette: Mm...

814 Tine: Øh... Og på den måde... Mikkel siger altid, at hvis vi ikke kunne have fået børn selv, så ville han
815 rigtig gerne adoptere. Han syntes jo, at jeg var den fødte til det, fordi jeg ville vide, hvad der rørte sig i
816 det barn. Hvorimod jeg tænker, at det ville jeg sgu ikke byde barn! Ikke i det her samfund, vi har i dag!
817 Det ville jeg ikke byde et barn! Jeg ser mine egne børn eller den største, fordi den mindste er ikke no-
818 get dertil endnu, som er halvt dansk, stadig blive udsat for, så ville jeg ikke gøre det med en fuldblods
819 colombianer eller koreaner eller afrikaner. Det ville jeg simpelthen ikke! Det fører alt for mange ting
820 med sig.

821 I: Og der lægger du så vægt på...?

822 Tine: Jeg lægger vægt på race, ja. Fordi igen, så synes jeg, der er forskel på hollændere og... Og hvem
823 fanden er jeg til at dømme det? Jeg ved ikke, hvordan en hollandsk adopteret ville tænke - om man
824 stadig ville føle sig anderledes, hvis man ikke vidste det.

825 Line: Man ville nok stadig have noget rodløshed, men man ville aldrig nogensinde blive mødt af den
826 der...

827 Tine: Nej. 'Hvor er du fra?', 'Er du halvt...?', 'Hvor er du fra?' Og...

828 Line: [...] Mm...

829 Tine: Jeg ved det ikke. Jeg kan selvfølgelig godt se, at det hjælper...

830 Anette: Men Tine, tror du ikke også, at du samtidig sætter det som et eller andet idealbillede eller
831 glansbillede det der med at være lys i huden?

832 Tine: Jo, sikkert.

833 Anette: For man har det jo ikke en fantastisk let tilværelse altid bare fordi, du har...

834 Tine: [...] Nogle andre udfordringer.

835 Anette: Ja ja, lige præcis. Så det kan det være så mange andre ting, der støder til, og så er det heller ikke
836 lykken, vel? Altså...

837 Tine: Nej.

838 Anette: Så man kan man måske også sige, at jamen mit barn ser ikke rigtig ud, derfor... Altså, du er ikke
839 mindre værd i vores samfund, fordi du ikke er lys i huden. Det kan jeg ikke på nogen måde se.

840 Tine: Nej men det er det, jeg føler.

841 Anette: Jamen det ved jeg godt. Det ved jeg godt.

842 Tine: Jeg ville ønske, jeg kunne se mig med dine øjne og hvile i det, fordi jeg føler nemlig, at jeg er min-
843 dre værd, og det er derfor, at det er urimeligt for børn at vokse op i det her samfund og vokse op med
844 den følelse. Faktisk så... Dengang vi gik i skole fra en ti/elleve års alderen, der læste jeg rigtig mange
845 bøger om koncentrationslejre fra 2. Verdenskrig. Primært om jødeforfølgelserne. Det er mange mange
846 år... Hos den første psykolog, som jeg gik hos, vi snakkede meget om det, og jeg blev ved med at sige
847 lettere stolt: 'Jamen jeg læser meget historie om jødeforfølgelserne'. Og så gik hun mig lidt på klingen

848 og spurgte ind til, hvorfor det var interessant. "Nå men meget af den tortur, de blev udsat for og hvor-
849 for...' Og så sagde jeg: "Jeg vil bare gerne prøve at forstå, hvordan den slags ting kan ske intellektuelt'.
850 Jeg havde nærmest en pibe med, som jeg sad med. Og sagde hun: 'Den køber jeg ikke den der, Tine. Du
851 har ikke gjort det der for at forstå noget som helst. Du har gjort det der for at retfærdiggøre over for
852 dig selv, at der findes andenrangs-mennesker, så du sætter dig selv i samme bås som jøderne'. Og av!
853 Det gjorde ondt, men det er rigtigt. Det er derfor jeg læser sådan nogle ting, fordi jeg aldrig selv når
854 helt op. Jeg når aldrig helt ind. Altså, jeg har lige foden inde ad døren, men jeg kommer aldrig helt ind
855 på den anden side.

856 Anette: Rumpeten bliver ude i kulden.

857 Tine: Ja.

858 Anette: Men altså, tror du ikke, der mange, der er lyse i huden, som har den samme følelse ikke at være
859 gode nok eller ikke at slå til af den ene eller anden grund?

860 Tine: Har I nogensinde haft det sådan?

861 Anette: Ja!

862 Line: Ja.

863 Tine: I hvilke situationer?

864 Line: Det har jeg da nu, altså... Altså, den situation jeg er i nu. Altså...

865 Tine: Efter skilsmissen?

866 Line: Ja.

867 Tine: I forhold til børnene?

868 Line: Også mig selv, altså.

869 Tine: Ja.

870 Anette: I forhold til samfundet også, eller det er ikke så meget?

871 Line: Det er mere mine egne følelser, altså... Og selvfølgelig mine børns og idéen om, hvad der er rigtig,
872 ikke? Hvordan det skulle have været - hvordan det hele var perfekt.

873 Tine: Ja.

874 Anette: Glansbilledet krakelerede lidt.

875 Line: Ja. Og om man kunne have gjort noget for, at det havde været anderledes, ikke?

876 Anette: Ja.

877 Tine: Hvad har du, Anette? Hvor du tænker, at her slår jeg sgu ikke til?

878 Anette: Jamen det har været i mange forskellige situationer, synes jeg. For tyk, ikke intelligent nok,
879 ikke følelsesladet nok i forhold til den pædagogiske uddannelse, hvor der var mange, der kunne sidde
880 og hælde...

881 Tine: [...] Vand ud af ørene?

882 Anette: Ja, nærmest fløde ud af ørene i timevis, ikke? At vi skal være så gode ved hinanden, og det skal
883 være så fint det hele. Der er jeg for firkantet i forhold til den tankegang, så der følte jeg heller ikke helt,
884 at det var lige min boldgade, vel? Men altså, hvor er ens boldgade lige henne, ikke?

885 Line: Det er jo det. Altså, jeg tager altid... Jeg synes, det er mega fedt, at du har så stor en tro på dig selv
886 i forhold til dit job for eksempel. Hvor det kunne jeg godt bruge noget af. Lige nu har jeg faktisk en mu-
887 lighed ude på arbejdet - jeg tør ikke tage den.

888 Tine: Du skal tage den!

889 Line: Jamen det tør jeg ikke, for jeg stoler ikke nok på mig selv! Jeg tænker, at det kan jeg aldrig nogen-
890 sinde bestride det der altså...

891 Tine: Men det er så sjovt, for når jeg kigger på jer to, så er I jo fandeme mine mentorer. I er mine men-
892 torer, I er bare ikke klar over det. Det er jo det, der er så vildt! Dig, du siger, du ikke er intelligent nok.
893 Anette, du gennemfører alt, hvad du rører ved! Alt hvad du rører ved! Du er jægersoldaten i min ver-
894 den! Lige nu er jeg ved at gennemføre erhvervsjura, og jeg hader de der lektier.

895 Line: Men det gør du da også!

896 Tine: Ja, men jeg tænker også på Anette. Anette havde taget den igennem til den sidste ende. Du kunne
897 godt gennemføre et marathontløb, hvis du satte dig for det! Det kan jeg ikke! Og dig...

898 Anette: [...] Jo! Du kan da!

899 Line: Det kan jeg heller ikke [Latter]. Never!

900 Tine: [...] Du ligner altid en million lige meget hvad du rører ved, og du er veldigt på dine arbejdsplad-
901 ser...

902 Line: [...] Nej.

903 Tine: Jo, fordi du kommer igennem, og fordi du aldrig nogensinde kommer ud i konflikter. Du kommer
904 ikke ud i konflikter.

905 Line: Nej, ikke på samme måde, som du gør [Anette griner].

906 Tine: Nej. Det gør du ikke.

907 Line: Men det er fordi nogle gange så tænker jeg: 'Nå okay'.

908 Tine: Ja, fordi du kan lægge det væk!

909 Line: Ja.

910 Tine: Altså, I to er indbegrebet af succes. Jeg synes, det er så vildt! Jeg tænker nemlig - ikke med adop-
911 teret - men I har jo det hele for fanden!

912 Line: Nej overhovedet ikke! Jeg tror bare nogle gange, så er jeg bare der, hvor jeg tænker: 'Jamen du
913 har det jo godt'. Altså...

914 Tine: Jeg ville ønske, jeg havde det sådan der! Jeg ville ønske, jeg kunne tænke sådan.

915 Line: Jeg har det også mega svært ved, at jeg ved med mig selv, at jeg aldrig nogensinde bliver 100 %
916 lykkelig. Det bliver jeg aldrig.

917 Tine: Ja, det er det, du siger til dig selv.

918 Line: Jamen det gør jeg ikke! Altså... I hvert fald ikke som jeg opfatter mig selv...

919 Tine: Nej det er det. Mit virkelighedsbillede er heller ikke sådan, som jeg opfatter det at være dansk.
920 Det er forvrænget.

921 Line: Nej. Ja ja, men det er fordi, man har nogle idealer på en måde.

922 Tine: Ja. Du er 1000 % lykkeligere med Kasper, end du var med Daniel. Du er meget mere lykkelige,
923 end du ville have været, hvis du havde været med Daniel.

924 Line: Ja, men jeg mangler bare noget af mig selv.

925 Tine: Ja. Men det ville du også gøre, hvis du stadig var sammen med ham. Hvis du havde været sammen
926 med Daniel, havde ud også manglet noget af dig selv. Du var død! Du var død indvendig. Du var visnet.

927 Line: Ja ja.

928 Tine: Jeg tænker på dig, Anette, for du er da bare indbegrebet af overskud! Altid!

929

930 Anette: Ja... Men det er nok også sådan lidt noget, du gør det til, ikke? [Latter] Jamen hvis jeg kigger på
931 mig selv udefra, og jeg tænker over, hvordan mit liv er, ikke?

932 Tine: Mm...

933 Anette: Så tænker jeg: 'Årh manner! Det er fedt!'

934 Tine: Mm.

935 Anette: Altså, hold nu fast! Tænkt sig at være så heldig! Tænkt sig at jeg skulle blive så heldig og have
936 det liv, som jeg har nu.

937 Tine: Dejlig mand, super unger...

938 Anette: [...] Wow manner! Altså, det havde jeg aldrig nogensinde forestillet mig. Jeg havde sådan lidt
939 forestillet mig, at mit liv skulle være, at jeg skulle have en mand. Han skulle i hvert fald være tyk, og
940 han...

941 Tine: Nå.

942 Anette. Altså, fordi... Og så skulle jeg bo et i hus, som der var gammelt, som vi skulle gå og restaurere på
943 altid, og så... [Alle griner].

944 Tine: Det er Madame Blå.

945 Anette: Jamen lige præcis, ikke? Og det ville der være noget hygge og noget charme over, og vi skulle
946 måske dyrke nogle gulerødder og sådan noget, og det ville være det, der gav mig toplykke.

947 Tine: Mm.

948 Anette: Altså, hvis jeg ville det. Sådan havde jeg set det, da jeg var barn, og det var sådan, jeg ville håbe
949 for mig selv, at det ville ende det her. Men det endte jo meget meget bedre. Ikke fordi der overhovedet
950 er noget i vejen ved at have en mand, der er tyk. Det er slet ikke det. Men I forstår...

951 Tine: Ja.

952 Anette: Det er mere sådan et billede på, hvordan man havde tænkt, at ens liv skulle foregå, ikke? Og
953 der kan jeg godt se, at der har jeg været helt vildt privilegeret. Super super heldig, men når jeg mærker...

954 Tine: [...] Men det er jo ikke fordi, du er heldig. Det er fordi, du er dig! Du har en mand, der elsker dig.

955 Line: Du er også dig!

956 Anette: Ja lige præcis!

957 Tine: Ja ok. Touché.

958 Anette: Hvis du kigger på dig selv udefra, Tine.

959 Tine: Mm.

960 Anette: Du har et fedt job, du har en super dejlig familie, du har et lækkert hus, I har bil, I har familie, I
961 har venner, I har omgangskreds. Du har overskud til at arrangere...

962 Line: [...] Kopperbryllup.

963 Anette: [...] Kopperbryllupper og... [Tine griner] Hvis du kigger på dig selv udefra, det er jo ikke altid
964 selv den følelse, man har, når man kører igennem livet og derudad og har travlt.

965 Tine: Jeg kan godt se det, når jeg ser det udefra. Det havde bare været nemmere, hvis jeg havde været
966 lyshåret.

967 Line: Det kan man gøre noget ved [Anette griner].

968 Tine: [...] Det havde det.

969 Anette: En affarvning.

970 Tine: Det havde det. Det havde været nemmere, hvis jeg havde været lyshåret, tænker jeg. Men jeg ved
971 det ikke. Det kan også være, jeg var blevet udhvisket og var landet i båsen med alle andre. Jeg ved det
972 sgu ikke. Jeg aner faktisk ikke, hvordan omverdenen ser mig. Jeg har ingen idé om det.

973 Line: Jeg tror ikke, de tænker over noget. Altså... Jeg tror ikke, de tænker over det.

974 Tine: Jeg tror, de tænker meget mere over det, end I tænker over det. I tænker bare ikke over det, fordi
975 det er mig, men jeg tror ikke... Jeg tror, der er mange, der tænker over det. Jeg tænker på mine kollega-
976 er og...

977 Line: Hvad tror du, de tænker?

978 Tine: Jeg tror ikke, at de tænker noget ondt. De tænker bare: 'Det er hende koreaneren fra [kan ikke
979 høre]".

980 Line: Jamen jeg tænker da også om mine kollegaer: 'Nå jamen det er hende med det helt vildt afbleget
981 hår', hvis jeg ikke lige ved, hvad hun hedder for eksempel.

982 Tine: Mm...

983 Line: Det gør jeg da!

984 Anette: Ja, det er det første indtryk.

985 Line: Altså...

986 Tine: Jeg tænker bare, så ville jeg hellere blive kategoriseret som "hende den lave". Koreaneren går på
987 race.

988 Line: Jamen det er jo heller ikke altså...

989 Tine: [...] Jamen det går på race! Jeg vil ikke kendes på min race. Så vil jeg hellere have: 'Jamen det er
990 hende med det lange hår'.

991 Line: Jamen hvorfor? Det kan da godt være, det er positivt.

992 Tine: Det tror jeg bare ikke, det er.

993 Anette: Jamen kan det ikke være neutralt så?

994 Line: Jamen jeg tænker da også... Der er en, der hedder Lone ude hos os. Hun er... Jeg ved så ikke, om
995 hun er koreaner. Det tror jeg faktisk, hun er.

996 Tine: Mm...

997 Line: Men når jeg tænker på hende, altså inden jeg lærte hende at kende: 'Nå men det er hende...' Hvis
998 jeg skulle forklare nogle, hvem det var for eksempel, så ville jeg selvfølgelig sige, at det er hende med
999 det lange, mørke hår, og hun er koreaner. Det ville jeg da sige.

1000 Tine: Ja.

1001 Line: Men jeg ville aldrig nogensinde tænke, at det var noget negativt.

1002 Anette: Nej.

1003 Tine: Men det er fordi, jeg vil ikke beskrives, som "hende koreaneren" (Anette: Mm...) Jeg vil beskrives,
1004 som "hende den lille bestemte" [Latter].

1005 Line: Det er jo det samme, som hvis jeg skulle sige noget om Kaspers chef, så ville jeg... 'Det er ham der
1006 jyden over fra...' Altså... Fordi han er mega jyde, ikke? Altså...

1007 Tine: Jo.

1008 Line: Der er ikke noget negativt i det.

1009 Tine: Det kan godt være, I ikke lægger så meget i det. Jeg lægger nok meget mere i det. Det er ligesom
1010 når jeg er ude på messer, og jeg mødes med andre i branchen og sådan noget...

1011 Line: [...] Og så tænker jeg altid sådan nogle par, som dig og Mikkel og som hende Lone og hende, I får
1012 altid sådan nogle smukke børn.

1013 Tine: Ja.

1014 Anette: Ja det er rigtig.

1015 Line: Blandinger er altid mega smukke.

1016 Tine: Ja. det troede jeg også lige som var det, der var redningsnettet, men... [Anette griner]

1017 Anette: Det skal du da ikke sige, at du ikke har fået i hvert fald.

1018 Tine: Men det kan ikke redde Vigga, for hun bliver stadig konfronteret med det.

1019 Anette: Jamen... Jo, selvfølgelig bliver hun ked af det. Selvfølgelig gør hun det.

1020 Tine: Det værste er, at hun bliver faktisk ikke ked af det.

1021 Anette: Hun bliver heller ikke ked af det på samme måde, som du bliver ked af det, vel?

1022 Tine: Hun bliver faktisk ikke ked af det.

1023 Line: Men jeg tror også, at Laura for eksempel... Hun er jo faktisk også halvt...

1024 Tine: [...] Halvt iraner, halvt iraker...

1025 Line: Det er der så måske ikke så mange, der lægger mærke til.

1026 Tine: Nej.

1027 Line: Det ved jeg ikke. Men hun bliver jo bare kaldt tyk.

1028 Tine: Ja.

1029 Line: Det bliver hun jo lige så ked af. Jeg tror, hun bliver mere ked af det, end Vigga bliver ked af det.

1030 Tine: Ja, fordi Vigga hviler meget mere i det, end jeg gør. Det der irriterer mig ved Vigga... Det er jo fryg-
1031 teligt at sige. Det der irriterer mig ved Vigga, det er, at hun er stolt af at være koreaner...

1032 Line: Det skal du jo bare vælge at være glad for.

1033 Tine: Jeg har givet hende en skideballe engang, fordi hun var stolt af det. Jeg sagde: 'Jeg gider ikke at
1034 høre om det!! Du er dansk!' Mikkel kiggede på mig. Jeg sagde: 'Vi gider ikke...' 'Men mor, jeg er jo kore-
1035 aner. Jeg siger jo altid, at jeg er halvt koreaner'. Jeg sagde: 'Jeg gider slet ikke diskutere det, Vigga!! Du
1036 er dansk!!'

1037 Line: Hvad hvis du bare erkendte, at du er jo rent faktisk koreaner?

1038 Tine: Jeg vil ikke være koreaner! [Latter] Jeg vil ikke! Jeg vil ikke! Jeg vil være dansker. Jeg vil være
1039 dansk. Jeg kan bedre dansk end de fleste. Jeg vil ikke være koreaner.

1040 Anette: Jamen hvad er det, der er så slemt ved at være koreaner?

1041 Tine: Det ved jeg faktisk ikke. [Alle griner]

1042 Line: Jeg var lige ved at sige, at det er du jo! Altså...

1043 Tine: Ja... Jeg ved det ikke. Jeg ved det faktisk ikke. Jeg vil bare ikke være det.

1044 Line: Jamen det er jo ikke sådan, at jeg tænker: 'Nå jeg skal lige ringe til Tine, fordi hun er koreaner...'
1045 [Anette griner].

1046 Tine: I to tænker jo aldrig over det nu.

1047 Line: Nej.

1048 Tine: Folk tænker over det. For eksempel kom der en kunder over til mig - det er et stykke tid siden nu
1049 - hun gav mig et kram til sådan et netværks-et eller andet. 'Jamen tak for sidst!' Jeg havde aldrig set
1050 idioten før! 'Undskyld', sagde jeg 'jeg skal bare lige forstå, hvor er det, vi har mødt hinanden?' 'Jamen,

1051 det var da pissehyggeligt til festen!'. Så sagde jeg: 'Jeg har aldrig været til fest med dig'. 'Jo, kom nu
1052 Sanne!' Så sagde jeg: 'Jeg hedder ikke Sanne. Jeg hedder Tine'. Og Sanne hun er også koreaner, og vi
1053 ligner overhovedet ikke hinanden! [Line og Anette griner] Jeg tænkte - som jeg sagde til dig, Pernille -
1054 det er ikke en fucking klub! Det er simpelthen ikke en klub. Og det er det jo. Det er jo en klub, som jeg
1055 endda er medlem af, for det ikke skal være løgn [Alle griner]. Men jeg gider det ikke! Jeg gider ikke at
1056 blive sat i den bås. Jeg synes, det er så anstrengende!

1057 Anette: Jeg kommer lidt til at tænke på, da jeg flyttede til Jylland og boede derovre med Lars til at star-
1058 te med. Hold nu fast, hvor blev man også bare hele tiden mindet om, at man var sjællænder.

1059 Line: Ja.

1060 Tine: Du var københavnner.

1061 Anette: Ja københavnner. Det var vildt anstrengende og samtidig så havde jeg det også sådan lidt: "Du
1062 skal fandeme ikke komme for godt i gang, for du er jyde!" [Alle griner] Men man stod helt alene med
1063 den, ikke? Og det... Ja... Altså...

1064 Tine: Der er mange fordomme.

1065 Anette: Ja, helt vildt. Det er måske det tredje, der skal være på danskheden.

1066 Tine: Men I tænker aldrig over, og det er det, der kendetegner de rigtige. Fordi Lars og Daniel har al-
1067 drig nogensinde spurgt mig. Aldrig! Og det er simpelthen de færreste...

1068 Line: Om hvad?

1069 Tine: [...] Som jeg møder, der ikke spørger...

1070 Line: Spørger om hvad?

1071 Tine: [...] Mig om: 'Er du adopteret?', 'Hvor kommer du fra?', 'Har du mødt din rigtige familie?' Og det
1072 er et tarveligt kvalitetsstempel at give folk, men det er faktisk det... Altså, Daniel og Lars har mit blås-
1073 tempel fuldstændig på grund af det.

1074 Line: Jamen hvad nu hvis du spurgte, ville de så blive...

1075 Tine: Der ville være sådan en lillebitte - selvom jeg ville lære dem at kende, fordi de var her - så ville...

1076 Line: [...] Jamen hvorfor? Der er jo ikke nogle, der spørger for at være onde?

1077 Tine: Nej. Jeg synes bare ikke, det kommer folk ved altså.

1078 Line: Jamen det er jo det... Det er jo bare for at lære dig at kende. Altså... Det er jo bare for at vide, hvem
1079 du er.

1080 Tine: Jeg synes, det er så privat!

1081 Anette: Men det er også lidt Ekstra Bladets-nyhedstendensen, ikke?

1082 Tine: Også på grund af Sporløs... Det der følellesporno.

1083 Anette: Ja! Giv mig lige lidt, for det kan jeg forholde mit til...

1084 Tine: Ja. Mikkel fortalte, at han havde mødt en, da han stoppede på det gamle job... En koreansk pige,
1085 hvor han så gik hen og sagde: 'Jeg hedder Mikkel' og så videre, og hun var kommet glad og skulle bede
1086 ham om nogle papirer. Hun var lige startet. Og så siger han så: 'Hvor kommer du fra?' Og han sagde,
1087 dér kunne han bare mærke en ændring i hendes adfærd, og der blev hun bare meget, meget formel.
1088 Hun sagde, at hun kom der og der fra: 'Ja ja. Jeg kommer fra Frederiksberg men jeg er adopteret'.

1089 Line: Hvem havde spurgt om det?

1090 Tine: Det spurgte Mikkel om.

1091 Line: Altså Mikkel?

1092

1093 Tine: Ja, og han gjorde det lidt, fordi han tænkte, at hun nok skulle få det at vide, men han skulle bare
1094 lige se, hvor langt han egentlig kunne tage den, og han kunne ikke tage den særligt langt. Og så til sidst
1095 sagde han: 'Det er simpelthen ikke for at genere dig'. - 'Nej nej, det er i orden. Jeg vil bare ikke snakke
1096 om det'. Han sagde: 'Jeg spørger kun, fordi min kone er adopteret fra Korea', og så var det helt i orden!
1097 Så løsnede hun fuldstændigt op. Så er det legalt. Og jeg er lige sådan; jeg klapper fuldstændig i som en
1098 østers. Jeg kunne godt finde på at stille modspørgsmål tilbage og sige: 'Er din mor alkoholiker?' -
1099 'Hvorfor spørger du om det?' - 'Fordi det rager mig lige så lidt, som det rager dig, om jeg har mødt min
1100 rigtige familie, som jeg har, for de bor på Kærvej nummer 19'. Altså...

1101 Line: Mm...

1102 Tine: Jeg gider det ikke! Om det er danskere eller tyrkere, når jeg kommer til udlandet, der siger: "Chi-
1103 neese". Jeg bliver så... Jeg bliver hidsig! Jeg vil ikke have det!

1104 Anette: Men det er også sjovt fordi... Jeg har da flere gange oplevet, hvor jeg har spurgt nogle, man mø-
1105 der fra første gang: 'Nå, men hvor kommer du fra?' Hvor jeg har tænkt: 'Hvad for en børnehave arbej-
1106 der du i?', hvis det har været arbejdsrelateret eller sådan noget, og så svarer de Jordan eller et eller
1107 andet. - 'Ja okay, men hvad for en institution', ikke?

1108 Tine: Ja.

1109 Anette: Altså, det er det første, der måske også bliver forventet, man spørger om, på den måde, hvis du
1110 forstår, hvad jeg mener?

1111 Tine: Ja. Jeg forstår, hvad du mener.

1112 Line: Du afventer allerede spørgsmålene, og så har du allerede paraderne oppe, ikke?

1113 Tine: Ja, meget! Jeg har paraderne oppe.

1114 Line: Og det er måske slet ikke det, der rent faktisk bliver spurgt om.

1115 Tine: Nej, men nogle gange er det.

1116 Line: Men det er også ret vildt, at man spørger direkte på den måde altså, men det ville også være un-
1117 derligt, hvis vi to havde kendt hinanden i elleve år, og jeg aldrig nogensinde havde snakket med dig om
1118 det.

1119 Tine: Præcis.

1120 Line: Altså... [Latter].

1121 Tine: Men jeg vil også gerne fortælle om det, men jeg vil ikke fortælle det til nye og fremmede. Jeg for-
1122 talte dig, at jeg har mødt en gruppe gennem Koreaklubben, som jeg snakker meget meget fortroligt
1123 med... Skriver og så videre... Og en af dem, han fortalte så... Det er sjovt, for det er ikke nogle, jeg skriver
1124 fast sammen med. Vi skriver bare... Vi er sådan halvt pennevenner nogle gange, og hvis det lige bliver
1125 for meget, så kan vi lige åbne op, for vi ved præcis, hvor vi er henne, når de der ting sker. Og han... Han
1126 var ude og spise med nogle gutter, han havde mødt i en fodboldklub, og de havde været ude og træne,
1127 og det var fint, og de skulle ud og spise på en café i København. Der var ikke noget i det. Og så bestiller
1128 han et glas cola, fordi han havde lyst til cola, hvortil der er en af de andre, der siger til ham: 'Er det for-
1129 di du er asiat og ikke kan tåle alkohol?' Han bliver mødt af det der hele tiden også, og det er skide an-
1130 strengende! Hvorfor kan man ikke bare få lov til at bestille et glas cola? Hvorfor skal det kommentere-
1131 res? Skal man så også sige til en dansker: 'Nå, du skal have øl, fordi du drikker rigtig meget?' Altså, kan
1132 I følge mig?

1133 Line: Ja ja.

1134 Tine: Det er det der. Og jeg kan godt... Og det var blandt andet et svar på, hvad Koreaklubben gør for
1135 mig nu. Og det gør rigtig meget for mig, fordi de sjældne gange jeg er med til de der møder, jeg sætter
1136 mig ned med en masse fremmede mennesker, danskere, dansk-koreansk adopteret, som jeg aldrig har
1137 mødt. Men når jeg sidder sammen med dem i sådan et forum. Vi kan snakke om alt, fordi der er en, der
1138 bare skal åbne op med en sætning, og sidder resten bare og ved præcis, hvordan den følelse er!

1139 Line: Mm...

1140 Tine: Og det er skide befriende! Men jeg ville ikke bryde mig om at gå ud med Koreaklubben. Jeg ville
1141 ikke bryde mig om at gå ud på diskotek med dem, og det er også derfor, jeg ikke kommer til deres nyt-
1142 årsfester og julefrokoster, for der er ikke nogle, der skal se, at jeg er i en forsamling med 50 koreaner,
1143 fordi så er vi jo en klub [Alle griner].

1144 Anette: Og så er du en af dem.

1145 Tine: Ja, og jeg er ikke en af dem for fanden!

1146 Line: Jo jo, men har du overvejet at acceptere, at det er du?

1147 Tine: Nej, det har jeg faktisk aldrig overvejet at acceptere.

1148 Line: Det er du jo!

1149 Tine: Det er først nu, hvor du spørger, at jeg overvejer det. Det er meget mærkeligt, men nej.

1150 Anette: Jeg kan huske, at der var et tidspunkt i vores ungdom, hvor jeg prøvede sådan at få dig til at gå i
1151 noget tøj, der var sådan lidt orientalsk...

1152 Tine: Ja.

1153 Anette: [...] Eller hvad man siger, og at du satte dit hår med en blyant i, og jeg kan huske, at jeg bare
1154 syntes, du så så flot ud! Og tænkte, hvorfor gør hun det ikke? [Tine griner]. Og så blev den pillet ud med
1155 det samme! [Alle griner].

1156 Tine: Det er rigtigt! For jeg skulle jo ikke ligne dem. Jeg skulle ikke ligne en kineser. Jeg skulle ikke lig-
1157 ne en, der kom derud fra. Altså, det der taler til asiaters fordel i Danmark i dag - omvendt racisme - at
1158 asiater i vores tid er meget kendt for at være intelligente, arbejdssomme og dygtige.

1159 Line: Mm.

1160 Tine: Og det er så det, jeg kan læne mig op ad. Det er også bare rigtig sørgeligt, at man så har brug for
1161 den etikette for at retfærdiggøre. Så bliver jeg jo selv racist, for jeg er jo ikke afrikaner jo [Anette gri-
1162 ner]. De er jo ikke lige så kloge, vel? Har jeg hørt [Line og Anette griner]. Det er da altid noget, for det
1163 havde da været endnu værre. Er du sindssyg? Hvis jeg havde været sort og haft det, som jeg har det i
1164 dag og skulle stemples med, at sorte ikke er lige så intelligente som asiater, så ville jeg jo dø for at
1165 være asiat. Jeg ville dø mand.

1166 Anette: Men det er sjovt du siger det, ikke? For jeg... Altså, hvis jeg skal mærke efter helt inderst inde,
1167 så vil jeg ikke være ved, hvis jeg har nogle tanker om nationaliteter og sådan og så alligevel har vi det
1168 jo, ikke? [Line griner]

1169 Tine: Ja.

1170 Anette: [...] Hvor det er, jeg tænker, at en der kommer fra Afrika har på en eller anden måde mere min
1171 respekt, end en der kommer fra - det ved jeg ikke - Letland måske...

1172 Tine: Ja... Østeuropa.

1173 Anette: Og det er sjovt man har den... Altså...

1174 Tine: Man har sine egne kaste inde i hovedet, selvom man ikke vil være ved det.

1175 Anette: Ja på en eller anden måde, så vil jeg faktisk godt give dig ret.

1176 Tine: Ja.

1177 Anette: Men jeg har ikke haft nogle... Altså, særlige tanker om folk, som der kommer østfra, som væ-
1178 rende... Ikke måtte drikke... Altså, jeg tænker, om de ikke kan tåle at drikke? [Latter] Eller de er sådan
1179 og sådan og sådan...

1180 Tine: Nej... Men det er nok fordi, du kender mig, for jeg har det jo selv. Altså, jeg er ikke... Hvem fanden
1181 er jeg til at dømme nogen som helst til at være racistisk, for jeg er selv udsat for det, men jeg... Nogle
1182 gange siger jeg da også racer og grupper inde i mit hoved, hvem jeg tænker der er mere reelle.

1183 Line: Mm...

1184 Tine: Jeg bliver da pisse irriteret over andengenerationsindvandrer. Jeg bliver skide irriteret over alt
1185 det bøv!l, vi har lige nu, hvor jeg tænker: 'Fedt dog af mand! Skrid tilbage til hvor I kom fra'. Hvor jeg jo
1186 burde stå med åbne arme om nogen, men det gør jeg ikke. Fordi det er jo der, hvor danskeren kommer
1187 op i mig. Der er jeg så dansk, som man overhovedet kan være, man kan bare ikke se det på mig. Jeg er
1188 meget mere dansk end de fleste. Meget mere patriotisk (Anette: Mm). Altså, jeg kan nærmest græde,
1189 hvis jeg ser Dannebrog, og jeg så hører Der er et yndigt land samtidig. Det er lige før jeg stiller mig op og
1190 gør honnør [Anette og Tine griner].

1191 Anette: [...] I kolonihavehuset. Ja.

1192 I: Nå, jeg stopper jer lige.

1193 Tine: Ja.

1194 I: Det næste er også en øvelse som før. Jeg kan ikke rigtig finde ud af, om vi lige skal droppe den egent-
1195 lig.

1196 Anette: Lad os bare prøve. Det giver nogle interessante tanker, synes jeg.

1197 I: Okay. Det næste I skal drøfte er race; hvad I forbinder med race.

1198 Anette: Lige når jeg ser den først, så tænker jeg hunde.

1199 Line: Ja. [Anette og Line griner].

1200 Line: Men det er jo bare forskelligheder, tænker jeg. Skal vi skrive?

1201 I: Ja.

1202 Tine: Jeg ved faktisk ikke helt, hvad jeg skal svare på det.

1203 [Der er stille mens informanter skriver]

1204 Anette: Religion?

1205 Tine: Fordomme har jeg også skrevet. Ja, religion selvfølgelig. Den havde jeg slet ikke tænkt. Den går
1206 bare hånd i hånd, ikke?

1207 Line: Den kommer ikke så nemt til mig.

1208 Tine: Nej, det gør den heller ikke med mig.

1209 Line: Hvad for noget?

1210 Tine: Race kommer heller ikke så nemt til mig, som danskhed gør med refleksioner. Fordi race er jo
1211 bare racisme.

1212 Anette: Forskelligheder, ja.

1213 Tine: Når I ser amerikanske film, tænker I så, om det er sorte eller hvide skuespillere?

1214 Line: Næ... Jeg lægger da mærke til det...

1215 Tine: [...] Men det gør ikke nogen forskel for dig.

1216 Line: Nej for det tror jeg bare... USA er bare sådan en blanding af alt.

1217 Tine: Ja. Alt godt fra havet.

1218 Anette: Men jeg kom til at tænke på den der... Er det ikke den der sjove én... Parodien på The Mask el-
1219 ler... Nej, hvad er det nu... Hvor ham der siger: 'Vi splitter os op'... I den her dialog - 'vi splitter os op.

1220 Du går den vej, og jeg går den vej', og så siger den anden: 'Jeg går satme ikke den vej! Har du ikke set,
1221 hvad der sker med sorte mænd i film?!' [Alle griner]. Det er altid dem, der først dør.

1222 Tine: Ja, det er rigtigt, fordi de er sorte.

1223 Anette: Ej men hved du hvad? Jeg synes altså, der er rigtig mange sorte skuespillere, som der har gjort
1224 sig enormt positivt bemærket, og man har set dem i ekstremt mange film, ikke? De har brilleret, ikke?
1225 Når man ser Will Smith eller...

1226 Tine: [...] Ja ham tænkte jeg også på. Eller Oprah, som jo ikke er skuespiller men talkshow-værtinde.

1227 Anette: Ja. Jeg tænker da ikke over - det gør jeg i hvert fald ikke.

1228 Tine: Sort/Hvid kunne også have været en hel del på tavlen. Jeg tænker... Race, så tænker jeg faktisk
1229 først sorte, og så tænker jeg Østen, fordi jeg har altid set asiater, som andenrangs-mennesker her-
1230 hjemme.

1231 Line: Men det er jo forskellige racer. Vi er jo også bare en race.

1232 Tine: I er også bare en race. Jeg har altid tænkt, at... Den hvide mand var den bedste, ikke?

1233 Line: Men det er jo bare fordi, der engang har været slaver og sådan noget.

1234 Tine: Ja, præcis. For da jeg var ude i Østen, i Korea, dengang... Det er ti, nej tolv år siden måske. Der
1235 følte jeg mig jo dansk, da jeg kom derud og tænkte: 'Hold kæft mand! Koreanere...'

1236 Anette: [...] Alle snakkede koreansk til dig...

1237 Tine: Ja, altså - Hallo!. Men de vil da skide os et stykke. De er pisse ligeglade med Europa. De er fuld-
1238 stændig selvforsynende med alting og har styr på deres liv og er langt længere fremme teknologisk,
1239 end vi nogensinde kunne drømme om at være. Sådan var det i hvert fald på det tidspunkt og i dag også.
1240 Det fik godt nok sat nogle ting i perspektiv, for jeg havde mine egne fordomme inde i hovedet, selvom
1241 jeg aldrig ville indrømme det. Selvom jeg altid har været ked af at være koreaner, så var jeg alligevel så
1242 fordomsfuld, at jeg tænkte, at der ikke er nogle, der kan sige noget til mig, for jeg er fra Danmark. De
1243 var skide ligeglade. Fuldstændig ligeglade. Så måske er det bare fordi, vi er sådan et lille indspist land
1244 her.

1245 Anette: Men du havde da også nogle ting med dig dernede fra?

1246 Tine: Jeg har ikke lyst til at komme derud igen. Vigga og Mikkel vil gerne derned igen, men jeg har sgu
1247 ikke lyst til at komme tilbage. Jo, hvis jeg skulle finde min biologiske mor og far, så ville jeg gerne der-
1248 ud. Men jeg har ikke lyst til at komme derud. Jeg har ikke lyst til at fortælle nogle om, at jeg skal derud.
1249 Jeg har ikke lyst til at fortælle det. Hvis man sidder og er social på arbejdspladsen og siger: 'Nå men,
1250 Anette, Line, hvor skal I på sommerferie?' - 'Jamen vi skal til Tyrkiet', og 'Vi skal til Mallorca eller USA.'
1251 Hvis jeg sidder og siger, jeg skal til Korea...

1252 Anette: [...] "Nå... Okay!"

1253 Tine: 'Skal du ud og finde noget familie derude?' Lige nøjagtig derfor gider jeg ikke til Korea. Jeg gider
1254 ikke tale om det!

1255 Line: Du kan også bare lade være med at fortælle nogle om det.

1256 Tine: Ja... Det er også bare lidt trist, man ikke kan det. Det er sådan nogle ting, man skulle kunne dele
1257 med sine kollegaer og folk generelt, ikke? Jeg fortælle netop ikke nogle om det. Der er ikke nogle - der
1258 er kun jer her, der ved, at jeg er medlem af Koreaklubben. Øh... Min svigermor ved det ikke engang. Jeg
1259 deler ikke - jeg taler ikke om det. Mine forældre ved det, men jeg vil ikke snakke med dem om det. De
1260 ved det, men jeg har ikke lyst til at tale med dem om det. Jeg har slet ikke kunne drømme om at sige det
1261 til nogle på arbejdet. Overhovedet. Fordi det er bare privat. Men jeg ved ikke, hvad jeg skal tænke med
1262 race. Race er lig med racisme.

1263 Anette: Men det er også voldsomt racistisk over for Korea, ikke?

1264

1265 Tine: Mm.

1266 I: Vi kan også gå videre med den næste. Føler I, at I var færdige med det?

1267 Line: Ja...

1268 I: Det virker som om I var ret enige?

1269 Line: Mm.

1270 I: Nå. Det sidste emne. Kan I give nogle eksempler på nogle situationer eller begivenheder, hvor I har
1271 oplevet, at du, Tine, så anderledes ud? Hvor det blev italesat på en eller anden måde. Det kan både væ-
1272 re situationer eller begivenheder, hvor I eller nogle andre har sagt eller gjort noget, og det kan både
1273 være gjort bevidst eller ubevidst?

1274 Line: I forhold til du...?

1275 Tine: [...] I forhold til jeg er koreansk. Du har oplevet meget, Anette.

1276 Anette: Jeg tænker på Smeden med det samme, ikke?

1277 Tine: Hvad tænker du?

1278 Anette: Jeg tænker på Smeden med det samme, men det er bare fordi det er ham der stod...

1279 Tine: Mm... Kan du huske Bygge? Lasse Bygge?

1280 Anette: Ja...?

1281 Tine: Dengang vi begyndte at gå sammen med Maria.

1282 Anette: Ja, men der var du lidt mere med Maria, end jeg var.

1283 Tine: I blev da bedste veninder på det tidspunkt. Det var lige deromkring... I to var rigtig gode venin-
1284 der, og der mødte jeg nemlig Bygge. Alle var vilde med Bygge, og det første han sagde, da han så mig
1285 var: 'Sjing sjang sjask'. Kan du ikke huske det? Jeg kan huske, du sagde til Maria, for jeg havde arbejdet
1286 for at være din bedste veninde, at hun sagde: 'Anette er min bedste veninde'. Du blev også inviteret
1287 med til alle mulige fester med hendes storebror, og jeg tænkte: 'Wow mand!'

1288 Anette: Det har overhovedet ikke gjort indtryk på mig.

1289 Tine: Er det rigtig? Jeg kan huske det lige så tydeligt.

1290 Anette: Jeg har aldrig... Lige nu tænker jeg: 'Hvad?!'

1291 Tine: Vi var 13 år, og det var dengang, der var der tivoli over på plænen.

1292 Anette: Tivoli i byen... Nå, det sagde han?

1293 Tine: Ja.

1294 Anette: Jeg er helt sikker på, det er rigtigt, når du siger det...

1295 Tine: [...] Som efterfølgende var rigtig flink ved mig, hvor jeg bare var glad og smilende over for ham,
1296 så jeg konfronterede ham faktisk ikke med det. Han er på listen i dag, ikke?

1297 Line: Du skal oprette en "pyt-konto". Det har jeg fået at vide, at jeg skal.

1298 Tine: Af hvem?

1299 Line: Daniel.

1300 Anette: Tænker for meget over sagerne?

1301 Line: Ja. Vi bekymrer også for meget.

1302 Anette: Og analyserer for meget.

1303 Tine: Jeg tænker jo ikke over det i hverdagen nu, fordi jeg har kastet mig ud i alt muligt andet. Efter jeg
1304 har været hos Birte, den sidste psykolog, så har det heller ikke været lige så galt... For hun ser mig selv,
1305 som værende meget stærkere, end jeg er.

1306 Line: Nej. End du tror, du er, ikke?

1307 Tine: Jo... Hun synes jo bare, det er en fordel. Hun siger: "Også hvis du skal ind på psykologstudiet, og
1308 når du skal skrive en ansøgning, så er det en fordel, du er adopteret; du har jo mange flere problemer
1309 end alle andre har." [Anette og Line griner].

1310 Line: Jo men Tine, du har én slags problemer, og så er der jo bare nogle, der har nogle andre altså...

1311 Tine: Men jeg tror... Vi to har ikke oplevet noget race-mæssigt sammen.

1312 Line: Nej.

1313 Tine: Ikke engang fra Mikkel faktisk. Han har faktisk heller aldrig italesat det. Du har oplevet en del,
1314 ikke? Du har set meget igennem tiden.

1315 Anette: Ja.

1316 Tine: Det er jo klart. Vi var børn og voksede op.

1317 Line: Det er jo det, børn er jo...

1318 Anette: [...] Men det var også lige på det tidspunkt, hvor man skulle være lidt smart, ikke?

1319 Tine: Sines forældre spurgte jo hende... Jeg kan huske, hun skulle spørge engang fra sin far, hvor meget
1320 jeg havde kostet.

1321 Line: Men det er også fordi... Også den generations forældre har heller ikke været lige så gode til at...
1322 Måske opdrage deres børn.

1323 Tine: Jeg tror, der er mange forældre, der er lige så dårlige til det i dag.

1324 Line: Det kan godt være. Jeg ved det ikke.

1325 Tine: Jeg så jo Sines far den anden dag i XX i lørdags. Jeg gjorde mig rigtig umage for ikke at kigge på
1326 ham, da han gik forbi mig og ikke så ham. Og så: 'Hej Tine!' Så var jeg nødt til at sige hej og faktisk hav-
1327 de jeg lyst til at sparke til ham [Latter], men det gjorde jeg ikke [Alle griner].

1328 Anette: Han havde været dobbelt så ondt som dig.

1329 Tine: Ja [Latter]. De spurgte hvor meget, jeg havde kostet. Det var meget festligt [Latter]. Men jeg tror
1330 ikke... Ikke efter vi er blevet voksne, har vi ikke sammen oplevet det. Jeg har oplevet det med nye men-
1331 nesker, jeg har mødt i forbindelse med arbejde og så videre...

1332 Line: Men på noget negativt?

1333 Tine: For eksempel det der med alkoholen, det synes jeg er pisseirriterende, ikke?

1334 Line: Ja.

1335 Tine: Øh... Og når jeg har siddet inde i Gothersgade efter fester med specifikke medier, folk har råbt
1336 'Chinese' og sådan efter mig, når de kører hjem i deres brandert. Det synes jeg også bare er pisseirrite-
1337 rende, ikke? Men ellers tror jeg sgu ikke... Jeg tror faktisk ikke tit, vi har oplevet det.

1338 Line: Nej.

1339 Tine: Du har set mere en rigeligt af det, ikke?

1340 Anette: Ja.

1341 Tine: Og det er jo også alle mulige andre ting, ikke? Naja - du ved - hende den anden veninde fra skolen,
1342 som jeg så meget op til. Hun sagde jo til mig - og det tænkte jeg faktisk over her i dag eller i går - hun
1343 sagde jo til mig: 'Du kan aldrig få arbejde i en bank, fordi bankerne vil ikke ansætte koreanere. De
1344 skræmmer kunderne væk'. [Anette og Line griner].

1345 Anette: Hold kæft mand! Sikke noget pis at sige [Latter].

1346 Tine: Og hvis jeg møder Naja igen, ikke? Jeg mødte hende faktisk, hvor det var, hun kom over og gav
1347 mig et kram, hvor jeg ikke vidste, hvad jeg skulle gøre. Jeg havde ikke min 9 millimeters med i bilen der
1348 [Latter].

1349 Anette: Ej, hvad er det også for noget at sige?

1350 Tine: Hun sagde også til mig, at jeg skulle være glad for, at nynazisterne ikke havde magten, for ellers
1351 var jeg blevet sendt i...

1352 Anette: [...] Koncentrationslejr.

1353 Tine: Ja. Arbejdslejr.

1354 Anette: Hm hm... Fantastisk venskab du havde dig der.

1355 Tine: Ja, det var skønt. Jeg tror ogs, hun var meget medvirkende til, at min selvtillid den bare... Dykke-
1356 de!

1357 Anette: Det var måske også fordi det var lige på det tidspunkt i ens liv, ikke?

1358 Tine: Ja. Ja. Lige der var vi 12 år, da det startede. Gymnasiet og så videre.

1359 Anette: Men hun var også en hård nitte, ikke?

1360 Tine: Ja. Jeg mødte også et par stykker af dem i gymnasiet, ikke? Og på handelsskolen.

1361 Anette: Mm.

1362 I: Var det det?

1363 Tine: Ja.

1364 I: Hvis vi skal prøve at opsummere, hvad synes I så har været det mest interessante at snakke om?

1365 Anette: Din selverkendelse [Alle griner].

1366 Line: Ja.

1367 Tine: Ja.

1368 I: I forhold til hvad?

1369 Anette: Jamen nu er det jo - nu er det også meget pædagogisk - men det der med, at man sådan selv
1370 prøver at skabe sin egen historie og sit eget selvbillede, og der kunne man godt starte lidt forfra, ikke?
1371 [Latter] Synes jeg.

1372 Tine: Og det tænkte jeg også med jer, for jeg kan slet ikke forstå det. Jeg kan slet ikke forstå, at I tænker
1373 så lavt om jer selv.

1374 Line: Det er det der med at acceptere sig selv, ikke?

1375 Tine: Men gør I det?

1376 Line: Nej.

1377 Anette: Næ [Latter]. Overhovedet ikke.

1378 Line: Det tror jeg faktisk, du gør, Anette. Du er meget... Du hviler meget i dig selv.

1379 Tine: Ja, du hviler meget i dig selv.

1380 Anette: Jeg tror altså det er...

1381 Tine: [...] Det er facade? [Latter]

1382 Line: Altså, det er fordi... Jeg tror bare... Jeg stoler også for lidt på mig selv. Vi har også... Hvis vi nu skal
1383 kigge på vores opvækst, ikke?

1384 Tine: Jo.

1385 Line: Og nu kender jeg jo ikke så meget til dine forældre, men det indtryk jeg har er, at det er sådan
1386 meget... Ja... Jamen sådan roligt... En rolig familie.

1387 Tine: [...] En rolig familie. Din far kunne godt være bestemt, men han har aldrig råbt højt, vel?

1388 Line: Altså, dine forældre har været harmoniske og sådan noget, tror jeg.

1389 Tine: Den du var mest irriteret på, det var Hans, ikke? Din storebror.

1390 Anette: Ja. Men han har også... Jeg tror sagtens, han kunne få en diagnose, ikke? [Tine griner].

1391 Line: Vores tos opvækst har jo været ret ens, ikke?

1392 Tine: Ja, meget ens. Altså, min far og Lines mor - man skulle tro, de var søskende. Er du sindssyg mand!
1393 Alle de forventninger de har til, at tingene skal være pæne, se pæne ud, det skal være ordentligt, og det
1394 skal være... Og selvom din far også kunne være streng, så råbte han jo aldrig højt.

1395 Anette: Nej, men jeg tror måske det mere har været den der afvisning, ikke?

1396 Tine: Jo. Der er jo ikke nogle tvivl om, han forguder dig jo. I dag er det jo super tydeligt, ikke?

1397 Anette: Jo. Jamen efter...

1398 Tine: [...] Efter du fik børn...

1399 Anette: [...] Efter han døde [Latter]...

1400 Tine: Ja, efter han døde [Latter]. Men så efter Freja - da guldklumpen kom.

1401 Anette: Ja,

1402 Tine: For hun er jo virkelig guld, du har bragt ind i hans liv.

1403 Anette: Jo jo. Jamen der var i hvert fald noget på det tidspunkt, der ændrede ham.

1404 Tine: Ja.

1405 Anette: Men har jo været meget sådan: 'Ja ja, det er fint nok men tag lige og tab dig lidt'. Vi taler meget
1406 om det der med at tabe sig, og ikke noget med at kysse eller kramme eller noget.

1407 Tine: Nej...

1408 Line: Nå men det er ikke sådan det jeg har oplevet på den måde, men jeg har mere været den der... Man
1409 har gået på...

1410 Tine: [...] Listefødder.

1411 Line: [...] På listefødder, ikke? Fordi øh... Jeg synes selv, når jeg sådan tænker overordnet, så synes jeg
1412 selv, at jeg har haft en fantastisk far og mor, men når jeg tænker over det nu... Sådan som de har været,
1413 vil jeg aldrig selv være.

1414 Tine: Nej, de værdier... Eller mangel på samme, som de har givet en med.

1415 Line: Ja. Jeg elsker min mor over alt på jorden, og hun betyder alt for mig, men...

1416 Tine: Altså, vores selvværd havde været et andet sted, hvis vi havde haft nogle forældre...

1417 Line: [...] Hvis mine forældre havde været ligeværdige.

1418 Tine: Ja.

1419 Line: Så man ikke har følt, man skulle... Og jeg tror også, det er derfor i dag... Der er jo rigtig mange
1420 valg, som jeg måske ikke har taget selv, uden de overhovedet har dikteret mig noget, men det har bare
1421 ligget sådan under overfladen...

1422 Tine: Ja. Det har ligget så dybt. Det er først sidste år, at vi begge to har kunne formået at træde ud og
1423 sige: "Nu vælger vi selv". Jeg skal stadig have min fars accept på mange ting. Og det der med, at Vigga

1424 skal på sprogrejse - jeg taler ikke med min far om det. Det piner mig. Jeg ville rigtig gerne snakke med
1425 ham om det, men vi taler ikke om det, vi nævner det ikke, fordi han kan ikke tilgive mig, at vi sender
1426 hende afsted, når hun er så lille. Han ville ikke snakke om det. Jeg synes det er noget pis rent ud sagt.

1427 Line: Jamen det kan også være, vi er blevet mere...

1428 Tine: [...]Lige.

1429 Line: [...] Vi er blevet mere... Vi har udviklet også mere de sidste par år, ikke?

1430 Tine: Ja, til at sige fra, ikke?

1431 Line: Men generelt sådan... Det er også i dag - nu lige på mit arbejde i dag - der er flere, der kommer
1432 hen til mig og siger: "Det der job, det skal du søge". Hvor jeg er sådan: "Nej! Hvorfor synes I det?"

1433 Tine: Ja.

1434 Line: Der er flere uafhængigt af hende, der er kommet hen og sagt det til mig. "Det kan jeg ikke". Altså.
1435 'Det kan I godt glemme! Det kan jeg slet ikke finde ud af'.

1436 Tine: Hvad er det for et job? Hvad er det for en stilling?

1437 Line: Det er bare... Det kan jeg altid forklare bagefter. Det behøver ikke komme på bånd [Alle griner].
1438 Nej men altså, det ville jeg aldrig nogensinde tro på mig selv nok til. Så tænker jeg sådan: 'Jamen skal
1439 jeg bare gøre det så? Nu er der nogle andre, der tror på mig'. Det er bedre, end at jeg selv tror på mig
1440 selv, ikke?

1441 Tine: Jo, for vi skal altid have den accept, ikke? Vi skal lige have den der godkendelse med.

1442 Line: Ja, for hvis de mener, jeg kan, så kan jeg måske godt, ikke?

1443 Tine: Jo. Det er vores opvækst, ikke? Det der altid har undret mig, det er, du har sagt mange gange:
1444 'Hvorfor fanden er du ikke blevet lige som din mor?' For det ved du, min mor hun er lige glad med alt.
1445 Pisse lige glad!

1446 Line: Jo, men det er hun jo alligevel ikke, vel? Hun er jo ikke lige glad med, hvad din far siger eller me-
1447 ner.

1448 Tine: Nej. Det er rigtig. Men hun er det ikke meget langt stykke hen ad vejen.

1449 Line: Hun er sådan meget afslappet i forhold ti... Hun er stresser ikke og sådan noget. Hvor i dag ringe-
1450 de min mor, hun skulle sende en mail. og hun ville have, jeg skulle komme forbi hende, ikke?

1451 Tine: Jo.

1452 Line: Men jeg havde ikke tid.

1453 Tine: Nej. Og det stresser hende jo endnu mere.

1454 Line: Og det stresser faktisk mig, at jeg ikke bare tager det der kvarter og kører forbi hende.

1455 Tine: Ja.

1456 Line: Fordi så er alle glade, ikke?

1457 Tine: Jo, men det er fordi, hvis der..

1458 Line: Den ender med jeg sidder og guider hende i en halv time - hvordan hun går ind og finder en
1459 gammel mail.

1460 Tine: Men det ligger... Men det er sgu også svært at slippe ens arv, for vi er jo vokset op med det i man-
1461 ge mange år altså...

1462 Line: Ja. Hvad tænker andre?

1463 Tine: Jo. Hvad tænker andre. Sådan har dit liv jo aldrig været.

1464 Line: Jeg tror, du har det endnu mere.

1465 Tine: Hvad? Ja, det har jeg nok. Men din mor har aldrig været sådan der. Din mor og dig har altid været
1466 meget tætte, ikke? Din mor har også altid beskyttet dig.

1467 Anette: Jo... Men jo, det har hun.

1468 Line: Hvordan har din mor det med omverdenen? Er hun lige glad med hvad folk tænker?

1469 Anette: Nej, det har også været meget det der med, at ja... Det der også irriterer mig lidt ved mig selv
1470 nu, tænker jeg, det er... Det der sådan står klarest for mig, det er det der med det der rengøring, ikke?

1471 Tine: Jo.

1472 Anette: 'Der kommer gæster, vi skal rydde op!'

1473 Tine: [...] 'Og vi skal vaske vinduer' [Alle griner].

1474 Anette: Og det er forfærdeligt. Det er den der 'Uh, vi skal lige opretholde det her glansbillede', ikke?"

1475 Line: Jamen det er det samme, ikke?

1476 Anette: Men det har ikke været sådan, at jeg ikke har følt, at der ikke har været plads til mig.

1477 Line: Nej, det er heller ikke sådan. Det er mere... Altså... Du skal tage det rigtige valg, ikke? Hvor nu der
1478 tænker jeg, at min bror altid har været en lille smule rebel, ikke?

1479 Tine: Jo.

1480 Line: Altså, han har jo det hele i dag, ikke?

1481 Tine: Det hele er faldet i hak, ikke? Fordi han bare har været sig selv. Han er jo ligeglad!

1482 Line: Ja. Og nogle gange kan jeg tænke: 'Hvad fanden...' Han... Jeg tror bare... Jo, han har da også oplevet
1483 at få skældud og gøre alt mulige, men altså... Han har bare været ligeglad, tror jeg.

1484 Tine: Det er sjovt... Nogle gange... Jeg vil ikke sige, jeg er lige glad med, hvad folk de tænker, for det er
1485 jeg bestemt ikke! Men jeg kan også finde på at gå helt over i den anden grøft, hvor jeg provokerer. For
1486 eksempel når der er... Naboens nabo derinde har faret op over, at vores græsplæne er for lang. Noget
1487 så banalt. Så har vi bare slet ikke klippet den. Overhovedet. Jeg kan huske, der var en sommer, hvor jeg
1488 blev så sur over, at de skulle kommentere det, og de skulle stå og glo ind over hækken, at der var græs-
1489 set så højt, at når Molly hun gik med oprejst hale, kunne vi stadigvæk ikke se hende derude, men det er
1490 jo lidt en sørgelig måde at gøre oprør på, men det er der, hvor jeg er, hvor jeg bare bliver så lige glad,
1491 og så lader jeg bare stå til. Fuldstændig. Men jeg tager den ikke. Jeg er stadigvæk konfliktsky. Det er
1492 som om... Og ved godt, du siger, at jeg ikke er konfliktsky, fordi jeg tit roder mig ud i alle mulige kon-
1493 flikter, hvor jeg bliver hidsig. Men det tager faktisk rigtig mange kræfter på mig og blive så vred, for jeg
1494 gennemgår scenariet igen og igen i mit hoved. Til dels fordi jeg selvfølgelig er ærgerlig over, at jeg er
1495 faldet ned på det plan, men mest fordi jeg er irriteret over, at jeg ikke var mere ondskabsfuld i min
1496 retorik.

1497 Anette: Mm.

1498 Tine: Det er altid det, den falder tilbage på. At jeg godt kunne have været 10 % mere ondskabsfuld.

1499 Line: Hvad havde ud så fået ud af det?

1500 Tine: Jamen jeg vil rigtig gerne ramme folk der, hvor det gør rigtig ondt! Fordi det gør ondt på mig! Jeg
1501 kan ikke bare lægge det væk og sige: 'Glem det, smid det væk!' Pyt-hylden eller hvad fanden det hed-
1502 der. Jeg skal helst derud, hvor det gør rigtig ondt. For eksempel dengang med hende Sanne der på Vig-
1503 gas skole. Jeg kunne bare have trukket stikket for lang tid siden og flyttet hende med det samme, og jeg
1504 var rigtig ked af det, og jeg var rigtig såret, og jeg er stadig vred på hende den dag i dag - den dumme
1505 kælling. Men at gå derop til skoleinspektøren til sidst og sidde og spille det der Kurt Thorsen-spil, det
1506 var kun fordi, jeg skulle have det sidste ord. Jeg ved ikke, hvad jeg havde gjort ved mig selv, hvis jeg
1507 ikke havde vundet. Så havde jeg nok kastet en kampesten igennem hendes vindue, uden hun havde set
1508 det. Men jeg skulle vinde! Og det var fandeme ikke uden omkostninger, for jeg var drænet for energi,
1509 og jeg synes det var hårdt, og jeg var ikke stolt af mig selv bagefter. Jeg synes, det var for meget.

1510 Line: Og den dag i dag der frygter du, at du skal møde hende på gaden, ikke?

1511 Tine: Jo. Det gør jeg. Men når hun nu havde kørt den helt derud, hvor jeg ikke ønskede den skulle være,
1512 så var jeg nødt til at vinde. Koste hvad det ville! Tage alle midler i brug! Og det ville du aldrig have
1513 gjort.

1514 Anette: Jeg har i hvert fald rigtig meget behov for med, når jeg bliver sådan berørt og sur, så har jeg
1515 behov for at vende det igen og igen, for ligesom at få accept for, at mine følelser er okay.

1516 Tine: Det er også sådan jeg har det. Men ville du have taget den helt derud, hvor jeg gjorde, hvor du...
1517 Til sidst blevet tilsagt til møde? Jeg sad jo dagen før og studerede krigsstrategier.

1518 Anette: Ja [Latter]. Hvad sker der? [Alle griner]. Ja, men nej den var sgu ikke kommet så langt ud.

1519 Tine: Nej.

1520 Anette: Det var den nok ikke.

1521 Tine: Det var en mor, der var fuldstændig psykopat på Viggas skole, og der gik en masse rygter om, at
1522 jeg lige pludselig havde forsøgt at få hende fyret, og det kom helt op til skoleinspektøren og skolebe-
1523 styrelsen, hvilket var fuldstændigt vanvittigt.

1524 I: Arbejdede moderen også på skolen?

1525 Tine: Nej, hun havde bare en datter i samme klasse som Viggas. Hun var sur over, at hun syntes, jeg
1526 havde ammehjerne og skulle have passet hendes børn og ikke havde passet hendes børn. Der var me-
1527 get i vejen. Og jeg kunne ikke få skoleinspektøren til at forstå, at hun lyver, for han sagde bare til mig:
1528 'Der findes ikke retfærdighed'. Og til sidst blev vi tilsagt til et møde med den der dumme kælling, hvor
1529 hele klassens forældre var involveret, og der var advokater, og der var pis og lort på. Noget af det var
1530 min skyld, noget af det var ikke min skyld. Det var aldrig startet, hvis det ikke var for hende. Og der
1531 havde jeg jo faktisk lavet en lang liste over alle de ting, hun havde sagt og brugt imod mig. Og til sidst,
1532 tænkte jeg bare, at det ikke dur, for det havde bare været sådan en skydekamp den sidste halvanden
1533 måned, og der ikke nogle af os, der bliver lykkelige af det, og vi bruger alt muligt imod hinanden, og jeg
1534 kunne bare se det der ende med et møde, hvor vi bare kom til at sidde og råbe og skringe ad hinanden
1535 og begge to endte med, at få pigerne smidt ud af skolen. Og der sad jeg faktisk hele aftenen før og stu-
1536 derede krigsstrategier, og det endte med, jeg faldt over en artikel fra Den Kolde Krig men den davæ-
1537 rende præsident og den russiske, hvor det var endt med at den amerikanske havde sagt: 'Skal vi ikke
1538 lige starte forfra og så lige ryste hænder'. Og jeg tænkte, at det var en helt anden taktik, en helt anden
1539 strategi, og så gik jeg ind og læste om Klaus Riskær, og så så jeg videoen med Kurt Thorsen dengang
1540 med Rasmus Trads, og så tænkte jeg: 'Det der egentlig var hans våben - Kurt Thorsen - dengang, det
1541 var, at han smilede og charmede sig fra det hele'. Så det gjorde faktisk, og hende der kælling, som ikke
1542 kunne lide det, gav hende hånden foran skoleinspektøren og sagde: 'Hvor er det dejligt, du kunne
1543 komme, Sanne. Jeg er rigtig glad for, at du gerne vil have, at vi finder en fælles løsning med det her'. Og
1544 da vi så sad inde ved det der møde, så rejste jeg mig og sagde: 'Jeg vil bare gerne sige én ting. Jeg vil
1545 bare sige, at jeg er meget ked af det der er sket, og jeg synes vi skal arbejde videre for pigernes skyld,
1546 og skal vi ikke bare alle sammen sige nu, at nu kigge vi på, at klassen får den bedste tid sammen', og så
1547 skød hun sig selv i foden lige der - det var rent selvmord fra hendes side. Det var det bedste trick, jeg
1548 kunne have valgt, for hun sagde: 'Det svarer der til, at losse en spiller ned foran dommeren', og så sag-
1549 de jeg: 'Jamen jeg forstår ikke hvad du mener, Sanne? Jeg vil bare gerne være venner. Jeg vil bare gerne
1550 have fred'. Så blev hun sur og begyndte at tude og råbe og skringe, og så vandt jeg. Jeg havde ikke lyst til,
1551 det skulle komme derud. Og hvis ikke jeg havde vundet den, så var jeg nok kommet til gøre noget over-
1552 ilet, fysisk, overlagt. Det havde jeg. Men jeg vandt. Og det er der... Og jeg tror altså... Hvis jeg ikke var
1553 adopteret og følte mig anderledes... Altså, det er jo ikke normal adfærd for fanden! I to ville aldrig have
1554 gjort det der. I ville bare have sagt: 'Jeg er ked af det'.

1555 Line: Der er også bare folk, der er ekstremere.

1556 Tine: Ja. Det er forfærdeligt. Men de holder sgu af mig alligevel. Det er meget fantastisk. Ellers er det
1557 bare noget I siger. Ej... [Latter].

1 BILAG 4. TRANSSKRIFTION: KAREN, METTE & EVA
2
3 I: Jeg tænker, vi lige tager en introduktionsrunde, hvor vi fortæller navn, alder og beskæftigelse.
4 Mette: Jeg hedder Mette, og jeg er 38. Jeg er akademisk medarbejder på Retmedicinsk Institut og er lige
5 blevet kvalitetsleder derinde faktisk.
6 Karen: Det vidste jeg ikke. Tillykke!
7 Mette: Tak! Ja, hvad vil du vide...?
8 I: Bare det.
9 Karen: Jeg hedder Karen, og jeg er redaktionschef på XXX, hvor jeg laver de [navnet på et TV-program].
10 Jeg er 37 lidt endnu.
11 Eva: Ups, jeg er alderspræsidenten... [Latter]
12 Mette: Man kan jo ikke se det.
13 Eva: [...] Jeg er 45, og jeg er forsikringskonsulent inde i Akademikernes A-kasse, og jeg kender faktisk
14 Karen gennem Mette, fordi vi har studeret sammen.
15 I: Okay. Første spørgsmål eller samtaleemne handler om jeres venskab, så hvis jeg kan få jer til at tale
16 lidt om, hvordan I kender hinanden, og hvordan jeres venskab er.
17 Karen: Jamen vi kender egentlig hinanden, fordi Mette... Jeg flyttede ind i et bofællesskab, hvor Mette
18 boede for mange år siden...
19 Mette: Ja... 10-15 år siden?
20 Karen: Ja, i 2001 tror jeg det var.
21 Mette: Ja, så passer det. 15 år.
22 Karen: Ja, der lærte vi bare hinanden at kende og boede sammen i nogle år, og så har vi bare holdt ved
23 siden dengang.
24 Mette: Præcis. Og du kom fra sådan et... Et meget socialt studie, hvor jeg ligesom hængte mig lidt på i
25 en eller anden... Og nogle af studiekammeraterne... Jeg læste dansk på det tidspunkt...
26 Karen: Jeg læste historie dengang.
27 Mette: Ja... Så vi hang meget ud nede i laden, XXX Lade, ja.
28 Eva: Du læste altså engelsk dengang, Mette.
29 Mette: Var jeg startet? Ja okay.
30 Karen: Ja, så holdte vi bare masser af... Jamen vi sad jo bare ude i vores køkken dag ud og dag ind og
31 røg smøger [Latter] indtil der var helt tåget. Jamen og så holdte vi også mange fester... Altså, vi boede i
32 et lille bofællesskab. Der var en tredje pige, der boede sammen med os, ikke? Så det var... Det var bare
33 sådan et åbent hjem, for vi var bare os tre tøser, og der var fester, og der var kaffeslabberas og alt så-
34 dan noget...
35 Mette: Præcis! Og kærester der kom og gik og tårer der blev grædt og... Vi havde sådan en opslagstavle
36 ude i køkkenet, hvor der en eller anden morgen - jeg tror Anders igen var gået fra mig - hvor der stod
37 et eller andet med: "Det går der ikke slår dig ihjel, gør dig stærkere" [Latter]
38 Eva: Helt klassisk.
39 Mette: Præcis! Jeg tror det var Karen, der havde skrevet det...
40 Karen: Jamen det var også efter... Du læste engelsk og så startede du på overbygningen...

41 Mette: [...] Tilvalg, ja.

42 Eva: Ja, for det var der, vi mødte hinanden, ikke?

43 Mette: Ja på tilvalg, ja.

44 Karen: Og så kom Eva på besøg, og så vil jeg sige, at det faktisk først er mange år efter... Vi flyttede ud i
45 nogle rækkehuse ved siden af hinanden. Der flyttede Eva så ud et år efter, og der begyndte vi så lige-
46 som at ses uafhængigt... Før var det mere kun sådan noget, når du ligesom...

47 Mette: [...] Og der var det slet ikke så meget, kan man sige, i...

48 Karen: [...] Nej slet ikke.

49 Mette: Det var sådan nogle rækkehuse ude i... Sådan et lille... Altså, nærmest sådan et bofællesskab,
50 ikke, hvor rækkehusene ligger så tæt med haver op til hinanden, at alle ved, hvad hinanden laver-
51 tigt, ikke?

52 Eva: Vi boede endda lige ved siden af hinanden, og du...

53 Mette: [...] Og du boede skråt overfor.

54 Karen: [...] Og så kom det sig af den der periode, hvor... Hvordan fanden var det? Du var...

55 Eva: Den var der du var ved at tage din coachinguddannelse...

56 Karen: [...] Ja, det er rigtigt! Og du var blevet fyret fra XXX, ikke? Og så blev du prøvekanin [Latter].

57 Eva: Ja.

58 Karen: Og så havde vi også nogle mænd, som arbejdede ekstremt meget i den periode og nogle små
59 børn, og så blev vi enige om, at så kunne vi sgu da lige så godt slå os lidt sammen [Latter].

60 Eva: Ja. Og spise mad sammen og hygge sammen.

61 Karen: Ja.

62 Eva: Ungen under armen.

63 Karen: Ja.

64 I: Taler I nogensinde om, at Karen er adopteret?

65 Mette: Det var sjovt, da du sagde det først i... Så kom jeg egentlig sådan til at tænke på, at...

66 Karen: 'Gud ja...'

67 Mette: Ja det er bare sådan noget. Ja, Gud ja-agtigt.

68 Eva: Jo, det er noget vi har talt om i forbindelse med, at du har været i Korea.

69 Karen: Ja...

70 Mette: Ja, men det er jo ellers ikke noget vi sådan går og snakker om eller noget... Det er i hvert fald
71 ikke noget jeg går og tænker over, du er.

72 Eva: Heller ikke mig. Nej.

73 Mette: Og så har der været nogle episoder, hvor vi har snakket om - også i forbindelse med din egen...
74 Altså, coachingforløb og alt det her, ikke?

75 Karen: Ja.

76 Mette: [...] Hvor det har fået større betydning for dig.

77 Karen: Ja. Og efter jeg fik Charles - min søn.

78 Mette: Ja.

79 Karen: Der har ligesom været nogle skillepunkter, hvor det ligesom har været kommet op, fordi det
80 ligesom har haft noget med det at gøre, ikke?

81 Mette: Ja.

82 Karen: Men i sådan vores venskab, er det ikke noget vi sidder og snakker om: "Du er anderledes for-
83 di..."

84 Mette: Næ.

85 Karen: [...] Det ved jeg selvfølgelig ikke om I gør, når jeg ikke er der [Latter].

86 Eva: Det skal du ikke regne med, Karen! [Latter]

87 Mette: Men... Hvad hedder hun? Stine og hvad hedder hende den anden fra journalisthøjskolen?

88 Karen: Isabella.

89 Mette: Isabella. De kaldte dig et eller andet... "Lynkineseren"...

90 Karen: Huskineseren.

91 Mette: Så der har været et eller andet der.

92 Karen: Ja. Ja, men det var jo ikke... Ja, det var bare mere for sjov.

93 Mette: Ja. Men ellers er det aldrig nogensinde noget vi har...

94 Eva: Næ... Det er jo bare Karen.

95 Mette: Ja.

96 Karen: Og nogle gange sådan lidt... Jeg kan huske dengang min far fik epilepsi... Jeg kan ikke huske, om
97 det var jer, jeg kan bare huske der var nogle der var sådan: "Nej, gud! Tænkt hvis det er arveligt?!" Og
98 det er sådan: "Øhm... Hmm..." Det er så lige meget, ja. [Latter]

99 Mette: Og når vi så har haft talt om det, var det fordi der var lidt et behov for det...

100 Karen: Ja, jeg tror det har været i sådan nogle sammenhænge, hvor jeg har haft et eller andet, der har
101 trængt sig... Du ved, et eller andet... Det her for eksempel med, at jeg har haft rigtig svært ved at børn
102 og været i fertilitetsbehandling, og der har selvfølgelig været rigtig mange overvejelser i forhold til det
103 her med selv at være adopteret. Tænk, hvis man skal adoptere et barn. Tænk, hvis man skal prøve at få
104 et andet barn og i sådan en forbindelse, ja så har det været et behov jeg har haft for at snakke om, hvad
105 gør det ved én, hvis man ikke kan få et barn, når man selv er adopteret, ikke?

106 Mette: Ja.

107 Eva: Vi har også haft talt om i forhold til søskenderelationer. Dt har jeg haft spurgt om.

108 Karen: Ja!

109 Eva: [...] Fordi din søster, ikke? I er jo begge to adopteret, ikke? Men ikke...

110 Karen: Mm...

111 Mette: Men I er ikke biologiske søskende på den måde.

112 Karen: Nej, og vi er ikke særligt tæt på hinanden...

113 Mette: Nej.

114 Karen: [...] Så det er jo også det der med, hvor man også sidder og snakker om: "Jamen er det så fordi vi
115 er adopteret, eller det kan man sgu også være selvom man..."

116 Mette: Ja..

117 Eva: Ja, det skulle jeg til at sige, det tror jeg ikke har en betydning i... I er jo meget forskellige.

118 Mette: Ja, præcis, ikke? Altså, jeg har heller ikke særligt meget med min bror at gøre som sådan...

119 Eva: Nej.

120 Karen: Men det tror jeg så I er mere, end jeg har med min søster.

121 Mette: Ja, men vi bor så i samme by.

122 Karen: Ja. Så det er lidt nemmere...

123 Mette: Og så mere, fordi han også har fået barn, så er der sådan... En eller anden relation, der også ud-
124 vikler sig der, ikke? Men...

125 Karen: Ja.

126 Mette: [...] Men han er ikke sådan en, jeg ville ringe til, ligesom du heller ikke ville ringe til Lea i...

127 Karen: Nej, det er rigtigt. Jamen så tror jeg også vi har snakket om det nogle gange i forbindelse med...
128 Altså, de der forskellige - hvad skal man sige - kriser, man går igennem i sit liv i forhold til sådan foræl-
129 dre og ens rolle i forhold til sine forældre, for det ændrer sig jo også lidt, når man selv får børn og bli-
130 ver ældre og alt sådan noget, ikke? Altså, hvordan man ligesom har det med det, og hvor meget er det
131 fordi, man er adopteret, og hvor meget er det fordi det bare er ens mor og far, ikke? Og så tror jeg da
132 også, jeg har snakket med jer om det der med at tage til Korea, og skal man opsøge? Og hvilke fordele
133 ville der være og hvilke konsekvenser og alt sådan noget, ikke?

134 Mette: Du var også... Du var helt nygravid, ikke?

135 Karen: Jo...

136 Mette: [...] Så der var også et eller andet der med at det var ekstra overvældende, og du havde det fy-
137 sisk dårligt på grund af graviditeten og...

138 Karen: Ja, jeg havde det forfærdeligt.

139 Mette: Ja. Så der har det også fyldt noget.

140 Karen: Ja.

141 Mette: Men jeg tror aldrig vi har talt om det medmindre det noget du ligesom har bragt på banen. Ikke
142 i hvert fald hvad jeg kan huske.

143 Karen: Nej, ellers har det været sådan noget... Jeg tror godt... Det der som du siger, at du godt kunne
144 finde på at stille et spørgsmål, fordi...

145 Eva: [...] Ja. Også fordi vi begge to har enebørn og har talt om netop det der med søskenderelationer,
146 hvor du ikke er særlig tæt med din søster, og jeg er heller ikke særlig tæt med mine søstre, og hvor... Ja,
147 vi har talt om det der, at det netop ikke behøver at være fordi, du er adopteret.

148 Karen: Nej. Det er rigtigt. Men jeg tror aldrig vi har snakket om jeg var anderledes, fordi jeg var adop-
149 teret.

150 Eva: Nej, overhovedet ikke.

151 Karen: Altså, det har mere været sådan en: "Hvad for nogle ting, kan der komme med ved at være det i
152 forhold til ens egen personlige udvikling, og hvordan man håndterer forskellige ting og sådan noget",
153 ikke?

154 Mette: Så kan jeg huske, vi engang har snakket om... Også for mange, mange år siden med, at din far
155 måske... Vi har snakket om, at du måske havde en amerikansk far.

156 Karen: Ja, det er rigtigt.

157 Mette: Altså, når man sidder... Ja, præcis. Også fordi du har nogle træk, som ikke er specielt asiatiske,

158 Karen: Ja. I forhold til min søster i hvert fald.

159 Mette: Ja, hvor det er sådan lidt: "Ja, det kan da godt være." At man så spinder et eller andet...

160 Karen: "Ja, det kunne være spændende..."

161 Mette: Ja, ikke? Men igen jo ikke rigtig noget man kan...

162 Karen: [...] Og helst rig [Latter].

163 Mette: [...] Ja, præcis... Som man kan finde et eller andet sted, ikke? Ja...

164 Eva: Hvad talte vi om, da du skulle til Korea?

165 Karen: Åh, det er sgu så mange år siden efterhånden.

166 Mette: Ja, det er det.

167 Eva: Jeg kan huske følelserne omkring... Det der med, at du også skulle peake det til dine forældre eller
168 sige... Det der med, at du havde lyst til at komme derned, og du havde lyst til at komme hen på børne-
169 hjemmet, og det kan jeg huske, det syntes du var svært over for din mor...

170 Karen: Ja, det er rigtigt.

171 Eva: [...] Fordi du jo betragter hende som din mor. Det er jo ikke fordi du på nogle måde vil... Altså...

172 Karen: Ja. Og jeg tror også, det var mere den der snak om, hvordan... Altså, hvordan håndtere det nu
173 med mine forældre - ikke så meget med, om jeg skal alt muligt - mere det der med... Min morfar døde
174 kort tid... Eller faktisk få dage før vi tog afsted, og så kan jeg huske jeg har haft nogle samtaler med min
175 mor om, hvor jeg ligesom har sagt: 'Det er en meget følelsesladet tid lige nu og hvordan reagerer vi, når
176 vi kommer ned til det her børnehjem, for ingen af os har været der før'. Og det fyldte faktisk enormt
177 meget, for min mor har utrolig svært ved at snakke om det, og jeg er sådan en, der gerne vil snakke om
178 alt hele tiden [Latter]...

179 Mette: [...] Også den der frygt for, hvad sker der så, hvis jeg finder ud af noget? Altså, 'hvad skal der så
180 ske?' Ikke?

181 Karen: Jo. Det er rigtigt. Det har fyldt meget, for hvad hvis jeg får nogle oplysninger, og det gjorde jeg jo
182 faktisk, som jeg ikke havde før.

183 Mette: Præcis!

184 Karen: Og øh... Ja, det tror jeg var det, der fyldte mest. Det der med, at skulle på det børnehjem, ikke?

185 Mette: Jo præcis. Jo, og din og Leas... I havde jo også forskellige måder at håndtere det på, ikke?

186 Karen: Ja. Og har rigtig svært ved at snakke om det jo.

187 Mette: Jo. Og der har jeg haft... I hvert fald ud fra - nu kender jeg jo ikke Lea særligt godt - men, når du
188 har fortalt om hendes opleves af at være adopteret, tror jeg, det... Virker det som om det har været
189 meget sværere for hende...

190 Karen: Helt sikkert. Det tror jeg også.

191 Mette: [...] End det har for dig. Altså, sådan noget med, at hun har fået at vide: 'Nå, er du grønlænder?'
192 eller et eller andet... Altså, så går hun helt i... Altså, 'hvordan kan du tro det?!' Og det er sådan... Hvis der
193 var nogle, der havde spurgt dig, så tænker du - tænker jeg: 'Er det vigtigt?' Altså...

194 Eva: Ja.

195 Mette: Det har ikke nogen betydning om man er det ene eller det andet, eller hvad folk tror, man er
196 eller... Så der har vel været et eller andet i familien der med...

197 Karen: Ja, altså meget forskellige måder at håndtere det på i hvert fald. Måske bare fordi man er for-
198 skellige.

199 Mette: Ja.

200 I: Det næste er en øvelse, og I får lige nogle post-it-sedler og en kuglepen. Jeg vil gerne have jer til hver
201 især at reflekterer lidt over, hvad I forbinder med danskhed.

202 Mette: Mm...

203 Eva: Danskhed? Det er alligevel lidt svært.

204 I: I får al den tid I har brug for. Ingen stress. Og så kan I sætte dem op herpå. Det der så er meningen er,
205 at når I hver især har fået sat jeres post-it-sedler på, så vil jeg gerne have jer til at drøfte dem, som i
206 hver især har skrevet og blive ved med at drøfte det indtil det står klart for jer, hvor I enige, og hvor I
207 er uenige.

208 Eva: Tænker du danskhed over for noget andet?

209 I: Bare hvad I forbinder med danskhed.

210 Eva: Bare hvad der lige falder os ind?

211 I: Ja.

212 Eva: Jeg synes det er svært, fordi det er så bredt, ikke? Om det er, hvad jeg forstår ved at være dansk
213 eller bare sådan generelt eller... Ja.

214 [Der er stille, mens informanterne skriver].

215 Mette: Jeg har skrevet jordbær med fløde.

216 Eva: Ej ja... Det var godt tænkt.

217 Karen: Ej, nu har jeg flere...

218 Eva: Det har jeg også

219 Mette: Det er det der med, når man ser de andre...

220 Eva: Det var fordi jeg var kommet ud i sådan en negativ tanke.

221 Mette: Jeg gik fra Muhammed-krisen til jordbær med fløde.

222 Karen: Det var også den første jeg tænkte på. Jeg er gået ud i sådan noget "mulighed for kvinder" og
223 "social mobilitet" og "rettigheder for homoseksuelle"...

224 Mette: Ja. Ja. Der er vi lidt inde på den med "åbenhed".

225 Eva: Den vil jeg så sige, det er nok der jeg mener "nok i sig selv". Jeg synes bare ikke vi er særligt gode
226 til at tage imod fremmede.

227 Karen: Jeg mener heller ikke åbenhed på den måde. Jeg mener åbenhed... "Frisind" - det der med gifte-
228 mål mellem homoseksuelle og aborten blev frigivet rigtig hurtigt i Danmark, ikke? Altså, vi er langt
229 fremme med ligestilling for kvinder og karriere og alt sådan noget.

230 Eva: Ja. Men når man taler om folk, der flytter op for at arbejde... Altså, når vi henter arbejdskraft ude-
231 fra, ikke?

232 Karen: Ja.

233 Eva: De har svært ved at integrere sig, fordi danskerne har enormt meget i sig selv, ikke? Selvom vi er
234 enormt sociale.

235 Karen: Ja. Det synes jeg er to forskellige ting...

236 Eva: Jamen det er det nok.

237 Mette: Jeg så også det her perspektiv, da jeg skrev det. Og netop det der med, at når man... Ja, og man
238 inviterer ikke folk hjem til sig selv; hvis man skal ses, så går man ud, ikke? Med folk man ikke kender
239 sådan...

240 Karen: Jo. Og så synes jeg også, der skal langt til fra at man har en meget god kollega til man siger:
241 'Kom hjem til mig og spis', ikke? Især hvis det er nogle fra...

242 Mette: [...] Ja! Ja! Jeg kan da huske bare det der med, da jeg mødte dig en af de allerførste gange, da vi
243 begyndte at læse sammen, fordi du kom fra Aalborg Universitet og var lige flyttet til København, og så
244 inviterede du mig ud og spise hos dig, og jeg tænkte bare... Altså, det var der, hvor vi lige var blevet

245 bachelorer eller sådan noget - vi skulle i gang med overbygningen, og jeg bare sådan tænkte. 'Hvad skal
246 det til for? Hvad vil hun mig? Hvad vil hun?' [Latter]

247 Karen: [...] 'Det mærkelige menneske!' [Latter]

248 Eva: [...] Og gået hjem og sagt til Karen og Tina: '... Så har hun inviteret mig ud og spise - det er så mær-
249 keligt!'

250 Karen: [...] 'Det er så mærkeligt!' Men tror I ikke, at det har noget at gøre med vores alder nu, fordi da
251 man var studerende, der havde man jo ingen penge. Der mødtes man jo tit til... 'Så tager jeg' eller 'vi
252 lægger en femmer til spaghetti med ketchup' [Latter].

253 Eva: Ja.

254 Karen: Nå, men jeg tænker bare, at jeg synes da, jeg har været hjemme hos alle dem, jeg har studeret
255 med; med mine læsegrupper og så videre.

256 Mette: Ja, men det er folk man kender. Altså, da jeg boede i London, for eksempel, der gik vi jo ud hver
257 aften efter arbejde. Så gik vi ud og drak øl og hang ud, og vi kom heller ikke hjem til hinanden, men vi
258 var sammen som kollegaer ofte.

259 Karen: Ja, det er rigtigt. Hvor her der skal man skynde sig hjem, når man har været på arbejde.

260 Mette: Præcis, ikke?

261 Karen: Og hjem til sine venner. Hvor kollegaer det er kollegaer. Der er sådan et meget klart skel der i...
262 Men okay det er jo også noget andet, for når man er sådan et sted, så er alle ligesom ude og opleve no-
263 get efter gymnasiet eller et eller andet. Altså, dine rigtige venner har du jo heller ikke.

264 Mette: Nej, det er rigtigt. Jeg tror stadigvæk... Det er jo stadigvæk noget man gør, hvis man er englæn-
265 der; det der med at gå ud på den lokale pub eller...

266 Karen: Det er rigtigt.

267 Eva: Der tænker jeg, at der adskiller danskerne sig, for englænderne er meget mere sociale på den må-
268 de. Det er vi ikke; vi er meget private. Det kan godt være, vi går ud og socialisere os med andre...

269 Karen: [...] Men det er kun med ens venner.

270 Eva: [...] Men hjemme det er kun ens...

271 Karen: [...] Men til gengæld så tror jeg også, man er mere - hvad hedder det - tæt med dem man så er
272 private med, fordi man kommer i hinandens hjem. Jeg tror, mange udlændinge inviterer jo aldrig hin-
273 anden hjem. Altså, i Spanien var der ingen, der inviterede hinanden hjem. Og selvom det var nogle af
274 dine bedste venner - man lavede ikke middag og tog folk hjem til én selv. Det var sådan en gang hvert
275 halve år måske. Så mødes man med sine venner ude på en restaurant, ikke?

276 Eva: Ja okay.

277 Karen: Deres hjem er ikke så vigtigt for dem. De var også... Alle boede jo røvsygt [Latter] - grimt og
278 trist, ikke?

279 Mette: Jeg kan se, at vi begge to har skrevet "verdens lykkeligste folkefærd" også...

280 Karen: Ja.

281 Mette: Og det var også sådan én... Det er sådan noget man ofte hører, når man taler om danskere...

282 Eva: Mm... Ja, vi er så lykkelige.

283 Mette: Man spørger udlændinge, så siger de Noma, og de siger bacon, og de siger verdens lykkeligste
284 folkefærd...

285 Eva: Ja.

286 Karen: [...] Og hygge. Jeg skrev faktisk "hygge" alene, fordi det er så klichéagtigt.

287 Mette: Nåå... Ja, det er faktisk også meget danskhed og sådan et ord, man prøver at forklare udlændin-
288 ge, når... Det kan man jo ikke rigtigt oversætte; det eksisterer ikke rigtigt i...

289 Eva: Nå, men jeg har skrevet "forkælet" også, for det synes jeg, vi er. Men det er jo igen i forhold til det
290 der... Fremmede, ikke? Eller andre der kommer hertil.

291 Mette: Ja.

292 Eva: Vi er måske ikke så gode til at dele altså. Ikke som venner men som...

293 Mette: Ja.

294 Karen: [...] Ja, som folkefærd.

295 Eva: Ja.

296 Karen: Det er jo den der 'Uh, vi har alt muligt, og der er ikke nogle der skal komme og tage det fra os'.

297 Mette: Nej.

298 Karen: Men det er også meget splittet på en eller anden måde. Der er ligesom en gruppe der er sådan -
299 rigtig meget ekstremt - og så er der ligesom nogle, der er helt modsatte, ikke?

300 Mette: Ja.

301 Eva: Ja.

302 Mette: Og så synes jeg alligevel, at - heldigvis - når der så er de der store indsamlingsshow's, at man kan
303 blive positivt overrasket over, at det lader til at der er større velvilje derude, end hvad der måske
304 umiddelbart ser ud til at være... Læser på de sociale medier.

305 Eva: Og ser i valgresultaterne.

306 Mette: Det er det, ikke? Ja, så har jeg bare skrevet det der med, at vi har en høj skat, sociale ydelser,
307 mange muligheder, ikke?

308 Karen: [...] Jeg har også skrevet "social mobilitet". Det der med, man har rent faktisk økonomisk mu-
309 lighed for at blive uddannet, hvis det er det man vil, ikke?

310 Mette: Ja. Præcis!

311 Eva: Det synes jeg ikke er specielt dansk. Er det ikke bare specielt nordisk? Men altså, ja...

312 Karen: Ja, men jeg tænker i forhold til, hvis man skal kigge ud på resten af verden, hvor, hvis dine for-
313 ældre ikke kan betale for din uddannelse, så kan du ikke få en uddannelse.

314 Mette: Nej.

315 Karen: Altså, vi har jo muligheden selvom jeg godt ved, at der er alle mulige andre faktorer, der spiller
316 ind...

317 Mette: Har du brug for at blive opereret, eller har du brug for...? Altså, så kan vi det!

318 Karen: Ja, så det er det der velfærd...

319 Mette: [...] Velfærdssamfund, ikke? Og som måske hænger sammen med det her i en vis udstrækning,
320 ikke?

321 Eva: Hvad står der dér? Nå ja...

322 Mette: Og så fylder den her nok også, hvis man går ud og spørger, ikke?

323 Eva: "Muhammed-krisen".

324 Mette: Ja, sammen med den her "Bacon og Norma"; Muhammed-krisen er også en af de første ting, der
325 bliver nævnt...

326 Karen: Jeg har skrevet den der - de hænger lidt sammen - det der gammeldags danske mad, ikke?

327 Mette: Jo! Ja, det er rigtigt.

328 Eva: Ja. Brun sovs og kartofler.

329 Karen: Ja. Det er faktisk moderne nu, ikke? Mormormad. Det er sådan lidt i den samme dur, vil jeg sige;
330 "frihed for kvinder" og...

331 Mette: [...] Ja, og demokrati og åbenhed; det ligger sådan lidt ind over hinanden, ikke?

332 Eva: Så det er i virkeligheden ikke fordi vi er rasende uenige i virkeligheden, vel?

333 Karen: Nej, det er det ikke.

334 Mette: Nå... Det var det der med at være forkælet.

335 Karen [...] Men det hænger jo i virkeligheden også sammen med velfærdssystemet.. Altså, det er jo
336 fordi vi får i hoved og røv, og derfor er der ingen, der skal komme og tage det fra os. Hvis vi ikke havde
337 noget, ville man måske ikke være så bange for, at der var nogle, der kom og tog det.

338 Mette: Og det er jo også sådan, vi...

339 Eva: [...] Det er måske heller ikke derfor, der er så mange der bitch'er over den høje skat, vel, fordi vi
340 har så mange muligheder, ikke?

341 Mette: Mm... Ja, de fleste betaler den jo med glæde.

342 Eva: Så ville jeg være rimelig ked af det, hvis jeg skulle betale for at gå til læge.

343 Mette: Ja, præcis. Næ... Og nu sidder vi alle tre - nej, du er så ikke enlig mor mere, vel - men netop det
344 der med, at det var da sådan noget, at hvis jeg skulle betale for at gå til lægen med mine børn, så ville
345 jeg da overveje: 'Okay. Går det i sig selv?' Det er da sådan noget...

346 Eva: [...] Og man får børnepenge og børnetilskud, ja.

347 Karen: Prøv og tænk på hvis vi skulle betale for, at vores børn kom på universitetet. Altså, hvad er det?
348 Er det 50.000 kroner per semester eller sådan noget, det koster plus bøger plus, at de skulle have no-
349 get at leve for, så skulle man jo... Ej men det ved jeg ikke. Så havde man aldrig fået en uddannelsen...

350 Eva: [...] Så skulle man begynde at sætte penge til side fra de bliver født, ikke?

351 Mette: Ej, det kan man sgu ikke.

352 I: Tror I, at I ville kunne kategorisere jeres post-it-sedler mere?

353 Karen: De der... Det er sådan noget med det gammeldags, man forbinder med Danmark; kolonihavekul-
354 tur og alt sådan noget...

355 Mette: Ja, det er rigtigt. Og demokrati og altså... Ja, det hænger jo sammen med noget med noget åben-
356 hed i hvert fald og noget frihed...

357 Karen: [...] Og frisind og sådan nogle ting der.

358 Mette: Ja.

359 Karen: [...] Og det er jo faktisk også sådan noget med Muhammed-krisen, for det er på grund af demo-
360 krati og den frihed vi har i Danmark...

361 Mette: [...] Ja, det kan man sige...

362 Karen: Og så tænkte jeg nemlig på den høje skat - den hænger jo sammen med social mobilitet og... Vi
363 har faktisk lige muligheder, og vi er lidt forkælet også, ikke?

364 Mette: Jo, det er rigtigt.

365 Karen: [...] Fordi vi får alle de ting. Altså, vi har jo aldrig... Der er jo ikke nogle, der siger: 'Jamen jeg kan
366 slet ikke komme i gymnasiet, fordi det var der ikke råd til i min familie'.

367 Mette: Nej.

368 Karen: [...] Altså det findes jo ikke i Danmark. Og det er på grund af den høje skat.

369 Mette: Ja, det er rigtigt. Og altså... Der er jo netop rigtig mange, som kommer fra arbejderfamilier og så
370 videre, som bryder ud af de sociale mønstre, og hvor de lykkedes i...

371 Karen: [...] Jamen vi er jo alle tre nogle der har fået længere videregående uddannelser men ikke har
372 forældre, der er akademikere, ikke?

373 Mette: Jo.

374 Eva: Klassisk arbejderfamilie.

375 Mette: Ja. Når det så er sagt, kan man sige, der er faktisk... Det var min chef, der lige havde været til et
376 eller andet Ph.d.-foredrag, hvor to Ph.d.-studerende havde undersøgt eliten i Danmark, og det er... Altså
377 det er den øverste elite - den der fuldstændige... Det er fuldstændigt umuligt at komme ind i den grup-
378 pe der, ikke? Så større er den sociale mobilitet så heller ikke, vel?

379 Karen: Nej, for der er grænser. For man kan sige, vi er alle sammen fra nogle hjem, hvor man har haft
380 en uddannelse...

381 Mette: Mm...

382 Karen: Altså, vi kommer fra hjem med ufaglærte - så kan det godt være, du har mulighederne, men så
383 kommer alt det sociale oveni, så er det jo sindssygt svært at rykke sig, ikke?

384 Mette: Ja, det er rigtigt.

385 Karen: Der er ligesom stukket nogle rammer ud, hvor der er muligheder, ikke?

386 Eva: Ja.

387 Karen: Jeg ved ikke den der "Nok i sig selv"... Jeg synes også den hænger sammen med...

388 Mette: [...] Den ryger lidt ned her, tænker jeg.

389 Karen: [...] At man har alt det man har.

390 Mette: Ja.

391 Karen: Så det er jo også noget med, at man bygger lidt mur rundt om sig selv og tænker: 'Uh, der skal
392 ikke komme nogle og tage det fra mig'.

393 I: Hvad står der hernede?

394 Mette: "Nok i sig selv". Den kommer sådan lidt i forlængelse af det her med at være forkælet, ikke? Og
395 det er da også noget vi snakker om i forhold til vores børn.

396 Karen: Ja, hele tiden.

397 Eva: Oh My God.

398 Mette: Ja i forhold til. Ja, helt vildt. Og man kan sige, deres forhold til ting, til tøj og til det hele...

399 Eva: [...] Er helt anderledes end da vi var børn...

400 Karen: Jeg tænker også i forhold til enlig mødre - altså, vores børn mangler sgu ikke noget altså.

401 Mette: Nej, det gør de ikke! Ved gud, nej! Det er da... Det er: 'Der er gået hul i mine bukser, mor. Jeg skal
402 have et par nye!'

403 Karen: Ja, altså Charles er sur over, hvorfor han ikke kan få Levi's.

404 Mette: Ja.

405 Karen: Altså, hvor man bare tænker...

406 Mette: [...] 'Du er otte! Du skal ikke have Levi's-bukser. Du slår hul i dem. Om to dage cirka!'

407 Karen: Ja.

408 Mette: Men de er jo... Ja, de kommer i skole og får en iPad, ikke? De får det jo kastet i nakken, ikke?

409 Eva: Ja.

410 Mette: De er vokset op med vores mobiltelefoner og... Der er ikke noget. Det er nogle meget dyre ting.
411 Mine børn, de er tvillinger, de er lige blevet otte. Jeg kiggede på deres fødselsdagsgaver og altså...
412 Tænk, jeg tror, de har fået for omkring 10.000 kroner fra hele familien. De har fået hver en iPad af de-
413 res farmor.

414 Eva: Oh My God!

415 Karen: Ej, det er også sindssygt.

416 Mette: Ja. Den bor hos deres far, ikke?

417 Karen: Ja, men det er stadigvæk sindssygt!

418 Mette: Det er jo sindssygt. Så har de fået sådan nogle rullesko af mine forældre, og så har de fået et par
419 Adidas trainers af mig, og så begynder vi jo at være deropad, ikke?

420 Karen: Charles til sin fødselsdag. Han ønskede sig penge, fordi han gerne vil have sådan et Segboard,
421 ikke, det har han så også fået nu. Alle gav ham penge, og vi havde så sagt, at vi ville betale halvdelen af
422 det der segboard. Og så spurgte jeg ham den anden dag: 'Du har da egentlig stadig ret mange penge
423 tilbage, ikke?' - fordi når vi skal til sommerferie til sommer. Nej, men han mente ikke der var nogle. Så
424 var vi inde i hans pengekasse og kigge, og der ligger 1600 kroner. Og så var jeg sådan: 'Okay du havde
425 ikke nogle penge?!' [Latter]

426 Mette: [...] 'Du havde 1600 kroner i din sparegris, og du havde glemt, at du havde dem?!'

427 Karen: Ja.

428 Mette: Ej, men det er jo helt grotesk, ikke? Og vi er jo i høj grad selv med til, at de vokser op og har en
429 eller anden forventning om, at det kan vi da få, og at det har vi da råd til.

430 Karen: Og vi er da også selv forkælet på den måde. Vi er: 'Jeg skal da have en Café Latté - det skal jeg da
431 have'. Det kan godt være den koster 40 kroner...

432 Eva: [...] Det skal også lige siges at i forhold til vores egne forældre, der tjener vi jo flere penge alle
433 sammen.

434 Karen: Ja, det gør vi. Vi er jo bare et produkt af den udvikling. Det er jo ikke sådan i forhold netop 'Ej,
435 jeg kunne godt tænke mig en Café Latté. Nå, den må jeg vente med til på lørdag'. Der er jo ikke noget
436 med, at så må jeg nøjes med. Nøjsomhed findes jo ikke i vores verden altså.

437 Mette: Altså, min far har tjent rigtig mange penge i mange år. Han er fisker, eller han var fisker, og øh...
438 Men der har været sparsommelighed, ikke? Der sætter man pengene til side, for alt hvad man køber,
439 køber man kontant, ikke?

440 Eva: Der er ikke noget frås. Men det var der ikke med vores generation, men det var også en anden tid,
441 ikke?

442 Karen: Ja, vi har jo ikke prøvet den der krise.

443 Eva: Nej.

444 Mette Og der kan de jo slet ikke... De har jo slet ikke den der forståelse for...

445 Karen: [...] Ej, min mor synes altså det er helt...

446 Mette: [...] Jamen præcis! 'Har du nu købt en ny bluse igen?' eller 'Har du nu brug for det der?' eller...

447 Eva: Ja...

448 Karen: Også det der med, når jeg siger til min mor, at vi sparer op: 'Jamen I bruger dem jo' - 'Ja, hvad
449 fanden skulle vi ellers?!' [Latter] Jeg gider sgu da ikke bare at have en opsparing, der bare skal stå og
450 kigge.

451 Mette: Og det er som om, de hele tiden venter på... Jeg ved ikke, hvad de venter på, vel? De venter ba-
452 re...

453 Eva: Det ved de heller ikke selv [Latter].

454 Mette: Nej! Det er det! Det er jo det! Og vi er jo sådan meget mere: 'Nå, men jeg ved jo ikke, om jeg er
455 her i morgen'.

456 Eva: De prioriterer væsentlig anderledes. Det kan jeg se på min mor, fordi hun køber lige så mange
457 ting, men det er bare ting, jeg aldrig ville bruge penge på, ikke? 'Ej, jeg har ønsket mig en PH-lampe
458 hele mit liv', siger hun til mig - 'Så kom den dog for helvede!' - 'Ej, det vil hun ikke'. Så går hun ud og
459 køber nye golfkøller og golftøj for en formue, hvor jeg er sådan lidt... Der ville jeg nok have valgt lam-
460 pen i stedet for, men... Sådan er vi så forskellige.

461 Mette: Ja. Og det er jo... Så længe jeg kan huske, har min mor drømt om at få et nyt køkken. De bor på
462 Bornholm i et klassisk 70'er parcelhus med køkken fra - ja - 70'erne af gode grunde. Og de har jo haft
463 råd til det lige så længe, jeg kan huske, og det er ikke noget... Altså, det får de aldrig, for det virker jo.
464 Det fejler ikke noget.

465 Eva: [...] Det er funktionelt.

466 Mette: Det kan man ikke bare skifte ud.

467 Karen: Det minder mig om... Fordi Charles sagde i morges: 'Mor, hvorfor har du købt en anden kjole?
468 Du havde jo en kjole'. - 'Hvorfor er det du har to skateboards og stadig gerne vil have et nyt?'

469 Mette: Ja...

470 Karen: 'Nå ja', ikke? [Latter]

471 Mette: 'Prøv og gå ud og tæl mine sko, skat'. [Latter]

472 I: Nu vi er ved familie... Har I nogle generelle holdninger til transracial/transnational adoption gene-
473 relt?

474 Mette: Jeg har altid... Altså, hvis jeg ikke kunne få børn, så har jeg aldrig nogensinde været i tvivl om, at
475 jeg ville adoptere. Altså, ja. Det har jeg aldrig nogensinde stillet spørgsmålstegn ved eller... Altså... Det
476 har været...

477 Karen: Hvordan kan det være, tror du?

478 Mette: (sukker)

479 Karen: Har du... Har du gået i klasse med nogle, der var adopteret?

480 Mette: Næ...

481 Eva: Det har jeg.

482 Karen: Ja.

483 Eva: Min søster er også adopteret jo.

484 Karen: Ja, hun er også adopteret. Jamen jeg tænker på, at det måske ligger mere lige for, hvis man så-
485 dan er vokset op med nogle, hvor man tænker 'Nå, der var ingen forskel', men hvis man ikke har kendt
486 nogle, så tænker jeg bare, at det er meget sjovt, at du har været så...

487 Mette: Ja. Jeg gik i klasse med én, kan jeg huske, som sagde øh... At hun aldrig... Hun ville ikke ville have
488 sine egne børn. Hun ville hellere adoptere for at hjælpe nogle af dem, der havde brug for at blive hjul-
489 pet (Karen: Mm). Og det har ikke været med den altså... (Karen: Nej). Nu har hun også fået sine egne
490 børn altså. Hun har været meget idealistisk, da hun var lille.

491 Karen: Ja, det er vi mange, der er.

492 Mette: Ja... Men ellers... Det er jo ikke noget jeg ellers går og...

493 Eva: Jeg har aldrig tænkt over det, men det var mere fordi, jeg aldrig ville have børn.

494 Mette: Nej. Ja, det er rigtigt...

495 Eva: Altså, indtil jeg blev gravid [Latter].

496 Mette: Det er det.

497 Eva: For mig var det... Nej. Men min søster adopterede et barn fra Colombia, og så er hun så efterføl-
498 gende selv blevet gravid og har fået et biologisk barn. Jeg synes jo bare, det er fantastisk. Altså, jeg sy-
499 nes det er fantastisk at muligheden foreligger.

500 Mette: Ja. Ved du, om har der været noget der mellem dem som søskende og sådan...?

501 Eva: Nej aldrig. De ses faktisk... De har sådan en gruppe... På det tidspunkt da de hentede Caroline, som
502 er deres adoptivdatter, da var der jo andre nede på børnehjemmet... Altså, dengang da foregik det så-
503 dan, at de boede nede på børnehjemmet i otte uger, mener jeg det er. Hun var jo helt nyfødt nærmest,
504 da de var dernede, og der boede der nogle andre danskere, og dem ses de med i hvert fald en gang om
505 måneden. Altså, de er meget nære venner...

506 Karen: Det er faktisk meget fedt, for så har de nogle af spejle sig i.

507 Eva: [...] Og det vil jo så sige, at alle de der børn... Så Caroline har jo mange veninder som også er adop-
508 teret - både piger og drenge - og nogle har en, og de fleste har så to, ikke, men fordi min søster selv blev
509 gravid, da de var skrevet op og faktisk stod nummer to på ventelisten for at få et barn mere, fandt hun
510 jo så ud af, hun selv var gravid. Men det kan jeg bare... Det tror jeg på en eller anden måde gør noget
511 andet for Caroline...

512 Karen: Det tror jeg også.

513 Eva: [...] Der er det der sammenhold og 'vi kommer samme sted fra'.

514 Karen: Jeg tror også der er ret stor forskel på at være adopteret yngre end dengang i 70'erne, hvor jeg
515 kom. Fordi... Bare det der med at forældrene har været nede og hente én; de kan fortælle dig: 'Det var
516 sådan der, der var de her mennesker, det så sådan her ud og så videre...'

517 Eva: Ja, de har jo mødt moderen.

518 Karen: Der er jo ingen, der har kunne fortælle mig... Altså, der er jo ingen, der har vidst noget om Ko-
519 rea, hvor jeg kom fra, hvordan det så ud eller noget, vel?

520 Eva: Altså, de mødte moderen. Det var fjerde barn, og hun havde ikke råd... De havde simpelthen ikke
521 råd.

522 Karen: Og det synes jeg bare er en kæmpe...

523 Eva: [...] Så derfor så blev hun adopteret, ikke? Så man kan sige, hun har en helt anden viden med i
524 bagagen, og...

525 Karen: [...] Jeg synes også man ser flere fra alle mulige steder i dag. Der hvor jeg er vokset op. Hvad
526 var vi...? Vi var fire søskende par, som var fra Korea og alle vidste jo bare, at der er dem og dem og
527 dem. Altså, hvor vi var de eneste, der så fremmede ud. Der var jo ikke andre i hele min barndom. Så
528 tror jeg... Det var sådan noget, da jeg gik i sjette klasse, da var det der, da der var krig nede i Libanon og
529 Palæstina, ikke? Der fik vi sådan en familie til byen med flygtninge. Det var første gang, der var sådan
530 andre. Dem der nede fra Libanon, de havde ni børn - en til hver klasse.

531 Eva: Meget eksotisk.

532 Karen: Mega eksotisk! Så det var sådan... Ja...

533 Eva: Men jeg tror, når man bliver adopteret i dag - eller det ved jeg ikke noget om - men det er bare en
534 forestilling jeg har, netop fordi jeg også kan se min niece - så tror jeg ikke, at man måske får den der
535 søgen efter sin identitet på samme måde, som du måske har haft. Netop fordi Caroline har nogle in-
536 formationer.

537 Karen: Ja.

538 Eva: [...] Hvor det havde du ikke altså...

539 Karen: Nej nej. Jeg har heller ikke vidst noget om, lært noget eller noget som helst. Det var meget mere
540 tabu. I dag ved man også godt, at man har brug for at tale om det åbent og sådan noget, hvor dengang
541 var det mere: 'Nå men vi ved ingenting, og det er bare sådan det er, og nu er du... Nu er du bare... Nu er
542 du ligesom alle mulige andre'. Nej, det er jeg ikke. Det kommer jeg aldrig til at blive men... I virkelighe-
543 den er det sådan det største sociale eksperiment nogensinde, ikke? Det der med: 'Nu tager vi nogle
544 børn, og så sætter vi dem, og så leger vi bare at det var helt fint"', ikke?

545 Eva: Ja.

546 Karen: Der er ingen der sådan nogensinde har tænkt, at måske skulle man lige... Noget...

547 Mette: Nej. Har du indtryk af, nu hvor Lea også er blevet mor, om det så ligesom er noget, der fylder
548 noget hos hende?

549 Karen: Ja, hun har det jo sygt svært altså.

550 Mette: Nå, det har hun stadigvæk?

551 Eva: Hvad med Charles?

552 Karen: Hun er jo på lykkepiller stadigvæk og sådan noget.

553 Mette: Nå okay. Ja.

554 Eva: Nu ved jeg godt, Charles ikke er adopteret men han ser jo trods alt (rømmer sig) ikke helt dansk
555 dansk ud? Som Mette og jeg gør [Latter]. Han har jo nogle af dine træk, heldigvis. Siger han noget?

556 Karen: Ingenting overhovedet! Jo han siger... Lige da han startede i skole, tror jeg det var sådan noget:
557 'Hvorfor...' - et eller andet - 'Jamen, det er jo fordi jeg er født i Korea'. 'Nå okay'. Men det er også fordi i
558 dag, og nu hvor vi bor i København, så er jo alle mulige forskellige...

559 Mette: Ja, så er der dem der fra Vietnam, og så er der dem der fra Thailand, og så er der...

560 Karen: Ja, præcis! Ja, selvom der var mest danskere, der hvor han gik, ikke? Men der var stadigvæk i
561 hver klasse måske tre-fire stykker fra forskellige lande.

562 Eva: På Emmas skole er der jo masser folk; filippinere fordi de er katolikker, ikke?

563 Karen: Ja, det er jo det, Så det fylder ikke noget hos ham overhovedet, andet end det er det der med:
564 'Nå men det er jo fordi jeg er derfra', ikke?

565 Eva: Ja.

566 Karen: [...] Og der er det jo nemmere for ham, for han kan jo kigge på mig og siger: 'Nå ja, det er der-
567 for'. Jeg havde ikke nogle at kigge på.

568 Eva: Nej.

569 Karen: Og jeg tror faktisk, det er det, der fylder mest, når man er adopteret. Det er det der med: 'Hvem
570 ligner jeg? Ikke nogle', vel?

571 Mette: Det der med ikke at have nogle, man kan spejle sig i.

572 Karen: Ja.

573 Eva: Gud, hvor befriende tænker jeg [Latter]. Jeg kan sagtens forstå det, det er jo ikke det vel. Men så
574 tænker jeg så også bare helt: 'Ja...' [Latter]. Men det er jo netop når ens barn, børn siger noget, ikke? 'Ej,
575 nu lyder du ligesom mormor'.

576 Mette: Men jeg tror da... Jeg kan huske, i en klasse over mig, der gik Simone, som var adopteret. Hun
577 blev kaldt 'Neger Rikke', og jeg tror... Hun var den eneste sorte i hele Nexø, ikke?

578 Eva: Nåå...

579 Karen: Hvor var hun fra?

580 Mette: Det ved jeg faktisk ikke. Jeg ved det faktisk ikke.

581 Karen: Jamen altså Afrika-agtig, hvis man skal...

582 Mette: Ja. Det var bagerens datter. Det er det eneste, jeg ved.

583 Eva: Jamen, blev hun mobbet? Eller...

584 Karen: Ja, det er lidt mobberi.

585 Mette: Ja, det er mobberi i en eller anden... At blive kaldt Neger Simone. Man kan så også sige, et eller
586 andet sted er det jo også sådan... Uvidenhed, fordi jeg hører jo stadigvæk mine forældre sige: 'Det er en
587 neger', hvor det er sådan lidt: 'Når du går på gaden i København, så siger du ikke neger'.

588 Karen: Det gør jeg altså nogle gange.

589 Mette: Okay?

590 Karen: Det er ikke sådan: 'Se! Der er en neger!' Jamen det er fordi, jeg synes det er noget pjat, at det
591 skal være så politisk korrekt.

592 Mette: Ja, at det skal være så politisk korrekt.

593 Eva: Ja. Det er rigtigt.

594 Mette: Nogle gange er det sgu også lidt befriende, at de bare...

595 Eva: [...] Og at man kalder det negerboller.

596 Mette: Ja. Det er jo sådan...

597 Karen: Jeg kan huske... Jamen, jeg er aldrig rigtigt blevet mobbet. Altså, i hvert fald ikke med det. Altså,
598 det... Jeg tror det eneste, men det er sådan en historie, jeg har fået fortalt dengang jeg var startet i bør-
599 nehave, da jeg var... Hvor gammel er man, når man starter i børnehaven? To? Tre?

600 Eva: Tre.

601 Karen: Der var jeg i hvert fald med nede i den lokale børnehaven og hente naboens dreng, som var et år
602 ældre end mig, fordi jeg måske skulle gå nede i den børnehaven der. Og der var en der kaldte mig: 'Se,
603 der er en kineser!' Og så blev jeg... Jeg syntes, de var så dumme: 'Jeg er kraftedme ikke fra Kina! Jeg er
604 fra Korea!' Der skulle jo altså ikke sætte mine ben igen. Der kom jeg ikke igen.

605 Mette: Nej, det var ikke den børnehaven, du skulle gå i.

606 Karen: Jeg har aldrig gået i børnehaven jo.

607 Mette: Nej, det er rigtigt.

608 Eva: Du nægtede.

609 Karen: Jeg nægtede den børnehaven, ja. Men det var jo... Det var et andet barn, der sagde det, så det har
610 jo mere bare været sådan en registrering af, at der er en, der ser anderledes ud, ikke?

611 Eva: Ja. Og børns univers er trods alt ikke så abstrakte, at de tænker: 'Korea, Kina...'

612 Karen: [Latter] Nej, det var bare mig, der lige... Ja. Nej, så jeg tror... Jeg tror mere... Altså, jeg tror for mig
613 selv i mine teenageår, har det fyldt meget mere, end det har fyldt for mine omgivelser. Altså, jeg tænkte
614 meget over sådan: 'Er der nogle jobs, som vil være svære for mig at få, fordi jeg har et anderledes ud-
615 seende, og fordi folk måske ville have fordomme?'

616 Mette: Nå, det har du tænkt?

617 Karen: Ja, det har jeg.

618 Eva: Men tror du ikke, det er fordi, du er vokset op i så lille en by, hvor I var så få. For jeg tænker, hvis
619 det var i København, så tror... Eller et andet miljø, hvor der var flere?

620 Karen: Det kan sagtens være. Det kan også godt være... Og tiden har jo også ændret sig meget, ikke? I
621 forhold til der, hvor man... I starten af 90'erne, ikke, fordi man kan sige på mit gymnasium, selvom det
622 var inde i Vollsmose, så var der jo stadigvæk kun... Jeg gik ikke klasse med nogle fra andre lande. Jeg
623 tror det var sådan noget en pige i min parallelklasse. Der var virkelig ikke særligt mange, der kom i
624 gymnasiet dengang af indvandre piger. Det tror jeg, der er nu. Altså, jeg tror det har ændret sig meget...
625 Jamen altså, jeg tror ikke, at jeg sådan tænkte at det ville være et stort problem, men jeg kan bare hu-
626 ske igennem mine teenageår... Jeg har aldrig brugt mit navn Lee. Det er jo først noget jeg er begyndt at
627 bruge efter, jeg er blevet voksen.

628 Mette: Ja, det er rigtigt.

629 Karen: [...] Og det var sådan en... Der kan jeg huske, at jeg tænkte over det der med at skulle sende en
630 jobansøgning, så hed jeg jo bare Karen Nielsen... Og så måtte man bare dukke op og være sådan "Sur-
631 prise!" [Latter]. Men jeg har aldrig haft følelsen af, at der var nogle der ville vælge mig fra på grund af
632 mit udseende.

633 Mette: Nej, jeg skulle lige til at spørge, hvad din konklusion var... Hvad nåede du frem til... At der var
634 nogle jobs, der var sværere at få...?

635 Karen: Nej, jeg det har været mere den der følelse af, at der var... Altså, jeg havde måske en frygt for, at
636 der var nogle der ville gøre det. Men jeg vidste det ikke. Og jeg tror også, det hang meget sammen med
637 sådan noget teenageusikkerhed og sådan noget, ikke? Jeg tror aldrig nogensinde jeg har oplevet... Alt-
638 så, jeg har aldrig tænkt at der var et job, jeg ikke havde fået på grund af mit udseende.

639 Eva: Men er det noget du har talt med din mor og far om, eller er det bare noget, du selv havde tænkt?

640 Karen: Nej, det er bare noget jeg selv har tænkt meget over dengang; sådan noget med jobansøgninger
641 og sådan noget. Og så har jeg da også tænkt over... Men nu er det så også, da jeg var på [navnet på et
642 skriftligt medie], der var det meget frie toner og sådan noget, og der kan jeg huske, at jeg nogle gange
643 talte med kolleger om, at: 'Ej, man kan altså ikke have en asiat som vært på det her program' for ek-
644 sempel.

645 Mette: Hvad?!

646 Karen: Jamen, det tror jeg heller ikke, man skal underkende - det er det! Når man sidder og vælger
647 værter til de forskellige... Der skal være noget, som folk kan... Som de kan spejle sig i og altså... Det er
648 ikke hvad som helst, du kan sætte... Altså...

649 Mette: Men det kan jo lige så godt være en, der sidder med piercinger i ansigtet...

650 Karen: Nej, jeg tænker det ikke som sådan en race...

651 Mette: Det er sådan noget spejling og noget.

652 Karen: Jeg talte faktisk med en... Hvad fanden var det... En der skulle være tilrettelægger på det der
653 XXX, hvor vi talte om, hvem der skulle være vært på det, og der talte vi bare om, at det på en eller an-
654 den måde ville være mærkeligt, hvis det var en asiat. Og jeg ved da godt, at jeg er lige så dansk og
655 kommer fra landet...

656 Eva: Det ville jeg ikke tænke på overhovedet!

657 Karen: [...] Men hele det der Morten Korch, som man søger i XXX, så må det bare godt være sådan en
658 blondine med...

659 Mette: [...] Med gummistøvler og rottehaler.

660 Karen: Ja! Ja! Det er bare for at karikere det helt, ikke? Men det tror jeg alligevel... Det tror jeg også, at
661 jeg selv ville tænke på, hvis jeg skulle sidde og vælge et cast til et eller andet, ikke?

662 Mette: Jamen det tror jeg, du har ret i. Netop, lige præcis det her med...

663 Karen: [...] Det vil jo ikke være fordi, jeg ikke kan lide den her race. Det ville jo være fordi, jamen du er
664 ikke et så godt cast i forhold til...

665 Mette: [...] Hvis nogle skal kunne identificere sig med det der foregår.

666 Karen: Jamen lige præcis, ikke? Det er lige som med XXX lige nu, der prøver vi jo også at tage dem...
667 Altså, vi vil helst ikke have at folk har alt for mange tatoveringer og ser alt for... Altså, sådan...

668 Mette: De skal ligne noget, som de fleste kan identificere sig med ude i det danske land.

669 Karen: Ja.

670 Eva: Så skal de da have mange tatoveringer, skal de ikke?

671 Karen: Jamen det har de jo også alle sammen. Vi vil gerne have en adopteret ung mor. Det kunne fan-
672 deme være fedt! [Latter]

673 I: Hvad er jeres holdning til adoption?

674 Karen: Ja, det ved jeg sgu ikke. Jeg har selv... For da jeg ikke kunne få børn, da var jeg meget sådan, at
675 jeg slet ikke kunne overskue, hvis jeg skulle adoptere. Jeg kunne slet ikke overskue tanken om, at jeg
676 ikke var biologisk forbundet med min mor, og jeg skulle have et barn, der heller ikke... Jeg var sådan, så
677 er vi overhovedet ikke en familie, så er vi bare en folk mennesker, der slet ikke har noget med hinan-
678 den at gøre.

679 Mette: Ej. [Latter]

680 Karen: Jamen sådan havde jeg det virkelig!

681 Mette: Det havde ændret meget - ja - fordi det er sådan lidt... Så skulle du da af alle, fordi du selv er
682 adopteret og ved...

683 Karen: [...] Ja. Det havde jeg det bare sådan, det kunne jeg... Jeg kunne slet ikke rumme, hvis jeg skulle
684 det der.

685 Mette: Nej.

686 Karen: Øh... Men nu hvor jeg har fået et barn, har jeg det faktisk ret anderledes, fordi nu har jeg prøvet
687 det, og jeg synes også at alle adopteret skal prøve at få et barn, hvis de ikke har et link til deres biologi-
688 ske forældre, fordi det betyder så meget! Det der med at se generne gå videre og lige pludselig have et
689 menneske i verden, hvor man kan kigge og tænke: 'Ej, hvor er det vildt! Den prik har du arvet!' Det er
690 sgu bare ret vildt, for selvom man kan sige med adoptivforældre, og man sådan hele tiden kan snakke
691 om arv og miljø, og hvad er hvad og sådan noget, ikke? Altså, lige pludselig har du bare et barn, hvor du
692 kan sige: Det her er bare 100 % arv', og det er bare... Det ved jeg ikke. Det tror jeg sgu bare er noget
693 grundlæggende i mennesker, at det har man sgu brug for.

694 Eva: Det tror jeg også. Det tror jeg simpelthen ikke, man kan sætte ord på, men det tror jeg. Og det er
695 ikke noget man opdager før man blive forælder.

696 Karen: Nej. Og det er bare virkelig alle forundt, især adopterede, tror jeg, jeg synes, ikke? Men nu hvor
697 jeg har prøvet det, så tænker jeg da også, at nu kunne jeg da godt adoptere en, fordi så fedt er det heller
698 ikke at være gravid altså... [Mette griner] Jamen det har jeg faktisk sagt i mange år, at jeg faktisk godt
699 kunne tænke mig at adoptere en 2-årige.

700 Mette: Ja.

701 Karen: [...] Fordi jeg ikke gider de der babyer [Latter], men nu vil min mand ikke. Altså, han ville... Han
702 var sådan fuldstændig inden...

703 Mette: [...] Ja, for han ville godt adoptere...

704 Karen: [...] Hvor jeg var sådan, at vi lige skulle prøve alt andet først, ikke? Nu vil han ikke, for han kan
705 slet ikke rumme det der med, at sådan en lille baby der, der har været hos nogle andre og hvor er det
706 forfærdeligt for dem, og det er synd og alt muligt, ikke? Så... Ja... Men jeg synes... Altså, min overordnede
707 holdning til adoption er, at jeg synes jo, det er rigtig godt det findes. Jeg synes på alle måder det er en
708 god ting, men jeg synes også, at man underkender lidt hvor stor en ting, det er. Det er ikke, at så fik du
709 nogle forældre, og så var det fuldstændig lige som var det dit eget barn, for det er det ikke. Altså... Og

710 det synes jeg har været tabu i mange år; at man ikke har turde at sige højt: 'Det er ikke det samme!' Det
711 handler ikke om, at jeg ikke elsker mine forældre som var de mine egne, men det er ikke mine foræl-
712 dre! Og det synes jeg er et tabu og i hvert fald i min familie, kan det være svært at snakke om, fordi det
713 er meget, meget følsomt for adoptivforældre, for jeg tror, adoptivforældre for evigt vil være bange for:
714 'Har jeg nu gjort det godt nok?' Det kan jeg i hvert fald mærke på min mor, det fylder så meget hos
715 hende. Det er min egen tolkning, for det ville hun aldrig nogensinde erkende, at det var. Men... Men det
716 gør det, og det er... Og det er også derfor, at der er mange hensyn på den måde... Jeg ville syntes det var
717 svært at skulle lede efter min biologiske mor, fordi jeg tror, det ville ødelægge min mor - adoptivmor.
718 Altså, jeg tror simpelthen det ville være så svært for hende. Tænk, hvis jeg fandt en jeg bedre ville kun-
719 ne lide end hende. Og så fordi... Jeg kan jo godt følge, fordi som biologisk forælder... Ej altså, man er
720 bange for, man fejler. Eller man er bange for, at man ødelægger...

721 Eva: [...] Jo jo. Det skulle jeg lige til at sige, da du sagde, at din mor tænkte... Så tænker vi det jo også.

722 Karen: Ja, det gør vi jo alle sammen! Ej tænk nu... Med Charles lige for tiden; han har det svært i skolen,
723 og træffer vi nu det rigtige valg, vælger vi nu den rigtige skole og sådan noget, ikke? Altså, hvis det så
724 ikke engang var mit eget barn, hvor jeg ikke havde andre muligheder... Altså, det er jo ikke sådan noget
725 med, at det også kan være, at Charles kan vokse op ovre hos dig i stedet for. Der var jo ikke andre mu-
726 ligheder... Altså, så tror jeg måske jeg kunne blive endnu mere bange for sådan "Ej, hvad nu hvis han
727 kommer, når han bliver voksenalderen og..."

728 Eva: Men Karen, er du sikker på, at din mor tænker sådan? Sådan tror jeg slet ikke min søster, hun
729 tænker!

730 Karen: Nej...

731 Eva: Altså, men nu er det måske også lidt ekstraordinært for hende, fordi hun jo rent faktisk har et
732 adoptivbarn og et biologisk barn.

733 Karen: Det tror jeg det har, for hun ville jo helt ærligt kunne sige: 'Jeg kan mærke, at der ikke er for-
734 skel!' Min mor ved jo i princippet ikke 'Hvad nu hvis...'

735 Eva: Men prøv og tænk på hvor forskellige dig og Lea er. I er opdraget på fuldstændig samme måde.
736 Altså, og ikke for noget, men når du kigger på mine større søskende nu - nu kender du dem jo mest
737 gennem mig, kan man sige, altså, hvad jeg fortæller om dem - vi er jo også så forskellige!

738 Karen: Det er ikke så meget det jeg tænker på. Jeg tænker mere på den der frygt for, at man som mor
739 ville... Eller ens barn ikke synes, at man har gjort det godt nok.

740 Eva: Men den frygt, tror jeg, alle har!

741 Mette: Ja, det tror jeg også.

742 Karen: Ja, men jeg tror bare på en eller anden måde...

743 Mette: [...] At den bliver forstærket, hvis man går ud og leder efter en ny mor.

744 Karen: Ja, fordi den er større fordi der er en potentiel mulighed for, at jeg kunne finde en, jeg ville sy-
745 nes ville være bedre end min mor. Altså, jeg ved jo godt, at Charles ikke vil kunne finde nogen, der var
746 bedre end mig. Altså, for jeg er jo hans mor... Hvis vi var to mødre...

747 Mette: Det er jo så det.

748 Karen: [...] Det er jo det, der også nogle gange kommer på spil, når der kommer en pap mor. Tænk, hvis
749 dine børn lige pludselig bedre kunne lide Lotte end dig.

750 Mette: Præcis! Det tænkte jeg faktisk på, da du sagde det... At...

751 Karen: [...] I bund og grund ved du, at det er mig, der er moderen, men i teorien... Hvad nu hvis...

752 Mette: Ja, det kunne der godt.

753 Karen: [...] Og ungerne så siger: 'Okay, vi kunne egentlig bedre lide at være hjemme hos Lotte', så ville
754 du jo også krepere altså.

755 Mette: Præcis! Og jeg tænker også, at sådan forholder det sig i hvert fald ikke lige nu men tænk nu, når
756 de bliver teenagere, og jeg måske bliver den værste i verden, fordi mor-datter-forholdet bare, og de
757 tænker: 'Ved du hvad? Vi skrider ud til Lotte, hun kan bedre...'

758 Karen: [...] Hun kan meget bedre rumme os. Ja.

759 Mette: [...] Så tror jeg også, jeg ville ædes op indvendigt, ikke?

760 Karen: Det er jo det! Og der kan man jo sige, at den findes jo ikke for mig og Charles, men den findes
761 jo... Den findes jo potentielt... De ville jo aldrig... Vi kan jo godt fornuftigt sige, at det ikke kommer til at
762 ske, fordi det er min mor, der har opfostret mig...

763 Mette: [...] Og I sidder i hver sin ende af verden...

764 Karen: [...] Ja, og man vil jo aldrig møde et fremmed menneske og lige pludselig få den relation, men det
765 er tanker... Altså, det er rationelt... Men følelsesmæssigt... Der tror jeg... Uden man sådan på en eller
766 anden måde kan...

767 Mette: [...] Det er rigtigt. Det kan jeg godt se. Så kan man tale det ned og måske have det bedre med det
768 i perioder og så pludselig...

769 Karen: [...] Men det synes jeg i hvert fald er sådan et dilemma, som fylder meget hos mig. Altså, hvis
770 jeg... Det er faktisk... Jeg tror dét og så det med hvilken relation skulle man have bagefter, hvis man
771 fandt sin biologiske mor - det er de to ting, der har afholdt mig fra at gøre det.

772 Mette: Ja.

773 Eva: Jeg er slet ikke sikker på, at din mor vil være enig, hvis du talte med hende om det der.

774 Karen: Jeg tror ikke hun ville erkende det faktisk.

775 Eva: [...] Fordi jeg tror at... Altså, ikke for noget Karen, men du må have tillid til at tro på, at din mor vil
776 kunne forstå, at du har lyst til at se din biologiske rødder, hvis du opsøger...

777 Karen: Det tror jeg også godt kun vil. Hun ville også sige til mig, at selvfølgelig skal du gøre det, og selv-
778 følgelig vil hun støtte mig i det, men jeg tror følelsesmæssigt ville hun være dødsensangst for, at jeg
779 fandt et eller andet, som jeg ville synes var mere spændende eller mere fantastisk. Eller kunne få en
780 bedre relation eller et eller andet.

781 Mette: Og det tror jeg er en helt naturlig reaktion, som du siger.

782 Karen: Ja, det er helt fair hun har det sådan!

783 Mette: Ja, at man vil sidde med en eller anden frygt. Tænk nu hvis...

784 Karen: [...] Eller... Eller... Hvis jeg ikke engang ville kunne lide dem bedre, men tænk nu hvis jeg fandt et
785 eller andet, hvor jeg ville føle, at nu var jeg kommet hjem.

786 Mette: Ja.

787 Karen: [...] 'Jeg elsker dig stadigvæk, men her er bare...'

788 Mette: [...] Et særligt bånd, som...

789 Karen: [...] Eller at hun er fuldstændig lige som mig...

790 Eva: Men det ville være naturligt, kan man sige, fordi der er jo netop noget... Og det er jo det, når man
791 ser det der - det er meget lang tid siden, jeg har set det - "Forsvundne danskere", som går lige nu. Altså,
792 hvor man kan se nogle, der møder deres forældre, ikke? Hvor man kan nikke genkendende til nogle
793 ting, men man hører jo også at de siger: 'Ja, nu kan jeg se det er min far. Jeg kan se hvor jeg ligner ham',
794 eller de taler på samme måde eller...

795 Karen: [...] Ja. Prøv og forestil jer det scenarie, hvis jeg kommer over til Korea og finder en kvinde, der
796 fuldstændig ligner mig, og hun er også journalist, og jeg vil tænke, at det er der, det kommer fra; 'Gud,
797 hvor er det fedt' og 'Ej...'

798 Eva: [...] Men Karen, du har kendt din mor i...

799 Karen: [...] Det ved jeg godt! Det vil aldrig nogensinde ændre noget for mine følelser... Men det er den
800 der lillebitte nagen; 'Ah, hvad nu hvis hun synes...' Det er ikke rationelt - det ved jeg godt.

801 Mette: Nej. Ja, så tænker du, at tænk hvis du nu begynder at bruge den her nye kvinde...

802 Karen: [...] Til at spare med fagligt eller hvad fanden ved jeg?

803 Mette: [...] Ja præcis, ikke? I...

804 Karen: [...] Som jeg aldrig vil kunne gøre med min mor, eller hvad ved jeg?

805 Mette: Ja. Men ved du hvorfor dine forældre egentlig valgte, at I skulle til Korea i sin tid? Jamen, fordi
806 det har de jo gjort...

807 Karen: Det har de egentlig altid gerne ville. Det var egentlig mig, der ikke ville det.

808 Mette: Ja

809 Karen: Øhm... Og jeg tror også, de er åbne. Altså, min mor vil også helt vildt gerne være åben for det,
810 men hun har bare rigtig svært ved de der følelser omkring det, og hun har svært ved, tror jeg, at være i
811 de følelser, fordi dengang vi skulle på det der børnehjem, der sagde jeg til hende: 'Hvis du får... Hvis du
812 synes det bliver mærkeligt, eller hvis du på nogen måde får en eller anden form for reaktion, når vi
813 skal ud på det der børnehjem', for jeg ved ikke om jeg kunne gøre det, så siger jeg: 'Det er vigtigt du
814 siger det. Jeg synes det er vigtigt, vi kan snakke om det', var hun bare sådan: 'Hvad mener du?! Det gør
815 jeg ikke!' Og så siger jeg... Altså, prøvede at forklare hende, at prøv lige... Det kan da godt være. Man ved
816 ikke. Prøv og hør, hvis jeg kom ud til et børnehjem, hvor mit barn havde været i tre måneder, så kunne
817 jeg sgu da godt blive helt... Begynde at tude ved tanken om, at de havde været der i stedet for hjemme
818 hos mig, altså... 'Jamen, hvorfor skulle jeg gøre det?! Hvorfor skulle jeg have nogle problemer med
819 det?!' - Altså, hun var sådan helt i forsvar, og det endte jo med hun sad og stortuede og sagde: 'Jeg har
820 det overhovedet ikke svært med noget!' Hvor jeg har det sådan lidt: 'Ja, tydeligvis...' [Latter].

821 Eva: [...] 'Jeps, helt tydeligt, mor!'

822 Karen: Jamen det er bare det jeg mener... Altså, sådan... Det er et emne der er svært at snakke om, for
823 der er helt klart nogle følelser, fordi ellers ville man jo bare sige: 'Ja ja, det skal jeg nok, ikke?' Man
824 ville jo ikke begynde at sige: 'Uhhhh!'

825 I: Hvorfor ville du ikke til Korea?

826 Karen: Som yngre? Jeg tror jeg havde meget sådan fornægtelse... Det havde ikke noget med mig at gøre;
827 det kan jeg overhovedet ikke forholde mig til. Jeg føler mig som en dansker punktum! Så det kunne jeg
828 slet ikke... Det var som om, hvis jeg skulle åbne... Hvis jeg skulle ville til Korea, så skulle jeg jo erkende,
829 at jeg var derfra og var anderledes og alt muligt. Jeg tror bare i mine teenageår var det bare for mig
830 altafgørende, at jeg var ligesom alle andre. Det var der jo slet ikke nogle, der skulle komme og sige, at
831 jeg ikke var - ligesom en almindelig dansker, for jeg følte mig meget dansk, ikke? Og så tror jeg bare, at
832 tanken om at man bliver lidt ældre, og jeg ville jo selv gerne have børn, så begyndte man at være sådan
833 lidt mere 'Nå ja. Jeg var faktisk måske også derfra, og det kunne da godt være, at det havde noget med
834 mig at gøre Korea'. [Latter]

835 Mette: [...] 'Det kunne godt være, at jeg skulle prøve at forholde mig lidt til det'.

836 Karen: Ja. Så jeg tror egentlig at det handler rigtig meget om, at jeg ikke ville forholde mig til det, da jeg
837 var teenager... Det var sådan stille og roligt, tror jeg, sådan i starten af 20'erne, så begyndte det sådan
838 lidt at være: 'Nå ja. Okay. Jeg var faktisk derfra'.

839 Eva: Der er en ting, jeg kan huske meget tydeligt, som du fortalte, da I kom hjem. Det var at Michael
840 havde sagt, at det var utroligt svært at finde dig, da I var dernede, for lige pludselig lignede du alle de
841 andre. Herhjemme er det mere sådan: 'Hvor er Karen?' - 'Nååå... Ja. Der var hun'. Men dernede der var
842 det bare sådan lidt, for pludseligt så var det en nål i en høststak [Latter].

843 Karen: Jeg gik til frisøren derover. En kæmpe frisørsalon; jeg tror der var sådan noget plads til 50 kun-
844 der eller sådan noget, og så får man jo det der slæb på, så man jo ikke ved... Alle sidder jo med et sort
845 slæb på, ikke, og så den der lange række af mennesker..." [Latter].

846 Mette: [...] Med samme hår [Latter].

847 Karen: Jeg vil så sige, jeg har aldrig følt mig mere fremmed, end da jeg var i Korea. Har du været i Ko-
848 rea?

849 I: Ja.

850 Karen: Ja. Det der med at man lige pludselig ligner alle mulige andre, og man føler sig overhovedet ikke
851 hjemme, og man føler sig helt sådan... De kigger på én eller snakker til én...

852 Eva: [...] De tænker... De tror...

853 Karen: [...] Ja, og jeg føler mig helt fremmed.

854 Eva: Ja.

855 Mette: Ja, det må være mærkeligt, ikke?

856 Karen: Det er så mærkeligt!

857 Mette: Ja. Den der med, fordi et eller andet sted så burde det jo være sådan: 'Nå, nu er jeg hjemme; at
858 der er noget genkendelighed eller..'

859 Karen: [...] Ja.

860 Mette: [...] Og så er det bare, som du siger: 'Jeg forstår ikke engang det sprog I taler'.

861 Karen: Mm. Og hele deres kultur er anderledes, så hele den der måde at kvinder er på derover og så-
862 dan noget og hele deres kultur er jo sådan meget høflig og lidt underdanig, synes jeg jo.

863 Mette: Ja.

864 Karen: Så tænker jeg: 'Gud... Tænk, hvis det var mig det der'.

865 Mette: Ja.

866 Karen: Men det er jo også sjovt, for man forestiller sig jo: 'Gud, hvordan ville jeg være, hvis jeg var vok-
867 set op derovre', ikke? Så kunne det være man bare havde været helt...

868 Eva: Ja.

869 Karen: [...] Havde gået derhjemme og vasket gulvet [Latter].

870 Mette: Uden at være fordomsfuld eller noget [Latter].

871 Karen: Ej, der er også mange der har karriere derovre.

872 Eva: Det ville du have, hvis du havde boet derovre, Karen.

873 Karen: Tror du det?

874 Eva: Trust me - ja [Latter].

875 I: Jeg har endnu en øvelse til jer. Og... Så vil jeg gerne have jer til at forholde jer til race.

876 Mette: Ja. Race... Hm...

877 Karen: Okay...

878 Eva: Ja, det er jeg også...

879 Karen: Der er jeg lidt blank.

880 Eva: Altså, hvad tænker du, når du tænker race?

881 I: Hvad tænker du?

882 Mette: Ja, hvad tænker du? [Latter]

883 Eva: Det ved jeg faktisk ikke.

884 Karen: Eva vil helst ikke svare forkert.

885 Eva: Jamen sådan er jeg. Du kender mig jo, Karen. Det er jo det der er så dejligt ved at være veninder,
886 ikke?

887 Karen: Ja...

888 Eva: Mette, det er sindssygt stressende, at du bare sidder og knalder de der af [Latter].

889 Karen: Det er meget sjovt, for det er sådan nogle ting man normalt... Altså, at man ikke normalt snak-
890 ker så systematisk om.

891 Mette: Nej, det er rigtigt; at man skal kredse om det samme emne.

892 Karen: Ja ja, og at man også lige skal tænke: 'Hvad synes jeg egentlig om det?'

893 Mette: Ja. Ja.

894 Eva: Der starter bare sådan en brain storming oppe i mit hoved, som jeg ikke ved, om jeg kan hive
895 ned...

896 Mette: Bare skriv! Det er jo lige meget.

897 Eva: Ja.

898 [Der er stille, mens informanter skriver]

899 Mette: Nå, der er nogle af de samme; du har også skrevet "integration".

900 Eva: Nå, har du også det? Har Karen også det?

901 Karen: Nej. Jeg har skrevet...

902 Eva: Nå... Det tror jeg var det jeg mente, da jeg skrev "sort og hvid".

903 Karen: Mm...

904 Mette: Det er i hvert fald svært at tale om race nu uden at tale om religion, ikke?

905 Karen: Mm...

906 Mette: [...] Tænkte jeg. Og det er bundet sådan lidt op på det her med at være "anderledes" på den ene
907 eller den anden måde, ikke?

908 Karen: Jeg skulle også til at sige...

909 Eva: Nå, jeg... Ja...

910 Karen: Ja, det kan være begge steder, ikke? Fordi der er det der med "diskrimination" ... Det var i hvert
911 fald... Måske kan vi sætte den sammen med... Det var jo det han kæmpede imod...

912 Eva: Ja.

913 Karen: Og "konfliktfyldt"... Ja okay, men det er svært, fordi det hænger også lidt sammen...

914 Mette: Og det er faktisk også mere på sådan en... Et personligt plan eller hvad skal man sige i forhold
915 til, at mine børn går på Peder Lykke Skolen - der går mange børn af anden etnisk baggrund. Jeg har...
916 De har som sagt lige haft fødselsdag, og der er nogle hensyn i forhold til den mad der bliver serveret og
917 sådan noget. Nu har jeg lige været på Bonholm, og der som sagt...

918 Eva: [...] Der er kun Neger Rikke [Karen griner]...

919 Mette: Ej, men lige præcis. Det er der, vi er, ikke? Og så sad jeg bare over den der påskefrokost og hav-
920 de sådan en diskussion med min far, som jo bare er... Uoplyst altså. Ikke? Og han sad og hidsede sig op
921 over, at jeg skulle tage hensyn til... Og hvorfor jeg ikke bare kunne servere svinekød og...

922 Eva: [...] Jamen prøv og hør, hvis de var danskere og var vegetarer...

923 Mette: [...] Jamen præcis! Det var da også det, jeg sagde til ham! Jeg sagde til ham: 'Prøv og hør her. Du
924 har din søster siddende lige ved siden af dig, og hun kan ikke tåle ærter på dåse. Og derfor har du da
925 valgt ikke at putte ærter fra dåse ned i tarteletfyldet, ikke?' Jeg kunne overhovedet ikke... Det kunne
926 han slet ikke se... Det var noget helt andet. Men man tager da hensyn til de mennesker, som man invite-
927 rer ind i sit hjem.

928 Eva: Ja.

929 Karen: For mig er der jo stor forskel på det der, du siger... Det synes jeg jo er kultur. Det synes jeg jo
930 ikke er race, for det er jo ikke på grund af, at de er en anden race. Det er jo fordi de kommer fra en an-
931 den kultur.

932 Mette: Ja! Og der er vi jo også ovre i det her, ikke?

933 Karen: For mig er det bare to rigtig forskellige ting, fordi for mig er det der med, når man snakker race,
934 racisme, der er det der med ikke at ville have nogle, bare fordi de er en bestemt race. Så er det sgu
935 lige meget... For du kan jo godt have en neger, der har... Lever fuldstændig ligesom dig og sådan noget,
936 og så er der jo ingen problemer.

937 Mette: Nej...

938 Karen: [...] Så det er jo ikke racen i sig selv. Det er en anderledes kultur, der gør, at man har de der
939 sammenstød...

940 Mette: Præcis! Og så er det frygt. Frygt for det ukendte!

941 Karen: Men det er rigtigt; det bliver jo tit blandet sammen, fordi når man... Så siger man med det der:
942 'Det er en racist!', men det er det jo ikke... I virkeligheden så mangler der et ord for at være sådan noget
943 kultur racist. Altså sådan... At synes at folk er mindre værd, fordi de har en anden kultur...

944 Mette: [...] Jamen og så være uoplyst! Altså, for det hænger simpelthen sammen med, at de bor i sådan
945 et lukket og afgrænset samfund, så de kender kun forsiden af Ekstra Bladet.

946 Karen: Ja. Så det er jo frygt i virkeligheden: 'Hvad er det for noget?'

947 Mette: Ja. De sidder og siger: 'Nu kommer de alle sammen, og de overtager vores samfund'... Og jeg
948 tænker bare: 'Sagde du lige det?'

949 Eva: Det er lige så snart noget er anderledes...

950 Karen: [...] Jeg tror det bunder i, lige nøjagtig som du siger, frygten for at de overtager, fordi hvis ikke
951 det var nogen trussel, så kunne vi jo være ligeglade. Så kunne de ligge og fedte rundt i deres eget...

952 Mette: Ja. Det er helt klart en eller anden frygt, der ligger i...

953 Karen: Ja.

954 Mette: Det er der ingen tvivl om.

955 Karen: Jeg tror også, at det er det der gør... 'Uhh... Det skal gå væk', og "Hvad kan der ske, hvis det er...?"

956 Mette: Øhm...

957 Karen: Men det er rigtigt; race bliver i dag bundet helt vildt sammen med de der kultursammenstød
958 og... Ja.

959 Eva: Og religion.

960 Karen: Ja.

961 Mette: Hvad har du skrevet her?

962 Karen: Jamen for mig der er race meget sådan - hvad skal man sige? - sådan meget faktuel ting. Altså,
963 det der med... Altså, at man bare... For det er jo... På grund af det her, synes jeg også nogle gange, at det
964 bliver tabu at tale om race. Altså, er det ikke godt at anerkende og sige: 'Jamen der er forskellige racer i

965 vores samfund, og at man har forskellige gener...' Nu ved jeg ikke... Jeg er ikke ekspert. Altså, jeg er an-
966 derledes sat sammen end dit DNA, ikke, og man ved jo også, og det er formentlig en kombination at
967 både kost og levestil og alt muligt, at... Asiater har måske mere et eller andet eller nogle... Der er mere
968 kræft i Vesteuropa end der er i Sydafrika, eller hvad fanden ved jeg. Altså, der er jo også nogle race-
969 mæssige ting, der gør, at vi er forskellige. Og det er ligesom også næsten blevet tabu og sige, at...

970 Mette: [...] At der er forskel.

971 Karen: [...] De har en større diller eller... [Latter] Hvad ved jeg, ikke?

972 Eva: [...] De lever længere...

973 Karen: Jo! Hvor jeg synes det er meget sådan den der genetik. Altså, jeg tror også der er lavet undersø-
974 gelser på sådan noget med, at forskellige racer også kan dufte forskelligt...

975 Eva: Nååå...

976 Karen: [...] Og det er garanteret kommet af at man spiser... Det tror jeg... Og jeg synes altså også... Asia-
977 tere sveder ikke lige så meget, fordi vi har nogle andre svedkirtler...

978 Eva: I har heller ikke lige så meget hår.

979 Karen: Nej, heller ikke...

980 Eva: [...] Altså, på kroppen.

981 Karen: Jamen det er det jeg mener. Lige præcis.

982 Mette: Men til gengæld har I masser hår på hovedet!

983 Eva: Mega uretfærdigt.

984 Karen: [...] Det tænker jeg rigtig meget; det der med gener. At der egentlig bare er enormt stor forskel,
985 og det egentlig bare er fint altså.

986 Mette: Ja. Ja. [Karen griner].

987 Karen: Og så skrev jeg 'spejling', for jeg tror også, der er noget med at man på en eller anden måde bli-
988 ver tiltrukket... Altså, jeg ved godt, at der nogle specifikt er tiltrukket af - særligt af nogle racer end an-
989 dre - men at man på en eller anden måde også bliver enormt tiltrukket af, hvad der spejler én selv.
990 Altså, der hvor du kan genkende dig selv i noget, ikke? Altså... Det tror jeg altså også har noget at sige
991 på en eller anden måde.

992 Eva: Ja.

993 Karen: Og jeg kan huske, at jeg engang læste en undersøgelse, og man mener faktisk at asiatiske adop-
994 tivbørn bliver bedre... Altså, bliver mindre mobbet og bedre integreret og sådan noget der i det hele
995 taget, fordi vi minder mere om den europæiske race end for eksempel negere gør.

996 Eva: Ja.

997 Karen: Fordi det er bare det mørkere, og vi er jo alligevel lidt mere blege og sådan, ikke?

998 Mette: Ja.

999 Karen: [...] Så selvom vi har nogle anderledes træk, så...

1000 Eva: [...] Jamen I er mere...

1001 Karen: Ja.

1002 Karen: Og derudover kommer selvfølgelig det kulturelle i, at man jo så opfører sig som en dansker,
1003 ikke? Men... Og så er der også hele fortælling om, at asiater er sådan nogle arbejdssomme nogle, der
1004 kommer og...

1005 Mette: [...] Ja, det skulle jeg også til at sige, det tror jeg også hænger sammen...

1006 Karen: [...] Jamen altså du ved... Der er alle de der forskellige fordomme, som kommer oveni, men jeg
1007 tror også, at det har noget at gøre med sådan... Hvor forskellige ser du ud i forhold til andre, ikke, hvor
1008 nemt det ligesom er at opsøge folk og kunne sige: 'Nå ja, vi to kunne måske godt have noget tilfælles',
1009 ikke?

1010 Mette: Jamen det tror jeg også.

1011 Eva: Ja...

1012 Mette: Men der er vi... Jeg tænker... Ja, der er forskel på at bo i København og bo i provinsen, og der er...

1013 Karen: Ja, er du sindssygt - ja. Ja, min mor kalder konsekvent folk fra andre lande, når hun er i Køben-
1014 havn, for fremmedarbejdere.

1015 Mette: Ja.

1016 Karen: 'Prøv og se den fremmedarbejder derovre!' Det er jo sådan noget fra 70'erne, hvor man fik en
1017 masse tyrkere op for at arbejde, fordi der var så meget arbejdsmangel, ikke, i Danmark. 'Ej, der er så
1018 mange fremmedarbejdere ude på Nørrebro - vi kan ikke have det'.

1019 Eva: Det er sjovt altså.

1020 Karen: Ja.

1021 Mette: Men det bliver spændende at se, hvordan vores børn kommer til at vokse op i hele det her mul-
1022 tikulturelle...

1023 Karen: [...] Jeg kan i hvert fald... Kan I ikke det? Altså, Charles - det har aldrig nogensinde været... Jeg
1024 har aldrig nogensinde hørt: 'Ej, han ser også anderledes ud...'

1025 Mette: Nej.

1026 Karen: Aldrig! Og det er sådan med, at han nogle gange kan sige: 'Det er da også strengt, fordi han tror
1027 jeg bare på Allah, og derfor må han ikke få svinekød'. Det er mere sådan noget...

1028 Eva: Lea kender ikke nogle muslimer, men det er fordi hun går på en katolsk skole, og der er ikke nogle
1029 muslimer, så hun har ikke stiftet bekendtskab med det der endnu med, at man ikke må spise svinekød.
1030 Vi har talt om det, fordi hun har spurgt, hvorfor de har tørklæde på, eller de går med de der, hvor man
1031 er helt lukket af, ikke? Ninjaerne. 'Jamen, det er fordi de tror på Muhammed i stedet for Gud' eller Al-
1032 lah, som hun siger. 'Jamen, det er jo så deres Gud'. Altså...

1033 Karen: Ja.

1034 Mette: Ja, så bliver det også forvirrende, ikke?

1035 Eva: Og meget abstrakt.

1036 Mette: Ja.

1037 Eva: I forvejen kæmper hun lidt med protestanter og kato... 'Jamen, de er jo kristne begge to, skat'. For
1038 hende er det meget abstrakt, og det kan jeg sådan set godt forstå altså.

1039 I: Du sagde, at i forhold til gener er det et faktum, og at det måske også er et tabu. Og så var det interes-
1040 sant, at I også talte om, at det med jeres børns generation måske... At det slet ikke fylder. Hvad tænker I
1041 om det? Er tabu et godt eller positivt ladet i den her sammenhæng?

1042 Karen: Ja, det er godt at børnene får et andet forhold til det. Det synes jeg helt sikkert.

1043 Mette: Bestemt! Altså... Og en helt anden viden om... Og allerede nu at de fra barns ben bliver lukket ind
1044 i de her hjem, som vi jo aldrig nogensinde er kommet i. Men der er da også nogle udfordringer i, synes
1045 jeg, nu det her med ovre på skolen... Altså... At nogle... At de muslimske familier for eksempel engagerer
1046 sig markant mindre...

1047 Karen: Ja, det gør de jo tit.

1048 Mette: Præcis! Og det er da en udfordringer, at få sådan en klasse til at fungere, når man... Og ofte så er
1049 det sådan noget med, at så må deres børn godt deltage, men de deltager ikke selv, Og det er jo ofte når
1050 man holder et trivselsarrangement eller et eller andet...

1051 Karen: [...] Så er det for hele...

1052 Mette: [...] Så er det for hele... Så er det ikke for... Altså, 'Nu kan du komme og sætte dit barn af'...

1053 Karen: Men tror du ikke... Hvis man så skal snakke om vores børn - det er en udfordringer at få det til
1054 at fungere - men for vores børn... Jeg tror så de generationer, når de får børn, de vil fatte: 'Hey, det er
1055 faktisk vigtigt, at jeg kommer i folkeskolen' eller 'Det forventes af mig' eller et eller andet.

1056 Mette: Jo.

1057 Karen: [...] 'Jeg kan huske, at min far kom aldrig', og derfor vil Muhammed komme, når han får børn.

1058 Mette: Ja! Og der er det jo vigtigt også at huske på hele den her kulturelle forskel i... Jeg havde lege-
1059 gruppen med hjemme fra Pils klasse, og der skulle Ibrahim med hjem og lege, og jeg kunne ikke kom-
1060 me i kontakt med Ibrahims forældre, og klasselæreren havde så ringet og snakket med Ibrahims far,
1061 som havde fået min... Jeg havde skrevet noget på Forældreintra, sendt SMS og alt det her... Det er jo det
1062 der med, hvor insisterende skal man være? Hvornår overskrider man folks grænser?

1063 Karen: [...] Det er netop...

1064 Mette: [...] Det er meget svært at vurdere, og jeg havde besluttet mig for, at jeg i hvert fald ikke ville
1065 ringe, fordi der må være en grund til, at de ikke vælger at svare. Og han havde været meget ærlig, og
1066 han havde så sagt: 'Jamen, jeg ved ikke hvad en legegruppe er'. Nej. Altså, 'Hvordan skal jeg sende mit
1067 barn hen til noget...' Hvor det bare er sådan lidt... Ja selvfølgelig! Ikke? Altså.

1068 Eva: Men hvorfor selvfølgelig?

1069 Karen: Jamen, hvor skulle han vide det fra?

1070 Mette: Hvor skulle faderen vide det fra?

1071 Eva: Hvor skulle vi andre vide det fra?

1072 Karen: Jeg vidste det sgu heller ikke. Jeg har også måtte spørge: 'Hvad går det ud på?'

1073 Eva: Jeg tænker - ikke for noget - men det handler jo om, at man gør en aktiv indsats som forælder...

1074 Mette: Men der kan være noget sprogbarriere og sådan noget...

1075 Karen: [...] Plus at det kan også være rigtig svært, hvis der er så mange ting man skal forholde sig til,
1076 hvis du ikke kan sproget særligt godt, ikke?

1077 Mette: Jo.

1078 Karen: [...] Og så ved man ikke: 'Åh, det burde jeg vide - jeg føler mig helt dum' og alt muligt, ikke?

1079 Mette: Præcis.

1080 Karen: [...] Men jeg nemlig... Jeg havde en sjov oplevelse også med en fra Charles' klasse. Vi skulle holde
1081 fødselsdag, og det var sådan noget over-hensyn, ikke? Hvor hun havde sagt - jeg vidste jo godt de var
1082 muslimer, for hun gik med tørklæde, moderen - og så siger hun sådan: 'Ej men...' - nu kan jeg ikke hu-
1083 ske hvad drengen hedder - '... Han er jo vegetar, så han kan ikke få...' Så sagde jeg: 'Det er ikke noget
1084 problem! Jeg skal sagtens lave pizza uden kød på'. - 'Nå. Jamen tusinde tak' og sådan noget der... Og så
1085 ville hun også selv tage en slikpose med, fordi han jo ikke må få gelatine...

1086 Eva: Nååå ja.

1087 Karen: 'Det behøver du ikke! Jeg vil gerne købe en slikpose til ham uden gelatine i. Det er ikke noget
1088 problem for mig'.

1089 Eva: Nej.

1090 Karen: Det vil jeg gerne gøre, for ligesom du siger, kom der en ægte vegetar ville jeg også sørge for de
1091 ting der, ikke?

1092 Eva: Præcis.

1093 Karen: Og så kom hun med det slik der, og så endte det faktisk med at blive et problem for de der
1094 drenge, fordi hvorfor...

1095 Eva: [...] Hvorfor skulle han have noget særligt...

1096 Karen: [...] Fordi hans slikpose var større. Jeg havde været lidt fedtet med det. Og det var bare sådan en
1097 lille ting, og så til næste fødselsdag, der skrev jeg bare til hende: 'Prøv og hør, jeg skal nok sørge for at
1098 få lavet nogle slikposer til dem alle sammen uden gelatine i'. Og så skrev hun: 'Neeej og tusinde tak og
1099 hvor er det sødt af dig!' Du ved, hun havde ikke kunne lide at spørge mig...

1100 Eva: Nej.

1101 Karen: Men jeg var sådan: 'Spørg mig endelig, for jeg vil så gerne vide hvad det er for nogle hensyn!'
1102 Ligesom hvis der er en der ikke kan tåle æg eller... Eller kernemælk eller hvad fanden ved jeg. Sådan
1103 noget, ikke?

1104 Eva: Ja.

1105 Karen: Og det var bare sådan en over... Fordi, du ved, hun kunne ikke lide at spørge mig, og jeg ville
1106 helt vildt gerne tage hensyn og så bliver det bare sådan... Hun er heldigvis en der kommer meget på
1107 skolen, og man kan snakke meget... Mega, mega sød familie, ikke? Altså...

1108 Eva: Der kan man så sige, at hun er rimelig heldig, for jeg ville ikke ane hvad jeg skulle købe af slik, hvis
1109 der ikke måtte være gelatine i altså.

1110 Karen: Nej. Men hvis du går ned i Kvickly og ser på deres bland-selv-slik-sortiment, så alle dem hvor
1111 der ikke er gelatine i, der står 'gelatinefri' på. Så det er simpelthen så nemt.

1112 Eva: Fantastisk. Ej, det vidste jeg ikke. Så ville jeg have købt sådan noget mandler og sådan noget.

1113 Karen: Og der vil jeg så også bare sige, at der burde det jo også bare være sådan, at hvis man ikke vid-
1114 ste det så kunne man bare spørge og sige: "Hvor køber du egentlig det der slik henne?" Det er jo ikke
1115 fordi jeg har en eller anden religion om, at han skal have gelatine i. Jeg synes da også det er klamt. Hvis
1116 han kan få noget uden, så er det da fint altså...

1117 Mette: Jamen jeg gjorde bare... Og det var sjovt for der var mange muslimer med til fødselsdagen, og
1118 der var ikke nogle der spurgte om, hvad der bliver serveret eller... Så jeg har indtryk af at de faktisk
1119 også har et ret afslappet forhold til det...

1120 Eva: Det har jeg også.

1121 Mette: [...] Og jeg kunne se at nogle af børnene, at de gerne ville have kyllingepizza eller vegetar, og så
1122 ville de godt lige have et stykke med peperoni. Og der var jeg sådan lidt, at jamen så gav jeg dem det.

1123 Karen: Nu er de også så store at det må de selv...

1124 Mette: Ja, det er det.

1125 Eva: Men det synes jeg i højere grad at man oplever. Det der med, at hvad jeg ikke ved, har jeg ikke
1126 ondt af.

1127 Karen: Ja. Men jeg vil sige, det var også kun den eneste vi har haft, både fritidshjem og skole, hvor mor
1128 gik med tørklæde. Vi har også haft andre muslimer, hvor moderen ikke gik med tørklæde, så de er jo
1129 ikke gået op i det på samme måde.

1130 Eva: Nej.

1131 Mette: Præcis.

1132 I: Det sidste spørgsmål det går på, om I har haft nogle fælles oplevelser eller erfaringer med at du, Ka-
1133 ren, er blevet mødt med at du ser anderledes ud? Og det kan både være at I selv har gjort det eller an-
1134 dre har gjort det bevidst eller ubevidst - sagt et eller andet som var møntet på, at du er koreaner?

1135 Karen: Hmm...

1136 Eva: Nej.

1137 Karen: Vi har snakket om det der med rynker.

1138 Eva: Nå ja. Det har vi talt om... Og det med hår altså...

1139 Karen: Ja [Latter]. At asiaterne ikke har så mange rynker, for vi er ved at nå den alder hvor... Det får
1140 man.

1141 Eva: Ja.

1142 Mette: [...] Hvor det bliver problematisk for nogle af os [Karen og Mette griner].

1143 Karen: Ja. Endelig. Så endelig har det en fordel [Latter].

1144 Eva: Og så kan jeg huske, at du har sagt, at du vil aldrig til Thailand sammen med Michael, fordi...

1145 Karen: Ja det er rigtigt.

1146 Mette: Nå ja...

1147 Eva: [...] Fordi, så tror de bare...

1148 Karen: [...] At jeg er luder [Latter]. Ja det er rigtigt.

1149 Mette: At du er købt.

1150 Karen: Ja.

1151 Eva: Men ellers kan jeg ikke komme i tanke om, at vi nogensinde har oplevet noget.

1152 Mette: Jeg prøver også at tænke på... Ikke nødvendigvis i forhold til dig men et eller andet andet, hvor
1153 jeg har gjort eller sagt et eller andet til nogle, der sådan...

1154 Karen: Sagde du, at det skulle være en oplevelse?

1155 I: Ja eller nogle erfaringer. Jeg vil bare gerne have eksempler, hvis I har det.

1156 Karen: Altså, jeg vil sige... Jeg kan huske da jeg var single, at der... Jeg ved ikke om vi har snakket om
1157 det, men jeg kan i hvert fald bare huske... Jeg har jo altid haft det sådan, at jeg synes ikke at asiatiske
1158 mænd er særligt tiltrækkende. Altså, det kører jo på udseende, og det ved jeg ikke... Om det er fordi jeg
1159 selv er det altså, men det har selvfølgelig ikke noget med mig at gøre sådan direkte, men det har jeg
1160 bare tit tænkt; at jeg egentlig var meget glad for, at jeg ikke var vokset op derovre. Men så havde jeg
1161 nok haft det anderledes.

1162 Mette: Næ... Men det er måske også noget med, at vi som... Altså, danske mænd eller nordiske, skandi-
1163 naviske mænd ofte jo er høje... Altså, der er noget med noget højde.

1164 Eva: [...] Høje. Det tænkte jeg også. I hver fald til mig altså, fordi jeg er sådan lige lidt højere end jer,
1165 ikke? [Latter]

1166 Mette: Ja [Latter].

1167 Eva: Men jeg tænker... Seriøst, jeg tænker ikke over at du er adopteret. Altså, det er jo heller ikke noget
1168 jeg siger - jeg siger bare: 'Karen min veninde'. Eller... Det er jo ikke noget med 'Hende den adopterede
1169 eller 'Hende den brune' eller... [Latter].

1170 Karen: Nej.

1171 Mette: Nej.

1172 Eva: Øhm... Næ... Det kan jeg faktisk ikke. Kun sådan noget med i forhold til...

1173 Karen: Ja, at det er snyd at jeg ikke har fået rynker endnu.

1174 Eva: Ja, og det med øjenvipper og... Ja.

1175 Karen: Ja.

1176 Mette: Men du er også mere ude i, om vi har haft en eller anden oplevelse, hvor man ligesom bare har
1177 forventet at det kan du, eller det kan du ikke, fordi du ser sådan ud...

1178 I: For eksempel. Eller at det ikke har været jer, eller at du, Karen, har oplevet et eller andet?

1179 Karen: Altså, jeg har jo oplevet få gange i mit liv, hvor folk de har skulle sige sådan et eller andet: "Ki-
1180 neser!" eller "tag hjem hvor du kommer fra!" eller "Sjing Sjang Sjask!" eller sådan noget har de så sagt
1181 [Eva griner], hvor man bare tænker: "Hold kæft hvor er du dum!" eller "Hvad vil du mig egentlig?" Ik-
1182 ke?

1183 Mette: Ja.

1184 Eva: Helt ærligt. Oh My God!

1185 Karen: Altså, men det er ikke noget, hvor jeg har...

1186 Mette: Nej.

1187 Karen: Jeg har prøvet engang med Michael faktisk, hvor vi holdt nede ved et lyskryds. Michael han gik
1188 jo helt...

1189 Mette: Fuldstændig...

1190 Karen: Ja. Han får nærmest lyst til... Hvor jeg er sådan: 'Slap nu af! Det er sgu da bare en idiot'. Men
1191 altså...

1192 Eva: Hvad skete der?

1193 Karen: Jamen det var bare... Vi holdt på cykel i et lyskryds uden for sådan et bodega, tror jeg, hvor der
1194 så var nogle der råbte et eller andet. Jeg tror også det er fordi, jeg har den der åndssvage cykelhjelme
1195 oveni, hvor jeg ligner sådan en kineser, der kommer kørende med sådan en hat på, og så var der en der
1196 råbte et eller andet efter mig... Sådan noget "kineser!" eller et eller andet, hvor Michael var bare sådan
1197 lidt: 'Pas dig selv!' eller et eller andet fik han råbt. Altså... Det tror jeg, det kan han godt tage meget ilde
1198 op sådan noget, ikke?

1199 Mette: Ja. Hvordan reagerer du?

1200 Karen: Jeg tror da jeg var yngre, der kunne jeg blive helt sådan... Føle mig enormt ramt over det. Da jeg
1201 var sådan helt... I teenageårene, ikke? Altså, nu er jeg bare sådan lidt... Det rører mig ikke. Det gør det
1202 virkelig ikke! Jeg tænker sådan... Altså, for mig er det ligesom hvis der er en... Hvis der er en, der råbte
1203 efter mig...

1204 Eva: [...] 'Du har en flot røv!'

1205 Mette: [...] 'Fisse!'

1206 Karen: Ja ja. Sådan et eller andet. Ja, for mig er det mere sådan en... 'Hold kæft hvor er det ærgerligt for
1207 dig, at du har behov for at råbe sådan af mig!' For... Jeg føler ikke det har noget med mig at gøre. Altså,
1208 havde jeg været rødhåret...

1209 Mette: [...] Jeg skulle lige til at sige det!

1210 Karen: [...] Havde jeg været fed eller whatever, så havde det været det. Så jeg føler mig ikke sådan ramt
1211 på den måde.

1212 Mette: For det tænker jeg også, at det måske i højere grad har noget med det at gøre. Det der med, at så
1213 er jeg blevet drillet fordi jeg har krøllet hår, ikke? Og du blev kaldet BMW altså i...

1214 Karen: Hvad står det for?

1215 Eva: Bræt med vorter fordi jeg ikke havde fået bryster...

1216 Karen: Nåå... [Latter]

1217 Mette: [...] Altså sådan nogle ting igen, ikke?

1218 Eva: Mænd er primitive.

1219 Mette: Ja ja, ikke? Og det er jo bare tilfældighedernes spil eller hvad skal man sige?

1220 Eva: Man kan jo altid finde noget.

1221 Mette: Ja.

1222 Karen: Men jeg tror også, at det kommer meget an på... Fordi det er jo igen, som du sagde, min søster
1223 kan slet ikke have sådan noget.

1224 Eva: Nej.

1225 Karen: Hun føler sig ekstremt ramt, men det er måske også fordi jeg har arbejdet meget med mig selv
1226 og med den der, hvordan man reagerer eller hvad handler ting om. Altså, er det... Jeg kan vælge at tage
1227 det ind og blive enormt ked af det og stødt, men jeg kan også vælge at sige: 'Det var synd for ham, at
1228 han synes han har brug for det. Han må åbenbart have et lidt trist liv, siden han får noget ud af at svine
1229 andre til'.

1230 Eva: Sjovt nok så er det altid mænd. Altså ikke...

1231 Karen: Jeg har aldrig prøvet at en kvinde har råbt noget af mig. Aldrig.

1232 Eva: Ej, det har jeg da prøvet. Når man var fuld og i byen.

1233 Karen: Hvad skulle hun råbe efter dig?

1234 Eva: Jamen sådan nogle tøser der, som man havde...

1235 Mette: Det var fordi du var kommet til at tage deres mand med hjem [Latter].

1236 Karen: Nåå... Jamen sådan noget har jeg aldrig gjort jo [Latter].

1237 I: Så hvis du for eksempel oplever et eller andet nu, så ignorerer du det?

1238 Karen: Jeg kan også godt finde på at lave fis med det. Altså, så kan jeg også godt finde på... Ja, det ved
1239 jeg ikke. Jeg tror godt... Det kommer også an på hvilken tilstand man selv er i. Hvis man har overskud
1240 den dag, så kunne jeg godt finde på at tage det ind og sige... Ja, det ved jeg sgu ikke. Altså ja. Vedkende
1241 mig at ja, jeg er jo kineser eller et eller andet. Jeg kan også godt finde på at sige for sjov, ikke? 'Ved du
1242 ikke at alle kinesere kører med sådan en hjelm her?' eller sådan noget. Eller 'Jeg kan godt forstå, du
1243 tror, jeg er kineser, for jeg har jo kineserhjem på'. Altså, du ved... Sådan noget kunne jeg godt finde på
1244 at sige, og så føler de sig måske lidt dumme. Men det er jo ikke altid, at man er snappy. Så har jeg det
1245 også sådan...

1246 Mette: [...] Nej, som regel kommer det også først senere...

1247 Karen: [...] 'Hvad skulle jeg have sagt?'

1248 Eva: Åh... Ja. Ja.

1249 Karen: Men jeg tror også at jeg har det enormt afslappet med at være asiat nu, end hvis du havde
1250 spurgt mig for 20 år siden. Altså, der ville jeg slet ikke kunne have taget det på den her måde. Nu er jeg
1251 mere sådan... Men det er nok også... Jo ældre man bliver, jo mere bliver det jo også fedt at være ander-
1252 ledes. Jo yngre man er, vil man jo bare gerne være lige som alle andre, ikke?

1253 Eva: Ja. Det er rigtigt.

1254 Karen: Ja, det er frygteligt, fordi hvor de år hvor man bare gerne vil være som alle de andre...

1255 Eva: Og når man så bliver endnu ældre, så tilhører man bare sådan en grå skare, som er gået i dvale.

1256 Mette: Men jeg kan ikke huske sådan nogle episoder specifikt, hvor man ligesom har fejltolket situatio-
1257 nen eller et eller andet i... Altså, hvor der har været... Der har faktisk været en enkel lige da ungerne

1258 startede i 0. klasse, hvor jeg var til forældremøde i en af deres klasser, men hvor en af klasselærerne
1259 sagde et eller andet... Sådan helt klassisk, at mange ikke lige kommer ind på Forældreintra, hvor... Ja.
1260 Hvor der så sidder en mor pakket godt ind med tørklæde, hvor hun så rejser sig op og på fuldstændig
1261 på flydende dansk siger: 'Hvorfor kan I ikke komme ind? Altså, hvorfor får I ikke læst det der står inde
1262 på det fucking intra?!' og så var hun sådan: "Nu må jeg hellere lige vise jer, hvordan I gør", ikke? Og så
1263 gik hun lige op og tændte for computeren og viste, og der var jeg enormt fordoms... Der var jeg bare
1264 overrasket over, at det lige var hende, der ligesom skulle lære alle os andre der sad, ikke, hvordan det
1265 nu lige var man brugte det der Forældreintra, ikke?

1266 Karen: Men jeg tænker faktisk den anden vej rundt - om der nogle gange kan være, at hvis du kom til et
1267 forældremøde, hvor der sad en asiat, om du så måske ville tænke, at det nok bare var en der kunne
1268 dansk. I forhold til en, som er pakket ind i tørklæde. Om du ville forvente at det var en, der havde mere
1269 lig kultur med dig?

1270 Mette: Ja. Det ville jeg. Det ville jeg. Ja.

1271 Karen: Fordi man også kender adopterede mere og sådan noget.

1272 Mette: Ja.

1273 Karen: Og jeg synes også jeg har mødt... Altså, langt de fleste jeg møder på arbejdspladser og sådan
1274 noget... De går... 'Jamen du er da adopteret, ikke?' Og så siger jeg: 'Jo, det er jeg'. Der er aldrig nogle der
1275 spørger mig sådan: 'Nå, hvornår kom du.. Altså, hvornår indvandrede du?' [Latter] I udlandet er der tit
1276 nogle der spørger, og det er enormt besværligt at forklare, at jeg er fra Danmark men blablabla altså...

1277 Mette: Nå ja. Der vil måske komme...

1278 Karen: Ja, for jeg ligner jo ikke en fra Danmark. Og der har jeg tit været ude for at folk spørger mig om
1279 de mærkeligste ting; 'When did you leave Hong Kong?', var der en der sagde [Latter].

1280 Mette: What?! [Latter]

1281 Karen: [Latter] Sådan fuldstændig ud af det blå...

1282 Mette: 'When did you leave Hong Kong?'

1283 Eva: Det skal være vores nye...

1284 Mette: Ja [Latter]. Fedt.

1285 Karen: Men nej. I Danmark... Jeg tror også der er så mange adopterede koreanere i Danmark, så de fle-
1286 ste kender en eller har haft en veninde, der var det, så jeg tænker ikke så meget over det.

1287 I: Det var det sidste jeg havde. Er der noget I vil tilføje?

1288 Karen: Nej.

1289 Eva: Nej.

1290 Mette: Næ... Ikke lige umiddelbart.

1 BILAG 5. TRANSSKRIFTION: SIMON, MAD S & KASPER

2

3 I: Jeg tænker at vi lige tager en præsentationsrunde, hvor vi lige siger vores navn, alder, beskæftigelse
4 og hvordan jeres relation er indbyrdes.

5 Simon: Skal jeg begynde? Jamen, jeg hedder Simon. Jeg er 25 år gammel, jeg læser til multimediedesig-
6 ner på KEA i øjeblikket. Har også en bachelor fra Aalborg, så ja... Men jeg kender Kasper og Mads fra...
7 Jamen det er jo mange år tilbage. Jeg tror jeg kender Kasper fra inden folkeskolen, tror jeg, vi lærte
8 hinanden at kende. Og Mads lærte jeg at kende... Åh, hvornår var det? Sådant noget 4.-5. klasse, tror jeg.

9 Kasper: Jeg tror det var 3.-4. klasse eller sådan noget... 3. klasse at jeg stødte på Mads første gang.

10 Mads: Ja, det passer nok meget godt.

11 Simon: Ja. Vi har kendt hinanden i mange år.

12 Kasper: Ja.

13 Mads: Ja. Og jeg hedder Mads, og jeg læser cand.ling.merc på CBS. Jeg er færdig lige om lidt. Jeg er 25.
14 Og ja, Sim har forklaret, hvor vi ligesom har mødt hinanden og så videre indtil videre i hvert fald, ikke?

15 Simon: Ja. Eller du har mødt mig på en anden måde, end jeg har mødt dig [Latter]. Det kunne også være
16 lidt sjovt. Nå, Kasper, hvad siger du?

17 Kasper: Du sagde navn? Det er Kasper. Jeg læser på CBS, og så er jeg i gang med min bachelor. Jeg er i
18 gang med selve bachelorprojektet nu, og jeg læser noget erhvervsøkonomi og jura, og jeg har kendt
19 Simon - ja, det nævnte du jo også - siden... Jeg tror vi var fem år gamle eller sådan noget, da vores for-
20 ældre syntes vi skulle begynde at...

21 Simon: [...] At lære hinanden at kende.

22 Kasper: [...] At lære hinanden at kende og lege sammen. Lidt fordi med henblik på, tror jeg, at vi så kom
23 i folkeskoleklasse sammen. Øh...

24 Simon: For vores brødre har allerede lidt et kendskab til hinanden. Ja, eller en eller anden form for
25 relation. De har i hvert fald kendt hinanden i mange år.

26 Kasper: Det var et eller andet spørgsmål om at skabe sådan et trygt venskab, inden vi startede i skole,
27 ikke?

28 Simon: Ja, så der altid var en eller anden man kunne tale med.

29 Kasper: Ja, præcis. Og det hang ved.

30 Simon: Ja.

31 Kasper: Det er 20 år siden, Sim! [Latter]

32 Simon: Ja, det er sgu vildt nok!

33 I: Hvordan er jeres venskab nu?

34 Kasper: Ja, nu er vi sgu ikke så gode venner [Latter].

35 Simon: Ej det ved jeg ikke. Jeg synes sgu vi... At det er som det altid har været i virkeligheden. Du ved,
36 selvom man ikke ser hinanden så tit, så synes jeg, det er nemt at finde hinanden igen; det er som om,
37 der ikke er gået en dag siden vi så hinanden sidst, når man så ser hinanden igen.

38 Kasper: Ja.

39 Mads: Vi har mere travlt i hvert fald, ikke?

40 Simon: Ja.

41 Mads: [...] Med studie og sådan noget.

42 Simon: Jo jo. Folk har gang i hvert sit, og det er svært at finde tid til det hele, men jeg synes alligevel, at
43 når vi så ses, så er det som det altid har været.

44 Kasper: Ja. Vi er stadig en enormt tæt vennegruppe os alle tre sammen i virkeligheden, ikke?

45 Mads: Jo.

46 Kasper: Vi kender jo sådan set hinanden lige godt, og vi har rigtig mange år på bagen sammen, ikke? Så
47 man kender jo hinanden ud og ind. Altså, det er jo lidt som et broderskab. Føles det som, ikke?

48 Mads: Ja. Vi kan tale om alt.

49 Kasper: Ja. Vi er trygge ved hinanden, og man kan altid regne med hinanden, tror jeg, ikke?

50 Simon: Jo. Det vil jeg mene, ja.

51 Kasper: Ja.

52 I: Første øvelse. I får lige nogle post-it-sedler her, og så skal jeg have jer til at sidde med dem hver især
53 og skrive...

54 Mads: "Hvad er Sims yndlingsdyr?" [Latter]

55 Simon: Det tror jeg ikke, jeg ved.

56 Kasper: Jeg ville nok godt kunne gætte mig til det.

57 Simon: Det er ikke noget, jeg er så bevidst om selv.

58 Mads: Ville du kunne gætte dig til det?

59 Kasper: Ja, jeg tror godt jeg ville kunne spore mig ind på det.

60 I: Jeg vil gerne have jer til at reflektere over, hvad I forbinder med 'danskhed' hver især.

61 Simon: Wow.

62 Mads: Er det sådan danskhed som Dansk Folkeparti eller...

63 Kasper: Ja, for jeg er sådan lidt anti-dansk.

64 Mads: Ja, det er jeg også.

65 I: I skal bare skrive, hvad I umiddelbart forbinder med danskhed. Bagefter hænger vi alle post-it-
66 sedlerne op, så de er synlige for alle. Formålet er at I skal drøfte hvad der står, og at I skal drøfte det
67 indtil det står klart for jer hvor I er enige, og hvor I er uenige.

68 Kasper: Men danskhed?

69 Simon: Det er fri fortolkning, min ven.

70 Kasper: Er det meningen vi skal læse hinandens? Så må I sgu...

71 Mads: [Latter] Jeg kan sgu da ikke læse dit!

72 Simon: Din håndskrift er kun blevet grimmere med tiden...

73 Kasper: Ja, det tror jeg også.

74 Kasper: Den skal næsten på den her, ikke?

75 Mads: Hvad?

76 Kasper: "Velfærden" skal vel næsten på, ikke?

77 Simon: Jo. Helt sikkert.

78 [Der er stille, mens informanterne skriver].

79 Kasper: Skal vi starte med din, Sim?

80 Simon: Ja. Jeg har... Det er sådan hvad danskhed er for mig. Jeg tænker ikke så overordnet på den måde,
81 men jeg tænker virkelig traditioner.

82 Mads: Hvad har du skrevet der?

83 Simon: Jeg har skrevet "Juleaften".

84 Mads: Juleaften. Ja okay. Sådan gammel dansk tradition.

85 Simon: Ja, det tænker jeg.

86 Mads: Jamen det er det da også [Latter].

87 Kasper: Det er også noget man går meget op i, men også på en mere gammeldags traditionsrig måde
88 end, jeg tror...

89 Mads: Det er mere nostalgiagtigt på en eller anden måde...

90 Kasper: [...] End amerikansk, forestiller jeg mig, kultur. Det er sådan meget overdimensioneret.

91 Simon: Men der er også mange, der gør meget ud af det herhjemme, tænker jeg. Det tænker jeg bare er
92 sådan rigtig dansk.

93 Kasper: Eller familie måske, ikke?

94 Simon: Jo.

95 Kasper: Altså, det er sådan familietradition. Det vedrører nærmest udelukkende sådan familielivet,
96 ikke, og...

97 Mads: Jeg kan bedre lide Sims anden - 'Hygge'.

98 Kasper: Hygge... Ja, den er også god.

99 Mads: Det var bare sådan et ord, der altid kom op, da jeg studerede i Canada for eksempel.

100 Simon: [...] Ja, præcis! Det er nemlig sådan danskhed...

101 Kasper: [...] Det er svært at fortælle andre, hvad det er for en størrelse i hvert fald.

102 Mads: [...] Det der med at have det hyggeligt eller bare have en hyggelig aften eller sidde og hygge.

103 Simon: [...] Ja, hvad vil det sige egentligt. Ja. Det tænker jeg også. Det der med lige at tænde et stearinlys
104 eller sådan noget.

105 Mads: Det er jo noget alle gør men måske ikke lige har et decideret ord for det. Hvad står der mere?

106 Simon: Der står sådan noget med at "At gå i byen". Jeg tænker bare i forhold til, hvis man skal lave så-
107 dan noget...

108 Mads: [...] Til det ungdommelige?

109 Simon: Ja. Men også i sammenligning med andre steder, så er det der med, at man går ud og drikker sig
110 tæskestiv altså... Det er bare ikke noget man oplever i samme grad andre steder, synes jeg.

111 Kasper: Men der er også den der festkultur; den der teenager-festkultur. Det der med at man sådan set
112 må gå ud og drikke øller på gaden og sådan noget. Det er jo ikke alle steder man må det.

113 Simon: Nej.

114 Mads: Og man har måtte drikke siden man var hvad?

115 Kasper: Ja, det starter tidligt, ikke?

116 Mads: 14?

117 Kasper: Ja, det er forskelligt fra familie til familie men måske, så er der mange familier, der siger, at når
118 man er 15 år og så småt begynder på gymnasiet, så er der mange der begynder at tillade... Så det er jo
119 tidligt altså...

120 Simon: Ja ja. Jeg tror også der er tradition for at man gør det i en tidligere alder her end så mange an-
121 dre steder.

122 Kasper: Jamen, det er også let at komme til, ikke? Hvad skal man være? 16 år for at købe øl eller sådan
123 noget...

124 Mads: Ja, det skal man nu. Det skulle man ikke da vi var mindre jo.

125 Kasper: Næ... Jo, der skulle man være 16 for øl.

126 Simon: [...] Ja og så noget over et vis antal procenter... Jeg tror det 15 % eller sådan noget...

127 Kasper: [...] Ja, der skal du være 18 år. Men ellers har det altid været 16 år.

128 Mads: Ja, ikke?

129 Kasper: I hvert fald i vores tid, ikke?

130 Mads: Ja, det kan godt være.

131 Kasper: Og så er det sådan... Det er let tilgængeligt, og det koster ikke nogle penge ligesom det gør i
132 Norge, ligesom det gør i Sverige.

133 Simon: Ja, det er rigtig nok.

134 Mads: At gå i byen?

135 Kasper: Bare det der med at gå ned og købe en ramme øl eller sådan noget... Det er noget en teenager
136 godt kan, hvis man har en eller anden form for job ved siden af...

137 Simon: Jo jo. Men jeg tænker at det også er faconen at gøre det på. Altså, her drikker man sig jo bare i
138 hegnet, om man vil. I andre lande går man bare ud, og man kan godt drikke et glas vin eller tre øl, men
139 det er ikke sådan noget med, at man drikker sig så fuld at man ligger i hegnet og...

140 Kasper: [...] Nej. Der er sådan en teenager-drukkultur.

141 Simon: Ja.

142 Mads: Men det ændrer sig også, når man bliver ældre. Jeg synes ikke jeg går ud og drikker mig lige så
143 meget ned.

144 Kasper: Nej...

145 Mads: [...] Som jeg måske gjorde da jeg begyndte på... Ja, det hænder stadig...

146 Simon: Ja. Det er rigtig nok. Det kommer jo også lidt med alderen.

147 Kasper: Men det har måske også meget at gøre med, at det er let tilgængeligt for unge mennesker at få
148 fat i, ikke? For man skal trods alt være lidt ældre hvis man er i USA eller sådan nogle steder, ikke?

149 Simon: Ja, det er rigtig nok.

150 Mads: Har vi nogle tilfælles? Inden vi bare går hele Sims liste igennem.

151 Simon: Du har "Ytringsfrihed"... "Venlighed"... "Åbenhed".

152 Kasper: Synes du danskerne er venlige og åbne?

153 Mads: Jamen det er sådan hvad danskhed betyder for mig, og så har jeg lavet sådan en overfor for den
154 måske lidt mere typiske dansker. Altså, sådan... Den dansker jeg ikke kan lide måske.

155 Kasper: Nå okay.

156 Simon: Du har lavet sådan et matrix diagram i virkeligheden.

157 Mads: Ja ja. Sådan en fin model. Det er måske noget af det, jeg går ind for, når vi taler om danskhed og...
158 Så har vi den her ovre, som er meget oppe i medierne i øjeblikket med at det er os mod dem, og 'De
159 tager vores jo"', og 'De skal ikke komme her og...' Hvor jeg måske - eller jeg gør - hælder mere til den
160 anden side.

161 Simon: Men synes du åbenhed er en dansk ting?

162 Mads: At prøve at være forholdsvis åben?

163 Simon: Ja.

164 Kasper: Der er jeg faktisk lidt uenig.

165 Simon: Ja.

166 Kasper: Jeg synes, vi er sådan... Det har jeg også skrevet, at der er sådan koncentration om egen om-
167 gangskreds men ellers er man ret menneskesky over for fremmede. De folk man ikke kender, man har
168 jo nærmest ikke lyst til at tale med nogle; man synes jo nærmest de er underlige, hvis de hilser på én
169 nede i Netto...

170 Mads: Ja, det er rigtig nok.

171 Simon: Ja. Ja, det er heller ikke ualmindeligt, hvis man går ind i en butik og...

172 Kasper: [...] Hvis der er nogle, der siger hej på gaden eller et eller andet, ikke?

173 Simon: Ja.

174 Mads: Når jeg tænker på mig selv... Jeg synes, jeg er blevet mere åben, for eksempel efter jeg har stude-
175 ret i udlandet og sådan noget, så det er noget jeg måske har taget til mig...

176 Kasper: [...] Jamen det er også... Ja, det er nemlig også det...

177 Mads: [...] Som i det at mine nye værdier...

178 Kasper: [...] I Canada og USA der er folk altid så åbne og flinke...

179 Mads: [...] Der siger du jo hej til alle.

180 Kasper: [...] Det er mit indtryk i hvert fald...

181 Mads: [...] Spørger hvordan det går. Men det synes jeg sgu egentlig er en meget god...

182 Simon: [...] En god værdi.

183 Mads: [...] Ja, værdi eller...

184 Simon: [...] Men jeg synes ikke...

185 Kasper: [...] Det kunne godt være en kvalitet, der manglede sådan i hvert fald.

186 Simon: Ja.

187 Kasper: [...] Ja, for man er sådan lidt indelukket.

188 Simon: Reserveret.

189 Kasper: Ja, man er meget reserveret. Det er nok det bedste ord at bruge.

190 Mads: Hvad har du skrevet? "Velfærd". Der har jeg skrevet... Altså, uddannelse og fri uddannelse.

191 Kasper: Ja. Same.

192 Mads: Det er jo det samme vi kører der.

193 Kasper: Og det er der også meget af, og det må man da også sige, at vi nyder godt af altså... Altså, det
194 der... Det er imponerende at det fungerer så godt med fri uddannelse, og man får betaling for det, og
195 man har let adgang til sygehuset og så videre uden at skulle have alle mulige forsikringer. Der er vi...

196 Simon: [...] Privilegeret.

197 Kasper: [...] Der er vi sgu ret privilegeret.

198 Simon: Ja.

199 Kasper: [...] I forhold til alle mulige andre ting. Og det tager man måske også forgiven, tror jeg, nogle
200 gange, ikke?

201 Simon: Jo, det tror jeg.

202 Kasper: Altså, nogle gange så tænker man først over det, når man hører om hvordan det er i andre lan-
203 de og sådan noget. Så sætter man jo pris på det.

204 Mads: Ja, andre er i gæld for at betale lægeregning eller tage en længere uddannelse.

205 Kasper: Jamen præcis.

206 Simon: Ja, lige præcis.

207 Kasper: Og måske gør det også nogle gange, at man tænker mindre over, hvad man egentlig gerne vil,
208 ikke?

209 Simon: Jo.

210 Kasper: Fordi det er så let at gå i gang med universitet. Man skal ikke ligesom spare sammen til college
211 og så videre.

212 Simon: Ja. Det ved jeg ikke. Jeg synes også bare hele det der med at tage en uddannelse, det er blevet til
213 en eller anden norm, der tilsiger, at det skal man gøre for at have en eller anden mulighed for at blive
214 til noget.

215 Mads: Men det kommer også an på...

216 Simon: [...] Eller for at få sig et arbejde.

217 Kasper: Det er rigtig nok, der er sådan en tendens fra samfundet i det hele taget (Simon: Ja), eller hvad
218 kan man sige... På en eller anden måde at ophøje længerevarende uddannelser, ikke? Eller akademi-
219 ske...

220 Simon: Ja.

221 Mads: Jo.

222 Kasper: Men det kommer vel også an på, hvor man er fra og hvilke miljøer man bevæger sig rundt i og
223 sådan noget...

224 Mads: [...] Jeg synes heller ikke det er en dårlig idé.

225 Kasper: Nej nej, men man har også brug for... Altså, man har brug for...

226 Mads: Jeg tror bare, at man lærer at være kildekritisk og se noget fra et andet perspektiv... I hvert fald...
227 Når man tager en uddannelse. I forhold til at man bare siger...

228 Kasper: Jamen det er rigtigt.

229 Mads: [...] 'Dem kan jeg ikke lide' og så videre... [Latter].

230 Simon: Jeg synes i hvert fald den der bevidsthed... Den refleksionsmæssige bevidsthed, den får man
231 virkelig med.

232 Mads: Ja.

233 Simon: Sådan, du ved... Med sig, når man læser på universitetet. Det kan man sikkert også lære sig selv
234 men...

235 Kasper: Det ser man også på den politiske orientering, når man kigger rundt omkring og sådan... Når
236 man kigger rundt omkring, hvordan folk stemmer forskelligt rundt omkring i Danmark og sådan noget,
237 ikke? Studiebyerne er typisk lidt mere i en retning, eller...

238 Simon: Det er bare lidt federe.

239 Kasper: Ja.

240 Mads: Hvad har du, Kasper?

241 Kasper: Jamen, hvad har jeg skrevet på? Jeg har skrevet: "Fokus på mennesket og dets privatliv". På en
242 eller anden måde, synes jeg, at man ophøjer meget at... Vi har for eksempel det der med... Ret til at gå
243 på barsel i lange perioder, og mange arbejdspladser lønner også imens, og vi har de der fagforenings...
244 Altså, alle de der fagforeninger, som er sådan en meget anerkendt og accepteret del af Danmark på en
245 eller anden måde, ikke? At man skal have nogle ordentlige arbejdsvilkår, lønnen skal være på en vis
246 minimumsgrænse og så videre... I hvert fald i forhold til overenskomsterne. Det er... Og vi har nogle
247 relativt korte arbejdsuger, ikke? 37 timer som standard, det er da sådan - i forhold til så mange andre
248 steder - så er det da godt...

249 Mads: Ja, og der er tale om, at det eventuelt skal sættes ned til 30 timer, ikke?

250 Kasper: Jo. Lige præcis...

251 Mads: [...] Om 20 år måske, så du kan få mere tid til familien, til dig selv, til...

252 Kasper: [...] Ja, det er meget fokus på det, ikke?

253 Mads: Jo. Det har i hvert fald været en lille smule oppe i medierne.

254 Kasper: Øh... Det er i hvert fald... Jeg synes, man kan da altid for hjælp uanset hvad, ikke? Om man er
255 arbejdsløs, er i arbejde, er på orlov, eller hvis man har brug for en orlov undervejs i studiet. Nu ved jeg
256 godt, der er fremdrift...

257 Simon: [...] At man skal hurtigt igennem.

258 Kasper: Hurtigt igennem! Men det ændrer sig jo nok på et tidspunkt.

259 Mads: Ja. Der bliver i hvert fald kæmpet imod fremdriftsreformen.

260 Kasper: Så har jeg skrevet "Samfundsorienteret folkefærd".

261 Simon: Det var da en fin ting at skrive.

262 Mads: Det var meget, meget lækkert. Kan du uddybe det?

263 Simon: Ja.

264 Kasper: Jeg tror, at jeg tænkte, at danskerne går op i samfundet, og man går op i sin stemme. Altså, der
265 er da sådan en ret stor procent af Danmarks befolkning, som stemmer, når der er valg inden for...

266 Simon: Mm.

267 Kasper: Er det ikke meget rigtigt?

268 Mads: Jo... Det gør jeg da selv i hvert fald.

269 Kasper: Der er meget fokus på politik; det fylder meget i medierne og så videre, ikke?

270 Simon: Jo. Jo.

271 Kasper: Altså, man debatterer det meget uanset hvem man taler med, synes jeg. Det kan også være, at
272 det bare er de kredse vi kommer i men altså...

273 Mads: Måske... Jeg tror ikke, at mine forældre sidder og taler om politik særlig tit for eksempel.

274 Kasper: Nej... Det er heller ikke så meget på den måde men altså... De går da op i, hvordan samfundet er
275 skruet sammen og så videre, ikke?

276 Simon: Jo.

277 Mads: Jo, det er rigtig nok.

278 Simon: Man har en mulighed for at have en eller anden form for indflydelse. Det er der mange, du ved,
279 der sætter pris på. Det er jo også et privilegium et eller andet sted.

280 Kasper: Men det er nogle gange også lidt koncentreret om bare sådan... Om dansk politik generelt, og
281 så ikke så meget om det der foregår udenom. Der kunne man godt mangle lidt...

282 Simon: Ja. Det vil jeg give dig ret i.

283 Kasper: Så har jeg skrevet "Kultur". Der er meget kultur.

284 Mads: Kultur!

285 Simon: Er der nogle specifikke ting?

286 Mads: Det har jo mere været i jeres familier.

287 Kasper: Jamen det kan godt være.

288 Mads: [...] Som har været meget kulturorienteret...

289 Kasper: I det hele taget er der meget kultur; der sker da mange ting i Danmark. Der er altid mange
290 koncerter, man kan gå til...

291 Simon: Ja. Og festivaler.

292 Kasper: Der er masser af festivaler, og uanset hvor man bor i Danmark, så er der en eller anden form
293 for kultur, ikke?

294 Simon: Jo. Men der er også altid mulighed for at tage til et eller andet arrangement. Der sker altid et
295 eller andet.

296 Kasper: Alle storbyerne i Danmark, altså, Århus, Odense og København - de er da sådan meget kultu-
297 relle, ikke? Der er masser af museer og...

298 Simon: Jo jo.

299 Kasper: [...] Koncertsteder og...

300 Mads: Der bliver gjort sindssygt meget for den danske kultur i hvert fald, ikke? Det synes jeg da.

301 Kasper: Ja. Der bliver spyttet mange penge i, ikke?

302 Simon: De går også meget op i, skal vi sige, at fremme det lidt unge publikum på en eller anden måde.
303 Det der SMK...

304 Kasper: Ja, Statens Museum for Kunst afholder fredagsbar.

305 Simon: Ja, det har Louisiana også blandt andet.

306 Kasper: Ja. Altså, der er da fokus på at unge mennesker også på en eller anden måde skal have interes-
307 se og føle sig velkomne og så videre.

308 Simon: Ja. Ja, få en eller anden form for indblik i, hvad fanden det er for noget. Altså, kunst er jo mange
309 ting i virkeligheden, ikke?

310 Kasper: Men hvis vi nu skulle korte det helt ned...

311 Mads: Ja.

312 Kasper: Så synes jeg, der er noget i Sims "Traditionsrige danskere".

313 Mads: Lidt. Jeg synes, vi har bevæget os mere og mere væk fra den i forhold til hvis man kigger på for
314 eksempel mine bedsteforældre og mine forældre; der synes jeg ikke, jeg er lige så traditionsrig...

315 Kasper: [...] Der er lidt mere det moderne Danmark nu end... Altså, vi holder ikke lige så godt fast i tra-
316 ditionerne...

317 Simon: Nej, det hele bliver lidt mere uformelt, uhøjtideligt...

318 Kasper: [...] Men okay, det kan da også være, at når vi på et tidspunkt får børn og sådan noget, så be-
319 gynder man at gå op i det igen, fordi man ved hvor meget det glæder.

320 Simon: Jeg synes bare, det er sådan meget fedt at få... At der er sådan få ting, man trods alt holder fast i.
321 Altså, fordi det hele går sgu så stærkt nogle gange med...

322 Kasper: I forhold til det med traditioner og så videre... Det er måske også rigtig nok, at hvis vi skulle
323 begynde at fortælle noget om Danmarks historie, så ville vi nok ikke være super skarpe.

324 Simon: Nej.

325 Mads: Nej, og kunne sige det helt vilde.

326 Kasper: Jeg kan da ikke fortælle hvor alle traditionerne stammer fra.

327 Simon: Eller helligdage.

328 Kasper: Nej.

329 Simon: Det tror jeg sgu heller ikke.

330 Mads: Men det har måske også noget at gøre med, at vi bevæger os væk fra kristendommen mere og
331 mere i hvert fald.

332 Kasper: Det er rigtig nok! Det er jo...

333 Mads: Det er sådan noget jeg mener med, at vi bryder traditionerne.

334 Kasper: Det er rigtig nok! Det er rigtig nok!

335 Simon: Ja.

336 Kasper: Der er ikke meget fokus på kristendommen...

337 Mads: [...] I lørdags sad vi og snakkede om, at Johan har meldt sig ud af folkekirken.

338 Kasper: Der er jo også den mediekampagne, der kører for tiden, hvor ateisterne forsøger at skræmme
339 kristne væk fra folkekirken. De har overraskende meget succes med det.

340 Mads: Jamen det var bare sådan noget 'melddigud.dk' eller sådan noget.

341 Simon: Ja, lige præcis. Det handler meget mere om, at folk skal have et valg.

342 Kasper: Jamen, det er da også på tide!

343 Simon: Ja.

344 Kasper: Det er sgu også på tide! Altså, hvorfor skal man betale kirkeskat, hvis man absolut ikke er tro-
345 ende?!

346 Simon: Ja.

347 Mads: Præcis! Altså, jeg føler måske ikke, at jeg skulle have været konfirmeret, men jeg gjorde det all-
348 gevel, for det var noget man gjorde. Det var en tradition dengang...

349 Kasper: Ja ja. Det er rigtig nok. Det var jo sådan nogle normer. Man vidste jo... Altså, man vidste jo ikke
350 bedre, da man var 13, 14 år.

351 Simon: Er der måske ikke også et eller andet rationale i at sige, at man altså... Man siger jo ja til kirken,
352 når man er i den alder, når man bliver konfirmeret.

353 Mads: Man sidder foran en eller anden mand i kjole og siger: 'Ja, jeg tror på ham der', ikke?

354 Simon: Ja, og der synes jeg bare man skal have mulighed for at sige nej tak!

355 Kasper: Men måske... Nu ved jeg ikke... At man bevæger sig mere hen i sådan et multikulturelt... Om det
356 på en eller anden måde har en effekt på, at vi bliver mindre og mindre altså... Eller sådan... Orienteret
357 imod sådan den kristne religion? Har det nogen effekt på os på en eller anden måde? Altså, jeg kan
358 efterhånden godt sige, at jeg ikke tror på nogen som helst religion.

359 Mads: Kildekritik. Jeg tror ikke på, at der er en eller anden mærkelig mand, der sidder og styrer alt
360 muligt.

361 Simon: Jeg tænker i hvert fald aldrig over det. Det gør jeg sgu ikke.

362 Kasper: Jamen, så er der jo ingen grund til at betale til det.

363 Simon: Nej, min bror har også meldt sig ud.

364 Kasper: Ja. Ja, og så igen så kommer man lidt tilbage til traditioner; det er jo også lidt en dansk traditi-
365 on.

366 Simon: Ja, lige præcis!

367 Kasper: Det er meget normalt i Danmark.

368 Simon: Ja, igen. Ja.

369 Mads: Sådan et stort bryllup [Latter].

370 Simon: Et stort bryllup. Hvis du får brug for... Du ved, hvor man ikke sådan selv føler, at man kan holde
371 fast på det, men der er måske noget andet der kan forklare de forskellige ting. Hvis man mister en eller
372 anden eller sådan noget der. Eller et eller andet. Det ved jeg ikke. En måde at bearbejde det på igennem
373 et eller andet. Det ved jeg sgu ikke. I don't know.

374 Mads: Nå. Det var måske også et sidespor.

375 Kasper: Så "et kulturpræget, traditionsrigt..."

376 Mads: [... "]Som bevæger sig væk..."

377 Kasper: [...] "moderne Danmark".

378 Simon: Ja, det kunne vi godt optimere det til, ja.

379 Mads: Har vi mere?

380 Kasper: Jeg tror ikke vi har mere vi kan gengive, fordi noget af det vi har set på dine...

381 Mads: [...] Lad os holde os væk fra pessimisterne. Jeg har skrevet sådan noget som 'kongedømme' - det
382 er det så ikke så meget nu. Vi får en konge igen om...

383 Kasper: Jamen det er rigtig nok. Vi har jo kongehuset, og det er sgu sådan lidt splittet synes jeg, hvad
384 folks holdninger til det er.

385 Simon: Åh ja!

386 Mads: Ja, helt vildt.

387 Kasper: Fordi der nogle, der... Igen, der er mange der går op i de der traditioner, som er: 'Uha, det er så
388 skønt med kongehuset'. Og så er der hele den anden gruppe, som synes vi ofrer alt for mange penge på
389 det, og...

390 Simon: [...] Hvorfor de skal have alle de penge...?

391 Kasper: Kan det passe at man får otte millioner årligt for at være på pension?

392 Mads: Ja. Nu kørte jeg også rundt i dag, og så man at busserne kørte rundt i København... Der var flag
393 på i dag. Jeg anede ikke...

394 Kasper: [...] Nej, jeg har også godt se, at der er flag på busserne i dag. Jeg ved heller ikke, hvorfor der er
395 flag.

396 Mads: Altså, hvem af dem har fødselsdag?

397 Kasper: Det er den 16. april, er det ikke, i dag? Det er dronningen! Det kan jeg huske.

398 Mads: Jeg sagde til Sarah, at det er dronningen. Der stod jeg i rødt!

399 Kasper: Ja, livgarden. Yes.

400 Simon: Ja okay. Det vidste jeg sgu ikke engang.

401 Kasper: Dronningen har fødselsdag!
402 I: Men det er ikke den 16. [Latter].
403 Kasper: Nå, det er den 14.? Ja.
404 Mads: Kan hun ikke have fødselsdag den 14. så?
405 Kasper: Det tror jeg ikke, hun har.
406 Mads: Nå okay. Jeg havde i hvert fald rødt tøj på i livgarden, da hun havde fødselsdag.
407 Kasper: Ja. Det havde jeg også, og jeg er ret sikker på, det er den 16. april.
408 Mads: Jamen det er den 14. I dag.
409 Kasper: Jeg ved ikke, hvorfor der er flag. Det kan være hun har fødselsdag...
410 Simon: Ja, hun fejrer det i dag. I don't know.
411 Mads: Var det ikke sidste år, hun holdte sådan en hel uge eller sådan noget, hvor der var fest på DR og
412 alt muligt og...
413 Simon: Jo, det er rigtigt. Hvor prinsgemalen...
414 Mads: [...] Hvor prinsgemalen ikke var der.
415 Kasper: Jo jo. På det tidspunkt var han godt nok ikke gået på pension, men jeg er heller ikke sikker på
416 at hans løn blev nedsat. Han var bare lidt halvsyg, lidt småsløj. Sådan kan det jo gå, når man får for
417 meget vin.
418 Simon: Jeg skulle lige til at sige det.
419 Mads: Det er også hårdt at rende rundt i Venedig med alle de turister.
420 Kasper: Nå. Så har vi næsten gennemgået...
421 Mads: Har vi ikke været det igennem nu?
422 Kasper: Har vi...
423 Mads: Jeg har skrevet "Ligestilling".
424 Kasper: Hvad står der sidst på din? "Ligestilling"! Ja, det er godt nok...
425 Mads: Det er vigtigt at bruge!
426 Kasper: Ja. Det er rigtigt. Den har vi slet ikke diskuteret endnu.
427 Mads: Jeg ved ikke, hvorfor jeg skrev den...
428 Kasper: Jamen det er fuldstændig rigtigt. Det har der altid været meget fokus på! Men det går vi også
429 meget op i.
430 Mads: Så kommer det op i medierne, og så kommer alle - ud af et sidespor men - alle festivalerne of-
431 fentliggøre hele deres program, og så er der en hel masse aviser, der går ud og skriver, at der simpelt-
432 hen ikke er nok kvindelige sangere eller bands.
433 Simon: Jamen det er rigtig nok.
434 Kasper: En ting er... Sådan kønsligestilling men der er også meget om den seksuelle orientering og så-
435 dan noget, ikke? Altså, det er virkelig... Man arbejder på ikke at have diskrimination nogle steder, ikke?
436 Nu så jeg lige Amnesty, de skrev en besked om, at transseksuelle bliver anset som psykisk syge i Dan-
437 mark.
438 Mads: Nå... I følge lovgivningen?
439 Kasper: Ja.
440 Mads: Fordi den ikke er ændret.

441 Kasper: Ja.

442 Mads: Ja.

443 Simon: Er den ikke også på en måde out-dated?

444 Kasper: Jo, den er totalt out-dated.

445 Mads: Men vi er ikke lige så langt ude endnu - er det Sverige eller Norge - der har den der med, at man
446 ikke må kalde den en dreng eller en pige.

447 Kasper: Nej, det er en hen.

448 Mads: En hen, ja.

449 Simon: Ja.

450 Kasper: Men det er også for sindssygt. Så går vi over i... Der er stadig nogle naturlige forskelle og dem
451 skal man jo også huske stadig at tage højde for.

452 Simon: Ja.

453 Kasper: Og så siger, at jamen så er vi nødt til at behandle forskelligt. Men det er jo også en del af lige-
454 stillingen, det er jo, netop det der med at behandle forskellige ting forskelligt, og ens ting ens... I virke-
455 ligheden, ikke? Hvordan er det nu man siger? Der er sådan et ordsprog...

456 Simon: Jeg kan ikke lige komme på det, men det lyder fint [Latter].

457 Kasper: Ja. Men det er bare en del af ligestilling, at man også bliver nødt til at tage højde for nogle ting
458 på de områder, hvor mennesker er forskellige. For eksempel på det kønsmæssige, ikke?

459 Simon: Jo jo. Jo.

460 Kasper: At der bliver man nødt til at...

461 Simon: Jamen, folk er forskellige jo.

462 Kasper: Et eksempel: skolesystemet! Det er min holdning, at skolesystemet primært fungerer for hun-
463 køn, fordi der er rigtig mange drenge som har svært ved i sin unge alder, i folkeskolen og måske helt
464 op igennem gymnasiet, rigtigt sådan lige at finde sin plads, fordi det der med at sidde stille og være
465 koncentreret og sådan noget, det kan være ret udfordrende.

466 Simon: Og det er noget som specifikt gælder drenge, fordi hormonerne kører rundt i kroppen eller
467 hvad?

468 Kasper: Jamen det er som om måske er der noget om, at piger er mere modne i en tidlig alder.

469 Simon: Det siger man i hvert fald.

470 Kasper: Ja.

471 Simon: Men jeg ved ikke, om du bygger det der på noget data eller hvad?

472 Kasper: Nej. Det er også det jeg sagde, at det er min personlige holdning.

473 Simon: Ja okay. Nå ja, det var det du sagde.

474 Kasper: At skolesystemet er skruet sammen sådan mere... Pige-, hunkønsvenligt på en eller anden må-
475 de. I er uenige? I ser uenige ud?

476 Simon: Nej, men...

477 Mads: For min egen personlige... Så er jeg uenig, men jeg kan godt nikke genkende til, at der er mange
478 drenge som har været sådan... Har haft problemer i folkeskolen.

479 Simon: Ja, det ved jeg ikke. Jeg vil ikke sige... Det er bare min oplevelse, tror jeg.

480 Mads: Men det tror jeg bare er afhængigt af hvilken person man er og...

481 Simon: Jeg tror også...

482 Kasper: Nå ja, men altså... Med dét sagt, er der jo også mange piger der kan have svært ved skolesyste-
483 met. Det er slet ikke det. Det er bare min holdning.

484 Simon: Ja. Ja.

485 Kasper: At det også godt kunne struktureres, så det også var tilpasset drenge mere.

486 Simon: Jamen hvad tænker du så?

487 Kasper: Jamen jeg kan huske, at jeg ikke kunne sidde stille for eksempel. Jeg kunne ikke koncentrerer
488 mig ét sekund, da vi gik i folkeskole. Overhovedet.

489 Simon: Nej. Fordi du syntes at der var nogle andre ting, du hellere ville?

490 Kasper: Jamen jeg kunne bare ikke koncentrere mig. Jeg kan ikke svare på hvorfor, men jeg kunne ikke
491 sidde stille. Jeg kunne ikke koncentrere mig altså. Det var først... Det var da først, da jeg begyndte at
492 overveje hvilken universitetsuddannelse, jeg gerne ville søge ind på, at jeg begyndte at blive mere se-
493 riøs omkring det... I gymnasiet var jeg heller ikke synderligt seriøst, vel?

494 Simon: Nej, men det tror jeg måske også handler om, at man begynder at finde ud af, hvad man egent-
495 lig gerne vil.

496 Kasper: Jamen jeg var bare ikke modne nok til at gå i skole på det tidspunkt.

497 Mads: Men for eksempel tog I... Nu gik I jo begge to på gymnasiet.

498 Simon: ja.

499 Mads: Tog I i gymnasiet for eksempel fordi det bare var sådan det gjorde alle andre, eller...? Tænkte I
500 over det inden I hoppede videre?

501 Kasper: Jeg havde skænket det en tanke, men der har nok været lidt pres fra hjemmefronten.

502 Simon: At det skulle være gymnasiet og ikke handleskolen for eksempel?

503 Kasper: Nej, ikke nødvendigvis... Men jeg tror bare... Jeg kendte ikke så meget. Jeg havde to storebrød-
504 re, der begge havde gået på gymnasiet, så det var sådan lidt mere oplagt. Jeg kendte ikke til... Jeg vidste
505 ikke så meget om handelsskolen, jeg kendte ikke så meget til det.

506 Simon: Nej.

507 Kasper: Med hensyn til hvad jeg laver nu, så havde det måske givet meget mere mening, at jeg havde
508 gået på handelsskolen...

509 Mads: Jeg tror ikke det har den store betydning.

510 Kasper: Det har jo ikke verdens største betydning.

511 Simon: Man kan sige, man har ikke idræt eller nogle kunstneriske fag på handelsskolen...

512 Mads: Nej, det savnede jeg måske lidt.

513 Kasper: Ja.

514 Simon: Det gjorde min bror nemlig også. Det var derfor jeg valgt gymnasiet.

515 Kasper: Jamen på den måde, synes jeg også, at gymnasiet lyder lidt federe. På den måde var det også
516 mere tilpasset mig, fordi det var mere kreativt.

517 Simon: Jo jo. Præcis. Jeg vidste heller ikke, hvad jeg ville. Jeg tænkte, at det er sådan rimeligt åbent...
518 Dørene var stadig åbne... Man kunne gøre stort set hvad man ville efterfølgende uden at det nødven-
519 digvis behøvede at handle om handel og marketing og ja...

520 I: Jeg stopper jer nu. Har I fået dækket jer ind, synes I? Er I færdige med at drøfte ligestilling?

521 Kasper: Jamen, vi var meget uenige omkring skolesystemet i hvert fald.

522 Simon: På det område i hvert fald.

523 Kasper: Jamen det ved jeg ikke. Synes I det er fuldstændig fungerer lige godt for piger og drenge? Hvis
524 man nu så statistisk på det, så må man da sige, at der er flere...

525 Simon: Nå ja, det ved jeg ikke. Det er bare noget... Jeg kan ikke nikke genkendende til det der, for jeg
526 synes ikke, jeg har haft problemer med at sidde stille og sådan noget eller koncentrere mig.

527 Kasper: Det har du måske ikke, men hvis du så på måske 80 % af de drenge, vi gik i klasse med - nu gik
528 jeg tilfældigvis i klasse med dig... [Latter]

529 Simon: Men jeg ved ikke... Ja for fanden... Ja, men det ved jeg ikke. Det handler også om at være lidt
530 motiveret, tror jeg. Jeg kunne godt se på dig, at det var ikke altid det var skide fedt bare at sidde der og
531 lytte til et eller andet lidt ligegyldigt måske...

532 Mads: Jeg tror...

533 Kasper: [...] Jeg begyndte først at tage det seriøst, da det gik op for mig, at det kunne blive svært at
534 komme i gymnasiet, hvis ikke jeg tog mig sammen. Det var da først der.

535 Simon: Jo jo. Men jeg synes bare... Jeg er måske nok også lidt perfektionistisk på det område der. Du
536 ved, jeg vil altid gøre mit bedste, tror jeg. Jeg havde svært ved sådan bare at... Øh... Ja, sløse igennem
537 det. Det var sådan... Så fik jeg lidt dårlig samvittighed måske. Tror jeg.

538 Kasper: Ja.

539 Simon: Det har jeg så ikke så meget længere men altså... Det havde jeg på det tidspunkt.

540 Kasper: Jeg fik først dårlig samvittighed, når karakteren ligesom blev aktuel og den ramte, ikke?

541 Simon: Jo. Jamen jeg husker det fandeme tydeligt mand... Der var engang - vi skulle skrive en blækreg-
542 ning - jeg brugte så lang tid på at hviske ting ud, for jeg ville gerne have at det skulle stå sådan helt lige
543 og pænt [Latter].

544 Mads: Nå. Er vi ikke færdige med det her?

545 Simon: Jo.

546 I: Okay. Nu talte I lige lidt om forskelligheder, så går vi videre til et spørgsmål...

547 Simon: Ja.

548 I: Tænker I nogensinde over at du, Simon, ser anderledes ud?

549 Kasper: Er du anderledes, Sims? [Latter]

550 Mads: Hvad?! [Latter]

551 I: Eller taler I nogensinde om det?

552 Kasper: Ej... Hvad hedder det, det tror jeg altid vi har været bevidste om, for lige fra vi var små, så... Det
553 var da noget, vi sagtens kunne tale om. Det kan jeg da i hvert fald sagtens... Især huske fra vi var helt
554 små, at jeg kendte da dit koreanske navn også.

555 Mads: Det gør jeg også.

556 Kasper: [...] Øh... Og jeg kendte da også din brors koranske navn og sådan noget, og vi var da interesse-
557 ret i at høre... Altså, hvor i Korea I kom fra.

558 Simon: Ja.

559 Kasper: Og hvad der var for en familie, I kom fra. Så på den måde tror jeg altid, vi har været bevidste
560 om det. Men vi har aldrig nogensinde betragtet dig som værende anderledes på nogen som helst måde,
561 vel?

562 Mads: Næ... Det synes jeg ikke.

563 Simon: Næ... Det synes jeg heller ikke.

564 Kasper: Jamen det er ikke noget man har tænkt over, vel? Altså, man har været bevidst om det, men jeg
565 har aldrig tænkt over det.

566 Mads: Jamen præcis! Det er svært at sætte ord på, fordi man måske ikke har tænkt over det.

567 Simon: Det er heller aldrig noget, jeg selv har været opmærksom på i hver fald. Eller tænkt over.

568 Kasper: Jamen nogle gange har man også glemt... Jeg har faktisk tænkt på en ting øh... Inden jeg kom
569 herhen i dag.

570 Mads: Har du forberedt dig? [Latter]

571 Kasper: Nej, men det var fordi... Jeg har bare gået og tænkt over det. Jeg havde ligesom gået og forestil-
572 let mig hvad for nogle spørgsmål, vi skulle besvare, ikke? Og jeg kan da huske, Sims, da vi to var små...
573 Da så vi en Bruce Lee-film igen og igen og igen og igen, og...

574 Simon: Det var den der helt gamle, ikke også?

575 Kasper: Jo. Hvad fanden er det den hedder? Den hedder... Det var noget med Dragon...

576 Simon: Ja, det er sådan tre der skal afsted, ikke også? De skal deltage i en eller anden turnering...

577 Kasper: Jo, ude på en eller anden ø, hvor de sælger stoffer.

578 Simon: Ja, lige præcis.

579 Kasper: Jeg kan ikke huske om... Jeg kan ikke helt huske handlingen; vi var ikke så gamle, da vi så den.

580 Mads: Nej [Latter].

581 Kasper: Anyhow. Jeg kan huske at vi altid skulle ud og lege bagefter...

582 Simon: Ja.

583 Kasper: [...] Altså, at vi var dem fra filmen og så videre. Vi skulle lege handlingen, og vi skulle ud og slås
584 i haven og sådan noget.

585 Simon: Ja ja. Det kan jeg godt huske.

586 Kasper: [...] Og der kan jeg huske, at egoistiske, lille mig... Jeg skulle altid være Bruce Lee, fordi han var
587 ligesom hovedpersonen...

588 Simon: Ja, det er klart.

589 Kasper: [...] Uden at skænke det en tanke, at... [Mads griner]

590 Simon: Ja, du synes måske at han passede bedre til mig?

591 Kasper: Altså, jeg ved godt at Bruce Lee er af kinesisk afstamning, men...

592 Simon: [...] Men han var om ikke andet asiat.

593 Kasper: Han var om ikke andet asiat, og det havde måske været mere logisk... For du skulle være ham
594 der amerikaneren, der var med i filmen.

595 Simon: Ja. Men det kan jeg ikke engang huske, om det var mit eget valg. Eller om det var dig, der bare
596 bestemte det?

597 Kasper: [...] Eller om det bare var mig der bestemte det...

598 Mads: [...] At Kasper bestemte at du skulle være den hvide helt.

599 Simon: Ja ja.

600 Kasper: Jamen, jeg synes heller ikke at du nogensinde gjorde modstand, hvad det angik. Altså, jeg tror
601 ikke du... Men det havde måske bare været meget logisk at du var Bruce Lee.

602 Simon: Ja...

603 Kasper: No offense men du...

604 Simon: [...] Ligner ham jo lidt.

605 Kasper: Mere i hvert fald end hvad jeg gør.

606 Simon: Ja... Det er sgu aldrig noget jeg har tænkt over.

607 Kasper: Nej. Den har jeg i hvert fald bare tænkt tilbage på, at det var da sådan en af de der ting, der
608 sådan på en eller anden måde illustrerede...

609 Mads: [...] At I ikke tænkte over det.

610 Kasper: [...] At man egentlig overhovedet ikke skænkede det en tanke, at Sims kom fra Asien.

611 Simon: Ja. Det ved jeg ikke. Og jeg har heller ikke nogensinde været rigtig opmærksom på det, tror jeg.
612 Det er ikke noget jeg har tænkt over.

613 Kasper: Næ...

614 Simon: Der er sådan nogle situationer, hvor jeg husker tilbage på, at jeg trods alt blev gjort opmærk-
615 som på, at man... At man skilte sig ud på et eller andet punkt. Især hvis der var nogle.. Arrangementer i
616 skolen, kan jeg huske, og man skulle præsentere sine forældre. Kan du forestille dig det?

617 Mads: Da du var mindre?

618 Simon: At man står der... 'Det her er mine forældre', og så vupti så står der sådan to danske forældre
619 op, og så står der sådan lidt mig i midten... Der tænker jeg sådan lidt 'Wow! Han er nok... Han er i hvert
620 fald ikke...'

621 Mads: Tænkte du virkelig over det?

622 Simon: Ja det er sådan nogle... Men det tror jeg også er meget, når der er en eller anden form for op-
623 mærksomhed rettet mod én, at så er man sådan bevidst om på et eller andet tidspunkt, at man i hvert
624 fald skiller sig ud på det udseendemæssige. Men ellers er det ikke noget jeg sådan... Jeg aldrig sådan
625 rigtig har tænkt over, men jeg kan bare huske, at der er sådan nogle få gange hvor det sådan lige har
626 strejft mig i hvert fald.

627 Kasper: Kan du huske nogle ubehagelige situationer?

628 Simon: Øh... Nej. Aldrig.

629 Kasper: Aldrig? Heller ikke senere i livet eller noget?

630 Simon: Jo, der er sådan nogle gange, hvor man får sådan et: 'Hey kineser!' eller sådan noget, men det...
631 Det er jeg så ikke engang, men altså... Det ved jeg ikke.

632 Kasper: Det er jo også sindssygt diskriminerende!

633 Simon: Jeg tager bare så meget afstand fra det, for det er så lavt altså!

634 Kasper: Det er nemlig bare vildt lavt, ikke?

635 Mads: Jeg kan huske den ene episode, hvor vi kom gående ude... Et sted på Nørrebro ned ad nogle side-
636 gader, hvor der var en eller anden, der råbte et eller andet efter dig.

637 Simon: Nej, det kan jeg ikke huske.

638 Mads: Hvad fanden var det? Han kom op fra sådan en lille bar eller et eller andet, og så sagde han et
639 eller andet til dig, og så kiggede vi bare underligt på ham... Sådan: 'Hvad fanden mener du?' [Simon
640 griner], og så gik vi videre uden egentlig at tænke over det, før vi kom længere hen... Sådan: 'Hvorfor
641 sagde han det?'

642 Kasper: Det er også et underligt sted at sige det, for det er nærmest det mest multikulturelle område i
643 Danmark, ikke?

644 Mads: Jo...

645 Simon: Jo... Jeg ved ikke. Jeg synes bare folk, der har behov for at sige sådan nogle ting, de har sgu ikke
646 særligt meget imellem ørerene.

647 Mads: Nej præcis.

648 Simon: For de dømmes bare folk...

649 Kasper: Jamen altså, de er jo spader uanset hvad, ikke?

650 Simon: Nå ja, vi dømmes os lidt nu, men jeg synes bare... [Mads griner]

651 Mads: Vi dømmes alle sammen [Latter].

652 Kasper: Jamen altså...

653 Simon: Ja. Det er rigtig nok.

654 Kasper: Det bunder jo i uvidenhed på en eller anden måde, ikke? Det må være et eller andet skræm-
655 mebillede...

656 Simon: [...] Mangel på horisont!

657 Kasper: Ja.

658 Simon: [...] Et eller andet sted, ja.

659 Kasper: Jeg ved sgu ikke, hvordan man får sådan nogle tanker i hovedet altså... Hvad med dig, Mads,
660 har du nogensinde...?

661 Mads: [...] Tænkt over det?

662 Kasper: Ja.

663 Mads: Næ... Det synes jeg sgu aldrig jeg har. Øh...

664 Kasper: Næ...

665 Mads: Ikke rigtigt.

666 Kasper: Der er en ting, du sikkert har tænkt over, og som jeg også har tænkt over, og det er det der
667 med, hvad er det egentlig for en familie, du kommer fra og sådan... Forinden du blev adopteret; hvem
668 var de og... Sådan man har gået og haft tanker inde i hovedet; hvad havde det været for et liv Sims hav-
669 de levet, hvis han var blevet i Korea?

670 Simon: Nå, men... Spørger du mig, eller spørger du Mads?

671 Kasper: Det var sådan lidt op...

672 Mads: [...] Jamen har vi ikke også snakket om det for helvedes mange år siden efterhånden?

673 Simon: Jo. Jo, det kommer sådan... Nogle gange så snakker vi sådan om det engang imellem, tror jeg. Så
674 kommer det op - specielt om det er noget jeg har overvejet, at tage tilbage og opsøge mine forældre. Er
675 det ikke det spørgsmål, vi snakker om engang imellem? Men det ved jeg ikke. Jeg har ikke noget behov
676 for det som sådan i virkeligheden. Jeg er ikke i tvivl om, hvem mine forældre er, eller hvem jeg selv er
677 eller...

678 Kasper: [...] Det kom også op dengang... Det var da vi gik i folkeskolen, og de kørte det der 'Spørløs'. Så
679 var det der, vi begyndte at tænke over det, fordi at... [Mads griner]

680 Simon: Jeg tror måske du tænkte mere over det, end jeg i virkeligheden gjorde... På mine vegne.

681 Kasper: Ja. Ja, det er rigtig nok. Det er måske meget rigtigt.

682 Simon: 'Har du aldrig nogensinde tænkt over det?' - 'Egentlig ikke specielt'. Jeg kan huske, der var en
683 gang hvor jeg har siddet med min mor og kigget på de der adoptionspapir...

684 Kasper: Ja.

685 Mads: Ja.

686 Simon: [...] Og det var egentlig også en lidt spøjst følelse i virkeligheden.

687 Kasper: Ja.

688 Mads: Men jeg tror aldrig vi har tænkt over, at du var sydkoreaner... Var fra Sydkorea eller sådan, ikke?
689 Men altså... I don't know. Du er jo lige så meget dankser, som jeg er. Jeg aner jo bare ikke engang, om
690 mine bedsteforældre er... Whatever... Er danskere eller er et eller andet syd for Sverige et eller andet...
691 Tyskere...

692 Simon: Nej. Jeg tror min bror har nok sådan lidt... Tanker om at tage tilbage og sådan opsøge hans for-
693 ældre, det har strejft ham mere, end jeg har tænkt på det, fordi han har nogle gange manglet det der
694 med at kunne spejle sig i nogen; hvorfor var han på den måde... Altså, hvorfor er han på den måde, som
695 han er?

696 Kasper: Ja. Det har du ikke haft det behov?

697 Simon: Nej. Ikke sådan som sådan, tænker jeg. Han har også været sådan meget øh... Fokuseret på så-
698 dan: 'Hvor... De ting jeg kan, hvor kommer de fra?' Men det er aldrig noget jeg som sådan har tænkt
699 over... Jeg ved ikke... For jeg befinder mig sgu meget godt, hvor jeg gør i virkeligheden.

700 Kasper: Ja.

701 Simon: Og jeg er heller ikke i tvivl om hvem jeg er, mere hvad jeg er. Jeg synes kulturen er pissespæn-
702 dende, og det er sådan dét jeg nok i virkeligheden synes kunne være interessant at undersøge.

703 Kasper: Du har tænkt på bare at opleve landet?

704 Simon: Ja, det kunne jeg sygt gerne tænke mig! Det kunne være sindssygt spændende! Men jeg ved
705 ikke... Det med mit... Kan vi sige... Hvad hedder det nu?

706 Kasper: Biologiske baggrund?

707 Simon: Lige præcis! Tak for det. Det er sgu ikke noget, jeg tænker så meget over. Måske på sigt, det ved
708 jeg ikke. Der er nogle der har behov for det i hvert fald, men jeg... Ikke lige noget jeg har spekuleret på.

709 Kasper: Det skal du kun afgøre med dig selv!

710 Mads: De er ved at få sådan, at man kan stå på ski.

711 Simon: Nå.

712 Mads: Man kan stå på ski i øh...

713 Simon: Ja, det har jeg hørt.

714 Mads: [...] Hvad er det nu hovedstaden hedder?

715 Kasper: Seoul.

716 Simon: De har sådan en pist der er åben 24 timer i døgnet i hvert fald.

717 Mads: Jamen jeg kender en, der vandt... Altså, som er fra Sydkorea og vandt alle mulige skønhedskon-
718 kurrencer, og hun var sådan: 'I kan bare komme ned og stå på ski' og alt muligt...

719 Kasper: Nå, nu kom vi lige lidt ud af den. Men altså, du har aldrig nogensinde lagt skjul på noget, og det
720 har aldrig... Man har aldrig følt, at man ikke kunne spørge dig om noget.

721 Simon: Nej. Men det tror jeg handler om, at jeg allerede fra da jeg var meget, meget lille er blevet - skal
722 vi sige - gjort opmærksom på, hvor jeg i virkeligheden kommer fra og hvorfor... Ja. Jeg kan huske me-
723 get, meget tydeligt at min mor havde sådan en lille, fin bog, hvor alt var forklaret.

724 Kasper: Ja.

725 Simon: Ja. Hvad adoption vil sige, og hvad det vil sige at komme fra et andet sted og have danske for-
726 ældre og...

727 Kasper: Ja.

728 Simon: Så ja... Det er sådan noget, jeg har været bevidst om lige fra begyndelsen, kan man sige. Det er
729 ikke noget, der er kommet som et chok senere, eller jeg har haft sådan... Ja.

730 Kasper: Men det var selvfølgelig også noget jeg spurgte til første gang jeg så dig sikkert, da vi var fem
731 år, ikke?

732 Simon: Nok ikke den første dag, vi så hinanden.

733 Kasper: Nej nej. Men det var allerede dér, jeg sikkert blev bevidst om det, ikke? Jeg kan i hvert fald hu-
734 ske, at det var da ikke nok som man ikke turde spørge om. Man har heller ikke nogle begrænsninger,
735 når man er fem år altså.

736 Simon: Nej nej. Jeg synes heller ikke, at det nogensinde har været noget problem for mig at svare på,
737 når folk spørger, hvor man kommer fra eller sådan nogle ting. Men det er faktisk noget andet, jeg er
738 blevet opmærksom på, det er, når folk er... Eksempelvis når man begynder på et nyt studie og sådan
739 spørger: 'Hvor er du fra?' [Latter] Så tænker jeg, om de minder mit oprindelsessted altså... Eller mener
740 de hvilken by?

741 Mads: Hvordan tolker du det? Hvad svarer du?

742 Simon: Jeg spørger altid... 'Mener du min oprindelige sådan... Oprindelige fødested, eller mener du hvor
743 jeg rent logistisk bor henne?'

744 Kasper: Jamen det har jeg faktisk... Jeg kan faktisk godt forstå det, fordi jeg har også oplevet mange
745 gange, når jeg spørger folk... Nu har jeg for eksempel en kollega... Jeg kan ikke huske hvorfra han kom-
746 mer sådan oprindeligt, men jeg kan huske at jeg spurgte ham på førstedagen hvor han var fra, og så
747 spurgte han... Altså, præcis det samme spørgsmål: 'Hvad mener du? Mener du sådan oprindelse eller
748 hvor jeg sådan har boet eller hvad?'

749 Simon: Ja. Ja.

750 Kasper: Jeg ville bare vide, om han var fra...

751 Mads: [...] Ishøj...

752 Kasper: [...] Århus...

753 Simon: Ja! Og det er også det, folk typisk spørger om... Jeg tror bare... Ja... Lige på dét område, så er det
754 måske også noget... Når man ikke kender folk, at det... Ja...

755 Kasper: Ja, det tror jeg. I don't know.

756 Simon: Men ja...

757 Mads: Skal vi tage den næste?

758 Kasper: Har vi endevendt det hele?

759 Simon: Ja.

760 I: Jeg har lige et opfølgende spørgsmål. I fortalte at det aldrig har været et problem at tale om, og at når
761 I taler om det, så opstår det i nogle andre sammenhænge?

762 Simon: Ja, det tror jeg.

763 I: Kan I komme med nogle eksempler på det?

764 Simon: Nej men eksempelvis da det der program kørte... Hvad var det det hed? "Sporløs". Da snakkede
765 vi faktisk meget om det, fordi... Det ved jeg ikke... I spurgte nok ind til, om det ikke var noget jeg skulle
766 melde mig til [Latter].

767 Kasper: Vi var også nogle små, irriterende... Det var også drillerier. Det var smådrillerier.

768 Simon: Ja, men jeg har aldrig taget det som noget personligt.

769 Kasper: Nej!

770 Simon: Eller tænkt: "Hold kæft, det er et problem".

771 Kasper: Nej.

772 Simon: Men det var sådan... Hvornår ellers...? Jeg tænker på sådan noget... Øh...

773 Mads: Jeg synes ikke...

774 Simon: Nå jo! I forbindelse med... Jeg kan huske engang vi var på skiferie. Kan du huske det? Med Søren
775 og dem?

776 Mads: I Norge?

777 Simon: Der spurgte Bertrams far... Hvad hedder han nu? Nielsen...

778 Mads: Nåå... Erik?

779 Simon: Ja, Erik han spurgte nemlig til det.

780 Mads: Men han er også selv...

781 Simon: Ja, han er nemlig også selv adopteret, og da kom... Ja... Det ved jeg ikke... Der begyndte vi også at
782 snakke om... Og tale om, om jeg havde sådan behov for at opsøge mine biologiske forældre og sådan
783 nogle ting. Men der vil jeg sige, der var svaret nogenlunde det samme, som det er nu.

784 Mads: Ja.

785 Simon: Men det er sådan...

786 Mads: Men ellers synes jeg det er meget...

787 Simon: Det ved jeg ikke... Jeg bliver ikke selv opmærksom på det. Jeg tror det er nogle andre, som lige-
788 som... Der spørger ind til det eller gør mig opmærksom på det, men det er ikke noget jeg tænker over
789 selv.

790 Kasper: Men hvad nu, når du for eksempel møder andre adoptivbørn? Undskyld, jeg lige tager over på
791 spørgefronten her.

792 Simon: Ja.

793 Kasper: Når du nu møder andre adoptivbørn for eksempel fra Korea, hvad er så din reaktion? Tænker
794 du så over: 'Hov, vi er fra samme sted' eller er det bare sådan en...?

795 Simon: Det ved jeg ikke. Det tænker jeg heller ikke over sådan rigtig.

796 Kasper: Så er det sådan helt ligesom hvis du mødte Lasse eller...?

797 Simon: Ja... Det ved jeg ikke. Nej...

798 Kasper: Det er det der med, om du selv kommer til at sætte dig selv i en eller anden boks, når du møder
799 en anden fra Korea og så sige: 'Hov! Vi er begge to fra Korea'.

800 Simon: Nej. Overhovedet ikke! Det er først, igen, eksempelvis, da jeg begyndte på Aalborg Universitet,
801 så var der en der hedder Lise - hun er også fra Korea - og sådan "Hey! Asian Sensation!" eller et eller
802 andet sagde hun. Ja! Men det var ikke det første jeg overhovedet tænkte på. Altså... Jeg tror der er flere,
803 der måske er mere opmærksomme på det... Tror jeg. Jeg tænker ikke så meget over det.

804 Mads: Hov! Jeg kom lige i tanke om sådan en specifik, hvor vi talte om at du for eksempel ikke var fra
805 Sydkorea, men var asiat.

806 Simon: Ja?

807 Mads: Øh... Dengang vi begyndte at drikke meget for at hoppe tilbage til det igen...

808 Simon: Ja.

809 Mads: Det der med at du altid sagde, at du havde "Asian disease"...

810 Simon: Ja. Men det var en stor løgn, tror jeg [Latter]. Det var bare en stor undskyldning for ikke...

811 Mads: [...]At drikke lige så mange øl?

812 Simon: Ja [Latter]. Ja, det tror jeg måske. Ej, jeg kunne heller ikke drikke så forfærdeligt meget.

813 Mads: Løgn!

814 Simon: Ej, det kunne jeg sgu ikke. Det kunne jeg sgu ikke. Bare seks bajere eller en liter rødvin, så var
815 jeg ude og knækkede mig.

816 Mads: Det var sådan det eneste, jeg lige kunne komme i tanke om.

817 Simon: Jamen det er rigtig nok. Men det var faktisk mig selv, der bragte det op.

818 Mads: Lige præcis! Så sagde du det altid selv...

819 Simon: Jeg har nok brugt det som et eller andet... Som en undskyldning for at jeg ikke kunne drikke så
820 meget, men det var lidt for sjov jo.

821 Mads: Ja. Det slog mig bare lige. Ja. Det er rigtig nok.

822 Kasper: Nu tror jeg vi har endevendt det.

823 Simon: Ja. Nu tror jeg simpelthen ikke, der er mere at tale om. Overhovedet! [Latter]

824 Mads: Nu er det slut! [Latter]

825 I: Hvad er jeres generelle forståelse og/eller holdning til adoption, transnational adoption? Transracial
826 adoption..?

827 Kasper: Transracial?

828 Mads: For eksempel at Sims er adopteret af hans forældre.

829 Kasper: Okay.

830 Mads: En holdning til det?

831 I: Det kan godt være at I ikke har det, men nu lægger spørgsmålet i hvert fald op til refleksion.

832 Kasper: Jeg begyndte sådan lidt at tænke over sådan her senere i livet, og det er også kun fordi jeg har
833 hørt, at der har været sådan lidt problemer med det, at der sådan... Er gået på en eller måde salg i det
834 eller... At der bliver adopteret rigtig, rigtig mange børn, eller at der i hvert fald bliver født børn med
835 henblik på at blive adopteret og så videre... Om det kan skabe et problem på nogle måder...

836 Mads: Nå?

837 Kasper: [...] Fordi en ting er helt naturlig adoption, og jeg har jo kendt Sims altid, så selvfølgelig er jeg
838 for adoption. Jeg har da også tænkt over, at hvis jeg engang skal være... Når jeg sikkert engang skal
839 være far... Og hvis jeg ikke selv kunne få børn, så ville det være lige så naturligt for mig på en eller an-
840 den måde at adoptere et barn, fordi det ville jo bare være lige som at få Sims.

841 Mads: Ja, det ville jeg heller ikke kunne se noget problem i [Simon griner].

842 Kasper: [...] Hvis det var en fra Korea. Hvis det var en fra Korea.

843 Mads: Men ja. Jeg har aldrig skænket det en tanke, at jeg skal have en bestemt holdning til det, tror jeg.
844 Andet end det er helt fint!

845 Kasper: Ja.

846 Mads: Og at jeg egentlig ikke kan se noget problem i det.

847 Kasper: Næ... Jeg har heller ikke sat mig synderligt meget ind i det, men for mig ville det ikke være ulog-
848 gisk...

849 Mads: Næ...

850 Kasper: [...] Altså, hvis ikke selv jeg kunne få børn - jeg vil jo gerne have børn på et tidspunkt - så ville
851 det give lige så god mening for mig.

852 Simon: Ja. Jeg sidder... Jeg ved ikke. Det er faktisk heller ikke en ting jeg tænker så meget over, det der
853 med selve adoptions... Skal vi sige... Ja, hvad det er for en størrelse... Jeg synes bare det er rigtig fint,
854 hvis der er nogle, der ikke kan tage vare eller er i stand til selv at kunne tage vare på deres børn, og der
855 er nogle andre som kan...

856 Kasper: [...] Kan gå ind...

857 Simon: [...] Og elske dem og give dem en rar opvækst.

858 Mads: Tryghed.

859 Kasper: Ja.

860 Simon: Give dem mulighed for et liv som sådan.

861 Kasper: Ja. Det er også rigtig.

862 Simon: Men der er jo de der skrækhistorier... Der var sådan en eller anden dokumentar på et tidspunkt
863 i fjernsynet... Var det DR eller sådan noget, der kørte... Med at der var nogle forældre der havde adop-
864 teret to børn eller et enkelt barn - jeg kan ikke huske hvor mange det er - og de endte med at aflevere
865 hende igen, fordi hun selv blev gravid.

866 Kasper: Hvad?! Tilbage til familien?

867 Simon: Jamen de havde ønsket sig et barn...

868 Kasper: Mm.

869 Simon: De viste sig så, at de havde problemer med det, og de mener ikke at de kunne få børn selv, så de
870 adopterede et barn...

871 Kasper: Ja?

872 Simon: [...] Og så blev hun gravid selv.

873 Kasper: Ja..?

874 Mads: Altså, afleverede deres eget barn tilbage...?

875 Kasper: [...] Til hendes oprindelige familie?

876 Simon: Ja. Jeg kan ikke huske om hun røg på et eller andet børnehjem eller en eller anden plejefamilie.

877 Kasper: Ja okay.

878 Mads: Det er mærkeligt!

879 Simon: Det er simpelthen forfærdeligt!

880 Kasper: Ja, det er noget underligt noget at skille... Ej, det...

881 Mads: [...] Det kan jeg slet ikke sætte mig ind i!

882 Kasper: Nej.

883 Simon: Det er simpelthen så forfærdeligt sådan nogle ting. Ja, det er sgu også... Det ved jeg ikke... To-
884 talt... Jeg står totalt uforstående over for den slags! Det kan jeg sgu ikke lige...

885 Kasper: Hannibal er også adopteret, er han ikke?

886 Simon: Øh...

887 Kasper: Eller har han bare været mere sådan i plejefamilie?

888 Simon: Ja, han er deres plejesøn.

889 Kasper: Plejesøn.

890 Simon: Men de har også forældremyndighederne, og nu er han blevet en voksen mand selv.

891 Kasper: Ja ja.

892 Simon: Men han kom i en sen alder; jeg tror, han var 14 faktisk.

893 Kasper: Ja.

894 Simon: Ja.

895 Mads: Det er din tredje bror, ikke?

896 Simon: Ja, det er det. Hvad er han nu? 45 eller sådan noget. Så han er ved at være en gammel mand

897 [Latter]. Men han er sgu stadig rigtig dejlig, så det er godt nok!

898 I: Så I er faktisk helt enige...?

899 Kasper: [...] Om vi er enige i forhold til adoption?

900 Mads: Det tror jeg.

901 Kasper: På det overordnede plan, ja. Men vi er måske heller ikke sat os synderligt meget ind i det.

902 Mads: Nej.

903 Simon: Men hende som stod for den... Mig og min brors adoption var faktisk Lise, som mine forældre er

904 rigtig gode venner med i dag.

905 Kasper: Er det rigtigt?

906 Simon: Ja.

907 Kasper: Sjovt!

908 Simon: Ja, det er sgu lidt skægt. De ser stadig hinanden og har madklub sammen hver tirsdag.

909 Kasper: Stadig?

910 Simon: Ja.

911 Kasper: Hvor bor Lise henne?

912 Simon: I XXX.

913 Kasper: Stadig?

914 Simon: Ja, de vil gerne være tæt på børnebørnene.

915 Kasper: Selvfølgelig.

916 Simon: Ja. Det var bare en ting jeg kom til at tænke på.

917 I: Okay. Det næste er en øvelse lige som før.

918 Kasper: Race?

919 I: Ja.

920 Mads: Når vi får ordet 'race' er det så, hvad vi forbinder med det ord?

921 I: Ja, det er det.

922 Mads: Ja...

923 Simon: Ja...

924 Kasper: Det ved jeg ikke, om jeg kan finde ud af; at få noget ned på papir.

925 Mads: Hedder det "biologisk ophav"? Jeg må ikke sige, hvad jeg skriver, vel?

926 Kasper: Biologisk oprindelse det er jo bare mere, hvor du kommer fra?

927 Mads: Men sådan en opdeling... Hvor man kommer fra i verden.

928 Kasper: Jamen du har biologiske forældre, jeg har biologiske forældre, så det behøver ikke...

929 Mads: Jamen biologiske er et forkert ord at bruge men sådan...

930 Kasper: Jamen jeg synes heller ikke at nationalitet passer.

931 Mads: Næ... "Opdeling" for sig selv er også et forkert ord.

932 Kasper: Altså, uden på nogen måde at gøre det til en eller anden form for forskelsbehandling, så vil jeg
933 da måske sige, at hudfarve er en én ting, ikke, som man ikke kan lade være med at tage højde for.

934 Mads: Jo... Hudfarve er et karaktertræk. Det er jo også afhængig af, at man kan have forskellige næser
935 og...

936 Kasper: Det er nok sådan lidt udseende og sådan, ikke? Det er jo noget af det synlige, som man...

937 Mads: [...] Hår også, ikke?

938 Simon: Jo, men det er jo aldrig en ting man dømmes på...

939 Kasper: Nej.

940 Mads: Nej, det er lidt svært at forholde sig til.

941 Simon: [...] Som noget af det første...

942 Kasper: Jeg tror ikke, at jeg kan få det ned til nationalitet.

943 Mads: Nationalitet hænger heller ikke sammen med race.

944 Kasper: Det hænger jo ikke sammen, fordi du er dansker, men jeg ville sige at du var en anden race end
945 mig.

946 Simon: Ja.

947 Mads: Ja ja, men du har alle de danske værdier jo. Du har jo ikke nogle sydkoreanske værdier.

948 Simon: Jeg tænker mere race som art i virkeligheden.

949 Mads: Præcis! Altså, det er en opdeling indenfor...

950 Simon: [...] Mennesker.

951 Mads: Præcis!

952 Simon: Men alle er mennesker, men det er bare sådan en underkategori på en eller anden måde.

953 Mads: Lige som du har... Altså, at vi alle sammen er neandertalere og...

954 Simon: Ja ja...

955 Kasper: Eeej....

956 Mads: Nå nej, det er det gamle. Jeg tænker...

957 Simon: Homo sapiens [Latter].

958 Kasper: Det er en lidt grov opdeling det der. Jeg læste faktisk i dag, at man finder flere i Europa, som
959 har en til fire pct. neandertaler i sig øh... Fordi der var omgang blandt homo sapiens og neandertalerne
960 tilbage for 40.000 år siden.

961 Mads: Nå, det er en meget fun fact.

962 Kasper: Så det er ikke til at vide om du eller jeg har en lille smule neandertaler i os. Det kan godt være
963 vores forfædre var lidt...

964 Mads: [...] Var lidt om sig...

965 Simon: Var lidt om sig... [Latter].

966 Mads: Man er lidt dum engang imellem, er man ikke det?

967 Kasper: Jo. Jeg ved ikke om det har nogen effekt på den måde. Det her handler mere om, om det vil
968 have nogen effekt mere på sådan et sundhedsmæssigt... Og man kunne være mere udsat for nogle sær-
969 lige former for sygdomme og sådan noget, ved at man havde det der neandertaler i sig. Jeg tror det var
970 det, artiklen handlede om. Jeg læste lige overskrifterne, og så læste jeg lidt af afslutningen.

971 Mads: Klassikeren.

972 Kasper: Det var en af dem der, hvor den lige poppede op på telefonen, og så kigger man lige...

973 Simon: Jeg tænker virkelig bare art, tror jeg, med hensyn til...

974 Mads: Du har faktisk skrevet noget; "Diversitet" og "Udseende".

975 Simon: Ja. Det var de to ting, det var sådan på det udseendemæssige, at jeg tænker diversitet eller for-
976 skel, men jeg synes stadig... Eksempelvis, nu tager vi bare et eller andet... Eksempelvis et spil, hvor man
977 vælger... Der er nogle forskellige 'races' man kan vælge.

978 Mads: Ja.

979 Simon: Men vi hører alle sammen til den samme 'faction'.

980 Mads: [...] Ja, præcis! Du kan være en 'orc', og du kan være...

981 Simon: Jamen præcis! Men stadig inden for det samme sådan overordnede... Så jeg synes bare ikke... Ja,
982 det er det jeg tænker, tror jeg. Sådan underkategori til noget. Til det eksempelvis at være menneske
983 eller være...

984 Mads: Jeg tror også bare det er den tidsalder vi lever i nu her, hvor det er så...

985 Kasper: Jamen okay, når du siger udseende og sådan noget, ville du så sige at... At sådan en rigtig
986 mørkhåret og sådan mørkhudet fyr fra Italien... Ville du sige at det var en anden race? Fordi det hvor
987 det først for mig rigtig springer vandene, det er, hvis det er en af afrikansk afstamning eller fra Asien
988 eller sådan et eller andet. Det er først der, hvor jeg sådan begynder at tænke...

989 Mads: Det har du nok ret i, at hvis man taler om race...

990 Kasper: [...] Fordi der er jo også udseendemæssige forskelle på...

991 Mads: [...] En svensker og en dansker og...

992 Kasper: Ej, det er måske ikke de største forskelle [Latter]. Det er jo sådan Skandinavien, det synes jeg
993 måske godt, vi kan kategorisere som meget lignende folkefærd men i hvert fald, hvis man nu tager...
994 Nogle gange kan man i hvert fald godt se forskel på østeuropæere...

995 Mads: [...] Ja, men jeg tror...

996 Simon: [...] Du er da blevet sammenlignet med en østeuropæer nogle gange?

997 Kasper: Jeg er blevet sammenlignet med en østeuropæer mange gange.

998 Mads: Jeg tænker, hvis man tager race og tænker i kontinenter måske. Altså, så har man jeg har skåret
999 Asien over en...

1000 Kasper: [...] Men okay okay, når man tænker over det, så er det måske også bare fordi man har spredt
1001 sig så meget... Altså, engang har man jo... Amerikanerne er vel af europæisk afstamning i virkeligheden,
1002 ikke, fordi altså...

1003 Mads: Amerikanerne er jo en blanding af Europa og Afrika og...

1004 Kasper: Nå, ja ja... Jeg ved godt... Altså, dem der startede med at bosætte sig i Amerika. Engang var der
1005 vel en mere indiansk race og sådan noget, ikke? Der var stammer og sådan noget...

1006 Mads: Det var der! [Latter]

1007 Kasper: Jo jo. Jamen, det er jo bare det... Det er også lidt sjovt, at de hedder indianere, ikke? Anyhow...

1008 Simon: Indfødte.

1009 Kasper: Hvad siger du? Ja indfødte det er nok et mere korrekt ord. Jeg tænker bare, at man har spredt
1010 sig så meget rundt, så det kan efterhånden være svært at dele racerne sådan for alvor op...

1011 Mads: Det var det jeg prøvede at sige før med det... Altså multikulturelle samfund.

1012 Simon: Det var det du også selv påpegede, at man ikke kan skrive nationalitet på, som...

1013 Mads: Nej, for ens nationalitet...

1014 Simon: [...] Nej, som associere med race. Jeg tænker det virkelig bare er meget på det udseendemæssige
1015 plan.

1016 Kasper: Ja, for altså... Jeg ved sgu ikke... Jeg tror da typisk at... Hovedparten af russere, synes jeg måske
1017 ser en smule anderledes ud end skandinavisere.

1018 Mads: Gør de det?

1019 Kasper: Ja, jeg synes måske godt, at der er nogle træk, man formemmer...

1020 Mads: Grove træk?

1021 Kasper: Sådan lidt mere kantet i kæbe... Ikke?

1022 Simon: Ja, sådan lidt stor næseryg.

1023 Kasper: Ja, præcis. Øh... Men dem ville jeg sådan aldrig tænke over at kalde noget, som jeg betragter
1024 som en anden race.

1025 Simon: Nej... Men jeg tænker at det er et lidt negativt ord.

1026 Mads: Ja, det hælder lidt til det negative.

1027 Simon: Måske igen, fordi det har sådan en undertone af nogle gamle strukturer, hvor der var sådan, du
1028 ved, racisme.

1029 Mads: Ja. Jeg tror ikke selv at det var et ord, jeg ville bruge...

1030 Simon: Nej.

1031 Mads: "Hvilken race er du?"

1032 Simon: Nej. Overhovedet ikke. Det er sådan negativt ladet...

1033 Mads: "Hvilket land kommer du fra?" og "Hvor er du vokset op?"

1034 Kasper: Jamen det er ikke et ord man sådan umiddelbart tager og sådan bruger for meget, vel? For det
1035 har sådan lidt en negativ...

1036 Simon: [...] Det har nemlig sådan en lidt negativ klang.

1037 Kasper: Ja. Men så nogle gange ville man heller ikke kunne komme uden om det, vel?

1038 Simon: Åh, men det er fandeme sjælenet...

1039 Kasper: Jeg mener bare, når man tager et ord som racisme, som man jo bruger meget, ikke? Men selve
1040 ordet... Det er et meget omdiskuteret ord.

1041 Simon: Ja på den måde, ja. Det er rigtigt.

1042 Kasper: Og det er jo bare et spørgsmål om - hvad skal man sige - fobi, kan man næsten kalde det, over
1043 for andre racer, men selve ordet tager jo udgangspunkt i, at vi er forskellige racer. Altså, racisme.

1044 Mads: Ja.

1045 Kasper: På den måde så er der jo en eller anden form for anerkendelse af, at der er forskellige racer...

1046 Mads: Men vi er så alle sammen enige om, at det har en forholdsvis negativ ladet mening i hvert fald,
1047 ikke?

1048 Kasper: Ja.

1049 Simon: Og samtidige så bygger det også på det biologiske og fysiologiske, men ordet i sig selv har så-
1050 dan en lidt negativ...

1051 Kasper: [...] Men det har det også bare fået, ikke?

1052 Mads: Men så er vi tilbage igen i det der med - helt stort sidespring - men for eksempel, at der er noget
1053 der hedder hen, hvis man skal passe på med, hvad man siger...

1054 Kasper: [...] Så er vi tilbage ved ligestilling og...

1055 Mads: Og det der igen med gennem de gamle, danske bøger med Lille, sorte Sambo for eksempel. Det
1056 må man jo ikke mere skrive.

1057 Kasper: Man må heller ikke sige "Neger" mere, tror jeg.

1058 Mads: Jamen der er de der ting, som man forbinder med noget negativt...

1059 Simon: [...] Der var også de der gamle Pippi-bøger eller film, hvor han var negerkonge.

1060 Mads: Ja.

1061 Kasper: Jamen, tænk på... Når man nu går ind og ser på det, ikke, så har man jo - nu er det jo tilfældigvis
1062 også lige det fag, jeg beskæftiger mig med - men der har man jo alle mulige ikke-
1063 diskriminationsbestemmelser. For eksempel at man ikke må forskelsbehandle på baggrund af race,
1064 hvor det er et fuldstændigt anerkendt, normalt ord. Altså, så det vil sige, der er jo - hvad skal vi sige -
1065 det er jo en videnskabelig tilgang man forholder sig til. Altså, der er forskellige racer, og det bliver man
1066 også nødt til at...

1067 Simon: Ja. Ja, det er det! Et eller andet sted kan jeg ikke... Jeg kan da godt se, at der er nogle der føler sig
1068 lidt trådt over fødderne, eksempelvis hvis man siger "Negerkonge", fordi der hiver man op i de der
1069 gamle slavestrukturer og alt muligt shit...

1070 Kasper: Hvad sagde du lige der? [Latter]

1071 Simon: Det er fordi jeg refererer til Pippi. Hendes far er negerkonge.

1072 Kasper: Jo jo, men det er så også noget andet, ikke? Det er ikke at tale om ordet race.

1073 Simon: Nej, men det mente folk... At det skulle censureres, fordi det er at rive op i de gamle strukturer.

1074 Kasper: Jo jo, men der er mange ting. Der er jo også et ord... Altså, man skal helst ikke efterhånden...
1075 Man må jo helst ikke bruge ordet "Neger", for eksempel, og der har vi jo alle mulige åndssvage ord i
1076 Danmark, ikke? Jeg kan da huske, at jeg havde en eller anden forelæser på et tidspunkt, der begyndte
1077 at bruge ordet "Negerbolle" til en forelæsning, ikke, om en fucking flødebolle. Altså, undskyld, ikke? Og
1078 alle sad sådan lidt...

1079 Mads: [...] 'Åh... Det må du ikke sige'.

1080 Kasper: Hvad siger du?

1081 Mads: Jeg siger: 'Det må du ikke sige'.

1082 Kasper: Nej... Men man har sådan lidt... Og nogle gange tror jeg slet ikke, at folk tænker over det, men
1083 der er helt sikkert nogle ord man skal forsøge at...

1084 Simon: Ja. Øh... Ja.

1085 Kasper: Men det er jo også lidt ligesom et typisk skældsord, ikke? Det kunne være sådan noget øh...
1086 'Din svans!' Det er jo sindssygt diskriminerende! Uden at man tænker over det! Altså, sådan et helt
1087 normalt ord som sådan et skældsord, der bliver typisk brugt sådan noget "Bøsserøv" og sådan nogle
1088 ting. Og når man tænker over det, så er det jo sindssygt uretfærdigt et eller andet sted, ikke, over for...

1089 Mads: [...] Homoseksuelle.

1090 Kasper: Homoseksuelle. Men alligevel har det jo også været sådan en ting eller sådan et ord, som folk
1091 ikke har tænkt over i samme grad, fordi mange siger det...

1092 Simon: [...] Ja, uden nødvendigvis at tænke over hvad det betyder.

1093 Kasper: [...] Uden de overhovedet tænker over, hvad det betyder!

1094 Simon: Det er jeg enig i.

1095 Kasper: [...] Og hvordan det rammer nogle mennesker. Altså, der er da kommet sådan nogle helt stan-
1096 dard skældsord på dansk, ikke, som man benytter sig af og allerede som barn begynder at få kendskab
1097 til og sådan noget, ikke? Og det skal man jo på en eller anden måde virkelig prøve på at skille sig af
1098 med.

1099 Simon: Ja. Ja. Altså, jeg vil da heller ikke benægte, at jeg heller ikke sagt det på et tidspunkt.

1100 Kasper: Nej nej.

1101 Simon: Men jeg tænker ikke over det, tror jeg.

1102 Kasper: Men man har jo ikke tænkt over det.

1103 Simon: [...] Det er bare fordi det er sådan et bandeord, som man fyrer afsted, tror jeg, men man måske
1104 ikke rigtig tillægger yderligere tanke.

1105 Kasper: Men i takt med at der kommer mere fokus på ikke-forskelsbehandling, så skal man jo virkelig
1106 også tage højde for nogle af de der ting, ikke?

1107 Simon: Jo.

1108 Kasper: Og prøve at være opmærksom på, at det faktisk er nogle ting eller nogle ord, som støder man-
1109 ge mennesker.

1110 Mads: Mm...

1111 Simon: Mm... Det er jeg enig i.

1112 Mads: Men det tror jeg så også bare at vores generation er meget opmærksom på, hvorimod vores
1113 forældres generation eller en generation længere tilbage ikke er lige så opmærksomme på det.

1114 Kasper: Men jeg ved sgu ikke om jeg synes, at folk er særligt opmærksomme på det. Der begynder at
1115 komme fokus på det, fordi der er så meget fokus på ligestilling og ikke-forskelsbehandling og så videre,
1116 ikke? Men det er da også noget man stadig ser rigtig meget til hverdag. Altså, spil en fodboldkamp
1117 uden der er en, der bliver kaldt 'Bøsserøv' eller sådan noget der... Det er jo sådan noget der... Altså,
1118 inden for alle mulige konkurrence-ting, der bliver brugt skældsord som ikke nødvendigvis er ment
1119 med den betydning, som det i virkeligheden har.

1120 Simon: Nej.

1121 Kasper: Uanset om det handler om race eller seksuelle orientering eller...

1122 Simon: Ja.

1123 I: Det sidste spørgsmål - i forlængelse af det I lige har talt om, og I har været lidt inde på det - er der
1124 nogle situationer eller oplevelser, hvor du, Simon, er blevet kaldt et eller andet eller diskrimineret? Det
1125 kan både være mellem jer eller andre, bevidst eller ubevidst?

1126 Simon: Uh ja... Jeg ved ikke. Der er jo engang nogle... Jeg synes der var en nytårsaften engang, hvor jeg
1127 var sammen med Kasper. Vi skulle videre til en fest, hvor vi kører på cykel, og så er der nogle der råber
1128 - vi kan godt høre at der er nogle foran os, der råber lidt højt og sådan noget - og så ser vi dem så og
1129 siger godt nytår, for det var jo nytårsaften, pudsigt nok. Men så efter vi er kørt forbi, så råber en af
1130 dem: "Spis nogle ris!" eller sådan et eller andet. Kan du huske det?

1131 Kasper: Ja. Og det er bare... Det er bare... Hold kæft mand! Det er bare...

1132 Simon: Ja, det var sådan... Der ved jeg ikke... Der blev jeg bare træt af at høre på sådan noget, fordi jeg
1133 synes igen, det handler om, at de virkelig bare mangler en eller anden form for indsigt.

1134 Kasper: Det bunder virkelig i uvidenhed! Det er så dumt når folk siger sådan noget der, og det her...

1135 Simon: [...] Jeg tænker bare, er der virkelig er en der har brug for at blive hørt eller få en eller anden
1136 form for bekræftelse fra sine venner men ikke tør sige det direkte...

1137 Kasper: [...] Det der er jo decideret racistisk, ikke? Men også bare den der med, at nogle gange kan folk
1138 være slemme til at sætte asiater i en kategori, og så kommer de til at kalde vedkommende for kineser,
1139 og det synes jeg er et stort problem. Eller der føler jeg mig da i hvert fald ramt på vegne af dig, hvis
1140 ordet kineser bliver brugt.

1141 Simon: [...] Ja ja, det bliver man sgu hurtig sindssyg af.

1142 Kasper: [...] Altså sådan... Så føler jeg mig da... Det ville jeg da føle... Eller det synes jeg er en diskrimine-
1143 rende ting.

1144 Simon: Jamen der synes jeg faktisk at min oplevelse er, at folk er meget flinke til at spørge ind til, hvor
1145 jeg er fra.

1146 Kasper: Ja ja, lige præcis.

1147 Simon: Men de kan også godt se, at jeg er asiat.

1148 Kasper: Men så kommer der også fokus på, når man bliver ældre.

1149 Simon: Men det er ikke så tit - skal vi sige - at jeg på almindeligvis møder folk, som bare siger, du ved:
1150 'Hey kineser!' eller et eller andet.

1151 Kasper: Det er også fordi... Jeg kan også godt huske det fra da vi var små, da folk ikke lige forholdte sig
1152 til nogle gange. Altså, hvis man var asiat kunne man nogle gange hurtigt blive sat i boks i hvert fald,
1153 synes jeg, ikke?

1154 Simon: Jo jo. Jo.

1155 Kasper: Men det er måske også fordi man måske ikke vidste om verden og geografi og sådan noget,
1156 men det er i hvert fald en ting, jeg har tænkt over.

1157 Simon: Ja.

1158 Kasper: Det er noget der godt kan irritere mig, hvis folk ikke kan finde ud af at forholde sig til, hvor folk
1159 i virkeligheden er fra.

1160 Simon: Men nu taler vi kun om episoder, hvor jeg har følt, at jeg er blevet diskrimineret?

1161 I: Ja, eller hvor I har følt, at du blev diskrimineret?

1162 Simon: Den der synes jeg bare var et godt eksempel, fordi det var sådan ret tydeligt hvad fanden det
1163 lige...

1164 Kasper: Altså, den med risen?

1165 Simon: Ja.

1166 Kasper: Ja, den var også led. Men det er jo en decideret racistisk måde at...

1167 Simon: Jo, så var der engang for rigtig mange år siden - hvad fanden var det for noget...? Det var et eller
1168 andet lands... Vi var til et eller andet... Du ved, hos Hermans venner eller sådan noget.

1169 Kasper: Ja?

1170 Simon: Det var et eller andet: "Ej, du har sådan nogle små øjne" eller et eller andet shit, kan jeg huske
1171 han sagde.

1172 Kasper: Ja, den er også... Generede det dig?

1173 Simon: Nej, egentlig ikke for jeg tænkte, at det jo er rigtig nok; jeg har jo... [Latter]. Det er jo faktisk.

1174 Mads: Det kunne han jo også have sagt til dig.

1175 Kasper: Ej, du har jo ikke mindre øjne, kunne du så have svaret flabet tilbage altså...

1176 Simon: Det ved jeg ikke... Det er jo fordi, det ser jeg sgu ikke som sådan en ting der er diskriminerende
1177 ligefrem. Jo, måske måden det bliver sagt på.

1178 Kasper: Men det har du også selv nogle gange joket med nogle gange, tror jeg, ikke? "Ej, jeg kan ikke se
1179 solen..."

1180 Simon: [...] "... Fordi jeg har så små øjne".

1181 Kasper: Ja lige præcis. Det har du da selv... Det har du selv...

1182 Simon: Ja ja.

1183 Kasper: Det er jo også en vis grad selvironi eller sådan noget, ikke?

1184 Simon: Jo. Det kan jeg godt lide.

1185 Kasper: Ja.

1186 Mads: Selvironi?

1187 Simon: Ja. Jeg får heller aldrig hår på brystet. Det er også en rigtig, rigtig ærgerlig ting.

1188 Kasper: Får du ikke det?

1189 Simon: Nej, det gør jeg sgu ikke.

1190 Mads: Det gør jeg heller ikke.

1191 Kasper: Får du det så på ryggen i stedet for?

1192 Simon: Øh... Måske. På sigt. Jeg ved det ikke. Jeg håber ikke, det bliver sådan en meget voldsom hår-
1193 vækst [Latter].

1194 Mads: Et tæppe.

1195 Simon: Ja, et tæppe.

1196 Mads: En kappe på ryggen.

1197 Simon: Ej, det tror jeg ikke.

1198 Kasper: Det virker ikke som om, du...

1199 Simon: Nej. Det er det sgu ikke. Jamen, jeg ved ikke om der er sådan andre...

1200 I: Hvad gjorde du for eksempel den nytårsaften?

1201 Simon: Jeg tror bare, at jeg rystede på hovedet... Igen, det handler om... Jeg tænker bare, at det er folk
1202 der ikke ved bedre.

1203 Kasper: Det var i Kalundborg-egnen?

1204 Simon: Nej, det var i København.

1205 Kasper: Var det i København?

1206 Simon: Ja, lige nede ved Nørreport.

1207 Mads: Det igen Nørrebro.

1208 Kasper: Det er ikke engang så længe siden så.

1209 Simon: Nej, det var to år siden, tror jeg.

1210 Kasper: Ja.

1211 Simon: Ja. Men der ved jeg ikke... Igen, jeg tænkte bare: 'Hold kæft, han ved ikke en skid ham der!'

1212 Kasper: Ja.

1213 Simon: Eller 'Hold kæft, hvor er det lavt at du ikke har noget bedre at tage dig til, end at kommentere
1214 på sådan nogle ting!'.
1215 Mads: Men synes du ellers, at der har været mange episoder, hvor der har været sådan nogle ting? Jeg
1216 kan ikke huske andet end den der, hvor vi gik på Nørrebro.
1217 Simon: Nej.
1218 Mads: Som du ikke engang kan huske.
1219 Simon: Så kan jeg huske dengang jeg var i XXX - igen, det var også i byen - men hvor der sad nogle af de
1220 der... Nogle af de der nede fra fitness. Nogle af de drenge der, som sagde sådan noget: "Hey kinøjer"
1221 eller sådan noget der. Og igen, der tror jeg... Jeg reagerede på samme måde; 'Du ved ikke, hvad du taler
1222 om!'
1223 Kasper: Okay, der sagde han så også... Hvis han sagde 'kinøjer' eller sådan noget der, så sætter han dig
1224 også i en eller anden...
1225 Simon: Ja.
1226 Mads: Ja, vi har heller aldrig været dem, der fysisk konfronterer nogle. Vi har altid været 'Fuck dem, de
1227 forstår ikke noget', og så går man videre. Man gider ikke tage diskussionen.
1228 Simon: Nej.
1229 Kasper: Jamen, det fører heller ingen steder.
1230 Mads: Nej, lige præcis. Vi har jo aldrig været dem, der har været sådan 'Ej, nu skal vi slås!'
1231 Simon: Ej, sådan nogle drenge er vi sgu ikke.
1232 Kasper: Ej, men altså... Det ville jo også bare være en umulig diskussion.
1233 Mads: Ja, lige præcis!
1234 Simon: Ja. Jeg har aldrig... Jeg har altid bare været... Ja, det ved jeg ikke. Jeg har aldrig konfronteret på
1235 den måde og sagt: 'Det er sgu ikke i orden, at du siger den slags!'
1236 Kasper: Nej.
1237 Simon: Det tror jeg sgu ikke.
1238 Kasper: Men har du lyst til det?
1239 Simon: Ja! Og sige der måske med ham der, der havde jeg lyst til at sige eller lige råbe et eller andet
1240 tilbage: 'Du ved ikke, hvad du taler om!' eller 'Tænk engang at du har behov for at sige den slags'. Jeg
1241 synes bare, at det er at synke så lavt.
1242 Mads: Virkelig!
1243 Kasper: Du skulle bare have sagt tilbage: 'Hvad så, din lille tyndbenet prop?!'
1244 Simon: Ja... Men jeg gad ikke engang at bruge energi på det, tror jeg.
1245 Kasper: Nej.
1246 Simon: Og det ved jeg ikke... Så tænkte jeg jo ikke mere over det altså i virkeligheden den aften der.
1247 Men ja... Jeg tænker på, om der er andre tidspunkter hvor det er...
1248 Kasper: Hvad med dig, Mads? Kan du komme på...?
1249 Mads: Nej, jeg kan kun huske den ene gang med Nørrebro.
1250 Simon: Nej.
1251 Mads: Men ellers ikke nogle negative ting altså...
1252 Simon: Næ...

1253 Mads: Du har altid joket med... Det er så noget helt andet, men sådan om sommeren, hvor du siger så-
1254 dan noget: 'Åh, jeg føler jeg er så hvid!', og så står jeg sådan ved siden af dig...

1255 Kasper: Ja, det kan du godt nogle gange... Der kan vi godt nogle gange blive lidt irriteret.

1256 Mads: Og der er jeg sådan: 'Prøv og se min mælkeblege krop'.

1257 Kasper: Ja ja. Der kan du godt være sådan lidt...

1258 Mads: Det er jo sådan en klassiker man lige tager op hvert år, ikke? [Latter]

1259 Simon: Ej, men det er... Jeg bliver sgu nogle gange blegere lige som alle andre. Det er ikke engang løgn.
1260 Min bror til gengæld han kan faktisk holde kuløren.

1261 Kasper: Ej okay. Jeg kan faktisk huske da jeg var lille, der gik jeg med en eller anden - det var også bare
1262 mere inde i mit eget hovedet - jeg gik med en eller anden tanke om, at dine forfædre var samuraier.

1263 Simon: Ja.

1264 Kasper: I don't know if that's true. Findes der overhovedet samuraier i Korea altså?

1265 Simon: En anden ting, hvor vi har tænkt på det der med - hvad skal vi sige - sådan... Talt om... Kommet
1266 ind på hele den der asiat diskurs-shit der... Det var engang... Kan du huske dengang jeg blev opereret i
1267 benet, og det kæmpe ar? [Latter]

1268 Mads: Ja.

1269 Kasper: Ja, det var Vietnamkrigen [Latter].

1270 Simon: Ja, det var Vietnamkrigen; 'Du kan bare sige du har fået det i Vietnamkrigen'.

1271 Mads: Det var også helt random; hvorfor var det Vietnamkrigen?

1272 Simon: Ja, det ved jeg ikke. Der havde været krig, og det så lidt drabeligt ud, tror jeg.

1273 Mads: Ja.

1274 Simon: Men ja, det var sådan en ting hvor vi har brugt det også.

1275 Mads: Det er rigtigt.

1276 Simon: Eller I har i hvert fald brugt den.

1277 Kasper: Eller det var faktisk... Jamen det var fordi, det var netop...

1278 Mads: [...] Det var for at finde noget positivt i det der var sket måske...

1279 Kasper: Nej, men det var netop fordi... Jamen vi tog det jo virkeligheden med udgangspunkt i at han var
1280 asiat, ikke, ellers var det aldrig Vietnam der var kommet op. Ellers var vi aldrig kommet frem til...

1281 Simon: Ja, det gjorde I!

1282 Mads: Det er rigtigt.

1283 Kasper: Jeg mener hvis du slog hovedet, så ville jeg ikke komme til at tænke på Vietnamkrigen...

1284 Mads: Hvis jeg fik et stort ar? Hvad for en krig havde jeg så været i?

1285 Kasper: Det er sådan et eller andet fesent...

1286 Mads: [...] Det havde været sådan noget Slaget ved Reden eller et eller andet?

1287 Kasper: Nej! Ikke engang, vel? Du havde bare fået en sten i hovedet i folkeskolen...

1288 Mads: Uh... Det gjorde jeg også engang.

1289 Kasper: Gjorde du det?

1290 Mads: Ja, det gjorde ondt.

1291 Kasper: Ja, der kan man bare se [Latter].

1292 Mads: Er der mere?

1293 Simon: Næ... Jeg kan ikke lige komme på noget sådan umiddelbart.

1294 Mads: Har vi nogle sjove ord, som vi bare sådan lige kan...

1295 Simon: Nej nej, okay! Jeg kan faktisk huske engang... Kan du huske vores gamle biologilærer, Kasper?

1296 Kasper: Ja ja.

1297 Simon: Hvad hed hun? Merete Aagård?

1298 Kasper: Ja ja.

1299 Simon: Der tror jeg, der tænkte hun sig heller ikke om. Men det er... Og det erkendte hun også.

1300 Kasper: Hvad sagde hun?

1301 Simon: Men der sagde hun et eller andet, at man skulle... Vi havde om gener eller sådan et eller andet
1302 shit.

1303 Kasper: Ja?

1304 Simon: Og så skulle man skrive nogle ting ned, som man havde tilfælles med sine forældre. Altså, hvor
1305 ligner du... På hvilke områder ligner du din far, og på hvilke områder ligner du din mor? Og der kan jeg
1306 huske, at der spurgte hun mig bare... Du ved, hun valgte bare en tilfældigt sådan rent selektivt... Eller
1307 det var så ikke selektivt, det var helt tilfældigt. Men der var det sådan: 'Simon, hvilke ting har du tilfæl-
1308 les med dine forældre?' Og det var sådan det udseendemæssige plan, vi taler om (Kasper griner). Og så
1309 rejste jeg mig bare op og sagde: "Af gode grunde så kender jeg ikke mine biologiske forældre, men mi-
1310 ne forældre på det personlighedsmæssige plan, kan jeg da godt nævne nogle ting", og det gjorde jeg så.
1311 Men det tænkte hun ikke over. Og hun følte sig dum bagefter!

1312 Kasper: Men ved du hvad? Det synes jeg faktisk er meget smukt et eller andet sted, ikke? Fordi så har
1313 hun ikke skænket det en tanke, at du er sådan...

1314 Simon: [...] Nej, det tror jeg ikke hun gjorde.

1315 Kasper: [...] Så anderledes ud end de andre. Altså, det er jo egentlig ikke en negativ ting, når man sådan
1316 tænker over det.

1317 Simon: Nej, det kan godt være.

1318 Kasper: Hun har haft det dårligt med det, men...

1319 Simon: [...] Ja. Hun sagde også, at hun var stolt af mig i 9. klasse, fordi jeg var den eneste af drengene
1320 der havde fået et 9-tal.

1321 Mads: Nå... [Latter]

1322 Kasper: Jeg kan huske vi havde en musiktime engang, hvor vi havde en mulat i klassen, hvor vores...
1323 Lige da hun var startet, der sagde vores musiklærer sådan øh... Et eller andet... Det var et eller andet
1324 hun ikke forstod, hvor musiklæreren så sagde: 'Er det helt sort for dig?' [Latter] Og hvor hele klassen
1325 ikke kunne lade være med at trække en lille smule på smilebåndet, fordi at...

1326 Simon: Ja, det bare kom sådan...

1327 Kasper: At man ikke sådan lige kunne lade være med på en eller anden måde at...

1328 Simon: Jeg ved ikke... Jeg tror ikke engang jeg tænkte over det faktisk. Gjorde jeg det? Jeg tror først det
1329 var, da hun blev opmærksom på, at hun havde sagt det, at hun tænkte: 'Ups, det var måske ikke så hel-
1330 digt'.

1331 Kasper: Ja.

1332 Mads: Ja.

1333 Simon: I don't know. Er der andre ting, du synes...

1334 Mads: Har vi været gode?

1335 Kasper: Ej, jeg tænkte på en ting lige før, og det har måske ikke noget med det at gøre, men du har da
1336 også selv været sådan bevidst om det og sådan her senere i livet, hvor du for eksempel nu med dine
1337 tatoveringer. Den skade (ref. fugl) det betyder noget på koreansk... I Korea i hvert fald.

1338 Simon: Den betyder lykke. Ja.

1339 Kasper: En skade betyder lykke eller hvad?

1340 Simon: Ja, hver gang man ser en skade, så betyder det lykke. Og det kan jeg huske, at det også er fra en
1341 af de barndomsbøger, jeg har haft.

1342 Kasper: Er det rigtigt?

1343 Simon: Ja.

1344 Kasper: Det er lidt sjovt, fordi der har du da sat et tydeligt stempel på dig i hvert fald, hvis folk spørger
1345 dig.

1346 Simon: Ja.

1347 Mads: Du har da også lige fået...

1348 Simon: Jeg har også fået skrevet...

1349 Kasper: [...] "Asian" det har du også stående.

1350 Simon: Ja. Men det er jo fordi - igen - jeg er blevet ret bevidst om også... Ja... At det ikke er sådan nogle...
1351 Ja, ting der skal herske tvivl om. Jeg ved jo godt... Men det er sådan, du ved, de senere år er jeg begyndt
1352 sådan mere at embrace det på en eller anden måde. At det er noget jeg ikke har været så meget op-
1353 mærksom på, men nu... Ja, det ved jeg ikke. Jeg er måske begyndt at tænke lidt mere over det, men det
1354 er ikke noget... Der er ikke noget sådan...

1355 Kasper: Der er jo også en hel modeting... Sådan en generel modeting om, hvor man engang skulle have
1356 det samme, og det skulle være præcis det samme tøj, og der var fandeme kun en sko der var den rigti-
1357 ge og sådan noget, så nu... Nu gælder det mere om at skille sig lidt ud.

1358 Simon: Ja. Det er faktisk sjovt; nogle gange så har jeg lidt den der måske... Det er sådan lidt en uvist
1359 ting, men du ved, det der med hurtigt at... Det er ikke så sjovt, hvis man har al den der opmærksomhed
1360 rettet mod én.

1361 Kasper: Nej.

1362 Simon: Og det kan godt hænge sammen med måske, at jeg er adopteret. Det ved jeg ikke. Men at man
1363 er bange for at træde ved siden af, så derfor er man lidt mere påpasselig med at sådan... Det kan jeg
1364 bare huske at jeg talte om med min studievejleder på et tidspunkt i en anden sammenhæng, men det
1365 nogle gange kunne være sådan en ting, som gjorde at man... Ja, det ved jeg ikke... Var meget perfektio-
1366 nistisk og sådan nogle ting, fordi man var bange for og træde ved siden af og skille sig ud fra mængden,
1367 når man ligesom kom fra et andet sted. Og det var virkelig... Det stod jeg total uforstående overfor, for-
1368 di det har jeg sådan... Ja, det ved jeg ikke. Det havde jeg sgu aldrig tænkt over.

1369 Kasper: Altså, var det din studievejleder der sagde det?

1370 Simon: Ja...

1371 Kasper: Kunne du nikke genkendende til det?

1372 Simon: Jamen det er jo det, for det er jo en ting jeg aldrig har tænkt over.

1373 Kasper: Ja, ikke?

1374 Simon: Jo.

1375 Kasper: Altså, du har altid været perfektionist...

1376 Simon: [...] Men det sagde han, at sådan var der nogle der havde haft det.

1377 Kasper: Ja okay. Men du har altid været perfektionist, lige siden du var barn altså... Lige siden...

1378 Simon: Men det ved jeg så ikke, om det var klart årsagen til det men det var bare aldrig noget jeg sådan
1379 havde tænkt over.

1380 Kasper: Nej. Det ved jeg ikke... Der har altid skulle være orden i dine ting; om det var dit eget værelse
1381 eller om det var...

1382 Mads: Jeg kan huske dine flotte opgaver med pels på eller hvad fanden det var...

1383 Simon: Skind.

1384 Mads: Ja.

1385 Simon: Jeg skrev engang en opgave om rollespil, tror jeg...

1386 Mads: [...] Og så havde du betrukket den med skind eller sådan noget...

1387 Simon: Ja, kaninskind og læder.

1388 Mads: Det var sådan det var.

1389 Kasper: Den var flot! Det var den sgu!

1390 Simon: Ja. Og jeg havde farvet noget papir med kaffe og krøllet det og sådan noget, så det lignede
1391 gammelt pergament.

1392 Kasper: Ja ja...

1393 Mads: Med kaffe?

1394 Simon: Ja, det tror jeg.

1395 Mads: Havde du så dyppet det i kaffe og tørret det?

1396 Simon: Ja. Tørret og så krøllet det. Det var vældig flot. Så havde jeg sådan tegnet med blæk på alle mine
1397 ting, som ikke betød noget... Ren volapyk!

1 BILAG 6. TRANSSKRIFTION: KERNEINFORMANTER – TINE, KAREN & SIMON

- 2
- 3 Karen: Jeg var til sådan et intromøde engang - ja, jeg ved ikke, hvad det hedder - inden jeg skulle til
4 Korea første gang. Der tog jeg lige derud for at se, om det var noget der kunne være interessant. Men...
5 Ja, det ved jeg ikke. Jeg kom aldrig rigtig mere.
- 6 Tine: Jeg har ikke været der så meget på det sidste, men det er det dejlige ved det, at man kan komme
7 og gå som man vil og deltage i det, man har lyst til.
- 8 Karen: Ja.
- 9 Tine: Og deltage i det man har lyst til.
- 10 Karen: Ja. Jeg synes det er meget dejligt det der forum på nettet. Det er sådan dejligt forskelligt.
- 11 Tine: Ja.
- 12 Karen: Men er du også medlem af facebookgruppen Adopteret fra Sydkorea?
- 13 Tine: Nej. Jeg troede du mente Korea Klubben. Nej.
- 14 Karen: Nå, hvordan har du så fundet hende? [Latter]
- 15 Tine: Der var en, der havde delt et opslag på Korea Klubbens facebookside.
- 16 Karen: Nå... Okay.
- 17 Tine: Har I været i Korea nogle af jer så?
- 18 Karen: Ja.
- 19 Simon: Aldrig. Men jeg kunne godt tænke mig det; komme til at opleve kulturen.
- 20 Karen: Ja.
- 21 Tine: Jeg har været der, men det er 12 år siden, tror jeg.
- 22 Karen: Ja.
- 23 I: Nu har I lige hilst meget kort på hinanden, men jeg tænker, at I lige tager en introduktionsrunde,
24 hvor I siger jeres navn, alder, beskæftigelse og hvilke bevæggrunde I hver især har haft for at deltage i
25 de her interviews.
- 26 Simon: Jeg skal lige tygge af munden. Jeg hedder Simon, og jeg er 25 år gammel, og jeg læser multime-
27 diedesign pt., og jeg har valgt at medvirke i det her forløb her, fordi jeg synes, det er spændende at
28 komme til at tale om nogle af de ting, som man ellers ikke rigtig - eller det gør jeg i hvert fald ikke så tit
29 - tænker over det i det daglige - ja.
- 30 Tine: Ja. Jeg hedder Tine, og jeg er 35 år, og jeg er afdelingschef i et online markedsføringsfirma, og jeg
31 valgte at deltage i det her, fordi jeg har et eller andet vanvittigt behov for at hjælpe andre, hvis der er
32 mulighed for, så det var egentlig bare... Da jeg så Pernilles opslag, tænkte jeg bare: 'Jamen selvfølgelig!'
33 Fordi jeg vælter mig jo i tid [Latter]. Så det var det.
- 34 Karen: Hvad sagde du til sidst?
- 35 Tine: At jeg vælter mig rundt i tid [Latter].
- 36 Karen: Ja, jeg hedder Karen, og jeg er 38 år. Jeg er uddannet journalist og arbejder som redaktionschef
37 på noget der hedder [navn på XXX, hvor jeg laver et program lige for tiden. Øh... Ja, jeg ved heller ikke.
38 Jeg tror lidt lige som dig... Jeg tænker sådan... Da jeg så dit opslag: 'Ja, det ser da meget sjovt ud', og så
39 får jeg også tit sagt ja til alt muligt [Latter]). Så tænkte jeg, at det ser da meget sjovt ud. Ja... Så der er
40 ikke sådan en dybere mening med det, tror jeg.

41 I: Det første er bare et opfølgende spørgsmål fra sidst. Er der noget I har tænkt over siden sidst? Er der
42 noget særligt, som I blev efterladt med siden sidste interview med jeres venner?

43 Tine: Altså, i forhold til interviewet?

44 I: Ja.

45 Simon: Ikke lige umiddelbart for mit vedkommende, tror jeg. Nej, ikke rigtigt.

46 Tine: Altså, jeg vil sige, at jeg var overrasket over de svar, som mine veninder kom med, som jeg ikke
47 lige havde forventet. Vi talte meget om - og det har I sikkert også talt meget om - vi talte meget om
48 forskelle, det der med at være anderledes, og i og med at de kender mig så godt, så troede jeg... Jeg ved
49 godt, at de altid har vidst, hvordan jeg har haft det, men jeg troede faktisk, det var mere en integreret
50 del af deres hverdag, at når de tænker på mig, så tænker de: 'Tine koreaneren', og det gjorde de virke-
51 lig ikke på noget tidspunkt. De så mig virkelig bare som Tine, og jeg har jo godt vidst, at de holdt af mig
52 men... De har aldrig udtalt det på den måde før. Og jeg tænkte efter, at det var ret interessant. Til det
53 bedre men samtidig tænkte jeg også: 'Kan I så 100 pct. forstå, hvor jeg er?' Det er jeg ikke sikker på,
54 man kan, før man selv er blevet adopteret eller har et anderledes udseende.

55 Karen: Jeg tror... Jeg tænkte egentlig mest, men det var efter vi var færdige faktisk, hvor vi havde den
56 her snak om... Altså, hvad er det, man ser... Hvad er det man anser for at være racespørgsmål og sådan
57 nogle ting, ikke? Hvor jeg egentlig bare har tænkt mere over, at det egentlig bare er meget interessant,
58 at der er utrolig stor forskel på, hvornår man føler, at man bliver udsat for noget på grund af, at man
59 ser anderledes ud, og hvornår man bare tænker: 'Nå. Det har jeg ikke tænkt over skete, fordi jeg ser
60 anderledes ud'. Altså, hvor jeg tror, at jeg lægger utrolig lidt i mit udseende i forhold til, hvad nogle
61 måske gør... Fordi med den der forskel, tænker jeg, jeg synes det er interessant, hvor er det egentlig...
62 Ja, hvad er det man har med sig, og hvad er det man opfatter forskelligt, ikke? Derfor synes jeg også, at
63 det var spændende i dag, at skulle snakke med nogle, der var... Jeg har jo ikke andre venner tæt på mig,
64 som er adopteret fra Korea...

65 Tine: Nej.

66 Karen: [...] Så det er meget sjovt at høre også de her forskelle, man har, med at se ud som man nu gør,
67 ikke?

68 Simon: Ja.

69 Karen: Ellers synes jeg ikke, at jeg har gået og spekuleret utroligt meget over det.

70 Simon: Nej, det har jeg heller ikke. Nej.

71 I: Så lad os gå videre til det næste. Hvad oplever I som diskriminerende? Hvor går grænsen? Og det
72 kunne jeg godt tænke mig, at I drøfter med hinanden, indtil det står klart, hvor I er enige, og hvor I er
73 uenige. Og det må meget gerne være med eksempler fra jeres eget liv, eller hvor I måske selv har følt
74 jer diskrimineret eller har haft svært ved at mærke grænsen måske?

75 Tine: Jeg åbner ikke ballet, for jeg har rigtig meget på hjerte, så jeg er bare stille [Latter].

76 Simon: Jamen jeg synes, det er, når jeg bliver dømt og bliver sat i kategori, uden folk nødvendigvis
77 kender mig, og de for eksempel siger: "Ham der kinøjses Sims" eller sådan noget der. Eller et eller an-
78 det: "Japser Sims" eller sådan noget. Og jeg er jo hverken fra Kina eller Japan, men den hører jeg... Eller
79 der hvor jeg bare bliver sat lidt i bås på forhånd, det synes jeg godt kan være sådan lidt... Det er i hvert
80 fald noget jeg hæfter mig ved, tror jeg. Ja.

81 Karen: Sker det tit for dig? Altså, synes du tit, du oplever det; at folk tænker, at du er fra Kina eller Ja-
82 pan?

83 Simon: Nej, det sker stort set aldrig, men når det så sker, så er det sådan noget, jeg husker i virkelighe-
84 den. Ja.

85 Karen: Altså, jeg synes jo, jeg oplever rigtig meget, at folk som udgangspunkt går ud fra, at jeg er adop-
86 teret fra Korea. Altså, jeg synes tit, når jeg møder nye mennesker, og man har været sammen med dem

87 lidt tid, så synes jeg, at der er rigtig mange, der spørger mig sådan: 'Jamen, du er da adopteret, er du
88 ikke?' – 'Jo, det er jeg. – 'Jamen er du egentlig fra Korea?' – 'Ja, det er jeg'. Altså, sådan folk antager, at
89 jeg er, det jeg er rigtigt. Jeg synes, det er meget sjældent, jeg har oplevet nogle, der siger: 'Nå, er du fra
90 Kina?' eller 'Hvornår kom du til Danmark?' eller altså... Når jeg oplever det, så er det, når jeg er i ud-
91 landet, hvor det ikke er normalt, at man adopterer.

92 Simon: Nå okay.

93 Karen: Det er meget sjældent, jeg oplever det, synes jeg, i Danmark.

94 Tine: Hvor er du fra?

95 Karen: Jeg er fra Fyn.

96 Tine: Du er fra Fyn? Okay. Ja, jeg synes, jeg oplever det meget. Jeg oplevede det så sent som i går. Øh...
97 Vi var til en kirkekoncert, hvor min datter skulle optræde i kor. Og retfærdig... Retfærdigvis skal det
98 siges, at det var et Mandarin... Med kinesiske kordeltagere, så organisten spurgte mig, om jeg var fra
99 Kina øh... Og det var jo ikke diskriminerende ment, men jeg tager det... Jeg opfatter det som diskrimi-
100 nerende, for jeg har haft så meget af det inde på livet, at jeg bliver meget, meget hurtig vred. Og det der
101 sker for mig, det er, de få gange i mit liv hvor jeg har taget paraderne ned og ladet tvivlen komme folk
102 til gode, så er jeg banket lige ind i en mur af racisme, så jeg har paraderne rigtig meget oppe. Jeg tror
103 også, at det har noget at gøre med, at jeg ser et spejl... Tit hvis folk ikke tænker om mig, at jeg er den
104 skævvøjet eller kineseren eller den gule eller den adopterede, hvilket jeg heller ikke ønsker at tale om
105 med fremmede, så tænker jeg, at hvis jeg bliver irriteret over en mand, der står foran mig i en kassekø,
106 og jeg kommentere det, og han så giver mig et grimt svar tilbage; det første han tænker, det er "skævv-
107 øje", hvor han måske bare synes, at jeg er en irriterende dame i kassen med et skrigende barn ved si-
108 den af mig. Men det kommer hurtigere, end jeg når at reagere på det, og jeg har de tanker hver dag! I
109 trafikken, på arbejdet, eller hvis jeg møder en kunde eller med nye venner; den kommer! Når jeg
110 mindst venter det, så er den der. Og jeg støder jævnlige ind i det. Jeg var for nyligt til en fest, hvor jeg
111 drak nogle vodkashots, og jeg tåler alkohol ret godt, selvom jeg ikke drikke det så ofte, og så var der en,
112 der sagde: 'Er du grønlander, siden du kan tåle det?' Og de der bemærkninger de sætter sig som bitte-
113 små pile, og jeg samler det bare op; jeg glemmer ikke noget!

114 Simon: Nej.

115 Tine: Så jeg har sådan... Altså, jeg har paraderne oppe hele tiden...

116 Simon: Ja. Ja.

117 Tine: [...] Når jeg færdes uden for mine vante omgivelser.

118 Simon: Ja... Jeg ved ikke... Jeg tror også... Jeg kan ikke rigtig... Altså, jeg bliver også lidt vred men mest
119 sådan bare: 'Åh! Kom nu, altså! Har I virkelig ikke noget bedre... Altså, ved I ikke bedre?', når folk siger
120 sådan nogle ting, og de kender mig jo for fanden ikke altså. Det er mere sådan... Jeg bliver mere irrite-
121 ret, tror jeg, end jeg bliver vred, tror jeg. Ja. Øh... Men jo, jeg... Jo, jeg registrerer det jo også! Jeg hæfter
122 mig ved tingene. Jeg kan jo godt huske, hvornår det sker, men jeg tror ikke, at det er så ofte alligevel.
123 Eller måske er der også bare nogle gange, hvor jeg ikke har lagt mærke til det.

124 Tine: Ja...

125 Simon: Ja.

126 Karen: Ja. Og jeg synes... Altså, ja... Det er meget anderledes end hvordan, jeg har det i hvert fald. Jeg
127 synes ikke, jeg støder på det særligt meget, særlig tit. Altså, jeg tror måske, det handler om, at jeg...
128 Altså, hvis jeg en sjældent gang oplever en kommentar, så tager jeg... Jeg tager det slet ikke nært, tror
129 jeg, som jeg fornemmer, at du gør det.

130 Tine: Nej...

131 Karen: Det er som om, det går rigtig meget ind og sårer rigtig meget.

132 Tine: Ja, det gør det.

133 Karen: Altså, det gør det overhovedet ikke på mig. Altså, jeg kigger på folk og tænker... Det handler
134 overhovedet ikke om mig. Altså, for mig handler det ikke om mig. Det handler om dem!

135 Simon: Ja.

136 Karen: Det handler om, at de ikke har særlig meget overskud, vel? Det er det første, de kan finde på.
137 Jeg tager det slet ikke som noget med mig om min person. Øh... Og det gør selvfølgelig også, at jeg ga-
138 ranteret glemmer det meget mere, end du gør. Det preller meget af på mig. Altså, for jeg tænker: 'Ær-
139 gerligt for dig, at du har det sådan...'

140 Tine: Ja. Det er meget fantastisk.

141 Simon: Ja ja. Det er også...

142 Karen: Det har slet ikke noget med mig at gøre, fordi havde jeg været rødhåret, så havde de sikkert
143 sagt: 'Din rødhåret idiot' eller... ja. Så på den måde så tager jeg det egentlig ikke som en race ting men
144 mere som: 'Nå ja, det er rigtigt. Jeg ser anderledes ud. Jeg har mørkt hår og nogle anderledes øjne'.
145 Havde jeg været fed, så var det nok det, de havde sagt, eller havde jeg været whatever, ikke, altså...

146 Tine: Jo.

147 Karen: Så det er helt klart, tænker jeg, rigtig meget at gøre med... Altså, hvor meget det rammer én?

148 Tine: Ja. Det er ret fantastisk, fordi fornuftmæssigt kan jeg også godt se, at det siger mere om personen,
149 end det siger om mig...

150 Karen: [...] Men du mærker det ikke?

151 Tine: Men jeg mærker det ikke.

152 Karen: Og det kan man jo ikke styre, kan man sige, altså, hvordan følelserne...

153 Tine: [...] Jeg har arbejdet med det i mange år, og det er nok blevet bedre men altså... Der er stadig me-
154 get, meget kort fra nul til 100, hvis jeg ramler ind i det.

155 Karen: Mm.

156 Tine: Har du børn?

157 Karen: Mm.

158 Tine: Og hvor gamle er de?

159 Karen: Han er ni.

160 Tine: Og der har ikke været nogle problemer i skolen?

161 Karen: Nej, det synes jeg ikke. Altså, han har været kommet hjem... Altså, få gange - det kan tælles på én
162 hånd - hvor han er kommet hjem og sagt et eller andet med: 'Hvorfor ser jeg sådan ud?' eller... Og så
163 har vi snakket om, at det er jo fordi, at jeg er født i Korea, og mine forældre var jo derover fra og sådan
164 noget, ikke? Men altså, nu er han også... Vi bor på XXX og så, du ved, så var der en, der var fra... Altså,
165 det er ikke fordi det er særlig multikulturelt, der hvor han går i skolen, men der er jo nogle...

166 Tine: Ja.

167 Karen: [...] En der er fra... Jeg ved ikke engang, hvor de er fra, men altså fra nogle forskellige lande, ik-
168 ke? Og så tror jeg bare... Nej... Ja, det er ikke noget, der er sådan et stort problem for ham i hvert fald.

169 Tine: Nej. Min datter hun er ti, og hun er meget udsat for det. Men hun er ligeglad. Det er mig, der bli-
170 ver vred...

171 Karen: Ja...

172 Tine: Og jeg skal prøve at lade være med at lade det påvirke hende, at hun ser, hvor vred jeg bliver, for
173 hun bliver faktisk bare... Ja, det er det værste problem; hun er stolt af, at hun har en arv fra Korea.

174 Karen: Ja.

175 Tine: [...] Hvor jeg helst ville gemme det under gulvtæppet. Altså, jeg kunne godt lige tænke mig at tage
176 min maske på, når vi går ud ad døren om morgenen, så de ikke kunne se det. Jeg tror diskrimination,
177 det er også, for mit vedkommende, meget et spørgsmål om, at jeg ved, at jeg er dansk, og jeg føler mig
178 dansk. Det talte vi også om sidst, at jeg ved bare mere om kongehuset og historierne og Dannebro og så
179 videre, end de fleste danskere gør, men i og med at der ikke er nogle, der kan se det, og i og med at jeg
180 har mødt så meget modstand, så føler jeg hele tiden, at jeg skal manifestere det. Jeg skal hele tiden be-
181 vise, jeg skal hele tiden løbe stærkere og stærkere og stærkere, fordi: 'Se mig nu! Jeg er god nok!' Og
182 lige meget hvor hurtigt jeg løber, så kan jeg aldrig nå dem... Jeg kan aldrig dem, så det bliver rigtig godt.

183 Karen: Mm... Men hvem er det, du skal overbevise, tænker jeg?

184 Tine: I min verden er det jo alle andre, men det er fordi jeg ikke hviler nok i mig selv til bare at kunne
185 være i det.

186 Karen: Mm...

187 Tine: Og det er jo en proces... Det tager lang tid.

188 Karen: Ja ja. Ja. Selvfølgelig. Men jeg forstår udemærket godt din... Jeg har en søster... Hun... Når du for-
189 tæller, så kan jeg fuldstændig genkende rigtig meget af det du siger, for hun har det på fuldstændig
190 samme måde som dig, hun tager det så nært, og hun har også stået i butik, hvor man møder rigtig
191 mange forskellige mennesker, og der kunne nemlig også være en, der kunne finde på at spørge, om
192 hun var fra Grønland, og så var hele hendes dag ødelagt.

193 Tine: Ja.

194 Karen: Altså, hun har fuldstændig amok over det, ikke? Og brød helt sammen over det. Og det er jo
195 virkelig hårdt for hende, ikke?

196 Tine: Ja.

197 Karen: Så ja, der er helt klart rigtig mange...

198 Tine: Og det er egentlig ret interessant, når I er vokset op i samme familie, tænker jeg.

199 Karen: Ja, det er det.

200 Tine: For man skulle tænke, at selvværdet nogenlunde fulgtes ad, ikke?

201 Karen: Ja. Ja. Men nej, vi er fuldstændig som nat og dag på alle punkter.

202 Tine: Okay.

203 Karen: Og det er jo også interessant, ikke?

204 Tine: Ja.

205 Karen: [...] I forhold til hvor jeg tit tænker, hvad er gener og hvad er arv og miljø? Fordi der er i hvert
206 fald rigtig meget der, som jeg tænker er gener, end det er... Fordi vi er vokset op med de samme forud-
207 sætninger, ikke?

208 Tine: Ja.

209 Karen: Men vi har virkelig håndteret det på forskellige måder det der med at se anderledes ud.

210 I: Hvornår ville diskrimination opleves som diskrimination for jer?

211 Karen: Jeg tror, at jeg klart ville føle mig diskrimineret, hvis jeg følte, at jeg blev valgt fra udelukkende
212 på grund af mit udseende. Altså, fordi en eller anden siger noget dumt til mig... Det føler jeg slet ikke er
213 diskriminerende, men hvis der er nogle, der siger: "Du kan ikke få det her job, fordi du er asiat", eller
214 "vi kan ikke bruge dig til den her opgave, fordi du er asiat", så ville jeg klart føle mig diskrimineret.

215 I: Så det skulle være direkte italesat til dig, at det var på grund af dit udseende?

216 Karen: Ja. Det tror jeg.

217 Tine: Hvad tænker du?

218 Simon: Ja, det tænker jeg lige over nu... Øh... Men jeg har ikke som sådan oplevet det på den måde, tror
219 jeg, så det er lidt svært for mig at sætte ord på, hvornår det er decideret diskriminerende, eller hvor-
220 når det bare er sådan en hurtig bemærkning, synes jeg. Men det kan jo godt være diskrimination, men
221 det er bare ikke sådan jeg oplever det som sådan, tror jeg. Øh... Men jo... Ja, jeg tror også, hvis man er
222 blevet fravalgt på grund af sit udseende i en eller anden sammenhæng, så ville det jo være... Det ville
223 jeg nok ikke finde mig i, tror jeg. Nej. Det er sådan lidt... Ja... Ja, jeg ved det sgu ikke helt.

224 Tine: For mig er det lige så snart nogle kommenterer noget, som kan relateres til mig. Det er bare
225 hvis... Hvis jeg bliver kaldt for 'hende den lille mørke', så er det for mig diskrimination. 'Den lille sort-
226 håret', 'Koreanere' eller 'Grønlænderen' - også selvom folk ikke mener det i en negativ kontekst, så er
227 det diskriminerende for mig.

228 Karen: Så det er lige meget... Det er i det øjeblik at nogle omtaler dit udseende uanset hvilken tone det
229 er i eller hvilken kontekst?

230 Tine: Ja.

231 Karen: Okay.

232 Tine: Det skal slet ikke nævnes.

233 Karen: Mm mm.

234 Tine: Mine allernærmeste, mine aller aller nærmeste kan godt, men der er ikke nogle andre, der skal
235 kommentere det overhovedet!

236 Karen: Hmm...

237 Simon: Nej okay.

238 Tine: Når det er op til debat på mit arbejde... Altså, de ved godt, at de skal ikke engang begynde at dis-
239 kutere Sporløs-programmet, fordi jeg klapper i som en østers. Og det er stensikkert accepteret. 'Det
240 taler vi ikke om - i hvert fald ikke når Tine er tilstede'.

241 Karen: Men bliver du så også... Er der så nogle af dine venner eller tætte kollegaer - hvad du nu... Hvis
242 de så spørger til: 'Hvordan har du det egentlig med at være adopteret?' Bliver du så... Så gider du heller
243 ikke snakke om det?

244 Tine: Nej. Altså, mit comeback var jo, når jeg render ind i det: 'Jamen, er din mor alkoholiker?' Og så
245 siger de: 'Nej, hvorfor?' - 'Fordi det kommer mig lige så lidt ved, som min adoption kommer dig ved'.

246 Karen: Okay.

247 Tine: Jeg taler ikke om... Jo, til mine allernærmeste veninder men aldrig i arbejdsregi!

248 Karen: Nej. Okay.

249 Tine: [...] På nogen måde! Og jeg har fået mange gange: 'Har du mødt dine rigtige forældre?', 'Har du
250 overvejet at være med i Sporløs?' I har sikkert hørt dem alle sammen.

251 Simon: Ja ja.

252 Karen: Ja.

253 Tine: Øh... Og jeg bliver meget fortørnet! Meget meget meget... Jeg bliver ked af det, men det udmønter
254 sig i vrede, fordi jeg vil heller ikke bukke under og give dem den tilfredsstillelse ved at bryde sammen.

255 Karen: Mm.

256 Tine: Så jeg har meget temperament, hvad det angår... De kan vove på lige at nævne det!

257 Karen: Mm.

258 Simon: Men handler det meget om, at i din optik, er du dansk?

259 Tine: Nej, jeg tror det handler om, at jeg så gerne vil være dansk, men jeg tror nok ikke selv på, at jeg er
260 det, fordi jeg ser anderledes ud.

261 Simon: Ja. Ja, det er jo... Ja.

262 Tine: Fordi hvor hører jeg ellers til? Jeg hører jo heller ikke til i Korea. Der hører jeg overhovedet ikke
263 til, fordi jeg kunne ikke tale sproget. Og jeg kom med en Hvid mand. Så jeg er ikke hjemme nogle ste-
264 der. Jeg er hjemme her. Under Dannebrog, hvor jeg har lov til at sidde og græde til nationalsangen, men
265 jeg kan ikke få lov. Jeg føler ikke, at det er ægte. Jeg føler, at jeg skal bede om tilladelse til, når der bli-
266 ver sunget til en fodboldkamp, for jeg er jo ikke rigtig dansk. På trods af, at jeg kan sproget bedre end
267 de fleste! Og på trods af, at jeg skriver bedre end de fleste, så er det aldrig helt rigtigt!

268 Karen: Det kan jeg godt... Jeg kan virkelig godt forstå, at det er svært for dig så, hvis der er nogle, der
269 påtaler det.

270 Tine: Ja.

271 Karen: Det må være virkelig hårdt at have det sådan.

272 Simon: Mm...

273 Tine: Ja, det er det også.

274 Karen: [...] Fordi sådan har jeg det overhovedet ikke! Altså, jeg er da sådan... Jeg er da 100 % dansk, og
275 så er jeg sgu da lige glad med, hvad folk siger, at jeg ligner eller noget...

276 Simon: Ja.

277 Karen: [...] Ligesom at hvis du er tyrker eller alt mulig andet, og du føler dig dansk, så er du jo dansk!
278 Altså, det har jo ikke noget med noget at gøre! Tænker jeg.

279 Tine: Det er ret fantastisk!

280 Karen: Øh... Så det er måske også derfor, at det er så svært, hvis nogle påtaler, at du er det, for jeg har
281 det sådan, at hvis nogle siger til mig, at jeg ikke er dansk, så tænker jeg da bare: 'Nå! Hvad ved du om
282 det?' Fordi det er jeg. Altså, det er det jeg føler mig, og det er jo det man føler sig, som man er. Jeg kan
283 også godt faktisk... Jeg boede i Spanien i et halvt år, og der følte jeg mig faktisk også lidt spansk, ikke?
284 Og det er måske meget sjovt at være sådan en asiat, der føler sig og er lidt latina [Latter]]. Men altså,
285 hvor jeg bare tænker: 'Jamen altså...'

286 Tine: Ja...

287 Karen: Det må man jo selv om. Men nej... Jeg følte mig sindssygt fremmede, da jeg var i Korea første
288 gang.

289 Tine: Ja.

290 Karen: Altså, virkelig sådan... Puh... Jeg kunne slet ikke overskue det. Jeg tænkte bare: 'Det har over-
291 hovedet ikke noget med mig at gøre det her!' [Latter]

292 Tine: Nej. Rigtig mange sorthåret mennesker, der render rundt...

293 Karen: Men ja... Jeg er meget... Altså, jeg har også oplevet det der masser af gange, hvor folk spørger:
294 'Hvor er du fra?' og 'Er du adopteret?' Men altså, jeg snakker meget åbent om det. Altså... Egentlig. For
295 jeg kan godt forstå, at folk er rigtig nysgerrige, og jeg kan godt forstå, at det må være sindssygt svært at
296 forstå, hvordan det må være, og jeg vil gerne fortælle om, hvordan det er, for at få folk til at forstå,
297 hvorfor det er anderledes, ikke?

298 Tine: Jo.

299 Karen: [...] Og det her med biologiske forældre og adoptivforældre, og de dilemmaer og så videre, ikke?
300 Og folk synes jo det er.. Altså, jeg bed bare mærke i, da du sagde, at du ikke ville give dem den tilfreds-
301 stillelse... Jeg tror ikke på at nogle spørger mig, fordi de vil have mig ned med nakken, eller fordi de vil
302 se mig bryde sammen. Altså, jeg tror de spørger mig, fordi de oprigtigt er nysgerrige og interesseret
303 for at forstå "hvad vil det faktisk sige, når man ikke er vokset op hos sine biologiske forældre", og det
304 vil jeg gerne bidrage til ligesom at give sådan... Mit bud på. Hvordan har det været for mig, ikke?

305 Simon: Ja.

306 Karen: [...] Så jeg tager den slet ikke som sådan en... At jeg skal forsvare noget, eller jeg ikke er dansk
307 eller noget. Jeg tager det mere som sådan en... Ligesom hvis jeg møder nogle, der er fra et andet land,
308 så vil jeg også rigtig gerne høre 'Gud, hvordan er det at være amerikaner og flytte til Danmark?' eller
309 'Hvordan er det at gå på det der designstudie, for det ved jeg ikke en skid om?!' Eller altså... Sådan ta-
310 ger jeg det egentlig ret let, ikke?

311 Tine: Jeg vil give dig ret i, at jeg tror heller ikke, at folk ønsker at genere - de fleste, nogle gør - men de
312 færreste ønsker det. Men for mig der er det bare så privat, så jeg ønsker ikke at tale... Jeg ønsker ikke at
313 give den information, fordi jeg synes, at det er noget der handler om mig, og det er så stor en del af
314 mig, så hvis jeg skal... Hvis jeg skal give folk den del af mig, så giver jeg næsten hele mig selv.

315 Karen: Mm...

316 Tine: [...] Og for mig der er det... Ja, folk er nysgerrige, men jeg oplever... Det er i hvert fald sjældent, jeg
317 oplever, at de er oprigtig interesseret i mig. For mig opfattes det som om, at de er nysgerrige for at få
318 historien, fordi det er interessant. For eksempel som Sporløs, som har gjort det legat at spørge, fordi vi
319 ser det på åbent TV - alt det følellesporno. Og det er der, hvor jeg bare lukker helt ned og tænker: 'I
320 skal slet ikke røre mig! I skal slet ikke approache. Overhovedet!'

321 Karen: Mm...

322 Tine: [...] "'Bare lad det være mit, og så kan I også være jeres'.

323 Simon: Ja, jeg tror jeg har det på samme måde. Jeg ser også bare mere, når folk spørger: 'Hvor kommer
324 du egentlig fra?' Så ser jeg det også bare mere som om, at der er en eller anden naturlig nysgerrighed
325 omkring dét, og det har jeg ikke noget imod at dele. Jeg kan da godt forstå, at folk synes at det er inte-
326 ressant at vide hvor jeg kommer fra altså... Men altså... Jeg vil også sige, at jeg ikke oplever det som...
327 Det er ikke det første folk spørger mig om, når det så endelig er. Det er sådan efter et stykke tid. Ek-
328 sempelvis, hvis det er er nogle jeg går på studie med, så er det altid efter de første par uger, så spørger
329 de sådan pludselig ind til: 'Nå, hvor kommer du egentlig fra?' Og så har jeg ikke noget imod at sige, at
330 jeg kommer fra Korea, og jeg er adopteret og sådan nogle ting... Men ja... Jeg forstår egentlig meget godt
331 den nysgerrighed, for jeg tror heller ikke, at det er for, at de vil mig ondt. De er jo bare nysgerrige,
332 tænker jeg, i virkeligheden. Ja...

333 Karen: Man kan heller ikke rigtig løbe fra, at det er tydeligt... Altså, det ville have været noget andet,
334 hvis man var danskadopteret.

335 Simon: Ja. Ja, præcis!

336 Karen: [...] Lige som hvis man ser nogle... Ja, fra alle mulige lande.

337 Simon: Ja. For jeg ligner jo ikke de andre for fanden... Det er faktum. Derfor kan jeg godt forstå de spør-
338 ger i virkeligheden.

339 Karen: Mm... Jeg ved... For eksempel, min søn har gået i klasse med nogle, hvis søn... Eller helt tydeligt,
340 at de er fra et eller andet land, som jeg... Nordafrika eller et eller andet, ikke?

341 Simon: Ja.

342 Karen: Og de taler flydende dansk, og de holder tydeligvis jul og alle sådan nogle ting, og jeg har sgu da
343 også været pisse nysgerrig for at vide... Hvorfor er det, de er her? Og hvorfor er de ikke muslimer, og
344 hvorfor spiser de flæskesteg? Og alle sådan nogle ting, ikke? Men selvfølgelig - nej, det er ikke det før-
345 ste, man spørger om men efter jeg har lært dem at kende og sådan noget, har jeg da også spurgt: 'Ja-
346 men, altså... Hvorfor bor I...?' Det er tydeligt at måde manden og konen er fra et andet land, så det er...
347 Jeg tænker bare, at det er den samme nysgerrighed, jeg har for at høre deres historie og sige: 'Jamen,
348 hvorfor er I egentlig flyttet til Danmark', ikke? Og hvad er så historien bag det.

349 Simon: Ja.

350 Karen: Fordi det er tydeligt, når man ser anderledes ud, end hvis man kommer fra Jylland. Ja, det ved
351 jeg ikke. Hvis jeg møder jyder, så spørger jeg sgu egentlig også dem: 'Hvorfor fanden er du egentlig
352 flyttet til København?' Eller altså...

353 Simon: Ja ja. Ja. Ja, det ved jeg ikke. Det var også en på mit hold... Ja, det var også først efter et stykke tid
354 - det er aldrig, det første det første jeg spørger om, for det synes jeg ikke rigtig, man kan tillade sig af
355 en eller anden grund men altså... Ja, det er jo bare min holdning. Men så efter et stykke tid, så spurgte
356 jeg... Jeg kunne se, at han i hvert fald ikke var fra Danmark. Sådan lidt østeuropæiske aner eller noget,
357 det havde han. Han kom fra Polen faktisk, men altså... Ja. Jeg synes ikke, at der er noget forkert i at
358 spørge i hvert fald. I virkeligheden.

359 Karen: Næ, det synes jeg heller ikke, men jeg synes også fair nok at sige: 'Jamen, det har jeg ikke lyst til
360 at tale om'. Det står én frit for og sige, hvis man ikke lige har lyst til at tale om det.

361 Simon: Ja, det bestemmer man da fuldstændig selv, ja. Det respekterer jeg også.

362 Karen: Ja.

363 Simon: Ja.

364 Karen: Var det svar? [Latter]

365 I: I forlængelse af det... Er der nogle kontekster eller situationer hvor I føler jer særligt danske?

366 Karen: Altså, jeg synes jo sådan noget som traditioner... Altså, danske traditioner. Altså, højtiderne med
367 jul og fødselsdage... Altså, alle sådan nogle ting, der tænker jeg da, at jeg føler mig ekstremt dansk. Alt-
368 så, der er ingenting, jeg gør, hvor jeg tænker: 'Nå, men det er fordi jeg er koreaner'. Det er jo sådan helt
369 traditionelt, ikke? Med noget stegt flæsk og noget...

370 Simon: Brun sovs.

371 Tine: Ja, og flæskesteg.

372 Karen: Ja ja. Og fødselsdage skal selvfølgelig fejres med lagkage. Jeg er meget sådan - også med jul - det
373 skal være, som det altid har været! Vi skal ikke finde på et eller andet nymodens; der skal være brun
374 sovs, der skal være Franske Kartofler og... Altså, på den måde der tror jeg, at jeg føler mig ret dansk.

375 Simon: Ja. Det tror jeg også var de ting, jeg skrev ned dengang på vores forrige interview der, hvor man
376 skulle nævne nogle ting, der var særligt danske i hvert fald. Jeg tror også, at jeg nævnte sådan noget
377 juleaften, tror jeg. Det er for mig også en rigtig rigtig dansk ting, og der føler jeg mig også meget dansk,
378 men jeg går oveni købet også i kirke med min mor hver juleaften. Ja ja. Jo. Jul og traditioner og sådan
379 nogle ting.

380 Tine: Det er skægt fordi, jeg er også meget traditionsbunden, men jeg har aldrig tænkt over, at jeg var
381 ekstra dansk der eller særlig dansk, fordi det har altid været så stor en del. Det er bare, det gerne vil
382 have lov til at kunne være i, uden at der skal stilles spørgsmålstejn ved det, fordi sådan noget altid har
383 været. Flæskesteg og påskekylling og æggejagt og alt hvad der hører sig med. Skt. Hans.

384 Karen: Jeg tror faktisk også - nu sagde du national - jeg har gået sådan på højskole og været sådan no-
385 get... Altså, den danske sangskat. Jeg elsker gamle danske sange fra Højskole Sangbogen, og der tror jeg
386 godt, jeg kan føle sådan den der nationalisme, og man kan blive helt rørt, når man hører de der gamle
387 danske sange. Det tror jeg ikke man kan, hvis man ikke er dansker; have den der følelse af, når man
388 hører nogle af de der fra Højskole sangbogen. Der føler jeg mig meget dansk.

389 I: Tine, du har talt om, at der er nogle situationer, hvor du gør dig ekstra umage for at føle dig dansk
390 nogle gange, ikke?

391 Tine: Jo.

392 I: Kan I andre genkende det?

393 Simon: Om jeg i nogle situationer gør ekstra for at føle mig ekstra dansk?

394 Tine: Nej, jeg tror det der med umage, det er... Jeg tror ikke, at jeg gør mig umage. Jeg tror bare, det er
395 fordi i og med, at jeg elsker det... Jeg elsker patriotisme, og jeg er født i den forkerte krop, for jeg burde
396 være født i Texas [Latter]... Der burde jeg være.

397 Karen: Du kan nå det endnu [Latter]. Du kan nå at flytte dertil.

398 Tine: Men det er mere, at fordi jeg går all-in på mange af de ting, jeg gør og fordi jeg er traditionsbun-
399 den, så vil jeg bare gerne kunne have lov til, at kunne føle mig dansk hele vejen igennem, og det kom-
400 mer jeg til i min krop og i mit sind, men jeg kommer aldrig til at gøre det udseendemæssigt, så derfor
401 jeg aldrig 100 %, og det er det der gør mig ked af det. Jeg tænker ikke over det, når jeg render og forbe-
402 reder mig, men når jeg ser mig i spejlet, så kommer det tilbage. Det er ikke fordi at jeg gøre mig mere
403 umage for at manifestere det, det er bare så stor en del af mig - jeg vil bare have lov til at være i det!
404 Hvis det gav mening...

405 Karen: Jeg tror bare, det er fordi... Jeg kan udmærket godt forstå, hvad du siger, men jeg tror bare for
406 mig, der har det ikke noget med udseendet at gøre altså. For mig er det der med at føle sig dansk en
407 følelse, som man har inden i sig, og det synes jeg ikke har noget at gøre med, hvordan man ser ud. For
408 mig kan jeg slet ikke se, at det skulle mudre billedet, fordi man kigger sig selv i spejlet altså...

409 Tine: For mig mudre det billedet, fordi jeg er blevet påtalt det lige siden jeg var en lille pige både i bør-
410 nehaven, i skolen og i fritidshjemmet og hvor end jeg har færdes på min vej. På arbejdspladser, fra min
411 første elevplads. Så når man hører det tilstrækkeligt mange gange og får at vide, når man er 12 år, at
412 man ikke er god nok til at kunne sidde bag skranken i en bank, fordi bankerne er bange for, at man
413 skræmmer kunderne væk med sit udseende, så bliver det udseendet der bliver spørgsmålet om hvor-
414 vidt man er dansk eller ej.

415 Karen: Mm... Jamen, det kan jeg da godt se. Det er meget voldsomt, synes jeg.

416 Simon: Ja, det må jeg nok sige.

417 Karen: Men jeg synes ikke, at jeg har noget, hvor jeg gør sådan ekstra meget for at føle mig ekstra
418 dansk. Det tror jeg ikke, jeg kan genkende.

419 Simon: Næ... Det kan jeg heller ikke. Heller ikke her.

420 Tine: Hvad når I er ude og rejse?

421 Karen: Så jeg føler jeg mig også... Jo, jeg synes faktisk jeg føler mig mere dansk, når jeg er ude og rejse.
422 Det er der med, når man kommer ud og møder andre danskere, og når man hører sproget. Og især
423 også når man kommer hjem igen. Jeg har altid sådan mega hjemve. Altså, jeg elsker at rejse, men jeg els-
424 ker virkelig også at komme hjem, for jeg synes det der med at komme ud, så får man virkelig bekræftet
425 det der med: 'Ej, det er sgu der jeg hører til - det er fandeme Danmark! Jeg skal sgu aldrig bo andre
426 steder!' Så jeg synes faktisk, at jeg føler mig ekstra dansk, når jeg er i udlandet. Og man ser også den
427 der... Altså, så kan man også tydeligt se der med en anden kultur, og hvor meget man i virkeligheden
428 har den danske kultur med sig, ikke?

429 Simon: Jo.

430 Karen: Sådan har jeg det i hvert fald.

431 I: Der var også flere af jer i sidste interview der nævnte, at når man er ude og rejse skal man i øget grad
432 tage stilling til...

433 Karen: [...] Jamen, det er klart at udseendet kommer mere i spil, når man er ude og rejse, synes jeg,
434 fordi man så bliver spurgt: 'Hvor kommer du fra?' - 'Jeg kommer fra Danmark', og så ser folk nogle
435 gange lidt forvirret ud i deres blik, så der skal man måske forklare det lidt mere, tror jeg. Også fordi
436 der er mange lande, som ikke har så mange adopterede, som... I Danmark ved alle... Alle kender en eller
437 anden, der er adopteret, så folk bliver ikke så overrasket, når man siger at man er adopteret fra Korea.
438 Men i udlandet synes jeg godt, man kan møde den der med: 'Det forstår jeg ikke lige hvordan hænger
439 sammen'.

440 Simon: Ja. Jeg kan huske faktisk en situation for mange år siden, da jeg var en lille knøs, der var jeg
441 med mine forældre i... Hvor var det? London, tror jeg. Så var vi inde i en butik, og så var min mor inde
442 og prøve et eller andet, og min far var inde og kigge, og jeg rendte så alene rundt i den butik i mellem-
443 tiden, og så på vejen ud så ham der bestyreren eller ekspedienten, var det nok nærmere... De kiggede
444 lige sådan en ekstra gang, og så spurgte han: 'Nå, men hvordan hænger det lige sammen?' Men det, ja.
445 Han kunne heller ikke lige se, at vi var... At jeg var med min mor og far. Så det er rigtig nok det der med,
446 at man måske i virkeligheden føler sig mere dansk nogle gange. Det der med at man... Ja. Det ved jeg
447 sgu ikke. Jo. Ja... Jo, jeg tror jeg føler mig faktisk nogle gange mere dansk, når jeg også er ude og rejse.
448 Det er nok mest fordi jeg er sammen med mine forældre, tror jeg. Ja.

449 I: I forlængelse af det spørgsmål, er der så nogle kontekster eller situationer, hvor I synes, at det bliver
450 tydeligt for jer, at I ikke er hvide danskere?

451 Karen: Altså, det synes jeg er rigtig meget sådan, når man snakker... Altså, hvis jeg taler om udseende
452 med veninder og sådan noget med make-up og sådan noget, så synes jeg det bliver meget tydeligt, at
453 man skal lægge make-up på en anden måde. Min hud er anderledes, det er nogle andre hår issues jeg
454 har end dem. Altså, det er sådan meget konkret på det fysiske udseende, at det bare ikke er det samme.
455 Jeg har ikke sådan en sart, lys hud, og jeg har ikke problemer med at få volume i mit hår. Sådan på det
456 punkt, der tænker jeg, der kan jeg godt mærke at det bare er nogle helt andre ting jeg har.

457 Simon: Ja. Det der med hud kan jeg også huske engang. Jeg var på skiferie med mine venner, og jeg var
458 den eneste der ikke smurte sig ind i solcreme, for det var ikke nødvendigt åbenbart. Men det var sådan
459 en, der blev jeg også lige... Ja... Og jeg kan huske en af de andre, han blev sådan helt solskoldet af at væ-
460 re ude i solen en hel dag, men der skete jo ingenting. Der tænker jeg også, ja... Der blev jeg gjort op-
461 mærksom på, at jeg nok var af en anden type [Latter]. Øh... Jo, jeg har prøvet hvor jeg skulle prøve sol-
462 briller, og min næseryg er sådan ret bred, og de kunne ikke finde et par der passede, så det var sådan
463 lidt... Jeg har lidt sådan en flad næse, tror jeg [Latter]). Det var jo også lidt irriterende. Ellers... Det ved
464 jeg ikke. Jeg kan ikke lige sådan umiddelbart komme på noget, tror jeg, ud over det.

465 Karen: Altså, jeg har ekstremt små fødder, og der tænker jeg også over det [Latter]. Det er så svært at
466 finde sko, og da jeg var i Korea kunne jeg bare købe alle sko. Det var fedt! [Latter].

467 Tine: Jeg ved sgu ikke... Jeg tror... Det er svært for mig at sætte ord på, hvornår jeg føler mig mindre
468 dansk, fordi den følelse har jeg jo stort set hver dag! Øh... Der jeg skulle have mine to børn, tror jeg, der
469 var der meget i forhold til min kropsstørrelse og jordmoderbesøg og hvor anderledes det var, men jeg
470 tror faktisk ikke... For mig er det mere interessant, hvornår jeg føler mig mere dansk, fordi det sker så
471 sjældent, så det der med ikke at føle sig dansk, den ligger latent i min krop. Det er ikke sådan... Altså,
472 det sker hver dag. Det er ikke det første jeg tænker på som det første, når jeg vågner og slår øjnene op,
473 men det kommer bare sådan over dagen. Det er skægt, at du siger det, når I skal lægge make-up. Det er
474 faktisk der hvor jeg - og jeg er helt med på, hvad du mener - men det er der, jeg føler mig mere dansk.
475 For når jeg er sammen med mine veninder, så ser de mig virkelig kun som Tine, og de tænker ikke på
476 at håret er anderledes. De siger bare sådan: 'Min hudtype er sådan, og derfor skal jeg have det her, og
477 din hudtype er sådan, og derfor skal du have det her'. Jeg tror at grunde til, at jeg elsker dem så højt,
478 det er, de ser det virkelig ikke!

479 Karen: Det er heller ikke den følelse jeg har.

480 Tine: Nej.

481 Karen: Mine veninder tænker ikke over det! Det er mere mig, der tænker: 'Fuck, jeg har også nogle
482 nederen øjenvipper! Jeg gad godt have længere øjenvipper. Lige som danskere. Som mange piger har'.
483 ikke?

484 Tine: Det forstår jeg godt! Det var bare for at sige, at det er der hvor jeg føler mig 100 % hjemme i
485 danskheden, fordi mine veninder bare er dem de er. De ved hvem jeg er. Mig. Mennesket. Hverken
486 farven, høj, lav eller lille. Men mindre dansk? Det ved jeg sgu ikke.

487 I: Er der nogle situationer hvor I føler jeg mere stolte over ikke at være hvide danskere? Eller bare ikke
488 at være hvid?

489 Tine: Ja. I forbindelse med al det terror, når man har rejst. Det har fandeme været rart ikke at være
490 dansk! Jeg kan huske, jeg var i Marrakesh med arbejdet. Det var lige der hvor Dannebro var blev
491 brændt af. Hvor de lokale, når de hørte at vi kom fra Danmark, så ville de ikke handle med os. Men når
492 jeg gik alene - når jeg kom fra Korea, der var det hele legalt. Så det er ret interessant, fordi det jo altid
493 er det jeg har kæmpet for - at være dansk - men jeg havde slet ikke problemer med at løbe fra det, da
494 det var [Latter].

495 Karen: Det er sjovt.

496 Tine: Det var også første gang, jeg kunne bruge det til min fordel.

497 Karen: Ja. Altså, jeg synes det er meget fedt, når man begynder at nærme sig de 40. Det der med at ens
498 veninder sidder og kigger misundeligt: 'Fuck, hvor er du bare heldig. Du har ingen rynker overhove-
499 det!' Altså, der er det meget dejligt. En god fordel, tænker jeg [Latter]. Jeg synes godt, at man kan bruge
500 det som... Altså, ikke hvis man har det lige som dig. Men jeg synes da godt, at man kan bruge det til sin
501 fordel... Når jeg skal ud og møde en masse mennesker, så er det også en god small talk-ting at kunne
502 ligesom... Folk synes det er meget spændende at høre om det. Der synes jeg godt, at det kan være en
503 fordel, at man har en lidt anden historie, end at være født ude på Herlev hospital og altså... Det er altid.
504 Folk synes altid det er meget spændende at høre om, synes jeg. Så på den måde synes jeg da godt, at
505 man kan bruge det som en fordel og sådan fortælle om det, og ikke kun om at fortælle om, hvornår
506 man kom, og hvor gammel man var. Men også hele den der, hvad ens tanker er om: 'Kunne du tænke
507 dig at opsøge dine biologiske forældre?' og 'Har du været i Korea?', og sådan noget, ikke? Så hvis man
508 lige er i det humør... Der er da også nogle dage, hvor man ikke gider og fortælle hele ens livshistorie,
509 men jeg synes da, nogle dage kan det da være en fin nok sådan... Small talk ting. Altså, jeg havde small
510 talk, men så er det et godt emne, man lige har på lager.

511 Simon: Ja, jeg prøver lige og sidde og tænke mig lidt om... Men jeg tænker nogle gange - nu har jeg
512 sendt jobansøgninger rundt, og så har jeg tænkt, at det måske nogle gange er en fordel, at man har et
513 lidt andet udseende; at man skiller sig lidt ud i hvert fald på den front! Øh... Ja, så nogle gange kan man
514 godt bruge det som en fordel, tænker jeg.

515 Karen: Jeg tror også, at man bliver husket mere (Simon: Ja). Altså, det er nemmere at huske en, der
516 skiller sig ud fra flokken, ikke?

517 Simon: Ja.

518 Karen [...] Det kan jeg jo på en eller anden måde også se på min søn ovre i skolen og sådan noget. Alle
519 ved bare, hvem han er. Jeg ved sgu ikke, hvem nogle af de andre børn er. Altså, han skiller sig meget ud
520 i forhold til de der gennemsnitlige danske drenge der.

521 Simon: Ja.

522 Karen: Øh...

523 I: Spørgsmålet udspringer af, at der var flere af jer, der fremhævede de positive i anførelsestegn for-
524 domme, der er om asiaterne.

525 Tine: At vi er intelligente?

526 I: Ja, for eksempel. Arbejdssomme, tror jeg også, der bliver sagt. Gode til matematik [Latter].

527 Simon: Det gælder så ikke for mig, vil jeg sige!

528 Karen: Det skulle jeg også lige til at sige [Latter]

529 Tine: Organiseret. Effektive.

530 I: Det er bare så I ved, hvad spørgsmålet udspringer af.

531 Karen: Ja.

532 Tine: Ja, det kunne jeg godt have nævnt.

533 I: Der er flere af jer, der har nævnt det.

534 Karen: Ja, jeg tror ikke, det er noget, jeg nogensinde har tænkt over at bruge som en fordel. Eller jeg
535 har heller aldrig fået at vide, at det var derfor, at der var nogle, der ansatte mig.

536 [Længere pause]

537 Karen: Du ligner en, der tænker så det brager [Latter].

538 Simon: Jeg prøver, men jeg kan ikke rigtig komme på noget.

539 Karen: Jeg synes heller ikke lige, at jeg kan komme i tanke om noget sådan, hvor jeg selv har brugt det.

540 Tine: Jeg sidder med nogle meget meget kontroversielle tanker, men jeg ved ikke helt, om det er fo-
541 rummet, hvor man kan...

542 Karen: Jo, du skal ikke tænke på mig... Jeg har ikke... Man kan ikke chokere mig, tror jeg.

543 Tine: Jamen det er... Og det er faktisk ret interessant kompliment til dig - som jeg forstår som et kom-
544 pliment - men jeg kan mærke, at jeg begynder at holde igen, og ved du hvorfor? Jeg ser slet ikke dig
545 som koreaner. Jeg sidder og taler med en dansker - en Hvid dansker! Jeg kan mærke øh... Jeg holder mig
546 tilbage. Jeg holder mig rigtig meget tilbage lige nu.

547 Karen: Men det er meget interessant (Tine: Ja) i forhold til, hvad der er, man sender ud, og hvad man
548 tænker om sig selv.

549 Tine: Ja. Du er den første koreaner/asiat, jeg nogensinde har haft det sådan med! Jeg kan mærke, at jeg
550 lukker mig mere og mere ind.

551 Karen: Mm... Det er jo rigtig interessant, og det er meget fedt, du siger det.

552 Tine: Jeg har aldrig oplevet det før.

553 Karen: Men hvad er det, der gør det?

554 Tine: Jamen, jeg tror simpelthen... Det er - jeg ved godt, jeg har brugt ordet mange gange før, men det
555 er meget fantastisk, at du hviler sådan i dig selv. Vi er vel næsten samme generation, årgang, ikke?

556 Karen: Ja.

557 Tine: Og du har oplevet 80'erne, som jeg har, på godt og ondt. Mere godt for dig end det har været for
558 mig. Og jeg kan mærke at den måde, hvor du sidder og siger, at det er dejligt, at du kan sidde og small-
559 talke om din fortid, og at du gerne vil fortælle folk, hvor du kommer fra, og det er dejligt, at din søn
560 skiller sig ud. Når I siger det, så tænker jeg bare: 'Jeg vil bare helst gemme det væk!' Der er ikke nogle,
561 der skal spørge mig. Der er ikke nogle, der skal sige noget til mig - de skal slet ikke nævne det! Hvis
562 folk stiller mig sådan nogle small talk spørgsmål, så kaster jeg bolden tilbage og siger: 'Jamen, hvor er
563 du fra? Og så taler vi om dig, for du skal slet ikke ind og se det her'. Så øh... Du er den første koreaner,
564 danskopteret koreaner, hvor jeg har tænkt: 'Der sidder en dansker!' Fordi for mig, der kunne du lige
565 så godt have været lyshåret, for jeg kan mærke, at jeg trænger helt ind i mig selv og holder tilbage, for-
566 di jeg tænker: 'Hun dømmes mig! Hun forstår det ikke! Hun forstår ikke, hvor jeg kommer fra i forhold
567 til alt det, jeg har været udsat for'. Og jeg vil heller ikke udstille mig selv som et offer. Så mine tanker
568 lige nu kører på, hvordan jeg kommer frem, uden jeg skal være et svagt offer - uden at blive dømt. Og
569 det har jeg aldrig oplevet før i et koreansk dansk forum! Og det var meget kontroversielt, men nu...

570 Karen: [...] Nej! Jeg synes, det er rigtig godt, du siger det!

571 Simon: Ja.

572 Karen: Det er enormt vigtigt, tænker jeg, både for samtalen men også for projektet [Latter] og vide,
573 hvis du sidder og holder tilbage.

574 Tine: Så det var et kompliment til dig!

575 Karen: Ja. Ja. Tak! Men jeg dømmes dig virkelig ikke, og det håber jeg ikke...

576 Tine: [...] Nej, og det tror jeg heller ikke! Men det er bare for at sige, at den følelse som jeg får...

577 Karen: [...] Jeg forstår godt, hvad du mener...

578 Tine: [...] Fordi mange gange når danskere sidder og taler med mig, så har de jo heller ikke nogle ond-
579 skabsfulde tanker [Karen: Mm] eller hensigter på sinde, men det ligger så dybt i mig, at det kommer,
580 uden jeg egentlig når at tænke tanke. Så kan jeg bare mærke, at det der filter flyver op, og så er jeg så-
581 dan gemt, ikke?

582 Karen: Ja. Nå, men det er jo heller ikke fordi, at jeg aldrig nogensinde har oplevet, at der er nogle, der
583 har kaldt mig "skævhøjet" eller har sagt et eller andet. Jeg tror bare ikke, at jeg har taget det så... Altså,
584 jeg har også arbejdet rigtig meget med det, skal det siges. Jeg har ikke haft det sådan her altid jo! Jeg
585 har virkelig arbejdet rigtig meget med det, og været igennem meget terapi og alle sådan nogle ting. Og
586 øh... Måske også bare valgt hvilke briller, jeg gerne vil se verden i, fordi jeg bare kunne mærke, at det
587 andet gav mig ikke noget godt.

588 Tine: Nej.

589 Karen: Men meget interessant tanke! Meget fedt du siger det, synes jeg.

590 Tine: Det slog mig bare.

591 Karen: Ja [Latter].

592 I: Men det er også interessant, at du også siger det som et kompliment.

593 Tine: Ja, for mig er det et kompliment! Du er en dansk koreaner - det har jeg aldrig oplevet før - ikke på
594 den måde så jeg har lukket mig inde i mig selv (Karen: Nej). Som jeg sagde, så er jeg fornyligt blevet
595 meldt ind i Korea Klubben, og når jeg sidder der med helt fremmede mennesker, som jeg normalt al-
596 drig åbner mig for, men de er jo alle sammen koreanere, så det er ok. Og vi delte alle sammen den
597 samme historie på den eller anden måde, så derfor så gik jeg også bare ind her med åbne arme og
598 tænkte: 'Det er jo koreanere! Det er ok'. Og i og med at... For mig ser det ud som om, at du har knækket
599 koden! Så kan jeg bare mærke, at du er på den anden side, og så filtret op - og jeg tænker ikke engang
600 over det. Det kommer bare så prompte (Karen: Mm). Og det er ret fascinerende. Jeg håber, jeg når der-
601 til. Hvor gammel er du? 37?

602 Karen: 38.

603 Tine: Jeg har tre år endnu [Latter].

604 Karen: Jeg ved heller ikke, om det er det, der målet altså. Men ja... Nej... Men jeg tror måske også, at det
605 er fordi... Altså, jeg synes, når jeg hører dig snakke, så tager du det meget op som en "dem og os".

606 Tine: Ja.

607 Karen: Der er danskerne, og så er der dig!

608 Tine: Ja.

609 Karen: Og der er dem, der ser det på den her måde... Jeg tror bare, at jeg ser det meget mere som at vi
610 alle sammen er ens.

611 Tine: Ja.

612 Karen: Der er sgu nok ikke så stor forskel, når alt kommer til alt altså.

613 Tine: Det har jeg altid gerne ville synes, og det er altid det, jeg har følt.

614 Karen: Ja.

615 Tine: Men jeg tror, at fra jeg var helt lille, har jeg forsøgt at ændre folks opfattelse. Det der med at for-
616 klare, forklare, forklare, forklare så meget, at jeg har givet af mig selv i stedet for bare at lukke af, når
617 det var relevant. For der er ved gud også de mennesker, som... Hvor det bare er ligegyldigt - hvor de
618 ikke tænker så langt. Hvor de ikke er så kloge, intelligente, kvikke, smarte eller hvad du vil sige. Så ja,
619 over de sidste ti år, der synes jeg, at jeg har fået så mange smæk, så nu... Min læring af alt det der er
620 sket, det har været at lukke mere og mere ned (Karen: Mmm), fordi alle de gange hvor jeg har været
621 åben - og jeg har været meget åben, og jeg har givet hele mig selv, så jeg er blevet overtaget - og det har
622 ikke været ret.

623 Karen: Men jeg tror også, at det er fordi... Jeg sætter ikke nødvendigvis lighedstegn mellem, at fordi jeg
624 fortæller, at jeg er fra Korea og bla bla bla 'Så skete der det...' - det synes jeg ikke er at give hele mig
625 selv overhovedet! Altså, fordi... Det er bare ligesom folk, der fortæller: 'Så blev jeg født der og der, og så
626 flyttede mine forældre til Jylland'. Altså, det synes jeg ikke er mig som person. Det er noget, der er sket
627 i mit liv, men jeg har masser inderste tanker og følelser, som jeg ikke blotter ved at fortælle den histo-
628 rie. Altså, jeg tænker, at man kan skrue op og ned. Jeg kan også godt, hvis jeg sidder med mine nærme-
629 ste venner, der kan jeg sagtens være meget mere sårbar og fortælle meget mere følelsesmæssigt om
630 det, end hvis jeg sidder til et middagsselskab med sådan en halvfremmede. Så begynder jeg måske ikke
631 at sidde og fortælle, at det er helt forfærdeligt at føle sig som en person, der har været forladt af sin
632 primære omsorgsperson, og hvad det har gjort ved mig. Altså, jeg tænker, at der også er forskellige
633 måder at fortælle om det på.

634 Tine: Ja ja.

635 Simon: Ja.

636 Karen: Så jeg føler ikke, at det er hele mig, der bliver blottet, når jeg fortæller den historie (Tine: Nej).
637 Men det er det helt klart, hvis jeg går ind i mine inderste følelser om det der med at være blevet for-
638 ladt, som selvfølgelig er blevet mega forstærket, efter man har fået børn og tanken om: 'Fuck, hvordan
639 kunne nogle forlade det her', ikke?

640 Tine: Jo.

641 Karen: Så er det jo mega sårbart, men det er sjældent den historie, jeg fortæller - så er det mere den
642 faktuelle, ikke?

643 Tine: Men når du siger "dem og os", fordi der tænker jeg, at jeg føler, at dem/de gør det til "dem og os",
644 når man sidder til et middagsselskab, og det er det første, de spørger om - 'Hvor kommer du fra?' Hav-
645 de han siddet ved siden af naboen, der måske var mørkhåret, ville han måske have sagt: 'Nå, jeg hører
646 at du arbejder for Novo Nordisk?' Men den får jeg aldrig, og det er derfor, at jeg egentlig - tror jeg - får
647 drejet den om til "dem og os", fordi jeg stoler ikke på særligt mange mennesker længere. Jeg har altid
648 stolet på alle og troet på det bedste i folk. Og de gange jeg som barn er blevet drillet og som voksen
649 blevet kritiseret, provokeret, har jeg altid forsøgt at række ud og sige: 'Kan vi ikke godt nå til en kon-
650 sensus?' og 'Prøv nu at forstå...' og 'Lad mig nu forklare...' Men de mennesker, der er så ignorante, de er
651 jo slet ikke interesseret i at ændre sig. Jeg kan jo ikke kontrollere, hvor folk de kommer fra. Jeg kan
652 kontrollere mig selv. Og den bedste måde at beskytte mig selv på i disse tider, det er, ved bare at sige:
653 Nå, men så kontrollerer jeg det ved at holde kortene rigtig rigtig tæt til kroppen'. Men det er interes-
654 sant, at der er så mange forskellige vinkler på det, synes jeg.

655 Karen: Ja. Helt sikkert. Det er rigtig spændende!

656 Tine: Hvad tænker du?

657 Simon: Jeg tænker... Da du fortalte det der med at fortælle, hvor man kommer fra og sådan nogle ting,
658 at for mig er det også bare noget faktuel. Jeg synes ikke, at der er noget personligt på dén måde. Øh...
659 Jeg synes, at der er andre ting, jeg godt kunne fortælle, som er mere personlige, og som jeg heller ikke
660 fortæller til alle. Men den der med, hvor jeg er adopteret og kommer fra... Ja, det ved jeg ikke. Det synes
661 jeg bare er noget faktuel, som jeg ikke har noget imod at fortælle til folk i virkeligheden. Eller dele
662 med folk.

663 I: Og du taler om, Karen, at det har ændret sig for dig?

664 Karen: Ja, det har det.

665 I: Hvad med dig, Tine? Er der noget, der har ændret sig for dig?

666 Tine: Det har ændret sig. Jeg har før i tiden gerne ville svare, når folk spurgte. Måske også fordi jeg ikke
667 har turde gøre andet, fordi jeg tænkte, at det havde folk krav på at vide, når de spurgte mig om det,
668 fordi jeg har altid lært, at man skal være høflig. Og det er nok dét. Jeg tror simpelthen, at jeg har været
669 nødt til at gå ud af den her flinkeskole, fordi det har gjort mig så ondt så mange gange. Folk har bare
670 stillet flere og flere spørgsmål og er kommet helt ind et sted, hvor jeg slet slet ikke har lyst til, at de

671 skal være. Som du siger, det er jo helt faktisk at sige: 'Hvor kommer du fra?' - 'Jeg kommer fra Korea'. -
672 'Syd- eller Nordkorea?' - 'Øh ja, Sydkorea for det er der, vi primært kommer fra'. [Latter] Øh[...] 'Hvor
673 gammel var du, da du kom?' - 'Seks måneder'. Godt så. - 'Har du mødt dine rigtige forældre?' Allerede
674 dér så begynder mine alarmklokker at ringe, fordi de første tre spørgsmål kan jeg godt svare på. - 'Har
675 du nogensinde overvejet at opsøge din rigtige familie?' - 'Har du været derude?' - 'Hvad siger dine nu-
676 værende forældre til det?' Og når først vi kommer derud, så er vi så langt på vej ind, at jeg slet ikke kan
677 rumme det. Og jeg sad faktisk og tænkte på, hvad man siger - ens inderste - hvad man ikke vil dele.
678 Hvad er ellers tabubelagt? Gæld. - 'Har du gæld?' - 'Hvordan er dit sexliv?' Jeg vil næsten hellere tale
679 om, om jeg er gældssat og mit sexliv, end jeg vil fortælle om min adoption til en fremmede.

680 Karen: Mmm.

681 Tine: [...] Derude. Så svært er det for mig at komme helt derud

682 Karen: Mm. Men jeg tror... Altså, jeg kan godt... Jeg tror også bare, det er fordi, man er forskellige altså.
683 Der er jo rigtig mange af sådan noget med, hvad der er pinligt, eller det gør man ikke eller: 'Puha, det
684 her er privat!' Jeg har også nogle veninder, hvor der er alle mulige ting, der er sådan: 'Ej, det er mega
685 privat! Det kan man ikke snakke med sine kollegaer om!' Jeg tror bare, at jeg ikke er et særligt privat
686 menneske. Jo, jeg har nogle inderste følelser, hvor jeg er rigtig rigtig sårbar, som ingen får lov til at se!
687 Måske lige min mand engang imellem. Øh... Men jeg har rigtig meget af sådan alt muligt andet, hvor jeg
688 ikke er særligt blufærdigt, og jeg er sådan lidt: 'Ja, hvad så hvis jeg har gæld?' eller whatever. Jeg er
689 ligeglad! Det må folk sgu... Hvis de synes, det er spændende, men det synes jeg da personlig er rimelig
690 kedeligt at høre om [Latter] Men jeg tror også bare, at jeg er sådan åben med mange ting, fordi jeg sgu
691 er lidt ligeglad med om... Ja, jeg kan da ikke se, hvorfor det skulle interessere dem, mens hvis de gerne
692 vil vide det, vil jeg da gerne fortælle det, ikke?

693 Tine: Det er rigtigt. Jeg har også været et åbent menneske. Jeg er det ikke mere. Jeg er blevet de sidste
694 tre til fire år, er jeg blevet ekstremt snappy. Der er også mange andre ting, som ikke har noget med
695 adoption at gøre. Altså, jeg har fået virkelig mange tæsk, så det her er bare den bedste måde for mig.

696 Karen: Mmm. Det er jo klart, hvis man har brændt nallerne en masse gange.

697 I: Du ligner én, der vil sige noget?

698 Simon: Jeg tænker lige... Der var engang... Jo, jeg tror, jeg har sådan en, hvor jeg måske pakker mig en
699 lille smule ind. Det er, når nogle er bekendt med, at jeg også har et koreansk navn, og når folk beder
700 mig om: 'Hvad er det, du hedder? Altså, dit koreanske navn'. Og det har jeg bare ikke lyst til, for det er
701 ikke mig, synes jeg! Det er sådan lidt... Ja, der kan jeg godt mærke, at der pakker jeg mig også en lille
702 smule ind i den sammenhæng i hvert fald. Ja...

703 I: Hvis folk spørger ind til dit koreanske navn?

704 Simon: Ja - 'Vil du ikke sige dit koreanske navn?' Og det har jeg egentlig ikke lyst til, tror jeg.

705 Karen: Har du noget af dit koreanske navn i dit danske navn?

706 Simon: Nej. Overhovedet ikke. På ingen måde.

707 Karen: Nej okay. Jamen, jeg er døbt XXX til mellemnavn, som er en del af mit koreanske navn. Det er
708 både mig og min søster.

709 Simon: Ja.

710 Tine: Jeg har også noget af mit koreanske. Det tror jeg alle adoptivforældre i 80'erne gjorde! Som regel
711 var det Mia, Maria og Pia [Latter] - sådan var det!

712 Karen: Ja.

713 Simon: Ja. Jeg ved ikke, om der er mere at sige. Eller om du har noget, du gerne vil spørge om?

714 I: Jeg er bare interesseret i, hvad I har lyst til at tale om. Og hvordan har du det, Tine? Føler du dig ikke
715 rigtig tryk?

716 Tine: Jo. Det er fint! Nu har jeg jo fået sagt det. Jeg tror godt, at jeg kan være tryk her.

717 Karen: Hjælper det så, når du har sagt det højt?

718 Tine: Ja, det gør det.

719 Karen: Det er godt.

720 Tine: [...] Men jeg er nødt til at sige igen - havde du været dansker, så havde jeg overhovedet ikke en-
721 gang fortalt, at jeg havde taget paraderne op (Karen: Mm), og jeg ville heller ikke bagefter kunne sige,
722 og vi havde talt om det: 'Så er det ok'. Og det er jo... Det er jo omvendt racisme, men jeg kan godt, fordi
723 du er koreaner.

724 Karen: Men det er meget sjovt, for jeg tror bare, at du lægger meget mere i race, end jeg måske gør...

725 Tine: [...] End mange andre i mine omgivelser...

726 Karen: [...] Ja, end rigtig mange mennesker gør. Om det så er Hvide eller danskere eller koreanskadop-
727 terede.

728 Tine: Jeg har bare så mange eksempler, der siger det modsatte. Og jeg møder mange mennesker. Jeg
729 ville virkelig ønske, at det ikke var sådan.

730 Karen: Mmm.

731 Tine: Men jeg møder det så ofte! Og jeg er nødt til at have det der skjold, fordi jeg orker det ikke. Jeg
732 bliver sådan helt træt bare ved tanken om alle de gange, hvor jeg støder på det. Så ja, det kan godt væ-
733 re, at jeg går måske mere op i race. Det kommer også an på, hvor jeg er. Igen, er jeg derhjemme, eller er
734 jeg på arbejdet, så skænker jeg det ikke nogle tanker. Men jeg bliver irriteret, hvis de omtaler en kun-
735 den: 'Nå, men det er ham koreaneren', fordi, hvorfor kan I ikke sige: 'Det er ham den dygtige media
736 director, som I gør med de andre?' Hvorfor skal det stemples som "det er koreaneren", fordi så bliver
737 det gjort anderledes! Og jeg tror, at det er det, der piner mig mest - at det bliver legaliseret, at man er
738 anderledes, og at man godt må sætte de mærkater! Jeg tror, at jeg er træt af, at folk sætter etiketter, og
739 så gør jeg de omvendt også selv, fordi...

740 Karen: Ja, fordi du ville ikke sige det til en Hvid dansker?

741 Tine: Nej. Det ville jeg ikke. Aldrig.

742 Karen: Nej. Men jeg tror, det er fordi... Altså, jeg bliver måske ikke fornærmet over det, fordi nu har jeg
743 arbejdet i sladderbranchen i mange år, hvor man ligesom refererer rigtig meget til: 'Nå, men det er
744 hende den høje med ham den lille mand' eller 'Det er ham...' altså... 'Det er hende der den tykke' eller
745 'Det er hende der den mega tynde' eller... Altså... Hvor for mig er det jo bare en ting. At være koreaner
746 er ligesom 'Nå, det er hende med de store fødder' eller altså... For mig er det ikke sådan en diskrimine-
747 rende ting at sige om folk. Der er det jo bare et faktuel - 'Han er fra Korea' altså.

748 Tine: Ja.

749 Karen: Så jeg lægger ikke noget negativt i det, hvis man siger, hvor man er fra. Eller omtaler det.

750 Tine: [...] Ja, eller omtaler det. Ja. Jeg ser det som noget uhøfligt altså. Altså, fordi igen... Jeg er nok me-
751 get konservativ. Altså, send mig ned til Texas, fordi jeg tror bare på, at man holder hver sin ting til sin
752 tid, og det er ikke alle, der kommer alle andre mennesker ved.

753 Karen: Mm.

754 Tine: Jeg tror også, det er meget fællesskab og solidaritet - at man skal stå op for hinanden, og det har
755 jeg heller ikke oplevet særligt meget sikkert. Jeg tror det er, der gør det. Altså, de der små fora, hvor jeg
756 ved, at der kan jeg stole på folk 110 %, så der kan jeg være åben.

757 Karen: Men tænker du så, at du bedre kan stole på en, der også er fra Korea end på en dansker? En der
758 er opvokset her? Eller opvokset - det er vi jo alle sammen - men en, der ligesom er født Hvid. For jeg
759 tænker bare, du kan lige så godt møde en koreaner, som er en led satan, som en dansker, der er det.

760 Tine: Ja. Det har jeg bare ikke oplevet endnu.

761 Karen: Nej.

762 Tine: Nu har jeg ikke mødt så mange koreanere.

763 Karen: Nej, men jeg tænker bare i teorien kunne man lige så godt møde en, der ville stikke én i ryggen,
764 som tilfældigvis var født i Korea. Det giver jo ikke en, nødvendigvis, at 'Jamen, så er jeg flinkere ved alle
765 andre, som er fra samme land', for jeg har jo ikke rigtig samme forhold til det.

766 Tine: Jamen, jeg tror ikke, at jeg er flinkere. Jeg tror bare, at jeg er mere åben.

767 Karen: Nåå... Jamen det du mener med at stole på... Der kunne lige så godt være en, der var født i Korea,
768 som ville vælge at gøre dig ondt.

769 Tine: Det er rigtigt. Jeg tror, de for a hvor jeg har åbnet op over for koreanere, det er jo kun det her eller
770 nogle, jeg har mødt gennem Korea Klubben.

771 Karen: [...] Ja, så det er nogle, der er i samme båd som dig.

772 Tine: Ja, præcis! Når man mødes i Korea Klubben til et intromøde, hvor man taler om adoption, så er
773 det fordi - vil jeg antage - at man har den samme agenda. Man ved jo nogenlunde, hvad der er, man går
774 ind til, når man kommer til de middage og tager sine børn med og skal snakke med informa, og folk er
775 med og skal til Korea. Så der tænker jeg helt automatisk, at der er det ok. Der kan jeg godt... Men det er
776 stadigvæk svært for mig at gå ind, fordi når vi sidder derude i Vanløse på Restaurant Seoul, og det er
777 super lækker mad, og vi sidder et bord med 15 koreanere, og der går et dansk par forbi, så bliver jeg
778 igen sat i den der bås...

779 Karen: [...] Jeg skulle lige til at sige, for jeg synes nemlig...

780 Tine: [...] Som jeg ikke vil sættes i.

781 Karen: [...] At jeg nogle gange har det omvendt. Jeg har det nogle gange omvendt på den der måde, for-
782 di... Og det er måske den følelse... Nu er det også mange år siden, jeg har været i Korea - det var den
783 første gang... Og der følte jeg nemlig, fordi jeg tilfældigvis er født i de samme land som alle de her men-
784 nesker, så skal jeg være anderledes...

785 Tine: Ja.

786 Karen: Og jeg følte mig faktisk måske mere anderledes ved at skulle dyrke et eller andet, som jeg fak-
787 tisk ikke rigtigt følte noget med. 'Så skal vi spise koreansk mad'. Jeg synes faktisk, at koreansk mad
788 smager rigtig dårligt. Altså, jeg bryder mig ikke om maden i Korea, og: 'Så skal vi snakke om koreansk
789 kultur'. - 'Jamen, det har ikke noget med mig at gøre!' Altså, jeg har ikke lyst til at høre trommespil,
790 eller hvad fanden ved jeg, bare fordi jeg tilfældigvis er født der, for jeg var baby, da jeg kom, ikke? Og
791 på den måde kan jeg faktisk føle mig mere anderledes, hvis jeg skal dyrke, at jeg er fra Korea, end hvis
792 jeg ikke skal dyrke det.

793 Tine: Jamen, der har jeg det på samme måde som dig (Karen: Ja). Jeg er først blevet medlem nu. Jeg har
794 jo igennem mange år hørt om dem, og du ved, man møder folk i byen og: 'Ej, jeg kender også Marlene
795 fra Roskilde. Kender du hende?' - 'Øh... Nej, fordi det er ikke en klub!' Og det er det så [Latter]. Men nej.
796 Og jeg er heller ikke med til trommeslager og alt det andet. Jeg er med i Ikast og alt det andet, hvor vi
797 skal lave de traditionelle ceremonier, og de skal have deres kimonoer på. For igen, jeg vil ikke sættes i
798 den bås (Karen: Nej). Jeg kommer kun til de møder, hvor det er man bliver introduceret for nye med-
799 lemmer, og... Nu elsker jeg personligt koreansk mad, og jeg har ikke været der uden min mand, som
800 virkelig elsker koreansk mad (Karen: Mmm). Øh... Så der er vi med der, for at lytte til hvad de har at
801 sige, men med julefrokosterne og sommerfesterne, der er jeg der netop ikke, fordi det er ikke en klub,
802 tænker jeg, lige som dig (Karen: Mmm). Jeg har ikke brug for at se hundrede sorthåret mennesker i
803 den samme... Den bås vil jeg heller ikke sættes i.

804 Karen: Nej, men jeg tænker, det er bare heller ikke givet, at man nødvendigvis har noget tilfælles bare
805 fordi, at man tilfældigvis er født i det samme land.

806 Tine: Nogle har det sådan (Karen: Ja). Der er nogle, der har det sådan.

807 Karen: Og der er jo også nogle, der virkelig elsker at dyrke det, har jeg indtryk af, og gerne vil lære at
808 tale koreansk og lave alt muligt...

809 Tine: [...] Mad.

810 Karen: Ja ja.

811 Tine: Og det er super hyggeligt!

812 Karen: [...] Det synes jeg også er fint.

813 Tine: [...] Det behov har jeg bare aldrig haft.

814 Karen: [...] Jeg kan bare bedre lide stegt flæsk [Latter]

815 Tine: Jeg kan også bedre lide stegt flæsk og så videre, men... For mig var det den første gang jeg var der,
816 var det faktisk med henblik på at høre om søgning af biologisk familie...

817 Karen: [...] Ja. Jamen, der er også en masse viden, man kan hente...

818 Tine: [...] Der er meget...

819 Karen: [...] Jamen, helt klart! Jeg tog også derud - netop, fordi jeg skulle til Korea, og jeg var sådan:
820 'Fuck, hvad gør man?!' Og med erfaringer og sådan noget, ikke?

821 Tine: [...] Det er nogle ualmindeligt søde mennesker, der er der!

822 Karen: Ja ja, det har jeg også klart indtryk af!

823 Tine: [...] Hvor jeg sådan har tænkt: 'Ok, det kunne da godt være det her', men jeg tror ikke jeg har væ-
824 ret der mere end fire gange på et år.

825 Karen: Mmm...

826 Tine: [...] Det er jo fantastisk. Men ja, det kan godt være, at jeg fokuserer mere på race. Jeg ved det ikke.
827 Det kommer helt an på, hvilke... Hvor jeg er, og hvilken situation, jeg er i.

828 Karen: Mm... Har du været i Korea Klubben?

829 Simon: Aldrig. Jeg synes kulturen er spændende, men det er ikke som sådan noget jeg opsøger og dyr-
830 ker. Og jeg står stadig fast ved, at jeg er fra Korea, men jeg er dansk! Men det er ikke sådan, at jeg har
831 sådan et behov for, at dyrke det på den måde, tror jeg. Nej. Men jeg har da også overvejet... Der har
832 været sådan et arrangement med et koreansk tema et eller andet sted i Torvehallerne. Jeg tror, det var
833 sådan Kimchi-dag eller sådan noget... (Karen: Ja) [Latter] Og der var jeg meget sådan, at det kunne da
834 være sjovt at se, hvad det var, men det er ikke sådan fordi jeg føler, at det er noget jeg skal eller må
835 gøre. Ja. Overhovedet. Næ.

836 Tine: Altså, jeg mødte nogle til en middag igennem Korea Klubben tilfældigt, som jeg så... Ikke skriver
837 sammen en gang om måneden men engang imellem, fordi det er nogle mennesker, som har haft de
838 samme oplevelser - samme type oplevelser som mig. Og der er det rart... Vi er ikke forpligtet til at sva-
839 re, men at man lige kan skrive: 'Hold kæft, en lortedag i dag!' Og så kan man blive valideret i, at det er
840 ok at være ærgerlig og ked af det og frustreret og så videre. De findes de der... Der findes de mennesker
841 derude øh... Men ellers... Jeg ved det ikke. Jeg tænker ikke over det, når jeg ser en anden adopteret hel-
842 ler. Det er bare privat for mig.

843 Karen: Mmm... Har du det forskelligt med folk, der er adopteret fra Korea ligesom dig end med folk, der
844 er adopteret fra andre lande? Altså, tænker du, at vi er lidt i samme båd, fordi vi alle sammen er fra
845 Korea, eller ville du også tænke det med en, der var adopteret fra Afrika for eksempel?

846 Tine: Jeg ville også tænke det med en, der var adopteret fra Afrika, ja.

847 Karen: Altså, at I var lidt i samme båd?

848 Tine: Ja.

849 Karen: Okay.

850 Tine: Men havde det været en Hvid adopteret... Jamen, så ville det aldrig komme på tale! Fordi hvis jeg
851 sad ved siden af en dreng, der var adopteret fra Norge til Danmark... Du ville jo aldrig spørge. Og det er
852 nok der, jeg gerne vil hen til - hvor min kerne er. Gid folk aldrig ville få tanken, og at det aldrig ville
853 falde dem ind! Det er kun på grund af udseendet! Det er kun på grund af udseendet! Fordi på alt andet,
854 kan du jo ikke se på mig, at jeg er koreansk! Du kan ikke høre det. Du kan ikke se det på den måde, jeg
855 skriver. Du kan ikke se det i min madlavning, i min måde at opdrage børn på, og den måde jeg lærer
856 min datter at stave, når hun kommer hjem med lektier. Det er kun mit udseende! Alt andet er jo dansk.
857 Altså, for fanden... Jeg bor i et parcelhus med ligusterhæk. Jeg kan ikke blive mere dansk! Det er kun
858 udseendet [Latter]. Er der flere spørgsmål?

859 I: Jeg har faktisk ikke flere spørgsmål. Det er interessant, at I har så forskellige oplevelser og holdnin-
860 ger.

861 Simon: Ja.

862 I: Og du er måske blevet mere...

863 Karen: Du er blevet splittet, efter du har mødt os [Latter] 'Hvem er jeg nu?!'

864 Simon: Nej. Ja, mega påvirket. Ej. Jeg synes virkelig, at det var interessant at høre specielt, hvordan du
865 har haft det med nogle af dine oplevelser... Det er for mig... Og jeg kan mærke også, at jeg har lidt svært
866 ved også... Hvad skal jeg lige som sige, fordi jeg kan bare ikke... Sådan har jeg bare aldrig selv haft det.

867 Tine: Nej. Men det er jeg så glad for på dine vegne. Det er jeg virkelig.

868 Simon: Ja. Jeg har bare sådan lidt svært ved at sætte ord på, men når du så siger de der ting, så kan jeg
869 fornemme, at jeg også lige holder mig tilbage og har lidt svært ved at reagere på det, og hvad skal man
870 sige? Ja.

871 Tine: Det er vigtig for mig lige at sige, at jeg ikke ser mig selv som et offer. Jeg er ked af, hvis det lyder
872 sådan, men det gør jeg ikke, fordi jeg tror også, at alt det her har gjort, at jeg er meget stærkere, end
873 hvad jeg ellers ville have været. Du bliver ikke skvat, hvis du ikke har nogen modgang i livet. Altså, det
874 gør du. Så jeg vil hellere være et siv, der bare rejser sig igen på trods af alle de slag, man får. Jeg gider
875 så ikke have helt så mange slag mere, men jeg synes jeg har taget min tårn, men det har også gjort, at
876 jeg har rigtig mange ting at byde ind med til mine børn og til min familie og til mine mål i livet - hvad
877 jeg vil. Så der er ikke noget, der er så galt, at det ikke er godt for noget.

878 I: Har I lyst til hver at dele et eksempel på, hvor I har oplevet et eller andet på baggrund af jeres ud-
879 seende? Fordi dem har I alle sammen haft. Hvor det er andre eller jer selv, der har handlet på en be-
880 stemt måde på baggrund af jeres udseende?

881 Karen: Det der med at diskriminere sig selv, der har jeg helt klart tænkt over... Jeg havde en periode
882 her for nogle år siden, hvor jeg var single, og der har jeg da selv tænkt sådan om mig selv: 'Nå, gad vide
883 om der er nogle, der vælger til eller fra, fordi man er fra Asien', fordi det lige pludselig var så uvant for
884 mig at være ude på det der marked. Øh... Altså, det har da mere været mine egne tanker, for jeg har da
885 også selv... Jeg bliver også tiltrukket af høje, lyshåret danske mænd og ikke at folk fra Spanien, for ek-
886 sempel. Så på den måde tænker jeg bare... Der har jeg da tænkt mig selv med øjne udefra og tænkt: 'Er
887 der mon det?' Og der er sikkert også nogle, der vælger til, fordi man er fra Asien, ikke? Og jeg var fak-
888 tisk på date med en på et tidspunkt, som sagde til mig... Jeg tror, han syntes, det var pinligt på en eller
889 anden måde, for han havde brug for at sige til mig: 'Bare lige så du ved det, så var min ekskæreste også
890 fra Korea'. Og så følte jeg sådan lidt: 'Nå. Og?' Altså... Fordi jeg tænker ikke, at du har valgt mig, fordi jeg
891 var... Og det kan så godt være, for nu er han så blev gift med en anden asiat, så han var nok rimelig vild
892 med asiater [Latter]. Men hvor jeg tænker, at ja, det kan da godt være, at det er en form for race-et-
893 eller-andet. Men han var så vild med asiatiske piger, ligesom jeg er vild med danske mænd. Så det er
894 ikke noget, jeg tog sådan: 'Ej, hvor er du bare nederen!' Jeg synes på en eller anden måde, at det var fint
895 af ham at sige, sådan så jeg ikke skulle opdage det og så tænke: "'Ej, du er bare mega klam, fordi du
896 tænder på asiater' eller et eller andet, ikke? Men altså... Helt klart, det er jo sådan noget, der bunder i
897 noget race... Udseende selvfølgelig, ikke? Men igen, der vælger jeg jo så også at se det rigtig meget

898 som... Jamen, lige som hvis jeg havde været blondine, så var der nogle, der havde valgt mig, fordi jeg
899 var blondine eller valgt mig fra, fordi jeg var det. Eller nogle vil kun have høje kvinder eller lave kvin-
900 der whatever, ikke? Jeg vælger ikke at se det som sådan: 'Ej, du er bare klam og en led satan' eller no-
901 get, fordi han tænder på asiater. Jeg tog som udgangspunkt, at han også syntes, at jeg var sød, ikke?

902 Simon: Jo. Det er klart [Latter]

903 Karen: Men ja. Det er helt klart sådan noget... Det er nok noget, der er et udtryk for et eller andet i for-
904 hold til noget race-ting.

905 I: I behøver ikke dele eksempler. Det er kun hvis I har lyst.

906 Simon: Jamen, jeg tænker på nye eksempler.

907 I: Det behøver ikke nødvendigvis at være et nyt eksempel. Jeg er den eneste ved det her selskab, som
908 har hørt det før.

909 Simon: Nå ja. Jamen, der var engang... Jeg har vel nok været i byen, og jeg skulle lige passere et par un-
910 ge gutter henne i baren, og så da vi går forbi dem, siger de sådan: 'Hey, se ham der...' Jeg ved ikke. Det
911 var vel sådan et eller andet "kinøjseren" eller sådan noget. Men der tænker jeg... Det ved jeg ikke... Jeg
912 tænker bare, dem gider jeg simpelthen ikke bruge min tid på, og så vælger jeg bare sådan lidt at lade
913 det ligge og tænke: 'Hold kæft, de er bare mega steneren de drenge der og har ikke noget bedre at bru-
914 ge deres aften på!'

915 Karen: Mmm...

916 Simon: Så ja... Det er sådan jeg håndterer det, tror jeg. Ja.

917 I: Det er også sådan du håndterer det, ikke?

918 Karen: Jo, og nogle gange så tager jeg den faktisk... Nogle gange kan jeg også nærmest spille med på det
919 (Simon: Ja). Altså, hvis der er nogle, der kan finde på at sige et eller andet, så kan jeg ligesom godt køre
920 videre på den, fordi så ved folk sgu ikke, hvad de skal sige.

921 Simon: Nej okay.

922 Karen: Jamen, så kan jeg godt finde på... Altså, hvis det for eksempel er sådan noget i arbejdsøjemed, så
923 kan jeg godt finde på, på forkant, at sige et eller andet med: 'Ej, men du ved også godt, at det er fordi,
924 jeg er asiat - vi er bare pisse hurtige til alt! Og pisse effektive og arbejder hele tiden' (Simon: Ja ja) Så er
925 det ligesom... Så er der ikke nogle, der siger noget, for så har man allerede selv sagt det.

926 Simon: Ja. Jo, jeg har også joket med det selv nogle gange. Det der med: 'Hold kæft, jeg kan ikke drikke
927 mere, fordi jeg ikke kan tåle det' eller et eller andet shit, tror jeg, jeg engang har sagt. Øh... Så ja, jeg tror
928 også, at jeg har brugt det til, at tage pis på det selv. Men aldrig sådan hvis jeg har hørt nogle andre sige
929 noget...

930 Karen: Ej, jeg tror heller ikke sådan fremmede - det kunne jeg heller ikke finde på.

931 Simon: Nej.

932

933 Karen: Men foran bekendte og sådan noget.

934 Simon: Ja, det kan jeg godt genkende, tror jeg. Ja.

935 Karen: Men jeg tror også, at jeg har, som alle har oplevet... Det der med, at man har fået... Der er nogle,
936 der har sagt et eller andet - det er nok mere i mine teenagerår, hvor jeg er blevet fornærmet og har
937 sagt et eller andet surt tilbage, og jeg har bare oplevet, at man når bare ingen vegne med det, men hvis
938 man siger en eller anden joke tilbage, sådan så de kommer til at stå og føle sig lidt dumme, så synes jeg
939 bare, at man går derfra og egentlig er vinderen. Hvis man kan kalde det der. Altså, hvis man skal stille
940 det op på den måde.

941 Simon: Ja.

942 Karen: [...] Så i stedet for at jeg går tilbage med sådan en nederen følelse, jamen så har jeg måske fået
943 sagt et eller andet til dem, som egentlig udstiller dem mere som om... Så de godt selv kan se, at det må-
944 ske egentlig var lidt dumt sagt.

945 Simon: Ja.

946 Karen: Eller overdrive det så meget, at de heller ikke ved, hvad de skal sige. Og så igen, så vælge ikke at
947 tage det rigtigt personligt altså.

948 Simon: Nej, det gør jeg heller ikke som sådan. Men det er mere... Jeg gider slet ikke brug tid på det (Ka-
949 ren: Nej). Jeg gider ikke engang at bruge energi på det der med at skulle spille med på det, eller give
950 dem den fornøjelse på en eller anden måde. Bare dét at jeg reagere på det, det gider jeg ikke engang!
951 Fuldstændig!

952 Karen: Nej, men det kender jeg også godt - det der med bare at ignorere det. 'Det der gider jeg ikke, for
953 de har simpelthen ikke fortjent mit krudt'.

954 Simon: Nej, præcis. Sådan tænker jeg nok om det i virkeligheden.

955 Karen: Ja.

956 Simon: Det er ikke sådan, at jeg får ondt og ikke kan sove om natten over det, men altså... Ja. Det er
957 sådan... Ja.

958 Karen: Hvordan har du oplevet det sådan i forhold til... Jeg ved ikke, om du har en kæreste...

959 Simon: Ikke lige nu.

960 Karen: Nej, men altså... Når du dater... Piger, spørger de ind til det. Jeg spørger kun, fordi jeg ikke ken-
961 der nogle adopterede fyre.

962 Simon: Nej okay. Øh... Det er ikke det første, vi kommer til at tale om, tror jeg. De få gange jeg har været
963 på date med nogle. Ej, men det er det ikke. Det er ikke det første, man taler om, synes jeg. Der er så
964 mange andre ting, man hellere vil tale om.

965 Karen: Nej. Men har du følt dig til- eller fravalgt... Eller det kan godt være, at man ikke selv er klar over
966 det. Men har du tænkt eller følt det? På grund af at du er fra Korea?

967 Simon: Øh... Nej, egentlig ikke. Synes jeg. Det er måske bare mere mig selv, der tænker... Men det er
968 noget helt andet! Det der med, om man er fremme i skoene, tror jeg... Nej, det tror jeg - at det decideret
969 er på grund af udseendet, at man er blevet valgt fra i nogle sammenhænge. Ikke hvad jeg ved af i hvert
970 fald. Nej.

971 Karen: Mm.

972 Simon: Det tror jeg sgu ikke.

973 Karen: Har du søskende egentlig, Tine?

974 Tine: Nej, jeg er enebarn. Hvad med dig? Er du også?

975 Simon: Jeg har en bror på... Han bliver 32.

976 Tine: Okay.

977 Simon: Vi er også meget forskellige vil jeg så sige, men vi har den samme form for humor, og vi har da
978 også nogle af de samme interesser, men vi er virkelig forskellige! Men vi har det godt sammen, og det
979 er jo det vigtigste, kan man sige.

980 Tine: Ja.

981 Karen: Men jeg tænker også bare på, om det kan... Og det er jo også svært at sige for dig, når du er ene-
982 barn... Altså, om det har nogen betydning, det der med, at du også har været alene, og der ikke har væ-
983 ret... Og det er ikke fordi, for jeg har ikke et specielt nært forhold til min søster, men jeg tænker dog, at
984 vi har været to, og vi har kunne kigge på hinanden og tænke: 'Nå, hun er lige som mig'-agtigt.

985 Tine: Ja. Det kan godt være. Jeg ved det ikke.

986 Karen: Det kunne man måske bare godt forestille sig på en eller anden måde... I hvert fald i barndoms-
987 årene. Selvom jeg ikke er meget tæt med min søster, så tror jeg bare, at da jeg var barn, så tror jeg bare
988 ikke, at det var så... Altså, jeg var ikke alene om at se anderledes ud, for der var også min søster, ikke?

989 Tine: Jeg ved det ikke. Jeg har aldrig savnet en søster eller en bror. Jeg har altid været meget godt tilpas
990 i mit eget selskab.

991 Karen: Mm. Det er jeg glad for at høre, for jeg har jo et enebarn, og det har jeg så frygtelig dårlig sam-
992 vittighed over.

993 Tine: Det må du overhovedet ikke have.

994 Karen: Nej, det er godt [Latter].

995 Tine: Slet slet ikke. Vores datter var ene barn, indtil hun var syv (Tine: Ok). Og hun elsker sin lillebror
996 nu og så videre, men det er ikke fordi hun er blevet et bedre eller dårligere menneske eller en dårlige-
997 re pige af det. Hun er bare sig selv og er stadigvæk kærlig og sød og omsorgsfuld, men det var hun lige
998 så meget før, så... Bare rolig [Latter]. Der skal du ikke være nervøs.

999 I: Lad os runde af. Hvad synes I har været mest interessant ved det her forløb?

1000 Tine: Altså, her i dag?

1001 I: Bare sådan gennem hele forløbet med både det første interview med jeres venner og så frem til nu.

1002 Simon: Det er ret interessant, at det er så forskelligt, hvordan man har haft det - hvordan man har det -
1003 og hvordan man føler det, tror jeg. Det tror jeg nok har været det mest overraskende. Men det har væ-
1004 ret sindssygt spændende at høre... Også hvordan I har haft det med det, for jeg har ikke haft... Min bror
1005 har jeg selvfølgelig talt med det om, men ellers har jeg aldrig talt om det her med nogle andre, end min
1006 bror, så det er meget sjovt også at høre, hvordan andre har det, og deres oplevelse med at være adop-
1007 teret og samtidig også være dansk. Det har sgu været ret interessant. Ja.

1008 Tine: Hver gang jeg skal i gang med noget nyt, så tænker jeg altid: 'Lad vær med at have nogle forvent-
1009 ninger. Nu går du bare ind med et tomt hoved og så bare vær i det', og det formår jeg aldrig. Men det
1010 her i dag har vist mig - om noget - at det er jeg simpelthen nødt til, for jeg havde nogle helt andre for-
1011 ventninger [Karen griner]. Altså, jeg havde regnet med, at det var sådan en slags Korea Klubben, hvor
1012 vi kom ind helt åbne og i sync. Øh... Så det er virkelig interessant at se, for det er jo et helt andet out-
1013 come, end hvad jeg havde troet, at det ville være i dag. Men jeg havde faktisk paraderne nede, da jeg
1014 kom ind.

1015 I: Hvordan har du det?

1016 Tine: Det gav mig rigtig meget samme med mine veninder. Også. Der. Fordi det er jo helt hverdags... Vi
1017 snakker om alt muligt - umuligt. Men vi er aldrig sammen os tre på den måde. Det var med to af mine
1018 nærmeste veninder, men de er ikke indbyrdes veninder. Og sidde der. Jeg synes virkelig, vi havde en
1019 rigtig god aften, og de har efterfølgende udtrykt, at de synes det var godt også. Jeg synes virkelig, virke-
1020 lig, virkelig det var en god oplevelse!

1021 Karen: Altså, jeg håber virkelig ikke, at du sådan føler, at [Latter]. Åh... Jeg føler sådan helt: 'Åh nej, bare
1022 du ikke har det dårligt nu med mig'. Eller at jeg har gjort et eller andet for, at du skal føle dig utilpas.

1023 Tine: Nej. Overhovedet ikke. Det er fedt, at jeg kunne sige, for jeg er normalt åben om mine følelser.
1024 Hvis jeg trækker mig ind i mig selv, så lukker jeg bare i som en østers - så siger jeg bare ikke noget. Så
1025 igen, det er en kompliment, fordi jeg plejer ikke at kunne være åben over for folk, hvor jeg føler mig
1026 utryg.

1027 Karen: Nej.

1028 Tine: Det er første gang i mit liv, at jeg har været i stand til at italesætte det, og det er ret stort, kan
1029 man sige, ikke?

1030 Karen: Ja. Ja.

1031 Tine: Så jeg synes, at det har været en rigtig god oplevelse.

1032 Karen: Jamen jeg synes også bare... Jeg ved ikke, hvad jeg har skulle forvente egentlig. Jeg tror ikke, at
1033 jeg har tænkt noget om, hvordan det ville blive eller ikke blive. Jeg tror måske bare, at jeg er blevet
1034 bekræftet i, at folk jo er lige så forskellige uanset, hvor man er fra, og den måde man har håndteret det
1035 på, og at det er sindssygt forskelligt, hvordan man forholder sig til sig selv og sit udseende og den hi-
1036 storik, man har. Fordi jeg jo netop har en søster, der er fuldstændig lige som dig (Tine: Ja) på rigtig
1037 mange punkter, ikke? Og ja. Faktisk på alle... Hvor jeg er sort, er hun hvid... Altså, du ved... Vi er meget
1038 forskellige i den måde, vi ser det på, ikke? Og det er jo rigtig svært at forklare hinanden. Jeg kan jo ikke
1039 sidde og sige til hende: 'Jamen, du kan bare gøre lige som mig', for det kan man jo ikke, så havde man
1040 jo...

1041 Tine: Hun kan godt se, at det er en gode måde, men hvis hun ikke kan mærke det...

1042 Karen: [...] Nej, det er det. Det kan man jo ikke. Ligesom jeg heller ikke kan føle, som hun føler sig for-
1043 udrettet, når hun føler sig diskrimineret.

1044 Tine: Nej. Er det ikke svært for hende, at du ikke forstår det?

1045 Karen: Vi taler faktisk ikke særlig meget... Vi har ikke et særlig nært forhold egentlig (Tine: Nej okay),
1046 så vi taler ikke så meget om sådan nogle ting, fordi hun forholder sig ikke så meget til det egentlig. Alt-
1047 så, jeg kan huske dengang hendes barn er - hvad - fire år yngre end mit, og da hun var gravid, sagde jeg
1048 faktisk til hende: 'Har du tænkt på, at når du får dit første barn, så kan der måske godt dukke noget om
1049 omkring det at være adopteret, for det gjorde der for mig'. Altså, for det første har jeg været i fertili-
1050 tetsbehandling. Kæmpe issue for tanken om ikke at kunne få sine egne børn, når man nu heller ikke...

1051 Tine: Yes.

1052 Simon: Ja.

1053 Karen: [...] Så det kunne jeg slet ikke rumme tanken om, så det der med selv at blive mor til det der
1054 spædbarn... Puha... Det var en tsunami, der ramte mig, ikke? Øh... Og i forhold til hele ens egen bag-
1055 grund. Altså, det synes jeg virkelig var voldsomt for mig, og det prøvede jeg sådan at sige til min søster:
1056 'Har du overvejet, at der kan dukke noget op i forhold til det? Det kan også være, at der ikke gør' og du
1057 ved? (Tine: Ja). Og der er hun bare sådan helt: 'Hvad snakker du om? Jeg ved ikke, hvad du mener!'-
1058 agtigt. Altså, du ved... Så hun er slet ikke... Jeg tænker måske også ekstremt meget over ting og piller i
1059 min egen navle altid, konstant. Det har jeg altid gjort, ikke? Altså, så det er jo bare sådan en kæmpe
1060 forskel på hele tiden at forholde sig til alle mulige scenarier opstår (Tine: Ja). Og prøve og løse det og
1061 tænke over: 'Hvorfor gør jeg sådan?' og 'Måske kunne jeg gøre sådan', ikke? (Tine: Ja). Med hende er
1062 det bare sådan: 'Nej, det har jeg ikke tænkt over'.

1063 Tine: Ja.

1064 Karen: Og så har hun så haft en lang depression efterfølgende, fordi...

1065 Tine: [...] Fordi hun ikke har villet tale om det...

1066 Karen: [...] Fordi hun ikke har villet forholde sig til det...

1067 Tine: Ja.

1068 Karen: Og det er jo så bare forskellige måder... Så har hun så bare været på lykkepiller i mange år ef-
1069 terhånden, hvor det ville jeg aldrig nogensinde finde mig i - at skulle leve et liv, hvor jeg havde det så
1070 skidt altså. Og jo, jeg er med på, at det kan man få, og så kan man tage medicin for at komme op til
1071 overfladen, men så skal man eddermeme også gå tilbage og kigge på: 'Hvad handlede det om?' Og der
1072 er vi bare som nat og dag. Altså, det ville hun aldrig nogensinde. Hun ville slet ikke grave i det der. Vi
1073 skal slet ikke snakke om det heller.

1074 Tine: Nej. Men det kan være, at det simpelthen bare gør for ondt.

1075 Karen: Ja, det tror jeg også, at det gør, men der er jeg bare mere sådan, at det først bliver godt igen, når
1076 du går ind igennem din smerte. Og så kommer der noget andet på den anden side, for ellers kommer
1077 du aldrig ud af den smerte. Øh... Men det kan man jo ikke forklare en, der ikke vil gå den vej.

1078 Tine: Nej.

1079 Karen: Sådan er det jo bare. Så må man bare acceptere, at man bare er forskellige. Der er forskellige
1080 måder at håndtere det på, og man gør det jo på den måde, man bedst kan...

1081 Tine: [...] Med de værktøjer man har fået...

1082 Karen: Ja. Så det er jeg egentlig meget forstående overfor og respekterer også... Jeg ved udemærket
1083 også godt, at jeg piller navle hele tiden, og min mand er ved at blive sindssyg over det nogle gange. Men
1084 det er det jeg har behov for - jeg har brug for hele tiden at finde ud af: 'Hvorfor gør jeg sådan?'

1085 Tine: Men du virker også som en stærk person. Du hviler meget i dig selv. Sådan virker det.

1086 Karen: Men det er måske også... Det er måske også en facade for nogle, at man tager den på, for så bli-
1087 ver ens sårbarhed gemt væk for udvalgte.

1088 Tine: Ja.

1089 Karen: Og selvfølgelig tror jeg også, at jeg i og med... Når man har pillet så meget i sin egen sårbarhed,
1090 så har jeg det ok med, at jeg har nogle sindssygt sårbare ting, som gerne må være der. Ikke? Altså...

1091 Tine: Ja.

1092 Karen: Så jo mere at man lige som har set de der smertefulde ting i øjnene, jo mere er det også okay, at
1093 de er der. Tror jeg. Sådan har det i hvert fald været for mig.

1094 Tine: Ja.

1095 Karen: For der har også været masser... Når folk har spurgt mig, om jeg skulle til Korea, så kunne jeg
1096 godt blive rasende på dem og sige: 'Hvad fanden mener du? Det har ikke en skid med mig at gøre'.
1097 Hvor jeg måske bare har taget det ind og tænkt, at det måske har noget med mig at gøre alligevel, ikke?
1098 [Latter]

1099 Tine: Ja. Det er også mit mantra for tiden - der skal alle slags mennesker til at lave en verden.

1100 Karen: Ja.

1101 Tine: Hvor svært det end kan være.

1102 Karen: Ja. Og så tror jeg også, at det hjælper rigtig meget at være... Altså, jeg er meget troende.

1103 Tine: Ja.

1104 Karen: Og det tror jeg faktisk har hjulpet mig i rigtig mange situationer.

1105 Tine: Jamen, jeg er også meget troende.

1106 Karen: Ja. Men... Nå. Det er så forskellige måder, man tror på. For jeg tror bare på, at der er en mening
1107 med alt, så derfor så ser jeg ikke noget som noget ondt mod mig (Tine: Nej). Det har i hvert fald bare
1108 hjulpet mig rigtig meget.

1109 Tine: Altså, det der hjælper mig det er... Det er mig eget helt helt personlige forhold til gud, som meget
1110 personligt. Men det har så rustet mig i en anden retning.

1111 Karen: Mm.

Hvor kommer du fra?

- en diskursanalytisk undersøgelse af koreanskfødte adopteredes positionering som ikke-Hvide etniskdanskere

Pernille Isabella Gersager Nissen

Stud.mag. i Læring og Forandringsprocesser
Institut for Uddannelse, Læring og Filosofi
Aalborg Universitet

Abstract

Artikel tager udgangspunkt i en diskursanalytisk undersøgelse foretaget i forbindelse med et speciale. Med undersøgelsen var sigtet at bidrage med mere nuanceret og kritisk viden inden for den transnationale adoptionspraksis i Danmark og udfordre den farveblinde diskurs, der omkredser feltet. Med et postkolonialt perspektiv argumenteres, at de adopterede i deres position som etniskdanske i en vis grad også positioneres som ”anderledes” qua deres ikke-Hvide hudfarve. Dog at dette kan være mere eller mindre bevidst for den adopterede, som er resultat af deres Hvide opvækst i et vestligt land og deres identifikation som (Hvide danskere).

Introduktion – Danmark og transnational adoption

I Danmark har international adoption som institution eksisteret siden midten af 1900-tallet. Ifølge Koreaklubben skønnes det, at der i dag er cirka 24.000 internationalt adopterede i Danmark, og at 9.000 af dem er fra Sydkorea (Korea Klubben). Tidligere har transnational adoption overvejende været genstand for en positiv diskurs, hvor den grundlæggende antagelse er, at adoption er for barnets bedste, ligesom af forældreløse par kan etablere familie. Dette med et særligt fokus på de velfærdsmæssige forbedringer, barnet vil få gennem en adoption fra et tredje verdensland til Vesten (Jørgensen, S., 2014: 12-13). Den sparsomme forskning inden for adoptionsfeltet, der eksisterer i Danmark, understøtter en positiv diskurs om transracial adoption, som overvejende påviser, at den transraciale adoptionspraksis er en succes trods eventuel forskelsbehandling af den adopterede på baggrund af fx udseende og etnisk baggrund¹.

Dette positive perspektiv på transnational adoption bliver dog i stigende grad udfordret af en mere kritisk tilgang, som eksempelvis bliver set i lyset af postkolonialisme. Førende forsker inden for kritisk race- og hvidhedsstudier i Skandinavien og ph.d. i koreanske studier, Tobias Hübinette, påpeger, at transnational adoption med den ufrivillige forflytning af flere titusinder af ikke-vestlige børn til vestlige lande, er en refleksion af de stadig eksisterende ulige magtforhold mellem Vesten og dets tidligere kolonier, og at hierarkisk raceinddeling stadig er aktuel i nutidens samfund (Hübinette, 2014:137). Som et resultat af, at adopterede vokser op med en Hvid familie og gennem hele livet begår sig i et Hvidt miljø, identificerer de adopterede sig med at være Hvide. Hübinette problematiserer denne konflikt, da kroppen ikke ses uden betydning for individets selv-identifikation og har en afgørende betydning for vores forståelse af os selv og vores sociale verden. Svaret på dette finder vi i de historiske begivenheder, der fandt sted op gennem hele det 20. århundrede, hvor størstedelen af verdens lande var

under europæisk kontrol på baggrund af Vestens kolonisering af blandt andet lande i Afrika og Asien (Hübinette, 2014:143).

Sigtet med denne artikel er gennem et postkolonialt perspektiv at udfordre den positive diskurs, som transnational adoption overvejende har været genstand for i Danmark, hvor de transraciale adopteredes ikke-Hvide hud underkendes gennem en misforstået farveblind diskursⁱⁱ og undertrykkes gennem en benægtelse af de magtforhold, der til stadighed eksisterer i samfundet i dag. Det bevidste eller ubevidste spændingsfelt mellem etniskdansk (majoriteten) og ikke-Hvid (minoritet) som de transnationalt adopterede befinder sig i er genstand for forskningen forud for artiklen. Med bevidste eller ubevidste menes, at de adopterede i deres position som etniskdanske i en eller anden grad også positioneres som 'anderledes' (ikke-Hvide) i kraft af deres hudfarve, men at dette kan være mere eller mindre bevidst for den enkelte, som et resultat af deres Hvide opvækst i et vestligt land og deres identifikation som (Hvide) danskere. Forskningsmålet var at undersøge, hvordan transnationalt adopterede voksne fra Korea italesætter deres position som ikke-Hvide etniskdanskere, og hvordan de navigerer i denne position.

Ikke-Hvid etniskdanser – at belyse et krydsfelt

For at besvare forskningsmålet blev anlagt en teoretisk vinkel i tråd med det diskursanalytiske felt. Sigtet for undersøgelsen var ikke at komme med en entydig sandhed om den transnationale adoptionsposition som værende et krydsfelt mellem majo- og minoritet, men gennem en særlig teoretisk optik at belyse og bidrage med ny forståelse af transraciale adopteredes diskursive forståelse af egen position og navigation inden for denne. Til dét blev Derald Wing Sue's teori om mikroaggression og marginalisering anvendt, som beskæftiger sig med de psykologiske konsekvenser ved bevidst og ikke-intenderende diskrimination af blandt andet ikke-Hvide. Mikroaggressioner kendetegnet ved at være den daglige verbale, nonverbale insult, som uagtet intention eller ej, kommunikerer en negativ besked på baggrund af modtagerens tilhørsforhold til en marginaliseret gruppe. Den negative besked er ikke-synlig og er oftest leveret af velmenende personer, som udvidende udfører en skadelig handling mod en devalueret social gruppe. Derfor er mikroaggression en kommunikativ handling mod et individ, som gennem den negative besked bliver reduceret til og objektgjort som medlem af en særlig marginaliseret social gruppe. Da afsenderen oftest er velmenende i sin ubevidste hverdagskommunikation forekommer beskeden umiddelbart harmløs (Sue, 2010:3). Sue's teori gjorde det muligt er særlig at begrebsliggøre de adopteredes position som tilhørende både majoriteten og en minoritet. Selvom mikroaggression anlægger et psykologisk perspektiv, udspringer det af kommunikative handlinger inden for en racial diskurs (Sue, 2010).

Derudover blev positioneringsteori defineret af Bronwyn Davies og Rom Harré inddraget for at belyse, hvordan de adopterede strategisk navigerer og positioneres inden for adoptionspositionen. Endvidere, bidrog positioneringsteori som et læringsperspektiv til, hvordan de adopterede diskursivt har lært at gøres deres position. Herigennem gjorde læringsperspektivet det muligt analytisk at få indsigt i de adopteredes forståelse af egen position samt et indblik i de diskurser, der konstrueres omkring danskhed (Rom & Harré, 2014).

Undersøgelsens fund

Undersøgelsens empiriske data udgjordes af fire kvalitative fokusgruppeinterviews; tre interviews med en koreanskfødt adopteret kerneinformant og to af dennes Hvide venner samt et interview med de tre kerneinformanter.

Undersøgelsen påviste, at der eksisterer forskellige grader af bevidsthed i en forståelse af de adopterede som marginaliseret på baggrund af deres ikke-Hvide kroppe. På en side hersker nogle rationaler om, at den transnationalt adopterede på baggrund af adoption ikke forstås som værende anderledes, hvilket modsiges af rationaler om, at de adopterede på baggrund af deres ikke-Hvide udseende er anderledes. Disse to modstridende diskurser bliver kommunikeret som mikroaggressioner, hvilke på baggrund af de adopteredes tilhørsforhold til både majoritet og minoritet, både kommunikerer af de adopteredes venner og kerneinformanterne selv. Fx italesætter en af de adopterede informanter, at Kronprinsesse Mary på baggrund af hendes Hvide krop i højere grad accepteres som dansker end den adopterede informant. Dette er et eksempel på en bevidst diskursiv forståelse af, at danskhed fordrer Hvid krop. Et eksempel på en ubevidst undertrykkelse er, når en af de adopterede informanter italesætter en refleksion over, at hans adoptionsposition ubevidst kan have medført, at han er perfektionist af frygt for at træde ved siden af.

Det blev blandt andet påvist, at de adopterede navigerer i et diskursivt spændingsfelt mellem at tilhøre både en majoritet og minoritetsposition, hvorfor de adopterede eksempelvis tillægger spørgsmål om deres biologiske ophav en ikke ondsindet naturlig nysgerrighed, da de ikke ligner den gængse (Hvide) dansker. Også her italesættes forskellige grader af bevidsthed om spørgsmål som ”hvor kommer du fra?” undertrykkende karakter. Det konkluderes, at adoptionspositionen er kompleks og vanskelig at navigere i. Selv bevidst undertrykte handlinger mod de adopteredes ikke-Hvide udseende håndteres med fx selvironi samt italesættelser af en vis forståelse eller benægtelse af motivationen bag den direkte undertrykkende handling udført mod dem – ”de ved ikke bedre”. Undersøgelsen viste, at en etniskdansk diskurs, ud fra informanternes forståelse af den transraciale adoptionsposition, er under konstant forsøgt forankring af to modsatfaldte diskurser – en ”positiv” farveblind diskurs og en Hvid etniskdansk diskurs, som de adopterede som ikke-Hvide etniskdanskere konstrueres i, med og omkring. Dette gør den transraciale adoptionsposition kompliceret at begrebsliggøre og navigere i.

Ud fra et postkolonialt perspektiv kan det konkluderes, at spændingsfeltet mellem ikke-Hvid og etniskdansk i undersøgelsen resulterer i en konstant internaliseret undertrykkelse for de transraciale adopterede i et forsøg på strategisk at navigere i et samfund, der diskursivt tilstræber en positiv farveblindhed. Dette er en forhånd tabt kamp, på baggrund af koloniale historiske begivenheder, hvilket også fremvises i specialets undersøgelse. Netop den transraciale adoptionsposition som tilhørende både majoritet og minoritet - og de komplekse gråzoner - herimellem giver danskhedsdiskursen mulighed for at opretholde og reproducere overbevisninger om en misforstået farveblindhed, hvilket efterlader uligheder ved status quo... Såfremt de ikke udfordres og undersøges nærmere.

Referencer

- Adoptionspolitisk Forum. (u.d.). *Om AFP*. Hentede maj 2016 fra Adoptionspolitisk Forum: <http://www.adoptionspolitiskforum.org/omapf/>
- Ankestyrelsen. (2. februar 2015). Adoptionsnævnet. *Tal og statistik vedr. internationale adoptioner*. Ankestyrelsen.
- Ankestyrelsen. (2014). *Analyse af det danske adoptionssystem. Delundersøgelse 2: Voksne adopteredes oplevelse af at være adopteret og behov for støtte*. Ankestyrelsen.
- Bronwyn, D., & Harré, R. (2014). *Positionering: diskursiv produktion af selver* (1. udgave udg.). Forlaget Mindspace.
- Danmarks Statistik. (1979-1993). *Befolkningens Bevægelser (Alle rapporter mellem år 1979-1993)*. Danmarks Statistik.
- Delgado, R., & Stefancic, J. (2001). *Critical Race Theory. An Introduction*. New York: New York University.
- Det Humanistiske Fakultet. Aalborg Universitet. (september 2014). Uddannelsens formål. *Studieordning for kandidatuddannelsen i læring og forandringsprocesser*.
- Fanon, F. (2008). *Black Skin, White Masks*. Pluto Press.
- Gaonkar, A. (2016). Adoption er jo ren menneskehandel. *Politiken*.
- Halkier, B. (2010). Fokusgrupper. I S. Brinkmann, & L. Tanggaard, *Kvalitative metoder - en grundbog* (1. udgave udg., s. 121-135). Hans Reitzels Forlag.
- Halkier, B. (2012). *Fokusgrupper* (2. udgave udg.). Forlaget Samfundslitteratur.
- Hübinette, T. (2004). Adopted Koreans and the development of identity in the Third Space. *Adoption and Fostering* (1).
- Hübinette, T. (2007). Disembedded and Free-Floating Bodies Out of Place and Out of Control: Examining the Borderline Existence of Korean Adoptees. *Adoption and Culture* (1), s. 129-162.
- Hübinette, T. (2003). Historien om adoption från Korea. "En blick på historien". I S. Lindström, & A. Trotzig (Red.), *Hitta hem. Vuxna adopterede från Korea berättar*. Ordfront förlag.
- Hübinette, T. (u.d.). *Tobias Hübinette*. Hentede 5. maj 2016 fra <http://www.tobiashubinette.se/>
- Jørgensen, M. W., & Phillips, L. (2013). *Diskursanalyse som teori og metode* (1. udgave udg.). Roskilde Universitetsforlag.

Jørgensen, S. (februar 2014). Adoption som retlig relation. (L. Myong, Red.) *Social Kritik. Tidsskrift for social analyse & debat. Transnational Adoption* (137), s. 6-16.

Korea Klubben. (u.d.). *Adoption*. Hentede maj 2016 fra koreaklubben.dk: <http://koreaklubben.dk/adoption/>

Korea Klubben. (u.d.). *Adoption*. Hentede 16. maj 2016 fra koreaklubben.dk: <http://koreaklubben.dk/adoption/>

Korea Klubben. (u.d.). *Om os*. Hentede maj 2016 fra Korea Klubben: <http://koreaklubben.dk/om-os/>

Myong, L. (2009). *Adopteret - Fortællinger om transnational og racialiseret tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsskole, Aarhus Universitet.

Olsen, P. B., & Pedersen, K. (2015). *Problemorienteret projektarbejde - en værktøjsbog* (4. udgave udg.). Roskilde Universitetsforlag.

Phillips, L. (2010). Diskursanalyse. I S. Brinkmann, & L. Tanggaard (Red.), *Kvalitative metoder. En grundbog* (1. udgave udg., s. 263-286). Hans Reitzels Forlag.

Pruzan, V. (1977). *Født i udlandet - adopteret i Danmark*. Socialforskningsinstituttet, SFI.

Rørbech, M. (1989). *Mit land er Danmark. En undersøgelse af unge adopterede fra Asien, Afrika og Latinamerika*. Socialforskningsinstituttet, SFI.

Said, E. W. (1978). Introduction. I E. W. Said, *Orientalism. Western Conceptions of the Orient* (s. 1-28). London: The Penguin Group.

Sue, D. W. (2010). Microaggressions, Marginality, and Oppression. An Introduction. I D. W. Sue (Red.), *Microaggressions and Marginality. Manifestation, Dynamics, and Impact* (s. 3-25). John Wiley & Sons.

Tanggaard, L., & Brinkmann, S. (2010). Interviewet: Samtalen som forskningsmetode. I L. Tanggaard, & S. Brinkmann (Red.), *Kvalitative Metoder. En grundbog* (1. udgave udg., s. 29-53). Hans Reitzels Forlag.

Tænketanken Adoption. (u.d.). *Om Tænketanken Adoption - Formål og værdigrundlag*. Hentet fra Tænketanken Adoption: <http://www.taenketankenadoption.dk/om/>

¹ Eksempelvis undersøgelsen ”Analyse af det danske adoptionssystem” fra 2014 udarbejdet af Ankestyrelsen i samarbejde med SFI. Den samlede undersøgelse bygger på en spørgeskemaundersøgelse med i alt 2.303 respondenter, som enten er adoptanter, kommende adoptanter og voksne internationale og nationale adopterede samt

fire interviews med adopterede. Cirka 750 adopterede deltog i undersøgelsen. Præcis information om andelen af nationale og internationale adopterede fremgår ikke af undersøgelsen, ej heller om de fire interviewrespondenter. Den delundersøgelse, der beskæftiger sig med de adopterede, belyser de problematikker, som de adopterede kan opleve, blandt andet psykisk og fysisk helbred, misbrug og behov for støtte. En af undersøgelsens hovedkonklusioner viser, at 14 % af de adspurgte adopterede har oplevet at blive forskelsbehandlet eller mobbet, hvoraf størstedelen af de forekomster er baseret på den adopteredes etniske baggrund og/eller udseende (Ankestyrelsen, 2014).

ⁱⁱ Farveblindhed betegner en modvilje af at anerkende eller bekende at se en anden persons race eller (hud)farve, og er en ofte misforstået (Hvid) overbevisning. Konsekvensen heraf er, at mange Hvide udfører nogle defensive strategier eller manøvre for ikke at fremstå racistiske eller racialt bevidste. Benægtelse af eksempelvis race har ifølge Sue store konsekvenser for samfundet, da farveblindhed eller kønsblindhed er en egentlig benægtelse af den ulighed, der eksisterer i samfundet og en benægtelse af ansvar og magt (Sue, 2010:11).